

Giới thiệu Đỉnh Cấp Thiếu Niên

Thể loại: Ngôn tình, sắc hiệp, đô thị, dị năng

Trần Tuấn Hào bỗng nhiên bị cuốn vào cuộc chiến từ 15 năm trước.

Những gì hắn trân trọng và yêu quý thì giờ phút này đều không thể nghĩ đến nữa.

Tuấn Hào được một người đàn ông nhận nuôi và dạy hắn cách sống trong thế giới ăn thịt người.

Hắn chính là đứa trẻ không may mắn, bị bỏ rơi. Nhưng cũng chính vì thế hắn muốn trở nên mạnh mẽ, muốn bảo vệ những thứ thuộc về hắn và tìm lại những gì đã mất trước đây.

Hãy đón đọc và theo dõi bước chân của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Xuất sơn

Phía Tây Bắc Việt Nam, trên một đỉnh núi trong dãy Hoàng Liên Sơn cao hơn 1500m so với mực nước biển. Một thiếu niên tiêu sái đang luyện quyền ngoài trời. Thời tiết vừa lạnh vừa rét buốt dường như không ảnh hưởng đến hắn. Tướng mạo tuyệt vời, khí chất xuất chúng thật đúng là một thiếu niên tuyệt sắc nghìn năm khó gặp.

Sư phụ hắn là một bộ đội đặc chủng xuất ngũ do quá buồn chán nơi cuộc sống đô thị nên đã ẩn cư tại nơi này rồi sau đó nhặt được hắn. Tuổi tác đã già nhưng không hề ảnh hưởng đến tướng mạo của ông. Hằng ngày ông dạy hắn võ thuật, mọi thứ, còn bắt hắn đọc rất nhiều sách toàn là thứ quốc ngữ quái dị của các nước. Ông yêu thương hắn như con nhưng cũng rất nghiêm khắc dạy hắn cách sinh tồn, chém giết.

Hắn sợ ông ta, hận, nhưng cũng rất yêu thương ông ta, hắn biết thân số của mình, biết cảnh ông " gà trống nuôi con " ra sao nên trong lòng hắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Một hôm:

- Tuấn Hào ! Không cần tập nữa. Hôm nay đến đây thôi.

- Sư phụ có chuyện gì vậy - Đến đây ăn cơm ta có chuyện muốn nói với ngươi.

Hắn thấy kì quái từ khi còn nhỏ hắn đâu biết gì là cơm. Dù trong giấc mơ hắn cũng chỉ ao ước được ăn cơm 1 lần. Sống ở nơi khi ho cò gáy này có quần áo mặc là tốt lắm rồi làm gì còn nghĩ đến cơm. Đói sao? Kiếm thảo dược trong rừng mà ăn. Nghĩ tới đây sống mũi của hắn có chút cay cay.

- sư phụ! Sao người không ăn.

- ta không đói. Ngươi cứ ăn no đi, mà ngươi chỉ được ăn ở nhà bữa này nữa thôi. " Vậy bữa sau con ăn ở đâu " hắn lo lắng hỏi nghĩ đến câu nói vừa rồi của, lòng hắn có dự cảm không hay. " ngươi sẽ ăn ở thế giới bên ngoài " ông lão không nhanh không chậm nói. Nhìn vẻ mặt của hắn ông lão giải thích thêm:

- ngươi đã đến lúc trưởng thành rồi, nên đi ra thế giới bên ngoài học hỏi. Kẻ thắng làm vua kẻ thua làm giặc. Tiền tài quyền lực mọi thứ không phải là tất cả. Thế nhưng thứ đó cũng rất quan trọng cho địa vị của ngươi. Những gì có thể dạy ta đã dạy, Đến lúc ngươi thể hiện bản lĩnh của mình đóng góp cho quốc gia rồi. Chuẩn bị đi ngày mai khởi hành.

Về mặt buồn rầu có chút không nỡ, dù là ai cũng vậy khi rời xa nơi mình sống lâu năm như vậy. Sáng hôm sau trước lúc xuống núi ông có đưa cho hắn tấm thẻ màu vàng kim, theo như hắn biết đây là thẻ ADN hay ATM gì gì đó chỉ cần cắm vào một cái lỗ nhập một dãy số vô là rút được tiền ngay. Lúc xuống chân núi hắn quay đầu lại hốc mắt ươn ướt. Giọng núi vang như sấm của ông truyền vào đầu hắn.

- Đi đi! Đến lúc thể hiện những gì ta dạy cho ngươi rồi! Đừng làm ta thất vọng

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Em ở nhà quê mới lên

Trước khi xuống núi lão già đã dịch dung cái diện mạo của hắn cho hắn trở thành người bình thường khiến hắn rất khó chịu. Bất quá chỉ là nhựa cây mà thôi. Lúc tắm rửa hay hoạt động mạnh sẽ trôi đi hết - nếu cứ vác cái mặt trắng của người ra đó thì nào loạn mắt.

Hắn rất thông minh nên khi nghe lão già nói vậy hắn cũng hiểu ra vài điều. Lúc đi hắn không khóc mà còn vui hơn mới đúng, chỉ là sống mũi có chút cay cay. Cảnh lạ người đông cao thủ võ học nhiều như mây nhưng hắn tin với thân thủ của mình dễ dàng hạ một đám người trong tình này (cmn chứ chém gió tí thôi mà nổi thẳng cho 1 bãi nước bọt đủ trôi về núi rồi) Bíp...bíp.

- mẹ k! Có mắt không vậy? Mù hả? Có biết tao là ai không? Nói cho mày biết hôm nay đừng hòng rời đi.

Mặc kệ tên kia làm nhảm Tuấn Hào vẫn không quan tâm. Đập vào tai và mắt hắn là 1 loạt hình ảnh, âm thanh xa lạ nhớ đến một bài hát, quay sang tên kia hỏi lại:

- người học rất giỏi phải không? Ta có vài chuyện muốn hỏi.

- tất nhiên rồi từ nhỏ đến lớn thiếu gia ta không gì không biết, cứ hỏi đi.

- ok, giờ bắt đầu nè. Người mua con trâu này ở đâu ra vậy? Chạy có nhanh không? Còn nữa bên kia có người đang nằm trên con ngựa sao màu sắc lạ vậy? Sao nó cứ đứng im thế?

Vốn đang lo Tuấn Hào sẽ đưa ra những câu hỏi khó xử nhưng khi nghe như vậy lòng hắn mới thả lỏng ra một chút nhưng khi nghe nói quả ô tô Honda đắt tiền này gọi là con trâu thì hắn không khỏi bức bối.

- người, cái loại nhà quê, đàn độn, ngu ngốc. Cái này gọi là xe ô tô đắt tiền đấy, cả đời người đừng mơ mua được. Còn cái kia là xe máy người kia dùng chạy xe ôm, có thấy cái bảng treo ở đầu xe đó không?

- Thì ra là vậy. Nhưng lái xe ôm phải là một mỹ nhân chứ ông ta xấu như vậy ai đời nào lại ngồi xe ôm ông ta.

Do Tuấn Hào nói quá to ông già xấu xí lái xe ôm kia nghe thấy được tức quá suýt học máu lăn ra đất ngất.

- Người có biết bài hát "em ở nhà quê mới lên" không?

- Không biết!

- Đúng người! Ay da! Thật sự là ngu ngốc ở thành phố còn không nghe được, ta ở núi xuống còn được nghe đó không phải là người nhà quê hơn ta sao.

- Người...người, có giỏi thì đứng đó đừng có mà chạy - Tại sao ta phải chạy chứ?

Lần này thì hắn tức điên lên rồi. Đường đường là công tử ăn chơi đình đám ở nơi này mà lại bị một kẻ ngang chừng tuổi nói mình là đồ nhà quê hơn nữa còn bị làm nhục, từ nhỏ ba mẹ hắn nuông chiều làm sao chịu được ủy khuất này. Lôi ĐTDĐ ra bấm số rồi gọi điện thoại mất lóe lên một tia hàn quang vui sướng khi thấy kẻ khác sắp được một trận no đòn. Một số người nhận ra khuyên Tuấn Hào rời đi nhưng vô ích. Một số kẻ thích náo nhiệt tụ tập lại lôi ĐT ra chuẩn bị quay video với vẻ mặt háo hức.

- Hừ! Chờ đi 500 ae của ta sắp đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: 500 ae

- 500 anh em.

Tuấn Hào làm mặt ngây ngô, mù mịt nói. Thấy bản mặt này tên gia hỏa kia cho rằng Tuấn Hào đang sợ mất mặt trong lòng đắc ý cười ha ha nhưng rất nhanh hắn liền bị Tuấn Hào tạt nhanh gáo nước lạnh.

- Ta tưởng người còn có thể gọi nhiều người hơn thế chứ.

- Hừ! Cứ chờ đi rồi ta cho người biết thế nào gọi là lợi hại.

Tuấn Hào về mặt bình tĩnh, sát khí trong mắt lóe lên rồi biến mất tựa như chưa có gì. Nở nụ cười lãnh lẽo. Tên kia vừa mất trông thấy liền lạnh sống lưng thậm chí kêu không ổn, bình thường những kẻ khác đã khóc lóc bù lu rồi quỳ xuống xin hắn tha mạng ầm ỹ. Nghĩ tới cảnh mình người đông Tuấn Hào chỉ có

1 hấn vút bỏ nỗi sợ hãi tự tin hấn lên.

1 "2" ...

Tầm 30" sau người của hấn đã đến. Chỉ là mười mấy tên côn đồ mặt mũi non choẹt. Tóc tai nhuộm đủ màu, áo quần thì phanh ra, dáng dấp như những tên côn đồ chuyên đi đòi nợ thuê chính hãng. Bất quá cũng chỉ dám bắt nạt vài hạng người trong xã hội này mà thôi, còn những kẻ quyền cao chức trọng thì không tiếc nước bọt nịnh hót. Chúng cho rằng chỉ cần có thể tiến thêm 1 bước thì chừng ấy nước bọt vẫn chưa là gì. Khi chúng nhìn thấy Tuấn Hào thì trong mắt hiện lên ý khinh thường rõ rệt. Quần áo là hàng vỉa hè, đôi giày vải hoen ố, đầu tóc rối tung. Một tên mập bước lên vì muốn lấy lòng lão đại hung hăng quát:

- Tên nhà quê chết tiệt. Dám mắng lão đại chúng ta, nguoi chán sống rồi hả?

Tuấn Hào vẫn bộ mặt bình tĩnh, nhưng lạnh lùng hơn, trong mắt sát khí dày đặc. Khi liếc đến từng người mà tên kia mang tới, bọn chúng cảm thấy lạnh sống lưng. Bỗng ôm bụng cười to:

- bộ đây là 500 anh em của nguoi hả? Làm ta thất vọng rồi đấy.

Tên mập 2 chân mềm nhũn ra cảm giác như ai đó chạm vào người liền ngã lăn ra đất mà bất tỉnh nhân sự. Vì muốn lấy lòng lão đại với dựa vào mình cảnh người đông sức mạnh liền lấy dũng khí ra nói tiếp.

- cần cc gì! Xử thẳng nhóc nguoi, mười mấy anh em chúng ta là đủ rồi!

Tuấn Hào thôi mặt cười ngửa mặt lên hít 1 hơi sâu rồi từ từ nói: "Trăm thắng như một, nghìn thắng như không, càng đông càng dễ đánh" Cuồng ngạo!

Thật sự là quá bá cmm đạo! Những người xung quanh thảm cảm thán. Một người thì thầm "thật sự quá cmm hay có lẽ sẽ trở thành câu nói bất hủ của năm". Mọi người xung quanh thảm cảm thán cũng đồng suy nghĩ với gã này quyết định ở lại xem kịch quả không uổng phí.

Trong lúc cái lũ được gọi là "500 anh em" kia chưa kịp hoàn hồn thì giọng Hạ Thiên lại vang lên:

- Cùng lên đi. Ta không thừa thời gian chơi xa luân chiến.

Một hồi im lặng đang do dự có nên tiến lên hay không thì Tuấn Hào đã xông lên.

Bịch!

Bốp!

Á.. Á!

Những tiếng kêu thảm thiết vang lên. Xung quanh im lặng không khí dần nặng nề. Đập vào mắt bọn họ là cảnh tượng không thể tin được 1 thiếu niên có thể đánh ngã hơn 10 người hơn nữa quần áo không có một vết nhăn. Không thể tin được cảnh tượng như chỉ có trong phim nay lại xảy ra trước mắt bọn họ! Họ không còn tin vào mắt mình, dụi mắt cầu vėjo da thịt mấy lần nhưng đây là sự thật không thể thay đổi.

Một thiếu nữ xinh đẹp đứng cách xa nơi đó quan sát bên này từ đầu đến cuối rồi nở nụ cười đầy mê hoặc:

- Đúng là một kẻ thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Giun để quyền

Mất thấy đồng bọn gọi tới chưa đầy 5" đã nằm đo sán. Hấn ta nhất thời hoảng sợ, mồ hôi lạnh chảy ướt lưng, hai chân mềm nhũn. Tuấn Hào vẫn đứng đó mặt nở nụ cười sáng lạn hé răng cười. Mọi người xung quanh thấy vậy thì lắc đầu lè lưỡi, đánh người xong mà vẫn còn cười được thì thật hết cách, đã vậy còn đắc tội với 1 tên công tử nhà quyền thế. Ai nấy đều cảm thán. Bên cạnh đó trong cái đám "500 ae" còn 1 tên từ đầu đến cuối luôn âm thầm quan sát tình hình trận "đại chiến". Khuôn mặt âm trầm thân hình cao to, mái tóc vuốt undercut, cổ đeo 1 sợi dây chuyền to tựa như 1 chiếc xích c** càng làm cho hấn thêm nổi bật. Khuôn mặt thì xấu xí cộng với tất cả những thứ mặc trên người hấn bây giờ thì nhìn hấn càng thêm ghê rợn. Bỗng mở giọng âm trầm

- Tiểu huynh đệ, bọn chúng đều là đàn em của ta, huynh đệ ra tay như vậy, liệu có hơi tàn nhẫn quá không?

- Huynh đệ cái rắm, ai là huynh đệ của nguoi?

Gã nhất thời cứng họng, sau 1 lúc lại bắt đầu mở miệng.

- Mọi người chúng ta đều do mẹ Âu Cơ và cha Lạc Long Quân sinh ra. Kê trên rừng, người dưới biển người VN ta ai ai mà chẳng biết há chẳng phải là huynh đệ 1 nhà sao?

- 1 nhà cái rắm! Cái gì mà gọi là huynh đệ nếu không phải vừa rồi ta đánh không lại bọn chúng thì không phải bây giờ người nằm dưới đất không phải là ta sao? Muốn làm huynh đệ của ta, người chưa đủ tư cách. . . .

Dường như lũ nằm dưới đất khi nghe thấy cuộc nói chuyện giữa 2 người thì nhớ ra vẫn còn con át chủ bài là tên xấu xí nhìn như người của bộ tộc man rợ đó là Hà đại ca đó thì bắt đầu nhao nhao thi nhau mở miệng nịnh hót quay mặt về phía Tuấn Hào.

- mẹ k! Hà đại ca xử thằng nhóc xác láo này đi - đúng đó! Đúng đó Hà đại ca làm thịt nó đi thôi! Hãy đòi lại " công bằng " cho bọn ta.

- Hừ! Người chưa biết mùi lợi hại thì nhất định sẽ chịu đau khổ đó. Biết điều thì ngoan ngoãn ngồi xuống khóc lóc cầu xin đi. 2 năm học Vịnh Xuân Quyền Hà đại ca đã đánh bại rất nhiều đối thủ. Không phải loại người như người có thể địch được đâu.

Hồ hớ!

Tất cả bọn chúng đều nhìn nhau cười 1 cách man rợ. Nghe mà muốn ói.

- Cảm ơn! Tao méo cần biết Hà đại ca là thằng đ..nào cũng méo cần biết chúng mày là ai. Lên hết đây cho tao.

Tuấn Hào âm trầm quát.

- tiểu huynh đệ! Đây là người tự chuốc lấy ta đã khuyên người rồi nhưng người lại cố chấp nếu xảy ra chuyện gì cũng đừng trách ta chỉ tại người quá ngu ngốc. Tất cả mọi người hãy làm chứng cho ta.

Nói xong mọi người chưa kịp tiêu hóa lời nói của gã thì đã xông lên. Giờ chân lên đá 1 quyền vào ngực để tốc chiến tốc thắng dựa vào 1 cú đá này có thể làm đối thủ tức ngực mất khả năng hô hấp rồi mất đi sức lực sau đó abc xyz hay làm gì thì có lẽ người ra quyền mới biết. Đám tiểu đệ của cái gã xấu xí kia mất thấy như vậy thì ai cũng cao hứng nghĩ tới lúc nữa được làm thịt Tuấn Hào thì ai cũng cao hứng lòng vui như nở hoa.

Tuấn Hào không hề xoắn. Mặt bình tĩnh nhìn mục đích của 1 quyền kia có tác dụng thế nào thì liền nhắm mồm người muốn làm hại ta thì ta cũng không còn cách nên gia đòn cũng không hề nhẹ dồn sức vào 2 cánh tay liên cử động bắt lấy chân đối thủ 5 ngón tay duỗi thẳng chặt xuống khớp chân.

Chỉ nghe rắc 1 cái cáo tên Hà đại ca liền gào lên đau đớn rồi bị ném thẳng vào bồn hoa bên cạnh đó.

Bịch Á...

Mọi người thấy vậy trợn mắt há mồm ngay cả những tên tiểu đệ kia cũng vậy. Muốn nói gì đó nhưng nhất thời á khẩu không nói được gì. Đại ca 2 năm học Vịnh Xuân Quyền không thể thua như vậy được hay là đại ca giả vờ nhưng nghĩ lại những đối thủ trước kia bọn chúng bỏ qua suy nghĩ đó. Không biết làm gì chỉ biết lấy điện thoại ra gọi cứu thương 115 Tuấn Hào đánh xong xì xẹt cái mũi nhờ 1 bãi nước miếng nói:

- hừ cái gì mà Vịnh Xuân Quyền mà còn học 2 năm còn chả bằng giun đế quyền. Thật khiến người ta thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nơi dừng chân đầu tiên

-Nga, chị gái. Sao nhìn tên kia có vẻ đăm chiêu thế, có phải thích hấn rồi không?

Cô gái xinh đẹp hầu như không trả lời, chỉ lặng lẽ đứng lên khoác chiếc balô rồi đi khỏi quán cà phê. Quay đầu lại nở nụ cười hàm tiếu chứng sinh nói:

- Chỉ là thấy hấn khá thú vị mà thôi! Còn xinh đẹp như chị đây chỉ cần ngoắc tay 1 cái, là 1 đồng nam nhân tuân tù theo đuổi rồi. Tại sao phải thích hấn!

- Hi hi, em thì không nghĩ như vậy.

- Nếu sau này muốn cùng ta ra ngoài chơi thì em nên nói ít hơn.

Nghe thấy vậy tiểu loly nhất thời vâng vâng dạ dạ đứng lên cùng rồi đi để lại trong quán những ánh mắt tràn đầy dục vọng cùng khao khát. . . .

Chỗ xảy ra xung đột âm ỉ tiếng còi xe cảnh sát cùng cấp cứu. Tuấn Hào im lặng rồi đi không muốn gây sự chú ý của mọi người vào bản thân mình. Mặc kệ chuyện đã xảy ra việc đầu tiên bây giờ là tìm nơi dừng chân. Sau đó mua hồ sơ nhập học, rồi sau đó mới bàn đến nhiệm vụ tiếp theo của lão gia hỏa

đó.

Sau khi xem xét và hỏi mọi người việc liên quan đến nơi này. Tuấn Hào chọn nơi đây làm nơi dừng chân đầu tiên của mình. huyện Sapa Lai Châu, nơi đây phong cảnh rất đẹp hơn nữa còn là vùng đồi núi có tuyết rơi, núi Hàm Rồng, thác nước Đầu Bạc...còn rất gần thị trấn Sapa rất tiện cho việc mua sắm, và khí hậu lạnh rất tốt cho việc tập luyện võ học của hắn. Sau khi xem xét nửa ngày, Tuấn Hào quyết định dừng chân ở nơi này.

Công việc đầu tiên là vào 1 cây ATM rút tiền, công việc này cũng không quá khó. Nhìn những người ngoại quốc làm hắn chắc mình có thể làm được. Sau khi rút tầm 10tr VNĐ rồi ngang nhiên bỏ đi, người xung quanh nhìn thấy há hốc mồm con cháu nhà ai mới tí tuổi sao có thể rút nhiều tiền như vậy được nhất định phải kết giao mới được. Còn 1 số kẻ khác bắt đầu nổi lòng tham.

Tuấn Hào cũng không biết chuyện này. Hắn đều nghĩ mọi thứ rất đơn giản nhưng sự thật luôn tàn khốc không phải như vậy.

Tuấn Hào bắt đầu tìm 1 khu nhà cho thuê, chỉ cần ở là được chính bản thân hắn cũng không thích những thứ xa xỉ. Nói mình là sinh viên hắn rất dễ dàng tìm được nơi ở hợp ý của mình. Mang theo những đồ dùng đã mua và bài xếp hợp lý. Tắm rửa rồi leo lên giường ngủ không biết trời đất cũng chẳng thêm ăn. Nghỉ ngơi lấy sức. Vài tuần sau chuẩn bị mua hồ sơ nhập học.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Rửa nhục

Trong một khu bệnh viện cao cấp trên thị trấn người phụ nữ tên Từ Lệ mẹ Hà lão đại hay Hà Huy có khá nhiều điểm giống hần. Người xấu bẩm bẩm, mặt trát phấn dày đặc, son môi đỏ loe loét, mặc một chiếc váy ngắn tầm đầu gối không đi tất chân làm lộ ra 2 bắp chân thịt nhăn nhéo đầu gối thâm sì. Đã vậy còn không biết cách ăn mặc còn cứ tưởng cho mình là đẹp lắm. Cố ăn diện cho mọi người biết. Có lẽ vì bà ta quá giống thằng con của mình hay thằng con của mình quá giống bà ta, được cưng chiều từ bé, gây họa cho người khác sau đó dùng gia thế của mình để giải quyết. Lúc này đây bà ta trông như 1 con heo mẹ bị chọc tiết kêu la um sùm trong bệnh viện:

- người đâu, gọi hết tất cả bác sĩ trong bệnh viện đến đây. Không nhanh, bà cho chúng mày mất việc hết.

- thưa bà vì chấn thương quá nặng nên hiện tại đã được chữa khỏi nhưng có lẽ sẽ để lại 1 ít di chứng về sau. "bóp." 1 cái tát dòn vang. Trên mặt của tên bác sĩ hằn lên mặt oán hận nhìn Từ Lệ.

- còn dám nhìn hả còn không mau cúi đi gọi người khác tới chữa cho con ta. Nếu nó có chuyện gì, các người đừng hòng mong ta bỏ qua.

-Hà Hạ! Ông phải giúp tôi, giúp con chúng ta báo thù. Lúc ông có nghe bọn chúng nói gì không, sẽ để lại di chứng đó.

Nói xong quay mặt đi chỗ khác, lấy tay chấm nước miếng bôi lên mắt quay sang giả vờ khóc rống lên làm bộ dạng đáng thương. Không ít người thấy được cảnh này lắc đầu cùng chung một ý nghĩ với nhau "thật không biết xấu hổ, đúng là giả tạo", nhưng nghĩ vậy cũng không dám nói ra. Một khi nói ra nếu để chúng nghe thấy được là mất đường sinh cơ trên SaPa này hoặc là bỏ mạng. Họ chỉ có 1 cái mạng nên không muốn đùa với nó.

- bà im ngay cho tôi!

Có lẽ vì quá khó chịu vì Từ lệ. Hà Hạ quay sang quát rống lên:

- ông dám quát tôi hả? Ông nhìn xem con ông bây giờ bị đánh thành cái bộ dạng gì rồi.

-đã vậy còn để lại di chứng nữa. Nó là con của ông, chứ có phải tôi chữa hoang đâu. Trách nhiệm của ông đâu hả.

Người đàn ông tên Hà Hạ này lúc bây giờ đây vẫn còn bình tĩnh khuôn mặt xấu xí nhăn nhó đang dăm chiêu suy nghĩ nói:

- hừ! Bà thì biết cái gì, trước khi nói thì vắt óc mà suy nghĩ đi. Cái đất Sapa này ai chả biết nó là con chúng ta. Vậy mà còn dám đánh nó như thế này thân phận chắc hẳn không đơn giản.

-tôi mặc kệ! Ông sai người đi tìm tên hỗn đản đó về đây cho tôi. Tôi muốn hắn sống không bằng chết.

-....

-....

Có lẽ vì bà ta xàm xí quá nhiều. Hà Hạ,tức giận hét rống lên:

- Từ Lệ! Bà im ngay cho tôi, nếu bà còn không muốn bán mặt cho đất, bán lưng cho trời thì im đi...

Có lẽ câu "bán mặt cho đất, bán lưng cho trời" đã ảnh hưởng đến bà ta nên nhất thời ngậm miệng lại. Từ Lệ bà ta sống trong quyền lực trên ép người khác đã quen bấy giờ cho bà ta về nông thôn sống như vậy còn hơn tra tấn, lúc đó không bằng cả con chó, thà giết quách bà ta đi cho xong.

Hà Hạ quát tháo xong tâm tình bớt đi được phần nào nhưng vẫn tức giận vì con mình bị đánh ra thành như vậy. Lấy điện thoại ra gọi phân phó cho đàn em tìm hiểu về trận ẩu đả hôm đó rồi thu thập hồ sơ tìm kiếm gia thế, bối cảnh rồi quyết định ra tay. Giúp thằng con bị phế trên giường bệnh trả mối nhục này.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hắc bang SAPA

Xã hội đen tại SaPa này là do 1 tay Hà Hạ tạo nên hần tập hợp những kẻ vô công rồi nghề đến làm việc cho hần. Đám thuê chém mướn, giết người phóng hỏa không việc gì hần không dám làm. Vì vậy tại Lai Châu này Hắc Bang SaPa của Hà Hạ rất có uy tín trong thế giới ngầm. Vài chục năm phát triển bây giờ đã trở thành một tổ chức xã hội đen lớn nhất và có quyền vọng lớn nhất ở đây. Các tổ chức khác muốn đắc tội thì cũng phải suy nghĩ lại. Thế lực bành trướng muốn vươn ra cả các địa bàn khác trong tỉnh.

Thời kì gần đây, nói nghĩa khí dựa vào gia thế của mình Hà Hạ bức ép cảnh sát liên kết cùng xã hội đen nên phát triển ổn định mà rất mạnh. Do hoạt động ngầm rất khó tìm được chứng cứ càng khó để quét sạch. Gần đây còn có dự án phát triển hóa các thế lực còn muốn vươn ra nội địa.

SAPA đất trệt người đông, kinh tế phát triển nên 1 khu phân địa nhỏ cũng xảy ra tranh chấp. Phạm vi thế lực cũng không ổn định rất kho mà phân khu vì vậy đồ máu là điều tất tránh. Người của 1 số bang phải ước chừng trung bình khoảng 100 -> 200ng. Duy nhất chỉ có thế lực của Hà Hạ là đông và mạnh nhất.

Hà Hạ là đứa từ nhỏ đã ham chơi không chịu học hành, vì thua kém anh trai nên không được kế thừa tài sản mà cha hần để lại mà giao cho anh trai hần quản lí. Từ khi lão nhân trong nhà mất đi anh trai hần đã đem cả dòng họ đi trên đà phát triển mạnh. Đứng đầu cầm quyền tại SaPa này. Còn hần buồn bực, không muốn mọi người coi hần là phế vật chỉ biết hưởng thụ nên dốc sức vào hắc bang trong nhiều năm thế lực phân tán khắp cả tỉnh. Ở đây không ai không nghe danh hần. Tiếng tăm vang dội cả giới xã hội ngầm. Trừ khi có người đầu mọc tóc làm trang trí mới đắc tội với hần.

Đương nhiên trong chuyện này làm cho hần kinh ngạc nhất và cũng là kì lạ nhất là một thiếu niên đã đánh con hần thành tàn phế rồi còn hiên ngang rồi đi. Nhưng hần không biết Tuấn Hào là lén lút rồi đi lúc cảnh sát còn chưa đến để tránh phiền phức. Nghe lời tên đàn em tâm phúc nhất của mình hần không dám tin là thật. Nhưng hần hiểu đàn em của hần sẽ không ở trước mặt hần mà phóng đại. Hơn nữa hồ sơ liên quan đến 1 cọng tóc cũng không tìm được. Hần trầm hồi:

- Thiếu niên này là ai?

Trên thực tế đúng là như vậy. Tuấn Hào hần sống 15 năm trên núi vừa xuất sơn 1 khoảng thời gian. Không hoạt hay giao du gì ở nơi này thì làm sao có hồ sơ gì.

Đáng tiếc Hà Hạ hần không biết được điều này. Thân phận Tuấn Hào quá mức thần bí. Trước khi chưa điều tra ra được điều gì hần đành "ám binh bất động"

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Theo dõi

Trước khi chuẩn bị nhập học, chuyệ Tuấn Hào đánh Hà Huy con trai của người nắm giữ thế giới ngầm ở đây chẳng mấy chốc lan truyền khắp xó xỉnh, trở thành chủ đề bàn luận của mọi người. Với tính cách của Hà Hạ chỉ ít thì hần cũng sẽ báo thù mà bây giờ vẫn chưa thấy động tĩnh gì, thật là khiến người ta tò mò a! Bọn họ đều có 1 câu hỏi chung "người này rốt cục là ai, ngay cả con người cầm quyền hắc đạo lớn nhất ở đây cũng giám đánh thân phận thật khiến người ta tò mò" nhưng đáp án không ai nói cho họ biết. Chỉ có thể chờ kịch hay xảy ra trong tương lai.

Nhất là Từ Lệ mẹ của Hà Huy tuy rất nóng lòng muốn báo thù cho con nhưng hiện tại chỉ có thể nghe lời chồng vì Hà Hạ đã cho bà ta biết và đã cảnh cáo bà ta. Hiện tại chỉ có thể cho người theo dõi. Nếu như điều kiện cho phép có thể xử lí bất cứ lúc nào. Đánh tàn tật cũng được mà giết cũng không sao miễn đừng cho ai khác thấy là được nếu như cố tình hay vô tình nhìn thấy vậy cũng có thể hay chính xác là chung 1 kết quả.

Bác chủ nhà gần đây lúc nào cũng thấy có người lảng vảng ngoài khu nhà cho thuê. Người xăm trổ đầy mình khẳng định không phải hạng tốt đẹp gì. Mà ở nơi này toàn là sinh viên. Không ai đại gì mà đắc tội. Với lại cũng biết chúng là loại người dám ngừi dám làm bất quá nếu như xảy ra án mạng trong khu

nhà trọ thì mình cũng không tránh được liên quan sợ rằng lúc đó còn mất thêm vài lít dầu túi cho bọn cảnh sát. Mất tiền cũng không sao mà nếu chúng làm quá thì mất đất ở, làm ăn là chuyện bình thường. Phải biết SaPa bây giờ đất chật người đông muốn tìm 1 công việc hay mua 1 mảnh đất nhỏ buôn bán cũng không dễ dàng gì.

Đề đề phòng bắt trạc tay bác chủ nhà 1 tay cũng cà. iện thoại hể chỉ cần thấy ai cầm hung khí đi vào là cầm điện thoại gọi 113. Cả ngày cơ hồ 2 mắt không rời khỏi cổng.

Cả mấy tuần nay Tuấn Hào luôn ở trong phòng tập làm quen với mọi thứ ở xã hội hiện đại này. Chăm chú đọc sách. Hắn là 1 tên lười nhưng về các mặt khác thì rất tốt chỉ cần đọc qua vài lần là nhớ ngay. Bởi vì hắn biết muốn lười thì phải học 1 chút tri thức hiện đại ví dụ như muốn lái xe ô tô thì phải học lái xe. Nói đến hắn chỉ lười ở những việc hắn cho là vô vị còn nếu như việc mà hắn muốn làm đều là chuyện tâm

Rảnh rỗi hắn đọc sách hoặc Animation city hay luyện công. Bên tai lúc nào cũng vang lên những bản Electronic Dance Mix bốc lửa. Như vậy mới thật là cuộc sống a! Sáng sớm dậy sớm luyện quyền hay ngồi dưới thác nước để làm tăng sức chịu đựng của thân thể rồi chạy quanh núi để làm tăng sức dẻo dai của đôi chân.

Hôm nay hắn về hơi muộn nguyên lai là phát hiện ra một đám người theo dõi hắn. Hắn đi một hồi quanh thị trấn rồi chọn 1 con ngõ sâu hút rồi đi thẳng vào trong quay mặt lại lạnh lùng nói:

- đi theo đủ chưa? Đã đến rồi thì mau ra đây đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đi theo ta

Trên thực tế ngay từ lúc đi ra khỏi khu nhà ở trọ, trực giác của hắn cho biết có người theo dõi. Chỉ là từ lúc lên núi luyện công thì cảm giác này cũng biến mất tuy nhiên bây giờ cảm giác này lại xuất hiện và còn mãnh liệt hơn lúc trước nữa. Tuấn Hào suy đoán có lẽ đối phương không định âm thầm theo dõi nữa mà là trực tiếp công khai. Vừa nghĩ như vậy trong lòng âm thầm có biện pháp. Cứ như đã hẹn từ trước vậy Tuấn Hào phát hiện những kẻ núp phía trước và phía sau đều có các phản ứng bất đồng dường như căng ngày càng lộ liễu hơn.

Con hẻm nhỏ này dài khoảng 30m người đi lại rất ít thỉnh thoảng mới có khoảng 1, 2 người đi ngang qua đây.

Tuấn Hào cố ý làm như vậy đã biết có người muốn ra tay với mình mà mình lại tìm giúp đối phương 1 địa phương tốt như vậy chắc hẳn khó có thể bỏ qua cơ hội tốt nghìn năm khó gặp này mà bản thân Tuấn Hào cũng sớm biết rõ cục là ai có hứng thú đối với mình.

Quả nhiên là như vậy ở đầu hẻm vừa vặn xuất hiện một nhóm 7,8 người giống như là đã sớm chờ sẵn ở đó.

- hê lô! Xin chào.

Một thanh niên chừng 19-20 tuổi dùng tiếng việt xen lẫn tiếng anh chào hỏi, dáng người hắn không to cao lắm nhưng khuôn mặt lại rất dữ dằn. Khuôn mặt làm cho người ta nhìn vào liền có ấn tượng xấu không phải hạng người tốt đẹp gì. Những người phía sau hắn cũng đều như vậy nhìn Tuấn Hào với con mắt đầy khinh miệt, bất hảo.

- Người là ai?

Tuấn Hào giành nói trước đồng thời cũng phát hiện đằng sau có thêm 1 đám người nữa, số người cũng gần bằng phía trước có lẽ mục đích của bọn chúng là không cho Tuấn Hào chạy thoát.

Thanh niên dữ dằn phía đối diện hình như là kẻ cầm đầu nhìn Tuấn Hào với ánh mắt đầy giễu cợt to mồm thét:

- Bọn ta là ai không quan trọng. Quan trọng là vài bữa trước mày đánh con của đại ca bọn tao rồi còn ném vào bồn hoa đúng không?

Nghe đối phương nói như vậy trong lòng Tuấn Hào lập tức hiểu ra vấn đề:

- Ô! Có chuyện gì sao?

- Haha đương nhiên là không sao. Tuy nhiên cần phải phiên người đi theo chúng ta một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Vừa nge qua

Thanh niên dữ dằn hiền nhiên coi người là vật trong tay chỉ tay vào Tuấn Hào rồi nói.

- Vì sao phải đi?

Tuấn Hào khoe miệng nhếch mím cười giễu cợt.

- Còn phải hỏi sao?

Thanh niên dữ dằn lớn tiếng cười hô hô như tiếng con vịt bị chọc tiết không thèm quan tâm giọng của hắn có thể gây chú ý cho bao nhiêu người đi đường.

- Chỉ cần đánh con của Lão đại thì cũng coi như đánh huynh đệ của bọn ta. Tuy nhiên bọn ta thấy thân thủ của ngươi hơi kém cho nên muốn mời ngươi luận bàn 1 chút.

Tuấn Hào biết bọn chúng đang nói mát và biết bọn chúng đang có ý đồ bất hảo. Trước có sói sau có hổ. Nếu như kẻ địch chỉ có một mình thì nhất định rất dễ xử lý nhưng bọn chúng cả trước sau có hơn 10 người đang vây quanh. Tuy hắn biết võ thể lực cũng khỏe nhưng cũng không thể nào đánh lại được nhiều người như vậy vì sức hắn có hạn. Ngồi đến đây trong lòng buồn bực thở dài vì thể chất mình còn quá yếu khi về nhất định phải tăng mức độ tập luyện a.

Hơn nữa kẻ cầm đầu đang đứng trước mặt đàm phán với mình trong tay còn có "vũ khí nóng". Súng lục PX-85(súng này thuộc bên cảnh sát. Ae nào đam mê half-life thì sẽ biết khẩu này. Hơn nữa vào là tự có không cần phải xài tiền mua) uy lực không lớn lắm nhưng ở khoảng vị trí gần có thể Headshot là chuyện bình thường hơn nữa còn có nòng giảm thanh rất thích hợp để giết người. Tay cầm súng quay quay vài vòng sau đó còn vuốt ve cho lên miệng thổi thổi vài lần. Rất là khó nhìn bộ dạng ta đây là thần súng.

- Thăng nhóc, mày có tin trước khi cảnh sát đến đây thì mày đã biến khỏi chỗ này hay không? Hơn nữa cảnh sát cũng sẽ không truy cứu đến cùng.

- Bỏ đéo tin!

Tuấn Hào nhìn thẳng vào thanh niên dữ dằn rồi nói.

Thanh niên dữ dằn dời mắt khỏi khẩu súng nhìn sang Tuấn Hào rồi nói:

- Thăng nhóc, tốt nhất không nên ngông cuồng trước mặt tao nếu không nể mày và bọn tao là người VN tao đã sớm.

Nói xong lấy tay nhét súng vào trong người rồi đưa tay ra chém vài cái vào không khí, đưa lên cổ làm vài động tác cơ bản.

Tuấn Hào trong mắt lóe lên 1 tia lạnh lẽo nhưng miệng vẫn còn thản nhiên nói:

- Tao cũng nói với mày những lời này.

Thanh niên dữ dằn bắn ra những ánh mắt hung bạo.

- Thăng nhóc! Tao không biết vì sao mày lại tự tin như thế nhưng tốt nhất mày nên hợp tác nếu không tao không dám cam đoan việc gì sẽ xảy ra với mày trong đêm nay đâu.

Tuấn Hào không để ý đến sự uy hiếp của đối phương, híp mắt nói:

- Bọn mày là người của Hắc Bang?

- Ô! Hóa ra mày cũng biết.

Trên mặt thanh niên dữ dằn không có bất kì ngạc nhiên nào ngược lại còn lần tới ngạo ngễ hình như rất vinh dự khi người ta biết mình thuộc bang phái nào.

- Vừa nge nói qua.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Đã ngu còn tỏ ra nguy hiểm

- Đcm! Mày chơi tao à?

Thanh niên dữ dằn hét toáng lên. Đám đàn em bắt đầu nhao nhao.

- Đại ca! Chém chết nó đi.

- Đúng rồi đại ca thông ass nó đi.

- Cho nó biết sự lợi hại của Hắc Bang đi đại ca.

- Người Hắc Bang thì có gì ghê ghớm! Lên đi. Từng người một.

Tuấn Hào nói với vẻ giễu cợt. Thanh niên dữ dằn có một dự cảm chẳng lành thấy Tuấn Hào nhắc tới cái tên Hắc Bang chẳng có thái độ sợ hãi gì cả trong lòng có chút nao nao. Nhưng vì mặt mũi trước mặt đàn em với nếu vụ này thành công thì về sẽ được Lão đại thăng chức lớn.

- Hehe! Một mình tao đủ rồi. Thăng nhóc như mày bọn tao lên đánh hết thì còn gì mặt mũi ở đây nữa! A Ha Há.

- Đúng đúng.

- Đại ca nói rất chuẩn!

- Đại ca cố lên! Em yêu anh(□□□□ tôm vkl) - Thăng nhóc! Chuẩn bị chưa. Tao lán đây.

- Lên đi.

Tuấn Hào đáp bằng giọng hững hờ. Bộ dạng chẳng quan tâm.

A...A..A...

Thanh niên dữ dằn chạy lấy đà. Vừa tung đấm chạy đến. Ra đòn hiểm định hạ đòn vào mặt Tuấn Hào. Đòn này nếu chuẩn thì không chết cũng gãy răng. Ôm mặt đau đớn mà khóc. Thấy khoảng cách ngày càng gần. Tuấn Hào vẫn đứng im tại chỗ không động đậy, hần nhất thời mừng như điên cho rằng Tuấn Hào sợ quá không động đậy được. Mừng rỡ không ngờ lần này ra tay lại dễ dàng như vậy. Biết thế lúc đầu không cần phí nước bọt nhiều như vậy.

Nhưng.

Sự thật luôn luôn khác.

Tuấn Hào vẫn bình tĩnh nhìn hần động thủ. Khi nắm đấm của hần đến trước mặt thì Tuấn Hào đưa hai tay ra nhanh như chớp làm lệch hướng đòn đánh của hần đồng thời tay còn lại chế trụ tay còn lại của hần. Xoay người bẻ hai tay hần về phía sau lưng. Bây giờ sử dụng chân.

Thanh niên dữ dằn chưa kịp hiểu tại sao đòn đánh của mình không có tác dụng thì phía dưới truyền tới từng đợt đau đớn.

A..A...A Hần thét lên theo bản năng đưa hai tay định ôm xuống như đã bị Tuấn Hào giữ lại chỉ còn cách khép hai chân lại.

- Thăng khôn! Bỏ tay tao ra. Nhất định tao sẽ cho mày sống không bằng chết.

- Đến nước này mà mày còn to mồm như vậy hả?

Hần quay sang phía đàn em:

- Đcm chúng mày còn đứng đó làm gì hả? Lên hết cho tao.

- Còn dám manh động tao bắn Headshot mày. Biết điều thì ngoan ngoãn chút đi.

Vừa nói vừa đưa tay vào túi áo thanh niên dữ dằn rút lấy khẩu súng dí thẳng nòng vào đầu hần rồi nói.

- Đứng đứng, người anh em bình tĩnh.

Hần nói trong đau đớn rồi ra lệnh cho đàn em.

- Vô sỉ,ê tiện, thăng biến thái...

Đám đàn em của hần chửi ầm lên. Tuấn Hào hai mắt lạnh lẽo.

- Vô sỉ. Hừ! Cái đnk! Chúng mày còm dám nói lời này hả. Con mẹ nó 1 đám thanh niên sức dài vai rộng đi ăn hiếp 1 đứa chưa đầy 18+ như tao còn

chưa tính đã vậy còn đánh không lại. Còn chửi cái cm tụi bây a! Nếu còn muốn như hần hay Headshot thì bước lên phía trước. Súng tao không có mất đầu.

Đám đàn em ngo ngác nhìn đứng quần tên cầm đầu bắt giác theo bản năng rụt người lại đưa hai tay che trước đứng quần. Cùng là đàn ông với nhau chúng biết rõ sự đau đớn này như thế nào. Mồ hôi lạnh chảy ướt sống lưng.

Tuấn Hào vẫn không buông tha quay sang tên cầm đầu tiếp tục đập vài cái vào đứng quần hần rồi đánh đấm tới tấp vừa đánh vừa mắng.

- Con bà mày. Dọa ông hả. Này thì nể tình người VN đã vậy hôm nay tao không giết mày. Nhưng lần sau trước mặt tao thì đừng có ra vẻ. Đã ngu còn tỏ ra nguy hiểm.

Đánh xong hiên ngang rời đi. Đám đàn em nhìn thấy cảnh này nhất thời sợ hãi mồ hôi tuôn ra như mưa. Ngay người ra lúc tỉnh lại thì Tuấn Hào đã đi xa rồi. Nhìn tên cầm đầu lại muốn ngất thêm lần nữa. Đứng quần vàng khè khắp người tím tái mặt mũi sưng vù như cái thủ lợn. Nhìn vào làm cho người ta động tâm muốn khóc. Âm ỉ kéo nhau vào bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Hà gia

Trong địa bàn của Hắc Bang.

- Hừ! Mẹ kiếp! Một lu phé vật.

- Hà Lão! Có gì bất tiện! Hà thiếu chủ tuy bị đánh nhưng tạm thời không nguy hiểm đến tính mạng. Còn về phần tên kia đợi chúng ta điều tra ra thân phận của hần rồi hẵng chưa muộn.

Người đàn ông trung niên không là ai khác ngoài Hà Hạ. Ông vua của thế lực ngầm Hắc Bang tại SaPa này. Bên cạnh là trợ thủ đắc lực nhất của ông ta và cũng là người nguy hiểm nhất. Lúc này cả người hần toát ra hơi thở lạnh lẽo. Hà Hạ ngồi bên cạnh đặt điều thuốc lá xuống. Lúc này mới bình tĩnh trở lại.

- Từ Chí! Ta hiểu. Nhưng Từ Lệ chị của người ngày đêm trách ta về việc của Hà Huy cũng chính là cháu của người làm ta ăn không ngon, ngủ không yên giấc a!

- Hà Lão! Tôi hiểu để một thời gian nữa việc vẫn chưa xong thì đích thân tôi sẽ tự tay xử lý.

Nge những lời này Hà Hạ an tâm phần nào. Để có được địa vị như ngày hôm nay hần đã dắc tội không ít người nhưng tất cả đều do Từ Chí trong bóng tối âm thầm giải quyết. Hần biết điều này Từ Chí đích thân ra tay mọi chuyện đều hóa được giải quyết. ~~~~~ Thời gian cứ thế trôi qua. Chẳng mấy chốc chuẩn bị qua tháng 9, lúc này đây học sinh tới tấp nộp hồ sơ đăng kí học. Ở nơi đây việc học hành không quá được chú trọng. Chỉ cần đúng độ tuổi, thi đủ điểm vào khối đã chọn rồi đóng tiền đầy đủ là được. Còn lại là do bản thân.

Vốn hần cũng định đi nộp hồ sơ vào ngày hôm nay nhưng nghĩ kỹ lại thì vẫn còn ba ngày nữa. Thời gian này hần chăm chú hơn vào việc luyện tập. Qua lần đụng độ vừa rồi hần biết mình vẫn còn quá yếu. Nếu đêm đó hần không đánh tên cầm đầu tụi bây thì vậy rồi dùng súng uy hiếp hần khó mà còn sống đến tận bây giờ.

Sáng nào cũng vậy hần thức dậy từ rất sớm chạy ngược lên núi rồi ngồi dưới thác nước để tăng sức dẻo dai và chịu đựng của mình. Dù mệt mỏi đau đớn nhưng hần biết muốn mạnh lên thì cần phải chịu đựng đó là biện pháp duy nhất. Thành thạo chạy vòng quanh núi tìm hái thảo dược và nắm về bồi bổ cơ thể. ~~~~~ 24-08. Ngày nộp hồ sơ cuối cùng. Trước cổng trường, hai cô gái xinh đẹp bước xuống xe. Lập tức thu hút ánh mắt của vô số người. Một người dáng vóc như 1 tác phẩm của ông trời vậy. Từ trên xuống dưới chỗ nào nên lồi thì lồi nên lõm thì lõm, chân đi một đôi tất đen gợi cảm. Người còn lại cũng xinh đẹp không kém, phần điều ngọc ngà thoát nhìn vừa trong sáng vừa đáng yêu, nhất là bộ ngực sữa của nàng nhìn là muốn phụt máu mũi.

Hai người mặc quần áo nhìn có vẻ cũ và đơn giản nhưng trong đám sinh viên vừa từ trung học lên không có kiến thức về quần áo nhìn vẫn có điểm khác. Hơn nữa dù rất muốn tiến lên xem 2 người đẹp này ăn tươi nuốt sống nhưng lý trí nói cho đám người này biết họ là chị em của Hà Gia chỉ được nhìn chứ không được ăn. Cha làm quan chức cao trong tỉnh. Chú thì thống lĩnh Hắc Bang. Động vào họ trừ khi kẻ này chán sống trên dương thế.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Anh có Facebook không

Cuộc sống gần đây của Tuấn Hào cũng khá dễ chịu hơn nữa cái đám phiền phức của Hắc Bang cũng không có tìm đến hắn. Thực lực của hắn bây giờ vẫn còn quá yếu. Chỉ có khả năng chó cùng rứt gấu.

Trường THPT Thị trấn SaPa. Một ngôi trường có điều kiện tốt nhất cả tỉnh. Dưới môi trường ảnh hưởng tài chính tiền tệ trong tỉnh và cả nước như hiện nay học ở ngôi trường có điều kiện tốt như này rồi kèm theo tấm bằng loại giỏi thi kiếm việc làm cũng không quá khó.

Sau khi ăn xong bữa sáng Tuấn Hào liền gấp gấp đi đến trường. Sau khi bắt một chiếc taxi rồi dừng lại, Tuấn Hào cố ý dừng lại bước chậm về phía cổng.

Cổng lớn kiểu phác cổ cung đình hùng vĩ, THPT Thị Trấn SaPa chữ khắc màu xanh vô cùng rực rỡ chói mới. Rất nhiều tân sinh viên chụp ảnh mấy chữ này làm kỉ niệm. Càng nhiều sinh viên rộn rào nhốn nháo cứ ra ra vào vào trước cổng vòm của ngôi trường này. Sắc mặt từng người hưng phấn, mi mắt tung lên, vì mình là sinh viên của trường này mà cảm thấy tự hào.

Tuấn Hào thật ra không có cảm xúc này nếu không phải là vì tiếp xúc với cuộc sống ở đây với cái giáo huấn nhiệm vụ chết tiệt của lão gia hỏa chết tiệt kia thì cho dù trường học nổi tiếng nhất thế giới bỏ tiền ra mời hắn đến hắn cũng sẽ không đồng ý.

Nhìn xung quanh tứ phía trong đám người chen chúc nhau. Hai mắt hắn bỗng sáng ngời lên, 2 người con gái xinh đẹp tuyệt vời một người đáng vóc mà quý một người còn lại có vẻ nhỏ tuổi hơn nhưng cũng không thua kém. Đặc biệt là bộ ngực sữa phập phồng kia. Hai người nhìn có dáng vẻ giống nhau có lẽ là hai chị em.

- "thật là hồng nhan họa thủy a". Hắn thầm cảm thán.

Bất quá hắn cũng chẳng để ý quá nhiều. Liền đi dạo một vòng xung quanh trường. Thật ra xoay đến chóng mặt, trường học nổi tiếng quả nhiên danh bất hư truyền, không nói tới lực lượng chất lượng giáo viên như thế nào chỉ riêng diện tích trường học cũng khiến người ta giật mình rồi. Lúc định tìm một người hiểu biết về nơi này để hỏi chút ít thì bỗng nhiên lại nghe thấy có một nữ sinh chạy về phía bên này.

- anh, anh. Đúng là anh rồi, sao anh lại chạy nhanh như vậy chứ.

Một cô bé xinh xắn thờ hồng học chạy đến cạnh mình nói.

- có chuyện gì sao?

Tuấn Hào có chút kinh ngạc.

- Em.e...có chuyện muốn nói với anh.

Cô gái nhìn vào mặt Tuấn Hào với vẻ đầy xúc động.

- Chuyện gì vậy. Cứ nói đi nếu như được anh sẽ giúp.

- A..a..à quên em tên là Mỹ Na. Là tân học sinh của trường. Em muốn làm quen với anh.

- Môn làm quen với anh à!

Cô bé đáng yêu liếc mắt gật đầu. Hít một hơi lấy hết dũng khí nó.

- Anh..anh có dùng Facebook không à không..ý em là mình kết bạn rồi làm quen.

Tuấn Hào nhú mày.

- Facebook là gì vậy? Anh không dùng.

Cô gái tròn xoe mắt ngạc nhiên.

- vậy anh có điện thoại không? Cho em xin số đi.

- điện thoại thì có nhưng không nhớ số.

- Vậy hay để em mời anh dùng cơm.

Tuấn Hào cười lắc đầu.

- Ăn cơm thì miễn đi anh còn đi nộp hồ sơ học.

- vậy anh ở khoa nào?

- cũng chưa biết được. Bây giờ còn đang đi tìm.

- vậy để em dẫn anh đi tìm nhé. Đi em dẫn anh đi tìm.

Cô gái hưng phấn cười haha nói. Mắt lóe lên tia giao hoạt.

Nếu cô em này biết đường Tuấn Hào cũng không có lý do cự tuyệt. Liền đi theo sau ghi danh

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tiếp khách

Lúc hai người đang cười cười nói nói đi đến khoa chào đón tân sinh viên thì đã có vô số ánh mắt nhìn vào hai người bọn họ. Nam thì soái, nữ xinh đẹp động lòng, bọn họ cũng chẳng còn lời nào để chê. Chỉ biết than trời đất tạo hóa bất công tạo ra họ những cái xấu xí nam tử.

- bạn ơi cho hỏi các bạn là tân sinh viên à? Là sinh viên khoa nào?

Một sinh viên vẻ mặt tươi cười chạy đến.

Mỹ Na cái này không thèm để ý đến trực tiếp kéo tay Tuấn Hào rời đi.

- uây...bỏ tay anh ra được chưa? "a..a..xin lỗi em không cố ý" Mỹ Na mặt tiểu đỏ bừng lên ấp úng nói.

-haha! Không có gì đâu. Mà Mỹ Na người ta hỏi kia sao chúng ta lại không trả lời chứ?

- Ai bảo tướng mạo hần hèn mọn,bi ôi lại xấu xa vậy chứ cười thôi cũng thấy khó coi.

Mỹ Na nói.

- Oh? Vậy chúng ta tự đi ghi danh à?

- Anh yên tâm em đã nhìn thấy khoa chào đón tân sinh viên của chúng ta rồi. Trước tiên chúng ta đi báo danh đã rồi sau đó đi làm thủ tục.

~~~~~
Mất khá nhiều thời gian cho việc này. Năm nay tân sinh viên đến quá nhiều ít nhất chia ra cũng phải thành mấy lớp. Mọi chỗ đều đông nghịt người. Cuối cùng họ đi chỗ khác làm thủ tục.

Nếu không phải giữa hai cái cây có quán ngang cái băng rôn màu đỏ Tuấn Hào hoàn toàn không ngờ tới cái điểm làm thủ tục chào đón tân sinh viên này lại đặt ở một góc hẻo lánh như vậy. Vừa lúc này Tuấn Hào bước vào điểm chào đón tân sinh viên ở mấy chỗ khác thấy vô cùng tập nập một hàng dài mười mấy cái bàn, mười mấy người của hội sinh viên và giáo viên tạo thành một chỗ ai nấy vô cùng bận rộn.

Mà chỗ này chỉ có vèn vèn ba cái bàn và mấy cái ghế. Hai người đàn ông thì vô tình dựa vào thành ghế ngủ gà ngủ gật khòe miệng thì vô tình chảy nước. Sau khi Mỹ Na chạy tới vỗ bàn 1 cái người đàn ông vô tình ngẩng đầu lên.

- Tìm ai?

Tuấn Hào tí nữa thì định lao lên cho ông ta một trận người này không phải là người chào đón tân sinh viên sao? Vậy mà còn hỏi mình là ai? " Em đến ghi danh" Mỹ Na tức giận nói.

Người đàn ông đeo kính nghe thấy lời nàu thì dụi mắt nhìn ngó xung quanh" thì ra đây không phải là mơ". Hình như hắn vẫn cho rằng mình đang ở phòng ngủ. Tuấn Hào và Mỹ Na là hai vị khách không mời mà tới. Lúc này vội lấy quyển sách đập vào đầu người đàn ông bên cạnh còn đang ngái ngủ nói.

- Mập. Tiếp khách rồi

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Khoa Lịch Sử

Lần này Tuấn Hào phục người đàn ông đeo kính sát đất. Mỗi câu nói đều vô cùng bá đạo. Hơn nữa đây còn là lời hắn nói trong lúc vô tình, có lẽ chính hắn cũng không biết sử hài hước của mình.

Khuôn mặt tràn đầy mờ mịt của tên Mập cuối cùng cũng ngẩng đầu lên. Trên mặt còn có vết hằn đỏ mọng do đè lên bàn. Lấy ống tay áo quơ quơ lên lau vệt nước còn đọng lại trên khóe miệng một cách tự nhiên nhìn rất mất lịch sự nói.

- mấy người tới?

- hai người.

Người đàn ông đeo kính nói với Tuấn Hào.

- hai người đều là tân sinh viên đến nộp học hả.

- đúng rồi! Cả em và người bên cạnh nữa.

Mỹ Na thay Tuấn Hào trả lời. Tuấn Hào chỉ biết cười khổ ngay cả cơ hội mình nói cũng không có.

- Oh! Mang theo hồ sơ chứ, đưa ta đây là giấy báo danh hai em sang bàn bên kia điền vào đi. Đợi chút Mập đưa hai em đi nộp học phí. Em không có hành lý, người ở đây hà có cần ở ký túc xá không?

Người đàn ông đeo kính một bên điền tên Tuấn Hào, một bên hỏi các thông tin cơ bản.

Tuấn Hào thực ra không phải người Lào Cai dù sao bây giờ hắn vẫn còn nhà ở thuê ở bên dưới thị trấn. Thật ra không lo lắng có chỗ dung thân nhưng trong lòng vẫn có chút tò mò với cuộc sống sinh viên. Dù sao cũng phải nộp phí kí túc xá dứt khoát phải chiếm cho mình một cái giường trong trường mới được. Sau này nói không chừng sẽ dùng tới. Nói với người đàn ông đeo kính.

- em ở trong trường.

- được trước hết em hãy đi cùng mập nộp học phí đã rồi sau đó Mập đưa em tới chỗ quản lí kí túc xá làm thủ tục.

Mập mặc dù béo nhưng rất nhiệt tình với người khác trên đường đi làm thủ tục đã nói chuyện hết về tình hình các chuyên môn ở trong trường cho Tuấn Hào và Mỹ Na biết.

Theo Tuấn Hào được biết khoa mình học chính là khoa lịch sử. Mỗi khóa có một lớp. Mỗi lớp tuyển sinh có giới hạn là hai chục người. Nói cách khác ba năm THPT tuyển sinh sinh viên khoa Lịch Sử chỉ có từ năm mươi đến sáu mươi người. Hai mươi người này chia thành năm phòng kí túc đều là người của khoa mình sống ở đây.

Ở trạm dừng kiểm tra của ký túc. Mập đưa Tuấn Hào tới ký túc của khoa lịch sử tầng 6 phòng 113. Lúc Tuấn Hào đi vào trong lúc này trong phòng đã có ba người.

Sau khi Mập giới thiệu với bọn họ Tuấn Hào là bạn học mới thì một tên tướng mạo có vẻ đẹp trai chỉ Tuấn Hào cười haha nói.

- người chắc đã đọc qua "chiến dịch Điện Biên Phủ" chứ?

Tuấn Hào đã từng nghe nói tác phẩm "chiến dịch Điện Biên Phủ" này được quảng cáo trên tv được rất nhiều đọc giả Việt Nam yêu thích nhưng chưa từng đọc qua. Tên tiêu đề này vừa gặp mình đã hỏi mình vấn đề này liền cảm thấy chút tò mò.

- sao lại hỏi như vậy?

Tuấn Hào quan sát bạn cùng ký túc hỏi mình, hoài nghi hỏi.

Anh chàng đẹp trai vẻ mặt đau khổ nói.

- ta chính vì si mê "chiến dịch Điện Biên Phủ" nên mới quyết định đăng kí dự thi khoa lịch sử của trường. Thậm chí còn cãi nhau với người nhà không ngờ lần này ghi danh ta đã hối hận rồi, hoa của khoa lịch sử chúng ta không có, có cũng không, thậm chí ngay cả hòa thượng cũng không có, không một bóng người đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tán gái là một nghệ thuật

Tên tướng mạo có chút đẹp trai này đang thao thao bất tuyệt thì bỗng dừng hai mắt sáng ngời nhìn qua chỗ Tuấn Hào thốt lên.

- ôi trời! Đây người anh em đây là bạn gái của người hả? Sao mà xinh quá.

Tuấn hào hồ hững đáp.

- bạn gái cái đầu người. Đây là bạn học cùng khoa chúng ta a. Nhưng mà sẽ nhanh thôi là bạn gái của ta. Haha Mỹ Na đến đây mặt chốc chốc đỏ lên khề liếc qua Tuấn Hào định nói gì đó nhưng lại thôi.

- Oh? Vậy vẫn chưa là bạn gái người nhường ta nhé.

Tuấn Hào không nói gì chỉ ném cho một cái khinh thường ánh mắt. Mỹ Na lúc này mới lên tiếng.

- A! Chào mọi người mình tên Mỹ Na là sinh viên mới của khoa có gì mong mọi người giúp đỡ.

- Haha! Mỹ Na làm bạn gái ta nhé có gì không hiểu ta có thể hảo hảo giúp đỡ người. Haha.

- Tên ngu ngốc kia. Tán gái là một nghệ thuật kết hợp với kỹ thuật. Như người hãy bớt xàm ngôn đi như vậy chỉ cho họ cảm giác thô tục mà thôi người cũng đừng để mọi người đều nghĩ theo người.

Góc bên kia một kẻ đeo kính dường như rất bất mãn với anh chàng có vẻ đẹp trai này mặt lạnh lùng nói.

Sau khi nói xong cũng chẳng để ý cách nghĩ của người khác liền đập cửa phóng ra ngoài mọi người trong phòng nhìn nhau không khí trong phòng bỗng chốc trở nên cứng ngắt.

Lại tiếp một kẻ vóc dáng nhỏ gầy vừa nhìn đã cho người ta cảm giác chỉ cần phóng một cái là có thể bay xa mấy mét, thêm tính tình lại nóng nảy nhìn bóng dáng thẳng bốn mắt còn chưa đi xa liền gào thét lớn giọng quát.

- Cmm! Thời đại gì rồi? Nghệ thuật? Nghĩ mình là diễn viên JavHD chắc? Thật kinh tởm vậy mà lại ở cùng phòng với giống này.

Thanh niên đẹp trai lúc này sắc mặt có chút trắng bệch vốn dĩ muốn mọi người vui vẻ, ở đây sống cùng với nhau một phòng học cùng một trường hơn nữa vẫn còn sống với nhau ba năm muốn làm cho mọi người sống gần gũi cùng nhau một chút lại còn làm thêm cứng ngoắc hơn nữa còn bị mắng là không biết nghệ thuật.

Sau gần một buổi chiều ngồi chém gió Tuấn Hào mới biết hết tên ba người còn lại cùng phòng. Tên có dáng vẻ đẹp trai là Việt Hùng, tên gầy gò là Hồng Phi, tên bốn mắt còn lại tên cũng là Phi nhưng khác Đức Phi.

Vốn muốn tiếp tục đi tìm hiểu quanh trường nhưng cái bụng hần réo gay gắt lên phản đối. Mỹ Na thì từ đầu đến cuối vẫn áp sát theo hần như một chú chim nhỏ ở bên hần cô có một cảm giác không nở rời xa.

- Mỹ Na bây giờ có lẽ anh không đi được nữa rồi. Anh đang rất đói. Hẹn gặp em vào ngày mai nhé.

Mỹ Na khuôn mặt có vẻ dờ dẩn nhưng rất nhanh ổn định tâm lý. Mạnh dạn nói.

- Em cũng vậy. Có thể hay không ăn cùng anh??

- Ahaha. Được thôi có mỹ nữ đi cùng anh cầu còn không được.

- Vậy thì đi thôi.

Mỹ Na rất nhanh vui vẻ trở lại khoác tay Tuấn Hào rồi đi trước cổng trường trước bao con mắt ghen tị, soi mói của một mớ đực rựa quanh trường hướng về phía quán ăn đi tới

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Đi ăn cũng không yên

Tuấn Hào cùng Mỹ Na rất nhanh tự đi đến quán cơm bên kia đường.

- Mỹ Na, muốn ăn gì?

- Ờn, gì cũng được. Không cần quá cầu kì. Em ăn rất ít.

- Haha, vậy thì trái ngược rồi anh ăn rất nhiều.

Mỹ Na không nói gì chỉ cúi gằm mặt nhìn xuống phía dưới bàn.

- Ông chủ, cho 2 suất cơm thập cẩm nhanh lên nhé.

Phục vụ rất nhanh chạy tới nhưng không cầm theo cơm bất cứ thứ gì hướng Tuấn Hào xin lỗi.

- Thực xin lỗi quý khách, ông chủ chúng tôi đang bận 1 số việc xin quý khách vui lòng đợi thêm một lát nữa.

- Có việc gì vậy không phải hàng ngày hay nấu sẵn đợi khách sao.

- Đúng là vậy nhưng chúng tôi là nhân viên cũng có chỗ khó của mình.

Nói đến đây viên phục vụ lộ ra thần sắc khó xử. Mỹ Na lúc này mới lên tiếng.

- Không sao đâu a! Chúng tôi đợi 1 lát nữa cũng được nhưng có thể cho chúng tôi biết lý do được không.

Viên phục vụ trả lời.

- Nguyên lai là 1 tụ hội học sinh nhưng là con của 1 đám quan chức trong thị trấn thỉnh thoảng đến phá phách. Sau lưng đều có chỗ dựa tuy không phục nhưng chúng tôi không dám làm gì đặc tội với chúng không khác gì lợn chui vào giỏ chỉ biết nhịn từ ngày này đến ngày khác. A tôi còn có việc nên đi trước 2 người đợi 1 lúc tôi sẽ mang cơm đến sau.

Nói xong vội hướng chỗ nhà bếp chạy đi rất nhanh. " Học sinh thời bây giờ thật nhảm chán a. Ăn chơi đàn đúm tụ tập rượu chè gây việc bất bình thì lại dùng gia thế chống đỡ. Thật đáng buồn đi ăn cũng không được yên" Tuấn Hào trầm nghĩ.

Cùng lúc đó trong quán ăn ở góc bàn bên kia một đám học sinh đang tụ tập phá phách.

- Ông chủ, mau mang thêm đồ ăn ra đây.

- Các thiếu gia thật xin lỗi. Đồ ăn vẫn đang làm đợi lúc nữa sẽ được mang lên a.

Nói xong 2 gã đứng phắt dậy đập phá bàn ghế xung quanh tròng mắt quát lớn.

- Lão già khốn kiếp sai lũ chúng nó mang nhanh đồ ăn lên đây hôm nay nếu đại ca chúng ta mất vui thì ông cũng chuẩn bị đóng cửa quán đi là vừa.

Ông chủ quán nhất thời hoảng sợ sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Ngụ người

" Lão già chết tiệt, còn đứng ngây ra đó làm gì. Còn không mau nhanh" một tên nhóc choai choai vênh mặt lên hướng ông chủ quán tiếp tục quát. Ông ta cũng thuộc dạng người biết điều nhất thời lui xuống thúc giục nhân viên nhanh nhanh tay oàm đồ ăn chỉ mong bọn chúng sớm rời đi khỏi quán. " Cạn ly nào anh em. Cùng chúc mừng Hà đại ca ra khỏi viên" một tên thét lớn.

Zôôô.

Zôô.

- Huy ca cho em biết tại sao anh lại thành ra như thế này?

- thẳng ngu! Mày không biết đại ca là con nhà ai sao đây nhất thời là tai nạn hi hữu. Đúng không Hà đại ca?

Cái tên được kêu là Hà đại ca lúc này gật đầu sắc mặt hẩn rất nhanh thay đổi đang đỏ vì rượu lại chuyển thành xanh hết xanh lại trắng trông y như con tắc kè đang thích ứng với môi trường mới. Cái cảnh mà hẩn bị ném thẳng vào bồn hoa bên vệ đường trước mặt mọi người cứ hiện lên trước mắt, trong não của hẩn. Cha hẩn nắm giữ trong tay quyền điều khiển hắc đạo cả tỉnh, mọi người đối với hẩn đều là tôn kính cùng nịnh nọt việc xảy ra như vậy đối

với hắn là một sự si nhục cực nặng, không còn chừa cho hắn một xiu mặt mũi nào đều mang ném đi hết. Hắn đã sớm nghĩ thầm mang Tuấn Hào trở thành người chết" hừ! Tốt nhất là đừng để ta gặp lại người bằng không thì..." - Huy ca ca, bên góc bên kia có một cô em nhìn rất ngon a! Nếu đem nàng chà đạp dưới thân thì..

Hắc hắc.

Nói xong gã nở nụ cười rất dâm dăng.

- Tốt! Các người muốn sao thì cứ thế mà làm. Hôm nay ta bao hết.

- Haha! Cảm ơn Huy đại ca tiểu đệ nhớ mãi người cái ân tình này. Có đi tất có lại a! Mọi người cạn li Nói xong đứng phắt lên hướng phía bàn ăn của Tuấn Hào và Mỹ Na đi tới. Xui xẻo thay hắn đã trượt phải thần chết nhưng có lẽ hắn cũng không biết điều này. ~~~~~ Tuấn Hào đã sớm bất mãn vì đối. Cái này quán ăn còn chưa mang đồ ăn lên cái bụng của hắn đã sớm réo oo lên biểu tình. Vừa vận chứng kiến từ đầu đến cuối bản bên kia sự tình muốn xông lên cho chúng một trận lên bờ xuống ruộng nhưng vẫn là nhịn được vì còn Na mỹ nhân còn đang ở bên cạnh nên phải giữ gìn hình tượng của mình. Lúc này lại nghe thấy tên kia thanh âm Tuấn Hào phát cười lạnh " chưa tìm người tính sổ thì đã đi ra nộp mạng thật là ngu người. Đã vậy thì cũng đừng trách ta vô tình"

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiểu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Mà y vừa nói cái gì

Tuấn Hào vừa vứt bỏ ý nghĩ ra khỏi đầu thì hắn cũng rất nhanh chân đi tới bên bàn. Cả thân người to béo ục ịch, tóc để dài quá mắt khuôn mặt nhìn trông rất dữ tợn. Người nồng nặc mùi rượu bỗng cười lớn - Haha, người đẹp có thể uống với anh 1 ly chứ.

- Oh! Ahaha, ngày hôm nay hên thật đây không phải Na mỹ nhân bông hoa của thị trấn chúng ta sao. Nào cùng uống! " Anh đi ra chỗ khác. Tôi không có hứng thú hôm nay tôi chỉ muốn ăn cơm với bạn của tôi thôi. Làm phiền." Mỹ Na mặt không chút biểu tình nói.

Nghe nói vậy tên béo hí hí mắt lại liếc sang bên chỗ Tuấn Hào đầu tiên là sửng sốt sau đó cười lớn " haha, anh bạn xin giới thiệu ta là Mã Hùng. Mỹ Na là bạn gái của ta hôm nay chúng ta đã bao cả quán này mong anh bạn sớm rời đi ta cho anh 100k được chứ?" "100k? CLGT hôm bữa bố mày vừa lỡ tay rút mất 10 củ còn chưa dùng hết 1/10 100k là cái méo gì" Tuấn Hào vừa suy nghĩ vừa lắc đầu không trả lời.

Mất thấy Tuấn Hào lắc đầu không trả lời hắn tưởng Tuấn Hào còn chê ít bèn tiếp tục nâng giá " 200k được không hay 500k giá cao nhất rồi đó nếu không được thì..hừ!" Tuấn Hào nghe trong lời nói có một ít lời uy hiếp thì sát cơ trong mắt đã nổi lên nhưng vẫn kiềm chế được hành động của mình không nói lời gì vẫn chăm chú vào cốc nước lọc của mình. Mà Mỹ Na lúc này sắc mặt đã trắng bệch Mã Hùng xem cô như một món hàng hóa để trao đổi mua bán vậy trong lòng nhỏ máu lần đầu thấy Tuấn Hào ở trong sân trường thì cô đã thất thần cả nửa ngày vì đây là lần đầu tiên cô thấy một người con trai tuấn tú như vậy. Trên Facebook cũng đã có rất nhiều người đẹp trai inbox cho cô đề cập tới chuyện yêu thương nhưng cô không trú trọng cho lắm. Nhiều khi cô mơ thấy cảnh 1 chàng bạch mã hoàng tử tới cầu hôn cô 1 chàng hoàng tử rất đẹp trai, tuấn tú hai người cưới nhau và sống rất hạnh phúc. Cái chuyện vừa gặp lần đầu đã yêu từ trước đến nay cô vẫn không tin nhưng từ khi gặp Tuấn Hào thì điều đó đã làm thay đổi hoàn toàn quan niệm về tình yêu của cô. Vốn mời Tuấn Hào đi ăn cơm để kéo gần mối quan hệ của hai người nhưng không ngờ sự việc lại diễn ra theo 1 chiều hướng xấu khác. Ngỡ tới đây cô ngẩng mặt lên nói " Mã Hùng xin anh chú ý ngôn từ của mình, tôi không phải bạn gái của anh từ trước tới nay cũng chưa từng có 1 chút tình cảm gì với anh. Tôi ở đây là muốn ăn cơm với bạn của tôi làm ơn anh đừng làm phiền". " Mỹ Na anh rất thích em điều này em cũng biết chỉ cần em đi với anh 1 đêm thì em muốn gì anh cũng có thể cho em. Chỉ cần em muốn anh có thể cho em tất cả". " Cảm ơn nhưng tôi không cần gì cả tôi đã nói với anh rồi hai chúng ta không có khả năng đó bây giờ tôi muốn ăn cơm làm ơn". Mỹ Na mặt cắt không còn một giọt máu cô không này sinh bất tí tình cảm gì với Mã Hùng hắn nếu có thì chỉ là sự chán ghét mà thôi. " Bóp" "Bóp" - Đm! Đồ con đi rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt. Bỏn công tử thích người là phúc tu ba đời nhà người khối người mong ta thích còn không được người con đi thói tha bỏn công tử cũng trêu ghẹo người đủ rồi. Hừ.

Nói xong đang hiên ngang chuẩn bị rời đi vì cơn tức giận của hắn bấy lâu nay đã được xả bớt thì có 1 giọng nói lạnh như băng cản hắn lại.

- Đứng im đấy. Mày vừa nói cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiểu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Hiến thân

Cả người tên béo quay ngược về phía sau mắt hí hí lại lớn tiếng " Mày vừa bảo ai đấy? Hiến tại tao cho mày nhắc lại một lần nữa." Tuấn Hào mặt không đổi vẫn lạnh như băng " tao chỉ nói 1 lần. Tại mày điên hay sao?" - Oh! Tao đã nghe rõ rồi có vấn đề gì không?

- Mày muốn chết rồi phải không? Vì sao mày lại đánh cô ấy?

- Haha. Đùng bố mày rất đang muốn chết đây nhưng..haizz..đáng tiếc...còn về việc kia mình thích thì mình làm thôi đ*** liên quan tới mày cút sang 1 bên cho tao.

Hừ!

Theo một tiếng hừ lạnh Tuấn Hào đứng phắt dậy bước đi không chậm không nhanh đi tới chỗ tên béo. Mã Hùng nhìn thấy Tuấn Hào trong bộ dạng này thì không hiểu vì sao trong lòng cảm nhận được một hồi lạnh lẽo sơn gai ốc hai chân mềm nhũn ra cả người run rẩy bầy nhưng hắn vẫn cố giữ vững thân hình ổn định tâm lý để giảm bớt nỗi sợ hãi trong lòng lớn tiếng quát "tao cho mày biết nếu mày dám động vào tao một cọng tóc thì đừng trách anh em bọn tao độc ác" nói xong cố ý chỉ tay về phía bàn góc bên kia của cửa hàng nơi anh em của hắn ngồi tại đó hơn nữa còn có Hà Huy con của Lão đại Hắc Bang ở đây làm chỗ dựa. Kế tiếp dùng khí cho hắn gây nên sự việc này. Ít nhất thì hắn vẫn có chỗ dựa vững chắc. "Hừ! Lắm mồm. Chớ hoang bốt sủa bậy." "Bóp!" "Bóp!" Hai nắm đấm không hề nương tay trực tiếp giáng thẳng vào mũi của tên béo Mã Hùng. Hai quyền liên tiếp lực đạo không hề nhỏ hơn nữa còn trực tiếp giáng vào cái mũi của hắn đã sớm làm cái mũi của hắn nát bấy không còn hình dạng máu văng tung tóe khắp sàn gạch hoa của quán. "Gruuu! A A A." Mã Hùng bị phản tru lên hắn vừa nói xong thì Tuấn Hào đã trực tiếp lao lên cơ bản không hề cùng hắn lí luận một chút gì cả. Bây giờ hắn chỉ cảm thấy từ mũi truyền tới từng đợt đau đớn khiến hắn không ngừng la lớn lên "Đừng đánh tao..a..đừng đánh tao nói cho mày biết bố tao là bí thư huyện nếu mày còn đánh thì tao sẽ không bỏ qua cho mày." "Mã Hùng phải không? Huyện với tỉnh con các gì ở đây bố mày là cái tml nào tao đéo quan tâm tao nói cho mày biết đánh nữ nhân của tao, tao trả lại gấp năm gấp mười lần" Nói xong hung hăng nện xuống mặt tên Mã Hùng hơn chục cái tát. Mỗi cái tát mang theo tiếng giòn vang hơn nữa lực đạo cũng không hề nhẹ có bao nhiêu sức hắn dùng bấy nhiêu. Cảm thấy cánh tay theo cảm giác truyền đến từng đợt tê rất Tuấn Hào mới dừng tay lại lúc này mặt tên Mã Hùng đã không còn khác gì cái đầu heo. Tuấn Hào nghĩ thoáng qua có nên đập nát luôn cái đồ của hắn không nhưng lại thôi bởi vì từ lúc đến đây chính chân hắn đã phá hủy chức năng của một tên đàn ông hơn nữa hắn cũng là đàn ông nên cảm nhận được nỗi đau đớn này như thế nào.

Mỹ Na chứng kiến hết tất cả hành động của Tuấn Hào vào mắt hết sức ngạc nhiên nhưng trong lòng lại hết sức ngọt ngào từ lúc nào mà mình đã trở thành nữ nhân của anh ấy rồi đây, vì mình mà anh ấy dám đánh cả con của bí thư huyện hận không thể lập tức dâng hiến thân thể của mình cho người ấy ngay lúc này nhưng ngọt ngào thì ngọt ngào, nghĩ gì thì nghĩ cô biết bây giờ không phải là lúc. Còn cả lo lắng kèm theo nghĩ hay không sớm muộn bọn chúng lại tìm tới trả thù. Nghĩ xong liền đi tới chỗ của Tuấn Hào "thôi anh! Không có gì đâu anh tha cho hắn đi".

Tuấn Hào từ từ tháo tay mềm mại của Mỹ Na xuống" không được sao lại không có gì em ra kia ngồi tiếp đi để anh xử lý".

Nói xong túm tóc tên béo Mã Hùng lôi đi trên sàn nhà hướng chỗ góc bên kia của nhà hàng đi tới

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đáng tiếc! Trên đời không có

Nhất thời cảnh này đều khiến cho mọi người xung quanh đều ngây dại. Một số người lúc đầu còn có ý nghĩ xui xẻo thay cho Tuấn Hào nhưng thoáng cái mọi chuyện lại xảy ra trái ngược với suy nghĩ của họ. Sự việc xảy ra quá nhanh làm bọn họ không kịp thích ứng.

Lúc này đây trong quán ăn chỉ còn lại sự im lặng. Im lặng đến lạ thường thêm với ánh sáng đèn nêông mờ nhạt làm cho sự việc sắp xảy ra càng thêm huyền bí. Đáp lại sự im lặng này là tiếng bước chân của một người thiếu niên vang lên lần lượt, bước đi rất nhẹ nhàng uyển chuyển nhưng với mọi người xung quanh đây là tiếng bước chân của Thần chết. Thần chết kéo theo một gã muốn bước xuống địa ngục.

Tuấn Hào chẳng thèm quan tâm đến tất cả sự việc cho dù trời đất rung chuyển hắn cũng chẳng quan tâm trong mắt hắn bây giờ chỉ toàn là sự lạnh như băng của sát khí. Ánh mắt khiến mọi người không dám nhìn thẳng. Họ có cảm giác khi nhìn vào ánh mắt hắn thì bao nhiêu tâm tư của họ như đều bị xuyên thấu. Mục đích của hắn chỉ có một đó là đến bàn bên kia của góc quán giải quyết vấn đề này một cách nhanh gọn.

Hà Huy khi nhìn thấy Tuấn Hào thì không tự chủ được toàn thân run rẩy một hồi "lại là hắn! Tại sao lại là hắn." Nhưng rất nhanh điều chỉnh lại tâm lý ở đây có người chắc chắn hắn sẽ không làm thế. Chắc chắn không.

Tuấn Hào cũng lười để ý thuận tay nắm túm tóc nhấc bổng tên béo Mã Hùng lên ném hắn bay ra ngoài mét. Thân nhiên kéo ghế ra ngồi xuống lấy một đôi đũa trong ông ra gấp đồ ăn đưa vào miệng.

- trời a! Hắn ném người như ném một thứ bỏ đi vậy a!

- đúng vậy tên béo kia ít nhất cũng đã ngoài trăm cân mà hắn ném như không có chuyện gì a!

- Hừ! Vậy cũng đáng tên đó cùng đồng bọn chuyên gây sự với quán chúng ta như vậy vẫn còn nhẹ. Mà anh chàng đẹp trai kia cũng ngẫu thật cô bé kia thật tốt số khi có một người bạn trai như vậy. Ta cũng muốn a.

Một nữ phục vụ cảm thán nói giọng điệu còn mang theo một ít mùi chua.

- Suyt! Trật tự muốn chết sao từ từ theo dõi tiếp. ! ! .....

Một góc của nhà hàng nhân viên xôn xao bàn tán thì một người khác đã ngăn lại. "Thằng nào là đại ca của nó đứng ra đây nói chuyện" Tuấn Hào sau khi ăn xong đứng phắt dậy lạnh lùng nói. " Là tao" Hà Huy sắc mặt bình tĩnh nói. Có vài tên đàn em hung hăng định hướng chỗ Tuấn Hào chửi bới một hồi nhưng hắn đã kịp ngăn cản bởi vì hắn biết bọn chúng căn bản không phải là đối thủ của tên kia. " Bốp." A! A!

Thôi rồi lượm oi! Lại một cái mũi nữa hứng sao chịu đòn nhưng đây không phải là đòn mà là một chai bia chất lượng bằng nhôm hàng thật giá thật.

Hà Huy nằm dưới đất kêu la om sòm mấy tên đàn em thấy vậy liền lao tới Tuấn Hào một chỗ tranh thủ lập công, bọn chúng lao rất nhanh đã vậy Tuấn Hào còn nhanh hơn mỗi cái đầu của bọn chúng đã sớm trở thành cái bia để Tuấn Hào tập ném. Đồng dạng bọn chúng cùng nằm dưới đất rên la cùng với đại ca của bọn chúng.

Hà Huy lúc này đây hắn đã cảm thấy hối hận rồi hối hận thật sự emn vừa mới ra viện không lên bây giờ lại nát bấy cái mũi không có vài tháng tỉnh dưỡng thì đừng mong lành lại nhưng đáng tiếc trên đời không có bán thuốc hối hận nếu không hắn đã đích tay mình mua hơn ngàn lọ rồi. Nếu biết trước hắn đã xin cha hắn mang theo vài tên bảo vệ cấp cao rồi. Nhưng cũng đáng tiếc trên đời cũng không có nếu như.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Đội trưởng Tổ

Trong lúc này Hà Huy hắn đã hối hận rồi, hắn thực sự hối hận. Ánh mắt hắn tràn đầy sự hối hận cùng không cam lòng cùng vài tia độc ác nhìn về phía Tuấn Hào. Nếu ánh mắt của hắn có dị năng giết người thì lúc này đây hắn đã giết Tuấn Hào vô số lần rồi.

- Cát cái ánh mắt chết tiệt của mày đi. Nếu không được thì để tao giúp mày.

Tuấn Hào tức giận nói. Hắn rất khó chịu khi nhìn thấy ánh mắt của tên kia. Nếu được nhất định hắn sẽ chọc mù đôi mắt này. Rất khó chịu. ....

Không biết là cảnh sát hóng tin tức từ nơi nào hay tại đây có người báo cảnh sát mà ngoài kia từ nơi xa hắn đã nghe thấy tiếng còi báo động xe cảnh sát như tiếng chó hoang sủa tùm lum ở ngoài kia. Tuy mọi người chưa nghe thấy được nhưng đây không phải là vấn đề vì tai hắn rất thính, thính đến mức người khác không thể thính hơn.

Cứ bình tĩnh ăn đã rồi tính sau nhưng khi quay lại bàn ăn đồ được đưa lên đã được hắn xoi hết từ khi nào rồi. Nhiều đồ ăn như vậy chỉ đủ lấp nửa dạ dày của hắn mà thôi.

Rầm!

Tất cả đứng yên cảnh sát đây.

Một tên cảnh sát đập chiếc bàn mà tên mập Mã Hùng bị Tuấn Hào ném hắn tọa lạc trên đó hai tay chấp lại giờ súnv lên to giọng quát.

Tuấn Hào ngăn người phong cách xông vào cũng thật bá à nha hắn tưởng mình đang bắn half-life chắc. Trò trẻ con.

- Tiểu Lý đừng làm rộn. Quay về đội ngũ đứng một bên cho tôi.

- Rõ! Đội trưởng Tên cảnh sát đập cửa nói xong khép nép lùi lại phía sau. Lên tiếng là một nữ cảnh sát mà tên kia kêu là đội trưởng bước vào nhìn ngó xung quanh. Lúc này hình ảnh quen thuộc lại hiện ra trong mắt cô ta người bị đánh nằm la liệt dưới đất trong đó có cả Hà Huy.

Cái gì??

Nhất thời cô ta cảm thấy ngoài ý muốn lúc đầu cô ta tưởng cấp trên gọi điện cho cô ta là mấy việc đánh lộn hay đập phá của con trai Hắc bang nổi tiếng suốt ngày gây ra. Cô ta đã quá chán ghét với việc khinh người của tên Hà Huy này nhưng bây giờ trong mắt cô ta Hà Huy đang nằm ôm cái mũi nát bấy nằm dưới đất cảnh này khiến cô ta ngạc nhiên mất cả nửa ngày. Tên này gây không biết bao nhiêu tội ác suốt ngày chỉ biết đánh lộn bây giờ lại bị người ta đánh lại tất nhiên là đáng nhưng cũng tò mò với người đánh Hà Huy, chỗ dựa cứng rắn như thế nào mới gây ra sự việc như thế này a!

-Tôi là đội trưởng Tổ. Ai nói cho tôi biết sự việc xảy ra như thế nào.

Giọng nói cô ta vang khắp cả nhà hàng nhưng chẳng có ai trả lời giúp cô ta. Dĩ nhiên có một vài người từ đầu đến cuối xem cảnh náo nhiệt nhưng khi nghe thấy tiếng còi xe cảnh sát nghe thấy tiếng còi xe cảnh sát không muốn dây dưa nên dời đi hết emnr

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Giao lưu văn nghệ

Lúc này Tuấn Hào đang buồn bực nhưng vừa khi nhìn thấy nữ cảnh sát thò hai mắt sáng rực như đèn pha. Dáng người phong tình vạn chủng chỗ nào nên lời thì lời, nên lồm thì lồm. Mặc bộ đồ bó sát người chiếc quần đùi bó sát người. Chân đeo đôi bot cao đến tận gối. Thật đúng là yêu tinh a!

Mắt nhìn thấy Tuấn Hào nhìn mình nóng rực Tô cảnh quan có chút khó chịu nhưng cô rất nhanh nhìn ra trong mắt hắn chỉ có sự thương thức của nam nhân đối với mỹ nhân không có sự xấu xa như những kẻ khác cô ngăn người chẳng lẽ dạo gần đây mị lực của mình giảm sút kém như vậy. Cô gạt đi suy nghĩ này rồi quay sang quan sát Tuấn Hào khuôn mặt góc cạnh làn da trắng như nữ nhân đặc biệt là đôi mắt của hắn, một đôi mắt rất to, rất sáng kết hợp với khuôn mặt của hắn thì đó là một khuôn mặt cực kì tuấn mỹ không chút tí vết nhìn hắn cô bỗng có chút cảm giác tự ti, ghen ghét. Do tâm lý làm cảnh sát cô rất nhanh ổn định thu liễm lại sự thất thố của mình. Lạnh giọng nói.

- Nói cho tôi biết chuyện gì vừa xảy ra ở đây?

- Tô cảnh quan, chính là hắn. Hắn đánh bọn tôi ra nông nổi này.

Tuấn Hào giật mình bởi tên vừa tru cái mỏ lên này hắn đang ngắm nhìn mỹ nữ tên này bỗng phá mất cảm hứng của hắn. Quay sang hắn hít một hơi thật sâu nhìn tên kia bằng con mắt lạnh lẽo. Tên vừa tru mỏ lên vừa kịp nhìn thấy ánh mắt này lâm vào hoảng sợ mồ hôi lại tiếp tục chảy ròng ròng nghĩ tới chuyện vừa xảy ra không dám mở miệng nữa.

- Không có gì đâu chị cảnh quan chỉ là giao lưu văn nghệ mà thôi.

- Giao lưu văn nghệ??

Tô cảnh quan cảm thấy buồn cười rõ ràng là đánh lộn mà lại nói là giao lưu văn nghệ tên nhóc này thật là thú vị.

- Cậu xác định là giao lưu văn nghệ?

- Chuẩn không cần chỉnh.

- Thằng nhóc này dám đùa giỡn đội trưởng muốn chết hả.

Tuấn Hào đang định đùa giỡn Tô cảnh quan một chút nhưng lại có kẻ phá đám vừa nãy là một tên bị hắn đánh bây giờ lại là tên đập bàn mà xông vào. Mẹ kiếp ức chế quá.

- Mà có chức vụ gì ở đây không thấy tao đang nói chuyện sao. Xen vào chỗ người lớn nói chuyện làm gì trẻ con ra chỗ khác.

- Mà nói gì? Mà bảo tao là trẻ con?

- Tại mà điếc sao? Tao không nói lại lần thứ hai.

- Muốn chết sao.

- Tiểu Lý giữ trật tự.

Tô cảnh quan vừa mở miệng tên kia lập tức nín miệng khép nép lui về phía sau có vẻ như rất sợ Tô cảnh quan.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trêu cảnh sát

Tô cảnh quan thấy hắn tự giác lui về như vậy thì cũng không nói thêm điều gì nữa nhưng điều khiến cô tò mò nhất là thân phận và bối cảnh của chàng trai kia có thể hắn là người từ thủ đô đến? Không phải từ khi cô còn ở thủ đô chưa chuyển công tác thì hầu như chưa nghe qua tên của chàng trai này. Nhưng sự việc ngày hôm nay xảy ra cũng đáng Hà Huy hắn gây náo loạn như vậy nên đây là sự trừng phạt mà hắn đáng được nhận.

- Nếu là vậy thì cậu có thể ra về. Chúng tôi không giữ cậu lại có thể đi.

- Đội trưởng tôi không đồng ý.

Tên cảnh sát đập cửa xông vào đã sớm đem Tuấn Hào không vừa mắt, ăn nói trống lững đã thế còn nhìn chăm chăm vào đội trưởng mỹ nhân của cục cảnh sát hẳn khiến hắn rất là khó chịu. Ước chế vk! Vừa nghĩ xong định lao lên còng tay Tuấn Hào động tác cực kì nhanh gọn nhưng hắn đâu biết Tuấn Hào so với hắn còn nhanh hơn a.

Phốc!

Chiếc còng tay đã nhanh chóng bị Tuấn Hào giật lấy hai tay còn lại chế trụ bởi một bàn tay của Tuấn Hào mặc kệ hắn dẫy giụa như thế nào đều không khá hơn chút gì cả hắn biết lần này đụng phải tầm thiết bản rồi. Hắn rú lên:

- Mày định làm gì?

- Mình thích thì mình làm thôi.

Tuấn Hào không nhanh không vội đáp.

- Thả tao ra không thì mày sớm vào bóc lịch đấy chú em.

- Cứ từ từ, đừng nóng máu. Chỉ là tha thu mà thôi không có ý gì cả. Chị cảnh quan thả hắn em được đi chứ? Chị nhìn xem trời cũng khá muộn rồi mà hắn cứ làm khó em không hà.

Tuấn Hào quay sang nhìn Tô mỹ nhân nói khuôn mặt tuấn tú nhăn lại lộ ra vẻ cực kì ủy khuất nói. Tô cảnh quan nhìn vật thì thiếu chút nữa bật cười thành tiếng trong lòng lại tăng thêm lòng hiếu kì đối với chàng trai này chỉ gật đầu với hắn không nói thêm gì. Tuấn Hào thấy vậy liền cười cười gãi ót một cái quay sang viên cảnh quan cười nói.

- Troll tí thôi mà xoắn cái gicr bình tĩnh thả lỏng ra.

Nói xong dùng sức kéo một cái cái còng số tám đứt ra làm đôi.

- Chà quên mất cmn không có chìa khóa chỉ giúp được vậy thôi còn đâu về nhà mai tính tiếp à anh ở lại đây tối mai tôi tới nghiên cứu tiếp.

Mọi người xung quanh nhìn thấy vậy liền há hốc mồm. Cái đ•• gì vậy chiếc còng số tám chất lượng bằng thép không gỉ màu sắc a từ khi nào mà dễ đứt như vậy. Kệ bà mọi người xung quanh Tuấn Hào đi đến chỗ Mỹ Na lúc này đang nằm gục trên mặt bàn ngủ thiếp đi có lẽ do bị đá kích quá mạnh. Không nghĩ ngợi gì nhiều trực tiếp ôm gọn Mỹ Na vào lòng hướng cửa quán đi ra. ....~~~~~ Mọi người trên đường rất nhanh bị một đôi trai gái làm chú ý một người con gái xinh đẹp đang nằm thu gọn trong lòng ngực của một người thanh niên tuấn tú khỏe miệng lộ ra nụ cười nhìn trông có vẻ đang bị hạnh phúc dào dạt xâm chiếm lấy trí óc. Nhất là các cặp tình nhân, cái gì gọi là làm nũng! Thế kia không phải là làm nũng sao họ đều đã nhìn thấy nhiều trường hợp như được công, nắm tay nhau hay ăn " Cháo Lười " nhưng chưa từng nhìn thấy hình ảnh này. Có không ít người đã nhận ra người con gái đang nằm trong lòng ngực của nam nhân này. Rất nhanh tay chụp ảnh or quay video lại cảnh này update diễn đàn Facebook của trường. Tuấn Hào cũng không biết từ bây giờ hay chính lúc này trở đi có lẽ hắn chính là người nổi tiếng nhất

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Ngày mới

Trên đường về càng khuya trời bắt đầu se lạnh mặc dù đây là mùa hè nhưng vẫn không thể ngăn cản cái lạnh đến từ hơi sương được. Tuấn Hào mặc dù rất muốn đưa Mỹ Na về nhà nhưng hắn đâu biết nhà của Mỹ Na ở đâu mà đưa về. Vào tạm khu ngoại ô bình tĩnh ngồi trên ghế đá khẽ đặt Mỹ Na gối đầu lên đầu gối của mình rồi hắn bắt đầu chìm vào giấc ngủ.

Trời sáng dần đường phố bắt đầu có người đi lại đập vào mắt họ là cảnh một đôi trai gái nằm ngủ trên ghế đá đặc biệt là người con trai không phải là nằm mà là ngồi ngủ. Họ đều có chung suy nghĩ tại sao có nhà nghỉ lại không vào chẳng lẽ làm chuyện ấy cả đêm ở đây sao? Tuổi trẻ bây giờ thật là bá đạo vào phở trương nha.

Xung quanh ồn ào nghị luận bất quá những lời này đều đập vào tai của Mỹ Na cô đã dậy từ lúc rồi nhưng cô không giám mở mắt khi mở mắt cô sẽ không biết đối mặt với những lời này như thế nào cô hoảng hốt sờ khắp thân thể mình thấy không có bất kì hiện tượng gì lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi trong lòng lại có thêm một chút cảm giác thất lạc tại sao hắn lại không chiếm đoạt thân thể mình?

Nếu để cho mọi người xung quanh biết vừa quen một người lạ chưa đầy một ngày mà đã muốn trao thân cho người ta thì họ nhất định hoài nghi cô có phải bị bệnh về não không?

Dù sao vẫn phải đối diện với sự thật mở mắt ra hình ảnh người con trai ấy đập vào mắt dường như cô đã đem hình ảnh của người con trai ấy khắc sâu vào trí óc của mình, khắc từng hình ảnh vào trái tim của mình về người con trai ấy. Một người con trai hoàn hảo. Nhẹ nhàng lay người đó dậy cô không

đám nhìn thẳng vào mắt hấn ánh mắt của hấn dường như có điện vậy rất có sức thu hút người cùng giới.

- Dậy rồi à? Anh đưa em về k túc nhé ngày kia phải đi học rồi.

Mỹ Na ra sức gật đầu trong lòng cô có rất nhiều câu hỏi đặt ra cho hấn nhưng cô biết bây giờ không phải lúc với lại tối hôm qua đến giờ cô còn chưa ăn gì người đã sớm mệt là không còn chút sức lực nào.

- Anh có thể công em được không? Em mệt quá.

Tuấn Hào không nói gì trực tiếp ôm Mỹ Na vào trong lòng ngực rồi bước nhanh về phía trường học. Mỹ Na cũng bất ngờ về hành động lần này của TuấnHào vốn chỉ nhờ công một chút nhưng lại được ôm thẳng vào lồng ngực của người ấy. Cô cảm nhận được từ người ấy từng đợt hương thơm không phải là hương thơm do nước hoa mà là mùi của cơ thể.

Tuấn Hào dường như cũng hiểu được tâm tình của Mỹ Na xảy ra biến hóa nên trên đường đi cố tình di chuyển chậm lại còn tạt vào quán đồ ăn mua lấy hai chiếc bánh mỳ về tới cổng nhà trường hấn định đánh thức Mỹ Na dậy nhưng lại nhìn thấy cô đã chìm vào giấc ngủ từ khi nào rồi lúc này hấn mới nhớ đến khu ký túc của Mỹ Na còn trách tự mình ngu ngốc tối qua nhất thời không nhớ ra làm hại phải ngủ trên ghế đá.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Dừng tay giải quyết

Thị trấn khu vực thuộc sự cai quản của Hắc Bang trong một căn nhà có một người nam nhân trung niên cùng một thiếu phụ đang đứng bên cạnh một chiếc giường trên chiếc giường là một kẻ băng bó khắp đầu.

- X con mẹ nó là ai làm ra chuyện này ta muốn cho kẻ đó sống không bằng chết. ~~~~~ Sau khi đưa Mỹ Na về ký túc xá Tuấn Hào cũng không tiếp tục ở lại dây dưa thêm mà trực tiếp đi về phòng của mình. Nhìn thấy ba tên đang cúi mặt vào điện thoại hấn cũng lười quản trực tiếp phi thẳng vào nhà tắm. Hấn cần giải nhiệt để giảm bớt nỗi bức tức trong người do lũ trẻ trâu kia gây ra còn chưa kịp ăn no lại có thêm tên cảnh sát đập bàn xông tới. Lúc đó hấn chỉ muốn giết người.

Từ phòng tắm đi ra một tên gầy gò nói lớn.

- Haha anh bạn mau lên facebook xem kìa nổi tiếng rồi nhá.

Hai tên còn lại cũng bắt đầu phụ họa theo - Xem cái X gì mà facebook là cái X gì thế.

Tuấn Hào trực tiếp dội cho bọn chúng gáo nước lạnh đối với facebook gì đó hấn không có bao nhiêu hứng thú. Bây giờ hấn chỉ muốn đi ngủ nếu có ai phá nhiễu hấn không ngại đem bọn chúng chột cho vài cái.

Bỗng nhiên hấn bỗng ngửi thấy mùi hoocmôn nồng nặc trong không khí trực tiếp liên tưởng với ba chiếc quần tam giác trong kia hấn liền hiểu ra chút ít. Nhìn tên nào mặt cũng hắc mắt lõm sâu vào đất nhất định là di chứng của tật quay tay công pháp do vài tên thái giám thời cổ nghĩ ra. Hấn nhớ câu hát miếu tả đôi bàn tay " hai bàn tay của em như hai con bướm xinh xinh" thì không khỏi lắc đầu. Nếu buồn thì tìm gái mà chịch sao lại dùng tay giải quyết như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Người đẹp hoa cũng đẹp

Hấn không có hứng thú với việc nổi tiếng gì nổi một thời rồi cũng lặn mà thôi. Bất quá ba tên kia vẫn không tha cho hấn liên tục âm ỉ bàn tán chủ đề tối hôm qua làm hấn cảm thấy buồn bức không thôi lần này hấn định chột cho ba tên trong phòng vài phát nhưng nghĩ đến lại thôi dù gì cũng là người cùng phòng sau này không khéo có việc cũng phải nhờ vả bọn chúng không chừng.

Không có cách làm bọn chúng im miệng Tuấn Hào đứng phắt từ bên giường dậy.

Phanh!

Rầm!

Hắn dùng một cước đạp tung cánh cửa phòng bay ra ngoài hành lang. Cánh cửa sắt bọc bên ngoài cũng không chịu được áp lực trực tiếp bay cùng tấm cửa gỗ bay ra ngoài. Phá cửa xong trong lòng cũng người giận phần nào thông thả đi ra.

Ách!

Chúng bọn trong phòng sợ ngây người bọn chúng không nghĩ ra một cước cửa Tuấn Hào lại mạnh như vậy chúng cũng biết là lần này trêu đùa quá trớn rồi cũng may cho bọn hắn là Tuấn Hào không xả giận lên bọn chúng bằng không thì bọn chúng chắc hẳn phải nhập viện không chết thì cũng nằm giường nửa năm. ~~~~~ Tuấn Hào sau khi rời ra khỏi phòng thì cũng không trực tiếp về khu nhà trọ mà ghé sang ở của Mỹ Na hỏi thăm tình hình sức khỏe một phen nhưng khi đến cửa thì hắn bỗng giật mình nhìn thấy Mỹ Na đang ngồi cạnh cửa sổ bên cạnh còn có một giỏ hoa thơm ngát tỏa ra khắp căn phòng một tay chống cằm tay còn lại cầm chiếc bánh mà hắn mua cho ăn. Người đẹp hoa đẹp ngay cả tư thế ăn cũng đẹp làm hắn mê mẩn bóng hồng ấy mãi không thôi.

Mỹ Na từ lúc được Tuấn Hào đưa về đến giờ thực ra cô không có ngủ cô một mực nhắm mắt lại không muốn nhìn vào người ấy điều đó thực sự ngại ngùng. Nghĩ lại nếu tới qua mình và người đó xảy ra cái quan hệ ấy thì không biết bước tiếp theo sẽ như thế nào. Chuyện đó tuy chưa từng làm vậy bao giờ nhưng cũng biết đôi chút về nó. Bình thường từ khi học cấp hai cô đã nhìn thấy rất nhiều cảnh bạn bè cùng người yêu họ đi thuê hotel xxx rồi nhưng cô không muốn như vậy. Cô muốn dành lần đầu tiên cho người mà cô yêu. Một người bạch mã vương tử trong giấc mộng của cô. Bạch mã vương tử của cô không phải là người ấy sao. Nghĩ đến đây cô bỗng bật cười khúc khích khuôn mặt không khỏi lộ lên một mảnh ửng hồng.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Anh không cần em nữa???

Có người nói ngũ quan của con gái rất tốt quả nhiên không sai đúng là như vậy khi Mỹ Na đang lên đỉnh với những ý nghĩ của chính bản thân mình thì cô cảm giác được có người đang lén nhìn trộm mình. Có phải là bạn cùng phòng hay không nếu thấy mình đang tự cười như vậy thì thật ngại chết. Cô ngoảnh người quay lại nhìn:

A!

A!

Cô không tự chủ nổi thét toáng lên trước mặt cô là một người nam nhân hơn nửa toàn thân chỉ mặc một cái quần nửa người trên thì không một mảnh vải che thân nhưng khuôn mặt thì... Đúng rồi đúng là người đó, một người con trai một bạch mã vương tử mà cô vừa nghĩ đến và còn tưởng tượng ra những hành động abc xyz kia. Lại đồ mặt một lần nữa nhìn người đó như vậy cô bất ngờ chẳng...chẳng lẽ...lại làm cái chuyện ấy ở đây không được bản thân còn chưa chuẩn bị mặc dù lúc này cô còn mong nó tới nhanh hơn một chút không ngờ vừa dứt ý nghĩ xong nó lại trở thành hiện thực.

Tuấn Hào sau khi nghe tiếng hét kia thì giật bắn người thu hồi lại ánh mắt nóng rực của bản thân lại vội vàng gãi đầu cười hề hề.

- A xin lỗi lúc này anh vừa tắm xong lại nghĩ tới em lo quá nên chạy sang xem một chút vội quá nên không mặc quần áo nếu em khỏe rồi thì anh đi trước.

Quả thực chiêu đánh lạc hướng này của Tuấn Hào rất lợi hại Mỹ Na nghe xong những lời này thì dường như ăn phải mật trong lòng tràn đầy hạnh phúc. Nữ nhân là như vậy tới đó hắn ra tay trợ giúp có thể coi là trò cổ nhất từ xưa tới nay Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân tuy là trò cổ nhưng nó rất là công dụng trong vai trò ăn cắp trái tim của nữ nhân.

Mỹ Na thấy Tuấn Hào muốn rời đi thì trong lòng không khỏi khản chương.

- Khoan đã ở lại nói chuyện với em một lúc được không?

Tuấn Hào cũng không hiểu nhiều cho lắm tâm tình của nữ nhân nên vẫn tiếp tục cự tuyệt.

- Nếu em cảm thấy không khỏe thì cứ nghỉ ngơi đi anh còn có việc phải đi trước.

Tuấn Hào lúc này đây hắn thật sự rất buồn ngủ hắn muốn rời đi. Mỹ Na thấy người ấy vẫn muốn rời đi không nhịn nổi lên tăng hơi sưng nhàn nhạt lòng tràn đầy ủy khuất nói.

- chẳng lẽ anh không cần em nữa ư...ô...ô Vừa nói những giọt nước mắt trong như pha lê rơi xuống chảy lên gò má xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Cháo lười

Tuấn Hào lần đầu thấy người khóc như vậy trong lòng cũng có không ít nhiều sự thoải mái hẳn cảm thấy phiền muộn khi người đẹp khóc vì mình như vậy thì cũng không biết phải làm sao đi đến bên cạnh Mỹ Na ôm cô vào trong lòng một mùi hương thơm ngát xông vào trong mũi hẳn vội vàng nói.

- Xin lỗi...anh...anh chỉ nghĩ là vừa mới đưa em về như vậy chưa qua bao nhiêu thời gian chắc hẳn vẫn còn mệt nên muốn qua thăm một tí chỉ sợ làm phiền em nghỉ ngơi chứ không có ý gì đâu nhìn xem em xinh đẹp như vậy ai có bỏ rơi em đâu. Nếu có chuyện như vậy thì hẳn nhất định không phải là nam nhân.

Mỹ Na được hắn ôm vào lòng như vậy cũng không ngại ngừng gì dùng đôi bàn tay xinh đẹp găt gao ôm chặt lấy vòng eo của hắn cô có cảm giác rằng nếu cô ôm lỏng chỉ một khắc thì hắn sẽ bỏ cô mà đi vậy nhưng khi nghe được những lời người ấy vừa nói thì trong lòng rất là ngọt ngào ngừng khóc ngẩng mặt lên nhìn hắn hỏi:

- Thật chứ?

- Thật đương nhiên là sự thật 100%không sai một ly.

Dường như cảm nhận được vòng tay kia ôm mình ngày càng chặt Tuấn Hào trả lời không chút do dự nhìn khuôn mặt xinh đẹp động lòng người kia thẳng thắn trả lời. Đột nhiên hắn cảm nhận được trên miệng mình một đôi môi mọng nước áp lên chiếc lưỡi thơm ngọt trực tiếp đưa vào miệng không ngừng đảo khắp mọi góc ngách hắn cũng không ngăn ngại nữa cũng "nút lấy nút đề" không dừng lại. Chẳng lẽ đây là "Cháo Lười" trong truyền thuyết?

Hai người nấu cháo lười một thời gian khá lâu đến khi thấy khó thở mới bắt đầu tách ra. Khuôn mặt xinh đẹp ấy đồ búng dũi vào trong ngực của hắn không dám ngẩng đầu lên. Hắn cảm thấy nóng toàn thân hắn cũng không biết đây là cảm giác gì chỉ là hơi thấy khó chịu hạ thân của hắn không ngừng bành trướng hình dáng đứng thẳng lên đè vào lòng người đẹp.

A!

- Anh này thật xấu.

Từ bên hông hắn truyền đến cảm giác đau nhức. Mỹ Na lúc này mới lí nhí nói nếu không phải tai hắn thính hơn bình thường thì đã không nghe được những lời này.

Bây giờ hắn cảm thấy rất buồn ngủ trong đầu hắn chỉ lẩn quẩn những ý nghĩ như vậy không nghĩ ngợi gì nhiều trực tiếp đè Mỹ Na xuống giường ôm vào người ép sát lẫn ra ngủ như chết.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Mơ mộng

Mỹ Na thấy Tuấn Hào hành động như vậy thì trong lòng không khỏi khản trương xuân tâm trong người cứ nhộn nhạo hẳn lên hai bàn tay của Tuấn Hào không ngừng lục lọi bóc móc theo bản năng của hắn cứ mỗi khi ngủ thì hắn cần phải có đồ để ôm trên gối kia cũng vậy hắn đều thu thập quả bông rồi lấy quần áo của lão già chết tiết đó khâu nó vào hình thành một chiếc gối ôm. Khi ngủ có đồ ôm cũng rất thoải mái quay quần nó đủ kiểu cho nó thành tư thế thoải mái nhất. Khi hai tay hắn dùng lại đặt lên vị trí đỉnh nhũ phong cao ngút kia thì mới dùng lại tay còn lại luồn vào áo đặt ngang cái rốn nhỏ nhắn xinh xinh kia thì mới thật sự chìm vào giấc ngủ.

Bá đạo trên giang hồ, say nằm gối mỹ nhân thử hỏi trên đời này có ai là nam nhân mà không mơ ước. Nếu thật vậy kẻ đó không phải là nam nhân nữa sao hay là tâm lý sinh dục có vấn đề?

Mỹ Na không khỏi khản trương khi Tuấn Hào hành động như vậy. Khi cảm giác được một tay luồn vào trong áo thì mặt mác cỡ đồ búng lên chẳng lẽ lần đầu tiên là làm ngay tại đây sao cũng may là phòng còn trống những học sinh khác còn chưa chuyển đến bằng không thì mác cỡ chết người a. Nhưng không Tuấn Hào cũng không có hành động như những gì Mỹ Na nghĩ một thoáng hành động như vậy liền dùng tay lại không có tiếp tục lục lọi nữa. Chính hành động này của hắn đã khiến Mỹ Na lại có cảm giác khác về Tuấn Hào thì ra người ấy không có hành động tùy tiện như những người đàn ông khác. Nằm gần hắn, cảm nhận mùi đàn ông nam tính mạnh mẽ ở trên cơ thể hắn cô cảm giác mình thật thỏa mãn và yên bình biết bao. Thật ít người khiến cho cô có cảm giác như vậy ngay cả khi ở gần cha mẹ cô cũng thế.

Chẳng lẽ đây là tình yêu sao hay là khi đắm chìm vào tình yêu ai cũng mê muội như thế này, có cảm giác như thế này? Không, nhất định là không.

Mỹ Na tiếp tục không suy nghĩ nhiều thêm nữa nó chỉ khiến cho bản thân cô càng thêm quanh quẩn. Buông ý nghĩ trong óc lại, thả lỏng toàn thân hai mắt to trong sáng từ từ khép dần lại cùng người ấy trực tiếp chìm vào trong giấc ngủ ngon. ....

Trong mơ Tuấn Hào mơ thấy hân và một người con gái đang làm cái chuyện thị phi kia, đại chiến hơn trăm hiệp tuy nhiên hình ảnh người con gái rất mơ hồ làm hân nhìn không rõ nhưng khuôn mặt vẫn hiện lên vẻ thỏa mãn cùng ý tứ dạt dào tràn đầy hạnh phúc.

Hồng!

Rồi đến cao trào hân ngửa mặt lên trời hét to. Tiếng hét của hân như tiếng long ngâm cùng đất trời vang đến khắp mọi góc ngách trên thế giới này trực tiếp xuyên thấu mọi vật và người con gái đang dần dần biến mất tiêu tán theo hư vô. Hạ thân hân truyền đến từng đợt khoái cảm trước nay chưa từng có một cảm giác phiêu lãng nhẹ nhàng bay bổng. Hân thỏa mãn, thực sự rất thỏa mãn mà đến lúc này người con gái xinh đẹp kia cũng đã tan trong sương khói, biến mất trước tầm mắt hân, hân rất muốn giữ lấy tay nàng giật lại đáng tiếc nhưng không được. Hân thất thần không biết trong mơ hân là người nào, là nam nhân kia, nữ nhân kia hay chỉ là một người theo dõi. Hân chỉ có cảm giác đau khô, đầu óc hoàn toàn trống rỗng. Hân cố nén bị thương ngửa cổ lên trời hét dài:

A!

Người đâu?

Nàng ở đâu?

Người thì không có nhưng trước mắt hân lại là bóng hình quen thuộc Mỹ Na. Thấy đứng quần uơu ướt lại nghĩ tới cảm giác khoái hạt trong giấc mơ kia.

X con mẹ chẳng lẽ là mộng tỉnh sao??

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Mỗi đứa một cuộc

Nói xong hân nhìn xuống chỉ thấy một đôi mắt trong sáng to đẹp đang nhìn thẳng vào hai mắt của hân không chớp. Thật là đẹp Tuấn Hào nhủ thầm nhưng mà không có nói ra khỏi miệng. Khi này giấc mơ làm hân toát cả mồ hôi không khỏi nhớ lại những cảnh đó. Mỹ Na thấy Tuấn Hào người toát mồ hôi lại đầm chiêu như đang suy nghĩ điều gì đó chần chẫn có lẽ là người ấy gặp ác mộng, cô cũng không tò mò đến nỗi xen vào việc của người khác vòng tay lại gắt gao ôm chặt người đó hơn đầu tựa vào trong lòng hân rồi nhẹ nhàng hôn lên má nghĩ lại tới qua mình nấu cháo lười với người ta thì lại đỏ mặt lên. Da mặt cô rất mỏng chính xác hơn một tí là mỏng đến mức chỉ cần thấy vấn đề nhạy cảm về chuyện nam nữ là cứ đỏ mặt lên.

Tuấn Hào bây giờ không suy nghĩ thêm gì nữa ý tưởng tiếp theo của hân là trực tiếp về thay quần. Giấc mộng tỉnh kia khiến hân cảm thấy khó chịu biết bao. Phóng đầu không phóng lại ra ngay đứng quần hân cũng may là không có như hồi trên núi kia suốt ngày mặc một chiếc quần. Bây giờ thời hiện đại hơn rồi chỉ trẻ em với phụ nữ có thai mới mặc một chiếc quần mà thôi. Nhìn xuống Mỹ Na lại dựa vào lòng hân ngủ tay ôm chặt vòng eo thì hân không khỏi cười khở cần phải như thế không cứ như hân sắp chết đi vậy. Mà hân cũng sẽ không đoán mệnh khi chưa ném qua tư vị kia nếu vậy trên Việt Nam sẽ thiếu đi một anh chàng đẹp trai sao? Quả thực rất phí a.

Nhẹ nhàng gỡ đôi ngọc thủ xinh đẹp ra đi thẳng ra khỏi cửa thì lại gặp ngay cảnh phiền toái ba tên cùng phòng hân cũng vừa vịn đi qua đây. Sáu ánh nhìn hân tựa hồ như nhìn thấu bản thân hân vậy. Rồi bọn chúng đưa mắt nhìn vào căn phòng thì thấy Mỹ Na đang nằm ngủ trên giường hơn nửa quần áo còn xộc xệch không ở đúng vị trí thì nhìn nhau cười to.

- Haha.....chúc mừng anh bạn....thật may mắn.....cuối cùng cũng đắc thủ rồi phải không.....tư vị thế nào.....chúc mừng.

Suyt!

Tuấn Hào ra lệnh cho bọn chúng im lặng thuận lợi cũng đem cửa phòng khóa lại nhìn ba tên nói.

- Thường thôi mà chúng mày nói bé một chút để cô ấy nghỉ ngơi nếu chúng mày mà làm cô ấy thức giấc thì tao không ngại ban thưởng cho chúng mày mỗi đứa một cuộc.

Ách!

Ba tên đang dương dương đắc ý nghĩ Tuấn Hào cùng Na mỹ nhân đã đại chiến mấy trăm hiệp thì nghe được Tuấn Hào sẽ cho mỗi người một cuộc thì mồ hôi lạnh. Bọn chúng không muốn làm cánh cửa kế tiếp nói vài câu xin lỗi cùng ít chuyện phiếm xong liền rút thẳng.

Tuấn Hào thấy bọn chúng biết điều rồi đi như vậy cũng không nói gì nhiều đi thẳng về phòng xông tắm vào nhà tắm, tắm rửa toàn thân. Sau khi tắm xong hân khoác lên người một bộ đồ màu đen từ đầu đến trên nhìn trông rất nổi bật hân rất thích màu đen này vì nó mang cho người ta một cảm giác rất huyền bí thâm sâu khó lường.

Đi ra khỏi cổng trường lần đầu tiên hân nghĩ tới là phải đi mua đồ ăn, cho cô gái bé bỏng kia và từ chiều qua đến giờ hân và Mỹ Na cũng chưa có gì bỏ

bụng. Tiền hán không thiếu tám thẻ màu vàng này hán cũng không biết bên trong chứa bao nhiêu tiền mỗi lần hán kiểm tra bên trong thì chỉ nhận lại được đồng chữ:

404 NOT FOUND

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Gói hết lại....Mua về tổ chức tiệc

Thôi thì kệ cmm cứ tiêu hết rồi tính sau xoắn cái nỗi gì. Về đến nhà trọ mọi thứ vẫn bừa bộn như vậy hán tính nên trả phòng trọ dọn đồ xuống kí túc hay đến ở cùng phòng với Mỹ Na? Không được dù sao cũng là phòng khuê nữ không thể chuyển đến đó được ngộ nhờ có xảy ra chuyện gì bất khả thi thì hán gánh không được nhưng mà cái cảm giác được ôm mỹ nhân khi ngủ kia thực sự rất sướng khoái a.

Không biết người đẹp cần ăn gì đây bánh hay là đồ khác, thật sự hán ngay cả bản thân mình còn không biết chăm sóc hưởng gì là nữ nhân khác.

Hán mê sắc hiệp cùng dâm hiệp nhiều vợ thật là sướng chỉ có nhiều nữ nhân chung một người còn nếu nhiều nam nhân chung nhau một vợ thì không biết sẽ như thế nào nhỉ? Còn đam mỹ ư không bao giờ hán còn bị dị ứng với thể loại này. Muốn hán đọc? Còn lâu mơ đi cung kẻ cả đem hết tài sản của mọi người trên thế giới này mời hán đọc hán cũng sẽ từ chối. Ý nghĩ này của hán rất thật sự không bình thường chẳng có ai ngu đem hết tài sản ra mời hán đọc đam mỹ hưởng gì còn là tất cả mọi người trên thế giới. Trừ khi kẻ đó có vấn đề về đầu óc.

Nghĩ đến đây miệng hán nở ra nụ cười rất quý dị lộ ra hàm răng trắng sáng còn với hai con răng khểnh hai bên. Nụ cười quý dị này rất đẹp chắc chắn có thể miêu sát bất kì thiếu nữ hoài xuân nào. Đặc biệt hán rất có tự tin về hình dạng hiện giờ của hán trong tất cả những người hán gặp qua đến bây giờ hán mà xếp thứ hai thì không bao giờ có kẻ đứng thứ nhất.

Hán cứ đứng đó cười ngây ngô cũng không biết chính bản thân mình đến chỗ bán đồ ăn nhanh từ khi nào. Cô gái bán hàng cứ thấy hán cười ngây ngô ở chỗ đó thì nhất định cho rằng Tuấn Hào là kẻ thần kinh nhưng khi nhìn thấy hình dáng hán thì giật mình.

- Thật là đẹp trai a. Không khác gì hot boy Hàn Xềng là mấy.

- Anh.....anh gì ơi.....mua gì a?

Tuấn Hào khi nghe cô gái gọi thì giật bản mình nghĩ tới lúc này ở đây cười một mình thì gãi ót ngại ngừng nói - Cho hai chiếc bánh.

Nói xong thì nghĩ lại hán ăn rất mạnh nói lại tiếp.

- À khoan gói hết lại.....anh mang.....về.

Cô gái không khỏi giật mình chẳng lẽ người soái ấn rất khỏe sao?

- Anh ăn một mình sao?

- A.....à không.....mua về tổ chức tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chạy

Tuấn Hào mua xong muốn rời đi cũng không được chỉ vì cô gái bán hàng lôi kéo hán quá nhiệt tình rồi gì mà còn là khách vip của cửa hàng lâu năm không gặp và còn xin số điện thoại để tư vấn, ship hàng ngay tận nhà. Mọi lúc mọi nơi tận nơi bạn ở những điều này đủ để biết hán được cô gái này coi trọng như thế nào còn không ngừng ném cho hán vài cái mị nhãn tràn ngập xuân ý. Đáng tiếc Tuấn Hào không có hứng thú quá lớn, hán không muốn first time của mình với một người đã qua sử dụng, hán không muốn ủy khuất chính mình một lần nào.

Tựa nhìn thấy cô gái đem hết bánh gói lại vào một cái túi lớn hán liền cầm lấy trả tiền vội rồi dùng tốc độ nhanh nhất phóng như bay ra khỏi cửa hàng. Trước khi đi còn nói:

- Địch cần trả lại.

Cô gái bán hàng vừa đưa túi cho Tuấn Hào thì đang ngẩn người vì Tuấn Hào đi mất tiêu hơn nửa còn không nhìn thấy thì giọng nói làm cô giật bắn mình nhìn tờ 500 ngàn đồng trên bàn thì mừng rỡ như điên hơn nữa còn không cần trả lại nhìn ngó xung quanh không có ai thì cẩn thận đem tiền thu lại. Trong lòng thầm nhủ lần này lãi lớn rồi ý nghĩ kiên định cho rằng Tuấn Hào là một tên công tử ăn chơi nào đó lần sau gặp lại nhất định phải bắt vào trong tay a. Đáng tiếc lần sau còn không biết đến là khi nào. ....

Tuấn Hào chạy đi thật xa mới quay đầu nhìn lại thấy không có đuổi theo thì thầm nhủ thật may mắn nếu đuổi theo bắt được hắn sẽ đem về trong hang ổ cho chị em xx hắn rồi sẽ bị tình tận tiền vong và bị hút hết dương khí mà chết. Ta đẹp trai như thế này cơ mà.

Tuấn Hào thật sự quá mức hoang đường làm gì có ai đuổi kịp theo tốc độ của hắn đây là thời hiện đại cũng không còn có ai bị hút dương khí mà chết đâu.

Về đến trường hắn trực tiếp xông thẳng vào phòng của Mỹ Na nhưng không thấy đâu chỉ nghe thấy tiếng nước xả ồ ồ cùng tiếng hát trong phòng tắm. Mà ba người kia khi nhìn thấy cảnh này thì cũng cảm thấy không thôi trong lòng nguyên rửa Tuấn Hào bị tình trùng bắn thẳng lên não mà chết. Từ lúc quen nhau đến giờ Tuấn Hào không nói được một lời tử tế nào với bọn chúng cả vừa mở miệng cái là động tay động chân nên khiến bọn chúng bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Em có thể mặc quần áo vào được không?

Tuấn Hào cũng mặc kệ chả quan tâm bọn hắn. Hắn cũng không cần bạn chỉ cần đơn độc một mình không thích chung chạ với ai. Đi vào phòng ngồi xuống rồi nghe tiếng hát mê người kia. Giọng hát như tiếng chim sơn ca vọng vọng khắp cả căn phòng làm tâm hồn hắn thoải mái thư giãn không ít.

A!

Mỹ Na vừa tắm xong vừa đi ra khỏi phòng thì thấy một người nam nhân mặc bộ quần áo màu đen đang ngồi phía bên cửa sổ tưởng là người đến trộm sắc thì hét toáng lên nhưng khi tên trộm đó quay đầu lại thì cô nhẹ nhõm thở phào một hơi.

Phía này Tuấn Hào đang nhắm mắt dưỡng thần thì nghe thấy tiếng hét. Quay về phía đó thì thấy một người con gái đang lỏa lồ trước mặt hắn. Bộ ngực cao vút, làn da trắng như que kem hắn muốn dục đầu vào đó để hưởng thụ sự tươi mát đó. Phía dưới bụng còn có một ít lông tơ mọc lún phún.

Hí.....!

Thằng cu em phía dưới bụng của hắn như lêu năm thêm thường bắt đầu dựng đứng thẳng lên. Máu mũi phun xì ra. Mắt khng dòi bóng hồng đó. Thật sự là yêu tinh hại người a.

Mỹ Na thấy Tuấn Hào dán chặt hai mắt vào người mình thì nhất thời xấu hổ lấy hai tay che bít bộ vị nấn cảm lại. Nhưng thấy hai mắt Tuấn Hào thần thờ, máu mũi xì ra thì không khỏi luống cuống chạy sang ôm Tuấn Hào vào lòng cuống quýt hỏi rộn lên.

- Anh.....Anh làm sao vậy.....đừng dọa em sợ a.....ô.....ô.

Vừa nói trong mắt hiện lên một tầng sương mỏng.

Tuấn Hào lúc này như bưng tỉnh lại. Mười lăm năm mới một lần nhìn thấy người khác giới lỏa lồ trước mắt mình thì sao mà không khỏi ngây người nếu như có gặp thì cũng chỉ là trên sách báo hoặc qua vài chương trình truyền hình trực tiếp hoa hậu bãi biển. Hắn vùng dậy từ trong dục vọng thoát vòng tay Mỹ Na đứng thẳng lên mắt vẫn không rời những bộ phận kia quả thực như chính bản thân Tuấn Hào mong ước hắn vừa được chui đầu vào hai đỉnh nhũ phong kia cảm giác mát lạnh như que kem làm hắn sáng khoái mãi không thôi.

- Em.....có thể.....mặc quần áo vào được không?

Quả thật hắn không muốn nói những lời này nhưng tình huống cho hắn biết cứ như thế này mãi là không ổn. Mỹ Na hành động cũng rất nhanh khi nghe Tuấn Hào nói như vậy thì trên người lúc sau đã mặc lên một bộ váy nữ sinh nhìn trông thật đáng yêu. Da thịt trơn bóng mọng nước cùng ngũ quan phối hợp đồng điệu con mắt to tròn hai má lúm đồng tiền quả nhiên đủ xinh đẹp, hương vị đáng yêu.

Tuấn Hào nhanh tay kéo Mỹ Na về phía mình bên cửa sổ một mực không nói gì đưa bánh cho Mỹ Na. Hắn rất thương thức sự im lặng này. Nó mang cho Tuấn Hào và Mỹ Na một cảm giác hoàn toàn lẫn như một đôi tình nhân lâu năm chưa gặp vậy. Bộ dáng hưởng thụ mười phần bất kì ai trong hai người họ đều không lên tiếng một mực bảo trì sự im lặng này.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Thiên Địa bảng. Thiên địa dị tượng. Là hắc Võ Nguyên Giáp. Một mùa gió tanh mưa máu bắt đầu (1)

Vào lúc Tuấn Hào đang cùng Mỹ Na ở bên nhau hưởng thụ sự im lặng thì ở một chỗ khác, thế giới của các bậc hào kiệt, võ học hay chính xác hơn là thế giới của các bậc cường giả chân chính hàng thật giá thật xảy ra hiện tượng đại biến.

Đỉnh Evesret, đỉnh núi cao nhất của nhân loại.

Thiên địa dị tượng xảy ra, gió mưa thay nhau gào thét, sấm chớp giông tố nổi lên bão bùng. Thiên bảng, Địa bảng cũng xảy ra hiện tượng kì biến. Từ một cái tên đã bị chìm vào quên lãng, một cái tên đã từng khiến Cường giả hãi hùng, đã từng nhắc lên không biết bao nhiêu gió tanh xương máu. Từ vị trí cuối Địa bảng bắt đầu nhảy lên từ vị trí thứ một trăm, vị trí xếp cuối hạng đang dần dần nhảy lên từng vị trí vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại. Chính sự việc xảy ra lần này đã khiến không ít Cường giả đều tập trung ở đây lót dép ngồi hóng. Tuy vậy ánh mắt của họ vẫn không rời sự biến hóa đã kinh thiên động địa kia. Tất cả đều nhắm vào một vị trí đó là Địa bảng.

Từ từ cái tên đó đã và đang không có dấu hiệu ngừng lại. Nó khiến mọi người kinh hãi. Cái tên đó là một khoảng trống không tên, không họ.

- Trời! One Top địa bảng rồi mọi người mau nhìn xem.

- Đây là cái gì vậy. Rốt cuộc là ai. Địa bảng lần này biến cố lớn rồi.

Cường giả khắp thế giới tại đây một bộ phận không ngừng bàn tán. Một bộ phận không nói gì chỉ một mực giữ im lặng.

Phốc!

Cái ô trống đó hóa thành một đạo ánh sáng. Bay ngược lên đỉnh núi. Sự việc này xảy ra rất nhanh hầu như khiến họ không nhìn thấy.

- Ô trống đó đâu rồi?

- Hình như đã biến mất?

Địa bảng dần dần ổn định lại mọi vị trí đã đều sắp xếp lại. Vị trí cuối cùng đã thêm vào một cái tên mới. Mọi người cũng không quá để ý lắm mỗi một cấp bậc trong Thiên Địa bảng cách nhau quá xa tuy chỉ một đơn vị nhưng thực lực khác nhau đến biến thái. Mỗi một người trong Thiên địa bảng đi đến bất kì nơi đâu đều được các thế lực, quốc gia cực kì tôn quý chiều đãi còn hơn tổng thống Obama.

Xẹt, xẹt!

Đoàng!

Một ngọn thiên lôi giáng xuống phá tan sự ồn ào của Cường giả nơi đây tiếp theo đó lại có thiên lôi giáng xuống.

- Không xong rồi mọi người. Là Thiên bảng.

- Cái.....cái.....cái gì?

- Xảy ra chuyện gì vậy vừa nãy là địa bảng giờ lại đến Thiên bảng?

- Mọi người không nên ồn ào trực tiếp đi xem.

Một người nói xong trực tiếp bay thẳng lên ngọn núi. Đoàn người theo sau cũng trực tiếp đi theo phía sau tốc độ cực kì nhanh. Chưa đầy mười giây khu vực Địa bảng còn đông đúc như vậy thoáng cái trở nên trống vắng. Tất cả đều hướng một vị trí Thiên bảng.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thiên Địa bảng. Thiên địa dị tượng. Là hắc Võ Nguyên Giáp. Một mùa gió tanh mưa máu bắt đầu (2)

Dị tượng Thiên Địa vẫn không có dấu hiệu ngừng lại thì cườn già khắp nơi trên thế giới đều đang tập trung bay về nơi đây. Thiên bảng đỉnh cao Evesret. Thiên lôi không ngừng gào thét dường như cực kì dữ dội với ô trống này. Nó khiến mọi người tò mò về cái ô trống đó. Vẫn đang từ từ vượt Top đi lên trên khiến cho các Cườn già Thiên bảng sắc mặt thay đổi cực kì khó coi. Mỗi hạng trên Thiên bảng khắp nơi ai mà không là quái vật cứ tự nhiên như vậy để cho một cái ô trống chiếm chỗ như vậy mà vẫn còn vượt lên trên thì thử hỏi có ai mà không khó chịu.

Nhân vật này rốt cuộc là yêu nghiệt nơi nào.

Cuối cùng lên đến vị trí thứ hai thì rốt cuộc dừng lại. Mà vị trí Hạng nhất trên Thiên bảng kia vẫn không thay đổi nó vẫn hùng dũng hiên ngang đứng ở chỗ đó nó cho người ta một loại cảm giác rằng cho dù thiên địa có sập xuống, có tan rã thì nó vẫn không thay đổi.

Đừng!

Một đạo thiên lôi tiếp tục giáng xuống.

Mọi người vẫn không có dấu hiệu muốn ra về mặc thiên lôi giáng xuống bọn họ vẫn đứng nơi đó để thỏa mãn lòng hiếu kì.

Đừng!

Đừng!

Cái tên thứ nhất của Thiên bảng biến đổi trực tiếp biến thành một mảnh ô trống tiếp theo trực tiếp biến mất. Ô trống ở vị trí thứ hai dần dần hiện ra.

- Chuyện gì xảy ra vậy. Trong phạm vi từ khi thiên địa bảng bắt đầu xuất hiện cũng sẽ không xảy ra dị biến như thế này.

- Làm ơn! Ai đó hãy giải thích cho tôi - Mọi người im lặng tiếp tục theo dõi.

Thiên lôi không ngừng giáng xuống lần này họ không dám coi thường nữa không dám trực tiếp đối kháng khéo léo tránh né. Lúc này đây mặt bọn họ biến sắc một đám mây điện tích lại làm một với nhau. Cột thiên lôi giáng xuống như một sức mạnh hủy diệt sẵn sàng phá hủy tất cả mọi thứ thiên lôi to như một con người giương như nó rất phẫn nộ với cái tên này.

Thiên bảng bị thiên lôi che phủ đến rất nhanh nhưng cũng đi rất nhanh dần dần tiêu tán. Mọi người hít một hơi lạnh mắt không dời.

Tất cả mọi người đều biến sắc. Năm mươi năm về trước có hai kẻ đứng top một hai Thiên bảng đều đến từ cái đất nước hẻo lánh đó. Bọn chúng như một đôi Thần chết càn quét ngang dọc giới cường giả. Tuy nhiên một cái tên đó đã biến mất mười lăm năm trước. Một người đã chết nhưng vẫn giữ vị trí thứ nhất tại Thiên bảng.

Mười lăm năm sau cái tên đó từ vị trí cuối Địa bảng nhảy lên vị trí thứ hai của Thiên bảng. Còn cái tên ở vị trí thứ nhất lại biến thành ô trống tiêu tán cùng đất trời nhường bước cho một đời cường giả mới.

Là hần!

Vô Nguyên Giáp.

Cái tên này xuất hiện khiến cho họ sợ hãi nhất là các thế lực ngày xưa vây sát người anh em của hần. Sợ hần về trả thù.

Một mùa gió tanh mưa máu bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Mức độ hợp khẩn cấp. Đưa vào Sách Đỏ bảo vệ

Hiện tượng Thiên Địa biến dị như thế này hầu như đã khiến tất cả các Cườn già khắp các quốc gia trên thế giới chú ý. Các cấp chính phủ có các cao thủ đứng tên trên Thiên Địa bảng cũng bắt đầu tổ chức các cuộc họp khẩn cấp mức báo động đỏ thuộc tín hiệu khẩn cấp cũng lần lượt vang lên. Chính phủ các nước cũng điều động quân đội vây quanh đỉnh Evesret cao trọc chờ này tựa hồ như không muốn cho ai tiếp xúc quanh các khu vực lân cận này.

Đài truyền hình khắp nơi trên thế giới cũng hứng thú với chuyện này. Không ngừng đổ xô về nơi đây tìm hiểu di tượng ngay cả một số đài truyền hình nổi tiếng như VTV, HTV, K+, VOV cũng không thể không thiếu mặt cùng tập hợp về nơi đây góp vui tham gia náo nhiệt. Tuy nhiên họ cũng chỉ dừng lại ở chân núi mà thôi vì thế lực quân đội đã ngăn cản. Trực tiếp bước qua phạm vi cấm cho phép nổ súng giết tươi. Hết.

Dị tượng lúc này mới bắt đầu có xu hướng tiêu tán hết nhưng vẫn không thoát khỏi máy quay trực tiếp hay live stream của các đài truyền hình. Một số nhà báo còn cho rằng ngày tận thế của nhân loại loài người đã sắp đến. Hãy chuẩn bị đón nhận sự tức giận của Mẹ thiên nhiên.

Tuy vậy tất cả những lời này chỉ là tào lao bí đao. ....

Trên đường phố của Đô thị. Một lão già ăn mặc lôi thôi rách rưới đang đi lại trên đường đầu tóc rũ rượi đi lại thong dong trên đường một số người còn trực tiếp tránh xa lão, một lão già ghê tởm.

Nếu có Tuấn Hào ở đây thì hẳn nhất định sẽ nhận ra người lang thang này là ai. Đó không phải là người hần sợ nhất, thống hận nhất hay sao. Sự phụ hần.

Đừng nhìn khuôn mặt mà bất hình dong, cười người hôm trước hôm sau người cười. Một cao thủ tái thế, một người từng quét ngang giới Cường giả võ học đã khiến cho tất cả các thế lực kiêng kỵ, nhắc lên bao sương máu vậy thử hỏi người đứng top một Thiên bảng kia là nhân vật lợi hại bậc nào? Vậy mà họ lại cùng đến chung một đất nước từng bị các đế quốc hùng mạnh coi là nghèo hèn, hẻo lánh. Những con mồi, những lũ An Nam mít bần thiêu sẽ khiến cho mọi người suy nghĩ như thế nào? Tuy vậy một người trong số cặp đôi Tử thần kia đã chết. Các thế lực đỉnh cao khi vây giết nhân vật này đã tổn thất không nhỏ mà lại tiếp tục bị một người còn lại trong cặp đôi này tiếp tục tàn sát đến mức phải được đưa vào Sách Đỏ được chính phủ bảo vệ

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Mức độ hợp khẩn cấp. Đưa vào Sách Đỏ bảo vệ(2)

Sau khi được chính phủ ra mặt trực tiếp bảo vệ, các thế lực này mới được yên ổn sống tạm bợ. Mà người còn lại kia hẳn cũng đã mai danh ẩn tích mười lăm năm bấy giờ hẳn cũng đã trở lại. Tuy vậy chuyện ngày xưa hẳn cũng sẽ không nhúng tay vào giải quyết mà để cho con trai của người kia tự chỉnh bản thân mình xử lí. Một đời cường giả mới, một thế hệ mới. Thế hệ của các bậc Cường giả trẻ tuổi.

Một số thế lực được chính phủ đưa vào sách đỏ kia sau mười lăm năm cũng đã trên đà phát triển dần trở lại. Một mực bồi dưỡng nhân tài trong gia tộc ngày ngày vui đầu vào võ học không hơn không kém một con một sách.

Một số lão quái vật không cam lòng với sự sắp xếp này của Thiên Địa trực tiếp khiêu chiến với những thứ hạng cao hơn dù máu có chảy đầu có rơi thứ hạng vẫn biến đổi nhưng vị trí thứ nhất và thứ nhì vẫn không lay động. Mà vị trí thứ nhất kia vẫn hiển nhiên là một trống chứng tỏ mọi người vẫn không có tư cách ghi tên trên vị trí đầu tiên này. Thiên Địa di tượng vẫn xảy ra hiển nhiên chỉ là sự thay đổi thứ hạng sắp xếp mà thôi chứ không mang theo sức phá hủy mạnh mẽ như lần trước. ....

Một nơi xa xôi hẻo lánh tại một hòn đảo trên Thái Bình dương gần như tách rời với thế giới lục địa. Một người phụ nữ trung niên xinh đẹp đang đứng đó xung quanh là cận vệ của bà ta. Xinh đẹp thì xinh đẹp họ vẫn không giám nhìn thẳng mắt bà ta. Đó gần như là sự tôn kính tuyệt đối tôn kính vậy. Trên tay bà ta đang cầm một tấm ảnh nhỏ trong đó có năm người trong đó có bà ta và một người phụ nữ khác người đàn ông đứng ở giữa giáng về tuần tú hai tay đang bế một nam hài tử và một nữ nhi tử. Nam hài tử trông rất giống hần khuôn mặt góc cạnh nhìn trông có vẻ rất đáng yên. Còn nữ nhi kia thì khá giống bà ta bộ dáng thấp phần xinh đẹp con mắt long lanh tỏa sáng khiến cho người ta có cảm giác vừa nhìn đã yêu.

Mười lăm năm qua rồi bà ta vẫn không có nhìn lại được bóng dáng của hần nữa. Vì bảo vệ hai mẹ con nàng mà hần sẵn sàng liều chết để hai mẹ con nàng thoát thân. Nếu không phải bên bản thân mình còn một cái nữ nhi thì bà ta không muốn sống nữa. Đây chính là nguồn động lực duy nhất khiến bà ta vẫn còn sống tới bây giờ. Đến đây nước mắt bà không ngừng rơi xuống trong lòng đau đớn quặn quại. Đã bao lâu rồi bà ta không có cảm giác này? Câu trả lời chỉ có bà ta mới biết. Còn người phụ nữ cũng xinh đẹp không kém bà thậm chí là hơn kia thì sao. Hai người cùng chung một nam nhân đã sớm coi nhau như chị em nên trong lòng cũng không thoát khỏi tưởng nhớ. Đứa nam hài kia cũng không còn ở bên cạnh bà ta mà bị một người tri kỉ của người kia đem đi nơi khác. Không biết có còn động lực để sống không??

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Thời đại mới bắt đầu. Hần họ Võ

Nhìn qua nhi nữ đang nằm gọn trong lòng mình ngủ say bà ta không khỏi dâng lên một cổ tình cảm ấm áp. Mười lăm năm ước hẹn cuối cùng cũng đã đến. Tới lên nên đích thân chính mình đi một chuyến rồi.

Đô thị thăng tiến. ....

Thủ Đô Hà Nội nơi phồn vinh phát triển nhất Việt Nam từ sau năm 2010 cái sự kiện một nghìn năm thăng long ấy diễn ra thì nhà nước chính phủ bắt tay xây dựng phát triển mạnh mẽ. Từ Thành phố Hồ Chí Minh, Hải Phòng, Đà Nẵng, Hà Nội, bốn thành phố trực thuộc trung ương tỉnh bắt đầu chuyển về khu vực Hà Nội. Tỉnh Hà Tây cũng đã sáp nhập lãnh thổ cũng vì thế mà rộng hơn. Cùng với sự phát triển vượt bậc của nó cũng bắt đầu kèm theo các sự kiện đàn đúm, ăn chơi, tụ tập cùng với các tệ nạn xã hội như Ma Túy, Bóng Cười, Nang Tiên Nấu... Tuy nhiên ngoài miệng thì nói diệt trừ đồi tiền nhà nước nhưng lại dứt túi hết, tệ nạn không giảm bớt mà còn có xu hướng tăng lên. Từ năm Việt Nam tuyên ngôn độc lập công khai ra nước Việt Nam

dân chủ cộng hòa thì mới được hơn ba mươi năm tính từ năm 1975 đến hiện tại. Sự hiện đại hóa của nó bất cứ ai cũng có thể thấy rõ. Bên ngoài phát triển bên trong nội đấu tranh giành quyền lực. Tóm lại xã hội Việt Nam trong những năm gần đây đang dần mọc nát từ cấp trên xuống cấp dưới. Đến cả một thằng cảnh sát giao thông cũng vậy. Có tiền, có quyền là có tất cả. Thời này ngoại hình không phải là tất cả. Ví dụ cho dù các bác có đẹp trai đến đâu nếu không có tiền thì cũng là đồ thái. Dù bạn xấu như thế nào, xấu bặm xấu bổ xấu độn thổ dân Việt Nam nhưng bạn có tiền, có quyền ai dám khinh bạn. Đến lúc đó cóc ghẻ còn muốn ăn thịt thiên nga. Còn một dạng điển hình nữa bạn vừa soái, vừa có tiền, có quyền thì bạn có gái nhưng song phương đến với nhau chỉ vì tiền đó không còn được gọi là có tất cả. Thà rằng cứ chính bản thân mình cố gắng. Có người nói rằng có sức người sỏi đá cũng thành cơm. ....

Trần gia. Gia tộc lớn nhất Việt Nam trong tay nắm giữ hơn 75% thị trường tài chính trong nước hơn một trăm phần trăm tài chính nước ngoài. Khi bọn họ rúy lui đứng độc lập thì tất cả tài chính bất động sản trên thế giới sẽ biến đổi nghiêng trời lệch đất như thế nào? Đáp án ở ngay trong chính bản thân người đưa ra câu hỏi.

Quả không hổ danh là đệ nhất gia tộc căn biệt thự của họ thôi đã có thể to hơn bất cứ một chiếc khách sạn năm sao nào. Lúc này trong nội viện một người phụ nữ trung niên đang diu tay một vị lão thái bà đáng mặt của họ thập phần thương nhớ hiển nhiên là đang nhớ tới một chuyện cũ.

- Lão thái thái, cuối cùng ngày này cũng đã đến rồi.

- Đúng, đúng không biết những năm qua nó sống ra sao. Đúng là ta già rồi.

- Thái thái vẫn như xưa, không có già.

Nói đến đây cả hai bỗng cười lên tâm tình giãn ra không ít.

- Bẩm lão thái thái và phu nhân bên ngoài có kẻ lồi thối muốn gặp hai vị.

Một người làm công trong nhà chạy vào bẩm báo đáng về một mời vì biệt thự quá rộng a.

Hai người nghe xong thì không khỏi ngẩn người " tại sao lại là một không phải là hai người sao?".

- Hình dáng hần trông như thế nào?

- Bẩm phu nhân bộ dáng hần trông rất giống ăn mày đầu tóc dài che quá mắt tôi không nhìn thấy được mặt..... Hơn nữa....hần.....hần còn nói...

- Hần nói.....nói cái gì?

- Hần họ võ.

Người làm công trong mắt mang theo tia sợ hãi. Hiển nhiên lúc này coi thường người lang thang này bị ném không ít đau khổ nên mới cấp tốc mặc đau đón chạy đi báo tin như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Nó rất giống người ấy

- Hần họ Võ?

Lão Thái thái nghi ngờ hỏi.

- Là hần..... hần đã mang con tôi về.....

Người phụ nữ kia vừa quay sang với lão thái gia vừa nói.

- Mau.....nhanh mời vào.

- Rõ thưa phu nhân.

Người giúp việc nói xong liền chạy gấp ra cổng đón người lang thang kia vào. Vừa nãy vì coi thường người này nên bị ném không ít thiệt thòi. Thái độ cũng từ khinh miệt chuyển sang thành cung kính.

- Mời đi theo tôi. Phu nhân cho mời vào.

Người lang thang đi cùng với người giúp việc đi vào đến khu tiếp khách chính của biệt thự. Trên đường đi đã chiếm rất nhiều ánh mắt của mọi người nơi

này.

Nhân vật lang thang này rốt cuộc là ai. Nhìn có vẻ giống tên ăn mày nhưng tại sao lại được đi vào đại sảnh? Hay thuộc dạng giả heo ăn thịt hổ?

Khi người lang thang vừa bước vào đến cửa thì người phụ nữ kia đã lao vào kéo tay ông ta khóc rống lên mặc kệ người ông ta có bẩn hay có mùi gì bà ta vẫn cứ kéo tay ông.

- Giáp.....Giáp.....con tôi đâu.....tôi biết nó vẫn còn sống.....ô.....ô.....làm ơn.....cho tôi gặp nó lại lần nữa.....ô.....ô.....

Người phụ nữ kia vừa nói vừa khóc không nói lên được lời. Lúc này vị lão thái gia kia mới lên tiếng. Chừng nào bà ta còn sống thì bà ta là người có quyền nhất trong cái nhà này. Thậm chí Chủ tịch nước Nguyễn Tấn Dũng cũng phải nể mặt bà ta mười phần. Cả nước không ai biết tên của bà ta tên là Trần Lão Thái.

Chỉ cần bà lên tiếng nhân nhân cả nước sẽ ủng hộ bà vì từ khi còn xảy ra chiến tranh bao nhiêu đời con cháu anh tài của dòng họ đều hi sinh vì chiến tranh. Ngay cả đứa con trai duy nhất của bà cũng vậy. Không thể nói lực hiệu triệu của Trần gia là rất lớn. Thế hệ trẻ của dòng họ cũng không vì vậy mà kiêu ngạo mục tiêu của họ không chỉ dừng ở trong nước mà còn muốn vươn ra quốc tế.

- Giáp, nói cho tôi biết như vậy là có chuyện gì?

- Nó cần đi con đường mà nó chọn. Thế giới này sắp có biến rồi, tôi có cảm giác như vậy. Tuy bây giờ nó chưa xảy ra nhưng tôi tin chắc rằng sẽ không còn lâu nữa đâu. ....

- Giáp.....ô.....ô.....tôi muốn gặp nó con của tôi đâu....ô.....ô...

- Tiểu Tổng bình tĩnh.

Vị lão thái gia lên tiếng nhưng người phụ nữ được gọi là tiểu Tổng kia vẫn không nghe theo.

- Lão Thái con không thể bình tĩnh được.....con muốn gặp nó.

- Gặp nó thì không được mà tôi cũng không biết hiện tại nó ở đâu, nhưng tôi sẽ cho cô biết.

- Nó đâu.....con tôi đâu?

- Nó rất giống người đó.

Người lang thang nhàn nhạt nói xong trực tiếp phi ra cổng cút thẳng tít. Loáng cái mà đã thấy đâu.

Nó giống anh ấy?

Trong đầu vị lão thái và phu nhân kia đều có chung suy nghĩ. Bỗng dưng người phụ nữ kia đưa hai tay lên trước ngực trong lòng cầu khẩn.

- Trần Tuấn, anh ở trên trời có linh thiêng thì hãy phù hộ cho con chúng ta a.

Trong đầu lại hiện lên một bóng hình người phụ nữ cùng một đứa bé khác bà ta không khỏi thờ dài lòng nhàn nhạt nhớ thương.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 41: Không đi đâu hết

Tuấn Hào và Mỹ Na dạo gần đây cứ như hình với bóng. Rảnh rỗi thì cùng nhau đi chơi, buồn chán thì ngồi cùng với nhau còn không có việc làm thì nằm ôm nhau ngủ. Chỉ ôm nhau ngủ mà thôi chứ không làm gì hết. Tuấn Hào hẳn cũng rất thỏa mãn được ôm người đẹp vào khi đang ngủ thì sướng còn gì bằng.

Nhưng mà nay sáng sớm thức dậy đã không thấy Mỹ Na đâu. Rõ ràng tối hôm qua hẳn còn được ôm vào lòng mà. Chắc vội đi quá rồi chỉ kịp để lại cho hắn một tờ giấy trên bàn mà Tuấn Hào cũng lười chẳng thèm quan tâm trực tiếp bỏ qua nó.

Đi thẳng ra ngoài hành lang thì Tuấn Hào thấy im phăng phắc một cách lạ lùng. Về cái phòng trước kia mà hẳn ở cũng chẳng thấy có ai. Chỉ còn cái mùi nồng nặc quen thuộc.

- Ba thằng này.....vẫn chưa bỏ được cái tật.....quay tay.....haizzzzzzz.

Không phải chỉ một phòng trong khu ký túc này đều trống vắng mà tất cả đều như vậy điều này khiến hần buồn bực không thôi. Đi đến cầu thang thì thấy một chiếc cửa sắt kéo chặn ngang đó còn mang theo ổ khóa. Tâm tình hiện tại hần đang không tốt nên không cần nhìn gì trực tiếp giáng vài cú.

Phanh!

Phanh!

Rầm.

Vài cái đá đã làm cho tấm cửa sắt không còn hình dáng cũ nữa. Còn bay ra thẳng ngoài cách đó hai, ba mét. Không quan tâm mặc kệ có tiếng báo vệ đang gào thét hướng phía này thì hần nhanh chân phóng tít mù đi nơi khác rồi.

Teng! Teng....

Tiếng trống trường vang lên báo hiệu đến giờ nghỉ. Học sinh như ong vỡ tổ ào ào tràn ra. Nhìn vậy Tuấn Hào không khỏi ngỡ ngác chẳng lẽ hôm nay không phải là ngày học đầu tiên sao mà chính bản thân còn không nhớ.....mặc kệ anh là thiên tài trong thiên tài.

Tuy nhiên các bộ môn trong nhà trường cũng không bắt buộc. Đăng kí học khoa yêu thích thì vẫn có thể sang học các môn văn hóa khác. Điều kiện bắt buộc là phải nộp tiền học. Ok.

Hôm nay hần mặc một bộ đồ khá thu hút sự chú ý của mọi người. Một bộ đồ màu đen từ đầu đến chân, không lẫn một tí tạp chất khác màu nào. Chỉ hở ra cánh tay cùng với khuôn mặt trắng hồng như em bé đến mức khiến nữ nhân cũng phải ghen tị. Nhiều lúc hần tự hỏi rằng chính bản thân mình đã từng đi Thái Lan phẫu thuật chuyển giới? Câu trả lời là không .....

Lúc này trên lớp học, có một cô gái xinh đẹp đang ngồi chăm chú đọc sách, bên cạnh còn có một cô nhóc tiểu loly đang trên đà phát dục nhìn rất đáng yêu. Nếu lúc này có Tuấn Hào ở đây thì chắc chắn sẽ nhận ra đây chính là cái con búp bê hần hay ôm vào trong lòng khi ngủ.

- Chị Na Na mấy hôm nay này chị đi đâu mà em tìm không thấy?

Cô gái xinh đẹp bộ dạng lạnh như băng này mặt đỏ lên, nhìn càng thêm xinh đẹp động lòng người. Không thể ngờ được cô gái đối với mọi người lạnh như băng này cũng có lúc đỏ mặt. Còn được gọi là Băng mỹ nhân, nhiều người trong trường quen biết cô thì tránh xa, còn không quen biết thì làm liều và ăn trái đắng một lần rồi nhớ đời.

Tuy như vậy nhà cô cũng chỉ là một nhà buôn nhỏ nhỏ không có quyền lực gì. Có bảo vệ đi theo cũng là khá khoa trương rồi. Tiểu loly lúc này lại khá khó chịu lên tiếng.

- Chị Na Na.

- Không đi đâu hết, ở trong kí túc xá.

Nói xong lại đỏ mặt thêm một lần nữa. Khi đối mặt với người ấy cô như bị hòa tan cái sự băng giá lạnh lùng của mình. Ngoan ngoãn, ôn nhu như một chú mèo nằm vào trong lòng hần.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tôi về.....

Tuấn Hào cũng chẳng thêm quan tâm cái việc học hành này cho lắm. Học để làm gì? Để sau này hùng hục kiếm tiền hay để bán mặt cho đất, bán lưng cho trời? Chả để làm gì cả cùng lắm chỉ là một cái bằng mà thôi. Bây giờ công nghệ hiện đại mọi thứ đồ giả cũng có thể làm được. Mà hơn nữa sinh viên đồ đại học còn thất nghiệp ầm ầm ra kia kia, thậm chí là còn phải đấu bằng đi mà xin việc. Hiện tại thực tế nhất là về quê chăn trâu thả bò hoặc làm nông.

Thế đây, tiền đây, cứ thế mà rút, hết thì lại rút. Căn bản cái thẻ vàng mà lão già kia đưa cho hần như một cái hồ đựng tiền không đáy.

Hần ngồi nghĩ người ngoài sân trường cũng chả biết đã qua bao lâu hần mới tùy tiện đi vào một cái lớp học ngoài biển treo chữ " English " màu đỏ to đùng. Giáo viên cũng tựa hồ chẳng để ý học là được cho cậu chứ có phải được cho tôi đâu. Học thì học nếu biết rồi thì đi ra ngoài để im cho người khác học hay tôi không bắt buộc thực chất hàm ý sâu sa ở đây là chỉ cần đóng tiền học đầy đủ là được các cô các cậu thích làm gì thì làm bỏ học đi net cũng được ta chỉ quan tâm tới tiền lương hàng tháng của ta mà thôi. Kiểu thế.

Tuấn Hào cũng bận chả thêm quan tâm đảo mắt khắp một vòng lớp học thì trong lòng mừng rỡ như điên. Ở kia còn một chỗ trống hơn nữa ngồi ở đó một mình còn là Mỹ Na mà hần hàng đêm đem ôm ấp trong lòng. Không cần nghĩ gì hết lao thẳng về phía đó. Trong lòng thầm nghĩ tại sao không có ai ngồi chỗ đó chẳng lẽ bọn hần có vấn đề sinh lý, mà nếu có người ở đó hần cũng trực tiếp lôi thẳng ra ngoài. Càng tốt đỡ phải tốn công.

Quả thật Tuấn Hào vừa quen Mỹ Na chưa đầy một tuần nên vẫn còn nhiều thứ chưa biết. Nếu đề lũ đực rựa này biết Tuấn Hào nó bọn chúng có vấn đề sinh lý như vậy thì có lẽ bọn chúng sẽ trực tiếp phỉ nước bọt cho Tuấn Hào trôi ngược về đỉnh núi hay không?

Mất thấy người khác gặp họa như vậy thì bọn chúng không khỏi cười lạnh, còn một số còn âm thầm tặc lưỡi chúc bạn may mắn lần sau.

Tuấn Hào cũng chẳng thèm quan tâm tới ánh mắt của lũ đực rựa này. Trực tiếp ngồi xuống thuận tay ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn, thon gọn của Mỹ Na cười hắc hắc. Mỹ Na giật mình vừa định phát hỏa thì đập vào mắt là một màu đen quen thuộc trong lòng mừng rỡ như điên chợt nhớ tới đây là lớp học mặt đỏ như mặt trời rắng chiều đôi bàn tay nhỏ bé hung hăng vòng ra sau lưng hấn véo vài cái.

Vãi Đ••.

Một màn này khiến cho cả lớp học chợt im phăng phắc đến dọa người. Đây thật sự có phải là Băng nymhấn mà bọn chúng hay nhìn thấy không? Khuôn mặt ấy mà cũng biết có lúc ngượng ngùng đỏ mặt vậy sao? Trời ơi, thật không thể tin nổi. Vãi tên trong lớp không ngừng ai oán còn nhìn theo với ánh mắt đỏ kị, hâm mộ và ghen tị. Thật không ngờ cả trường chỉ có một đóa hoa mà lại bị cướp đi nhanh như vậy. Phải thông báo cho lũ đực của trường thông tin này. Thật nóng.

Vừa nóng hổi, vừa thối, vừa xem.

A.....

Tiếng hét lớn của Tuấn Hào xé tan sự im lặng trong phòng học. Hấn thật sự khó hiểu khi bị Mỹ Na véo như vậy bên tai vang lên tiếng lí nhí nếu như tai hấn không thính chỉ sợ đã không nghe được những lời này.

- Cho chừa cái tội sờ soạng lung tung. Tôi về.....

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Một giáo viên tốt. Một người thầy gương mẫu

Tuấn Hào ngẩn ngơ cả người.

- Tôi về? Tôi về làm gì?

Mỹ Na tròn tròn mắt hung hăng véo vào bên hông Tuấn Hào vài cái rồi lí nhí, lần này thốt không ra tiếng chỉ vì hơi nhấp nháy môi thính giác Tuấn Hào dù có thính đến mấy cũng không nghe được những lời này. Chỉ cảm giác được bên hông truyền đến từng đợt đau đớn và cảm giác được trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo kia từng đợt thẹn thùng, xấu hổ thì Tuấn Hào cười lớn đứng lên định đi ra khỏi lớp.

Ông giáo E.L đang lăm nhăm trên bục giảng kia đang chú ý tới bên này. Tiền lương thì chưa có , phải đứng ở đây cãi nhai với đám bọn học sinh, còn định kiểm tra xem đứa nào mà không biết thì la quát om sòm lên để xả giận vào đám học sinh này. Cạn lời để quát tháo ông ta lại tiếp tục cãi nhai với loại ngôn ngữ của mình để chờ mong mau mau tới cuối tháng mà lĩnh lương. Có tiền thì lao đầu vào chơi gái, rồi đánh bạc, xóc đĩa. Thử hỏi tiền đâu cho đủ. Đã vậy còn bị vợ bật đèn đỏ rồi cho cấm sùng bức xúc quá toàn dùng tay giải quyết. Uất ức tới ghen rồi a! Lúc này quát tháo thì dừng bởi vì cạn lời không còn lời nào để nói chưa được bao lâu lại có đứa ngắt lời mình tức quá không chịu được đứng lên.

- Cậu kia sao ồn ào quá vậy? Có biết bây giờ đang trong giờ học không?

Tuấn Hào chẳng bận đề ý, từ lúc đặt chân vào lớp đã thấy ông ta tùm lum lên rồi hơn nữa hai bên mép cơ hồ chảy ra ít bọt nước làm Tuấn Hào cực kì chán ghét. Chỉ hờ hững đáp.

- Xin lỗi, nhầm lớp.

Nói xong lại tiếp tục đi.

- Đứng lại học sinh mới ha?

- Đứng rồi làm sao?

- Dám nói thế à? Báo danh họ và tên?

- Tuấn Hào. Không có họ.

- Cậu.....

Tuấn Hào nhủ mầy, thấy hấn cứ lăm mồm như vậy lăm chậm mất việc của mình, muốn nổi đóa lên, nhưng chợt nghĩ có người đẹp ở kia chính bản thân mình cần phải giữ hình tượng a. Không khách nữa, trực tiếp vào thẳng vấn đề.

- Học sinh mới thì sao..... Làm sao? Vấn đề gì không?

- Hừ! Phải nộp học phí chứ sao. Thế mà cũng cần hỏi.

Học phí? X con bà nó không phải lần trước thằng Mập kia đưa hấn vào kí túc đã thu rồi sao? Mà thôi kmn, anh đây tiền, chú thích bao nhiêu? Anh chiều tất. Mà đám học sinh kia nghe vậy thì trong lòng mừng thầm. Rốt cuộc công thấp hương bao năm cúng bái ông bà tổ tiên cũng đã hiển linh. Lại nhìn về mặt hèn mọn bỉ ổi kia của lão trong lòng cũng không khỏi khinh bỉ.

- Bao nhiêu?

Ách.....

Ông giáo kia thật không ngờ lần này lại khác biệt đến như vậy. Mọi lần cứ diễn như thế này là lại bị bọn học sinh này từ chối các kiểu đả đếu còn nữa phải về xin phép tiền gia đình, điều kiện khó khăn. Nhưng nào đâu phải toàn phí ra quán uống rượu mọi lần ông ta rình theo bắt buộc đủ kiểu. Vô tình trong mắt người ta ông là một người thầy tốt, một giáo viên gương mẫu, đáng được phụ huynh noi theo dạy bảo con cái. Một giáo viên tốt, một người thầy gương mẫu a.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Xin lỗi, đã để đợi lâu

Mặc kệ trước đây như thế nào đó chỉ là hình tượng trong mắt mọi người hấn ta cũng chẳng thêm quan tâm. Lần này vợ phải món hời rồi. Nghĩ xong hai mặt rực sáng lên như đèn pha ô tô, nhìn Tuấn Hào với vẻ mặt hèn mọn, bỉ ổi, tươi cười nói.

- Ôi! Cũng chẳng đáng bao nhiêu. Tâm phúc của người thầy là đào tạo ra một mầm học sinh tốt sau này làm nên những chủ nhân tương lai của đất nước...àì.....ta đã già rồi.....làm người thầy thật vất vả..... Thôi cứ nộp trước một triệu hai là được.

WTF? Tuấn Hào nhìn vẻ mặt tham lam của ông ta mà trong lòng nhin cười. Rồi lại đến câu nói của ông ta. Hay cho câu những chủ nhân tương lai của đất nước. Rồi lại một triệu hai. Cần ngay cuộn giấy vệ sinh a.

- Đơn giản, ngồi đấy hóng đi. Để xem đã.

Nói xong đưa hai tay lục khắp người nhưng không thấy tiền đâu. Mẹ kiếp chẳng lẽ có móc túi. Quay sang Mỹ Na đang ngồi đó đưa hai tay lên gãi đầu cười hihi nói.

- Ách, Mỹ Na có đem theo tiền bên đó không. Cho anh mượn lúc tí về trả.

Cho dù mặt hấn dày đến mấy không thoát khỏi đồ mặt nam nhân dù nghèo đến mấy cũng không thể hỏi mượn tiền nữ nhân như vậy được, nếu có thì cũng chỉ là vài tên bám váy đàn bà mà thôi. Tuấn Hào có thể khẳng định được. Mọi người trong lớp thì há hốc mồm thì ra tên này cũng chỉ là một thằng mặt trắng bám đít đàn bà. Thật không biết xấu hổ, đã vậy lại còn hô hào rõ to và đồng dục như thế muốn tuyên bố với mọi người vậy. Thật là loại người không biết xấu hổ.

Mỹ Na thì giật bản mình, trong mắt không khỏi hiện lên vài tia phức tạp. Nhà cô cũng chỉ là một nhà buôn bán nhỏ, nghèo cũng không phải mà giàu cũng không nhưng có thể đủ duy trì cuộc sống, làm sao mà cha mẹ cho cô nhiều tiền như vậy. Cho dù là một nửa, nhất định cũng không. Cô bèn loay hoay lục lại khắp cái túi đựng sách nhỏ nhắn của mình, trong đầu mong ước có đủ số tiền đó, hay một nửa cũng được. Tiền đối với cô không quan trọng, quan trọng hơn là cô muốn được sống với người đó, người mà cô yêu, cho dù là nghèo khó cũng được miễn sao hạnh phúc là đủ. Dù gì mỗi buổi tối đi ngủ, mọi chỗ trên cơ thể mình đã bị người đó sờ vào rồi, tuy chưa là vợ chồng chính thức những hành động đó dù chỉ là hành động theo bản năng, cô đã thuộc về người đó rồi. Lục mãi cuối cùng cô cũng không tránh khỏi tuyệt vọng, trong túi chỉ có vài chục ngàn đồng tiền lẻ, biết làm thế nào bây giờ. Mà quy định đóng tiền học cũng đâu có bắt buộc phải nộp hết đâu. Trước đây bao nhiêu bạn học của cô cha mẹ cho tiền đóng học cũng đâu có đóng, toàn qua loa hẹn đến cuối năm rồi mất tích luôn. Với cô hiện tại, đến cuối năm cô tự tin chắc rằng nhất định có thể đóng đầy đủ tiền học cho Tuấn Hào. (Đây là truyện nhưng mà các bác này con này yêu quá hóa điên. Dai trai vk!).

Tuấn Hào nhìn thấy những đồng tiền lẻ trên tay Mỹ Na kia thì tránh sao mà không khỏi xúc động. Dù biết Mỹ Na không nhiều tiền nhưng cô ấy có thể làm như vậy thì bản thân Tuấn Hào cũng quá có cảm giác mất mặt. Đưa tay cầm lấy số tiền này rồi thuận tay ôm Mỹ Na vào lòng. Hôn một cái thật chặt. Lại tiếp tục nấu cháo lười trong truyền thuyết.

- Có nộp hay không đây?

Ông giáo vẫn chưa thấy có tiền thì trong lòng mất hứng. Đã vậy lại còn nói đơn giản. X con mẹ nó lại còn hôn nhau ở đây. Ta bị vợ bật đèn cả tháng còn chưa được nếm đây. Tuấn Hào lúc này mới tách rời cái bờ môi mỏng khêu gọi kia ra. Thả tay xuống thì thấy một tệp dây cộm lên ở trong túi quần. Đậu má tiền đây chứ đâu, thì ra là cái túi quần sâu qua, con mẹ nó làm ta mất hết cả hình tượng trước mặt mọi người.

- Xin lỗi, đã để đợi lâu.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Xin lỗi. Không có tiền lẻ

Tuấn Hào nói xong thì cười cười đưa tay vào túi quần. Túi sâu vcc. Làm hấn cứ tưởng có tên nào cả gan móc túi hấn.

- Xin lỗi không có tiền lẻ.

Bộp!

- Tiền đây! Còn các kiểu học phí gì thì làm ơn đóng nốt hộ. Chắc là đủ rồi nhì.

Vãi cc!

Ông giáo trợn mắt há mồm khi thấy xấp tiền dày hàng găng tay trên mặt bàn ở trước mặt mình kia. Trong mắt hiện vẻ tham lam không thể giấu được. Mặt rạng rỡ, tươi cười, hớn hờ hấn ra như một tên tù nhân lâu ngày thấy ánh sáng mặt trời. Hời lớn rồi, lần này hời to rồi. Vốn chỉ mong Tuấn Hào đóng được một nửa là □ rồi nào ngờ..... Không khéo lại hơn chục triệu chứ chẳng chơi. Biết thằng này giàu thế lúc đầu chặt chém thêm một ít. Số tiền này, hấn đóng tiền học một phần, một phần đem về cho vợ để được bật đèn xanh. Còn lại mang đi xóc đĩa.

A!

Dưới lớp còn lại một mảnh im lặng. Im lặng đến lạ thường. Vài phút trước, mọi người còn cho rằng Tuấn Hào là một tên nặt trắng, bám đất đàn bà nên trong lòng khinh bỉ không thôi. Nhất là nhóm nữ sinh càng không muốn tiếp xúc Tuấn Hào, nếu để hấn làm bạn trai mình thì không phải là sẽ móc hết tài sản của nhà mình sao. Bây giờ họ phải nhìn Tuấn Hào bằng con mắt khác. Con mắt nóng rực, có vài nữ sinh nghĩ mình có chút tư sắc thì liếc cho Tuấn Hào vài ánh mắt nóng bỏng nghĩ cách lôi kéo Tuấn Hào về phía mình. Nhiều tiền như vậy, lại còn đẹp trai, là một cô gái ông mà không có lúc mộng xuân. Nhìn đi toàn tờ 500k mới tinh xanh biếc đó cho dù là Hà Huy con trai của Hắc bang cũng đâu có trong người nhiều tiền như thế. Hóa ra là không có tiền lẻ mới hời Mỹ Na như vậy. Thật là giàu nứt đổ đổ vách a. Chỉ biết tiếc nuối nếu như lúc này giúp vài đồng tiền lẻ thì bây giờ đã khác.

Tuấn Hào cũng đâu biết bọn dưới lớp nghĩ tào lao như vậy. Trục tiếp ôm vòng eo của Mỹ Na rồi đi. Ông giáo lúc này đang phấn, mang tiền đi xóc đĩa đã.

- Cả lớp, buổi học đến đây là kết thúc. Cho phép nghỉ.

Nói xong vội vã hướng cửa lớp cút thẳng. Không cần nói đã biết ông ta đi đâu rồi.

Nhất thời trong lớp cả trận hò vang. Có người cảm kích Tuấn Hào, có người ghen ghét. Còn trong mắt nữ sinh đều có chung một ý nghĩ.

Nhất định là mục tiêu phải nắm vào trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Do ăn ở cả thôi!

Sau khi đi ra khỏi lớp thì Tuấn Hào bỗng đau xót không thôi. Tiền mà có phải giấy đâu. Đậu xanh rau má nếu cứ tiếp diễn theo cái tình hình này thì nhờ đâu sẽ có ngày hấn nghèo rách mùng tơi, khổ rách áo ôm mắt. Mỗi lần Tuấn Hào có ý định dò xét số tiền trong đó thì không bao giờ được như mong muốn. Qua lần này nếu như mà có người tiếp tục hướng Tuấn Hào mở miệng đòi tiền học thì không khéo hấn sẽ tìm cả dòng họ ông giáo kia mà đồ sát bất chấp tất cả. Haizzzzz..... Do ăn ở cả thôi.

Tuấn Hào và Mỹ Na đi trên đường đầy nắng, cả hai người vẫn một mực giữ im lặng như vậy. Đột nhiên không biết Tuấn Hào nghĩ tới việc gì, đột nhiên ôm chặt Mỹ Na vào trong lòng, hít lấy hít để cái mùi thân thể trắng nõn kia. Mùi của trinh nữ! Trao ngay một nụ hôn nóng bỏng. Một người con gái bình

thường, trên người không có nhiều tiền, vẫn không do dự lấy ra cho hắn mượn đóng tiền phí dưới sự bóc lột của con cáo già kia. Mặc dù có ít nhưng vẫn thể hiện được tấm lòng chân thành kia. Vì người mình yêu mà không ngại hi sinh tất cả. Mặc dù chính bản thân hắn không thiếu tiền nhưng hắn vẫn hiểu được sự trân quý, giá trị của đồng tiền. Tiền là thứ cơ bản để con người sống sót và sinh tồn trên thế giới này. Không có tiền có nghĩa là người không có quyền, là thứ đứng dưới tầng cuối cùng của cuối cùng của xã hội này. Thậm chí vì tiền mà con người ta mới nảy sinh ra lòng tham, anh em trong nhà máu mủ tình thâm vì một chút tài sản mà không ngừng chém giết lẫn nhau, tệ nạn xã hội cũng từ đây mà sản sinh. Có tiền, người muốn lên tiền cũng được. Bước vào thế kỉ XXI, thời đại công nghệ phát triển, không gì là không thể. Thử hỏi một kẻ ngu ngoài đường giá trị của tiền, thì hắn cũng sẽ đọc mạch絡, lưu loát hơn một người bán hàng đa cấp, một nhà diễn thuyết nổi tiếng trên toàn thế giới.

Tuấn Hào cũng không hiểu vì sao hắn đối với Mỹ Na có một loại cảm giác rất khác lạ. Vừa muốn yêu, vừa muốn độc chiếm, vừa có cảm giác bứt rứt, áy náy.

Trời đã xầm tối, chính bản thân hắn cũng không biết đã hôn môi bao lâu lúc này cảm thấy khó thở thì mới chủ động buông ra. Nhìn Mỹ Na đứng thờ hờn trên mặt đất hắn bỗng cảm thấy buồn cười. Gã gãi đầu, kéo tay Mỹ Na đi ăn.

Vấn đề tiền bạc hắn đã đưa về tận tay Mỹ Na. Ban đầu Mỹ Na cơ hồ muốn khóc vì tưởng hắn coi thường những đồng tiền này. Mãi sau khi nghe hắn giải thích rõ ràng mới ngưng lại. Khuôn mặt xinh xắn, con mắt to đen lại có thêm hai má lún đồng tiền ngân ngấn nước mắt làm cho Tuấn Hào muốn cắn cắn vài cái. Lúc này Tuấn Hào kéo tay Mỹ Na đi vào một cái nhà hàng ngay gần đó. ....

- Stop! Đứng lại.

- Anh em, chết chết con bà nó đi.

- Thằng này xóc đĩa quýt tiền, đánh nó anh em

- Đuổi theo.

- Giết.....

Trên đường một đám người cầm dao, mã tấu cùng phớ đang đuổi theo một lão già trung niên. Đằng sau hô hò đuổi giết không thôi. Tuấn Hào và Mỹ Na cũng vì chuyện này mà nép ở bên đường mà xem náo nhiệt. Người kia mặc dù đầu trùm mũ kín nhưng Tuấn Hào vẫn có thể nhận ra đó là ông giá thu tiền mình hồi sáng. Lại xóc đĩa, quýt nợ, chạy trốn chết.

- Thật là do ăn ở cả thôi!

Nói xong kéo tay Mỹ Na rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Mùi hôi nách

Về đến phòng lại thêm buồn bực, lại còn gặp thêm cái cảnh kia thì lại càng thêm trầm trọng, từ khi xuống núi tới bây giờ Tuấn Hào rất ít khi có được một ngày bình yên.

- Mẹ kiếp, rớt cuộc kiếp trước mình ăn ở thế nào chứ.....haizzzzzzzz.....

Tuấn Hào ai oán, thở dài nói. Rớt cuộc cũng về đến phòng, không nghĩ gì nhiều, ôm luôn Mỹ Na lên giường.

- Khoan, từ từ đã.....a.

- Từ từ cái gì? Không phải lúc chiều trên lớp không phải em nói là tối sao? Bây giờ gần nửa đêm rồi đó.

- A...nhưng.....nhưng.....

- Không nhưng nhị gì hết. Đến giờ đi ngủ rồi.

Nói xong hung hăng ôm lấy Mỹ Na lăn ra ngủ như chết, trước khi ngủ hai tay còn không quên bới loạn tung lên một hồi, tìm được một vị trí yên ổn mới dừng lại.

Mỹ Na thì ngại ngủ, mặt đỏ như gấc, tuy gần đây lúc nào cũng bị Tuấn Hào ức hiếp như vậy cũng đã dần quen hướng gì với tâm lí của một nữ nhân sống theo chế độ truyền thống như cô làm sao tránh khỏi ngại ngủ. Anh ấy ôm mình ngủ, còn mình thì sao? Chẳng lẽ bị động mãi? Xong cũng liền chủ động hung hăng ôm lấy Tuấn Hào khít khao.

Thơm quá! Lại là mùi thơm nhàn nhạt này. Không giống mùi của nước hoa mà là mùi tự nhiên. Chẳng lẽ ai cũng như vậy?

Ách!

Không lẽ?

Là hôi nách?

A! .....

Sáng sớm, trong phòng ngủ Tuấn Hào đang ôm sát mỹ nhân hương giấc mộng đẹp, thì trên diễn đàn facebook của nhà trường xảy ra biến động lớn.

Việc thứ nhất là việc Băng mỹ nhân cùng với một cậu học sinh nam hôn nhau, ôm eo tiêu sái rồi đi trong lớp học.

Việc thứ hai là cảnh Tuấn Hào ném cả xấp tiền năm trăm ngàn dày đặc ném thẳng lên bàn giáo viên đóng tiền học.

Phải nói là người quay video này thực sự rất khéo, cảnh mà Tuấn Hào mở miệng vay tiền Băng mỹ nhân thì bị cắt. Thằng óc chó này đúng là hết thuốc địch biết trong đầu nó chứa cái gì. Tạo cho Tuấn Hào một cái vỏ bọc cực kì hoàn mỹ.

Mà xác cô gái trong trường bắt đầu lấy Tuấn Hào làm mục tiêu theo đuổi. Vừa có tiền, nhìn lại soái đây không phải mục tiêu mà các cô gái theo đuổi sao.

Một số đực rựa thấy bạn gái lạnh nhạt với mình thì thâm nguyên chửi rủa Tuấn Hào và cái thằng quay video chết bầm kia. Vì thế càng nhận được sự thờ ơ lãnh đạm của bạn gái.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Hắn không đủ tư cách

Tuấn Hào không hề hay biết có chuyện như thế này xảy ra. Nếu mà biết đích danh cái thằng đăng video thì Tuấn Hào không ngại đánh cho hắn thành đầu heo. Đến cả cha mẹ, họ hàng cũng không nhận ra.

Bây giờ Tuấn Hào đang ngồi trên lớp. Nếu không phải sáng sớm Mỹ Na ăn vạ, giờ trò khóc lóc mù sương sa cho hắn, thì hắn cũng sẽ không rời khỏi giường hướng chỉ là đi học.

Rầm!

- Thằng ml nào là Tuấn Hào? Ra đây cho tao.

Đập cửa lớp học có một nhóm học sinh đi vào. Đầu tóc nhuộm xanh vàng, tai bấm lỗ, nhìn là biết ngay không phải là loại học sinh lương thiện gì. Trong đó có một tên to con trông khá đẹp trai, quần áo ăn mặc tử tế rất có vẻ như là người cầm đầu. Bên cạnh Mỹ Na ra sức lay lay cánh tay của Tuấn Hào, mặt cuống cả lên như là muốn khóc. Tuấn Hào đưa tay sờ nhẹ nhẹ lên mái tóc tổ vẹt không có chuyện gì. Gục đầu xuống bàn ngủ tiếp. Thật ra, Tuấn Hào không có ngủ. Hắn gục xuống bàn là để quan sát mọi thứ nếu như đám người kia biết điều mà rời đi thì hắn sẽ không động còn nếu cứ không biết điều làm âm ỉ lên thì hắn không ngại chốt cho vài cái.

Tên cận Đức Phi chẳng biết từ lúc nào chui ra, cùng với Việt Hùng tới chỗ Tuấn Hào thấp giọng, nói mau chóng rời đi, đây là bọn khối trên nhà có chút tiền nên không thể đắc tội được. Mỹ Na rồi rít cảm ơn bọn chúng lay Tuấn Hào mau chóng rời đi. Kết quả vẫn vậy, Tuấn Hào vẫn gục đầu xuống bàn, không hề có nửa điểm dấu hiệu tỉnh lại.

- Tao nói thằng nào là Tuấn Hào, mau lén ra đây, nể mày là anh em trong trường nhanh đi ra không đừng trách tao trở mặt.

Vẫn im lặng. Cái giọng của tên này sao mà khó nghe như một chiếc máy khoan. Mở giọng ra là vãi cả đá rồi, làm gì có tinh thần mà trả lời hắn nữa. Hai mắt của tên này đảo qua đảo lại rồi sang ngồi quay sang tên to con thì thầm nói gì đó.

Tên to con nhìn thấy thì máu cứ sôi trào lên. Phải biết Băng mỹ nhân từ hồi cấp 2 hắn đã đuổi theo liên miên, những tên nào bám lấy nàng, hắn và đàn em không ngại bản tay xử lí. Thậm chí hắn cũng tuyên bố Băng mỹ nhân là bạn gái hắn. Nhưng mà từ lúc đó đến tận bây giờ, một cái vạt áo của nàng hắn mơ tưởng cũng chưa được sờ vào thì tên oắt con kia làm gì có đủ tư cách để ôm nàng chứ.

Hắn có cái gì? Không, hắn không đủ tư cách.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 49: Giận cá chém thớt

Trong lòng hắn bây giờ máu đang sôi hùng hục, tức giận, ghen ghét. Ngoài những điều này ra thì hắn có thể làm được gì hơn chứ? Chẳng có cái cục ghê gì ngoài gia đình có được chút tiền tài. Hắn nghĩ rằng vào bối cảnh của mình có thể hoàn toàn đánh gục được Mỹ Na, chèn ép đưa Mỹ Na xuống dưới bụng của mình rồi đưa đẩy cho đến khi cô vô lực cầu xin, buông tha mới thôi. Việc chưa thực hiện được thì Mỹ Na bị một thằng nhóc miệng còn hôi sữa mẹ bắt lấy. Quần áo thì chẳng phải hàng hiệu gì, nhìn là biết thuộc dạng không có tiền. Phải chăng có chút đẹp trai thì được mỹ nhân ưa thích.

Lúc này đây hắn hận bố mẹ sinh ra mình. Trong lòng chửi lên chửi xuống hàng vạn, hàng n lần không thể sinh ra mình dễ nhìn, đẹp trai hơn một chút được hay sao?

Con mẹ nó!

Giận cá chém thớt.

Lúc này mắt hắn đầy sát khí, đỏ rực. Không biết giận cái gì hay là giận cho bố mẹ hắn nữa. Hai mắt đã trắng nhìn người nằm gục trên bàn, một tay đang ôm eo Mỹ Na.

Úc chế!

Hắn quay sang tên đàn em của mình nhỏ giọng thì thầm gì đó. Trong mắt mơ hồ có vài tia vui vẻ. Tên đàn em này đảo mắt vài vòng quanh lớp học rồi dừng lại ở một vị trí, từ từ đi đến đó.

Hình như hai mắt hắn có vấn đề.

Cộp! Cộp!

Trong lớp học im ắng, chỉ còn lại tiếng bước chân nặng nề va chạm lên sàn gạch.

Không ai nói một lời. Sợ khi nói ra không ai còn nguyên vẹn mà trở về nhà.

Dừng lại. Tên này dừng lại trước bàn có người đang gục xuống. Đứng yên, một số học sinh trong lớp mặt sợ hãi một mảnh trắng bệch, hiển nhiên đã ném không ít thiết thời trong tay người này. Một số người còn há hê vui mừng khi thấy người bạn kia gặp nạn.

Dám tán tỉnh Băng mỹ nhân. Kết quả chỉ có một.

Ăn đòn.

Tên kia rất nhanh nở nụ cười, dường như rất vui vẻ với kết quả do mình tạo nên này. Nếu không danh hiệu Đầu Gấu của hắn trong ba năm ở đây há chẳng phải là hư vô? Nếu có vài tên không biết điều đợi khi xử lý xong tên này sẽ lại phải hoạt động gần cốt một lần nữa.

Đầu gấu ở trong cái trường học này, không ai không biết. Trong trường chia ra làm cái bè phái nhỏ, Đầu gấu chỉ đứng ở phía trung gian không làm cho ai hết, bản thân hắn chỉ làm vì tiền. Dưới chướng của hắn, đàn em tuy không nhiều nhưng cũng không phải là yếu. Nhất là sự trung thành thì càng không cần nói.

Người trong giang hồ gọi đó là "Tình Ngã".

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiểu Niên* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Giọng của Thần Chết

Đầu gấu đi đến đây thì dừng lại. Hắn có một cảm giác rất là lạ mà trước đây chưa từng gặp qua. Thậm chí mỗi khi hắn dẫn đàn em đi chém giết máu chảy đầu rơi cũng chưa từng có cảm giác như vậy.

Thì đã sao? Tâm trí của hắn rất nhanh ổn định. Đối mặt với cảm giác này hắn lại có chút chờ mong, hưng phấn. Nhìn sang kẻ đang nằm gục dưới bàn, hắn không khỏi mỉm cười. Tên này giặc đến nhà mà vẫn ngu say như chó chết. Đúng là điếc không sợ súng mà.

Hai tay của đầu gấu khẽ động, di chuyển tới mái tóc của Tuấn Hào.

Phốc!

Một tay Đầu gấu túm tóc của Tuấn Hào nhắc bổng lên, nhìn như một cìn gấu chó xách con mồi của mình vậy. Tuấn Hào đang tức ngủ tự nhiên có người túm tóc nhắc bổng lên như vậy. Hỏi tại sao mà không tức.

Đậu xanh, ngủ một giấc cũng không yên.

Tức rồi. Trong miệng Tuấn Hào lẩm bầm vài câu hai mắt híp lại đùng đùng sát khí. Bị túm tóc là quái vật hay sao mà không biết đau chứ. Ngửa thẳng mặt lên nhìn sang tên Đầu gấu này cùng đồng bọn của hắn.

Mẹ kiếp, chúng mày thừa chất sao hay ăn cái cc gì mà béo thế?

- Thằng nhóc, bây giờ mày muốn thế nào?

Tuấn Hào đang chìm trong mộng tưởng suy nghĩ thì bị giọng nói của Đầu gấu làm bừng tỉnh, trên đầu lại truyền đến từng đợt đau đớn. Giọng lạnh lùng.

- Cho mày ba giây, bỏ cái bàn tay thối của mày xuống.

- Haha, thằng oắt. Nhìn hoàn cảnh của mày xem sao còn giám mạnh miệng.

Tên to con lực tập nói. Nhìn dáng vẻ của hắn có vẻ như rất hả hê, vui sướng. Tranh mỷ ngân với tao ư? Mày chết chắc rồi.

Tuấn Hào không nói gì, lời của tên to con kia cũng chẳng để trong lòng, vào tai phải thì ra tay trái. Tên to con kia thấy bộ dạng Tuấn Hào như vậy thì không khỏi tức lên, mặt đỏ bừng như thiếu nữ đang mộng xuân vậy.

Người đời có câu giặc diếc không sợ súng. Quả đúng như vậy nếu mà hắn biết con trai của Boss thế giới nằm ở đây bị Tuấn Hào đánh cho bầm dập bây giờ còn đang trong bệnh viện nắn lại xương mũi thì hắn có mười cái lá gan cũng không làm như vậy. Sợ sao? Nhất định là có.

Đếm ngày xa em

1.

Đầu gấu không sợ trời không sợ đất lúc này đây cái cảm giác lúc trước lại xuất hiện. Thậm chí lần này còn mãnh liệt hơn lúc trước. Hắn vẫn không buông tay, nếu buông tay thì toàn bộ danh tiếng của hắn toàn bộ bị hủy. Làm gì có người thuê mà kiếm ăn trong cái trường này nữa. Hắn rất ít nói. Nhưng đừng nghĩ người ta không nói được thì là người ta câm.

2.

Trong lòng hắn nhắc lên sóng to gió lớn, còn đang phân vân có nên buông tay hay không thì giọng nói lạnh lùng vang lên.

3.

Đáng tiếc. Hết giờ rồi.

Là giọng của thần chết.

Bốp.

Trên khuôn mặt dữ tợn của hắn hiện lên vết gầy to lớn, ăn không ít bụi của sàn gạch. Nhanh như vậy? Lúc Đầu gấu đang định buông tay thì đã ăn một đấm hất văng ra xa. Máu mũi chảy đầy sàn, đủ biết Tuấn Hào dùng lực mạnh thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Đánh cho biến dị

A.....a.....

Đầu gấu nằm trên sàn người co rúm lại, hai tay bưng lấy mặt. Nhìn dáng vẻ rất đau đớn, chật vật. Tuấn Hào thì nhẹ nhàng tiếp đất, tóc tai rối loạn trên đầu vẫn truyền tới cảm giác đau đớn. Lắc lắc đầu, nhẹ nhàng đi tới.

Dám túm tóc ông mày, được lắm. Vậy thì ông nhổ hết tóc mày luôn.

A.....aaa....

Phục.

Phục.

- Đầu xanh, tóc ông mày mọc ra là để cho mày túm hả. Mẹ kiếp ông cho mày làm sư luôn.

Tiếng nhổ tóc vang lên liên hồi, chẳng mấy chốc trên đầu của Đầu gấu bóng loáng như được sơn bóng, đến cả chân tóc cũng chẳng còn một cọng nào. Đầu gấu thì nằm trên mặt đất rên ư ừ như con chó sắp chết, cả người giật giật. Do đau quá mà ngất đi từ lúc nào không hay.

Tên to con kia và cả lớp cùng chết lặng. Đây là người hay là ác ma? Còn kia là Đầu gấu sao? Hay là bọn họ đồng kích? Tất cả không tự chủ được đưa tay lên sờ sờ đầu. Nhỏ tóc như vậy, họ không chịu được. Nhìn từng túm tóc đi với từng mảnh da đầu kia lại rùng mình thêm lần nữa. Tất cả cùng chung một suy nghĩ.

Không được tên Ma Quỷ này.

Sự biến hóa từ đầu đến cuối không thể ngờ được. Quá nhanh, quá nguy hiểm. Tên to con kia thì đã ngổ bệt xuống đất, sợ vỡ vật. Tim đập thình thịch như muốn nhảy ra ngoài. Lần này đã phải tắm bồn rồi. Hơn nữa lại còn rất cứng. Cả người hắt toát mồ hôi, ướt đầm cả vùng sau lưng.

- Đứng.....đừng đánh tao.....cha mẹ tao là.....là.....

Bốp!

Một tiếng bập tai dừ dội vang lên, chặn đứng cổ họng tên to con này lại.

- Bỏ đ• cần biết cha mẹ mày là ai, cả mày cũng vậy. Bỏ đánh.

Bốp!

A....a - Dám trọc tao? Đánh.

Bốp!

- Dám sai người túm tóc tao? Đánh.

Bốp!

- Dám đánh chủ ý vào bạn gái tao? Đánh.

Bốp. ....oOo.....

Mỗi lời Tuấn Hào văng ra thì trên mặt tên to con lại in thêm dấu một cái tát. Không bao lâu khuôn mặt tên to con đã biến dạng hoàn toàn. Răng môi lẫn lộn. Từ trước đến nay mỗi khi Tuấn Hào đánh người thì không cần phải kể đến tên bố mẹ. Đánh hết. Kể cả con trai Nguyễn Tấn Dũng.

Đánh mãi cũng thấy đau tay. Nhìn sang lũ đàn em của tên to con và Đầu Gấu thấy chúng không động thì cũng nhẹ nhàng thở ra. Thật ra bọn chúng sợ vãi cả đái ra quần rồi, thằng cầm đầu thì bị đánh đến biến dạng không còn hình dáng. Cái khuôn mặt nhìn đã khủng bố giờ nhìn càng thêm khủng bố, dừ tợn hơn. Bọn chúng không muốn thành người biến dạng tiếp theo. Tuấn Hào lạnh lùng nhìn bọn chúng, tiện tay chỉ vào một người.

- Thằng kia lăn sang đây. Né ra không phải mày. Đứng đúng chính mày đấy.

- Nhanh cái chân lên. Cmm

Tên được Tuấn Hào chỉ tay gọi vẫn còn đang do dự nghe thấy Tuấn Hào quát một tiếng hoảng quá chân run cầm cập tiến lên.

- Dạ.....dạ.....đại ca cho gọi em ạ.....

- Ngậm mồm thú của mày lại, tao méo phải đại ca của mày. Đại ca mày đang tạo dáng kia kìa.

- Dạ.....dạ.....

- Đại ca mày thuê bọn chúng tới đánh tao phải không.

- Dạ.....dạ.

- Tiền đâu?

- Dạ.....dạ.....em không cầm.....dạ.....dạ.....là đại ca em cầm.

Tên được Tuấn Hào hỏi lúng túng trả lời, bộ dạng có vẻ rất chật vật.

- Nôn ra đây.

- Dạ.....dạ nôn gì ạ?

Tuấn Hào đáp cho tên này một cái, quát um lên.

- Cmm, tiền chứ gì, tiền chúng mày thuê thằng đầu gấu kia. Cmm giả ngu à, né sang kia móc tiền nó ra đây.

- Dạ.....dạ.....em hiểu ạ.

Tên này chân vẫn chưa hết run. Cả một thời gian nói chuyện chỉ toàn dạ với đây. Chỉ sợ chộc giận Tuấn Hào bị đánh cho biến đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Thiên phú móc túi

- Nhanh cái tay lên.

- Dạ.....dạ.....

Tên kia nghe thấy Tuấn Hào quát um lên thì rất nhanh sợ hãi. Lê lét bò tới bên cạnh đại ca của mình. Hai tay đảo liên hồi không bao lâu sau thì tiền đã ở trước mặt Tuấn Hào. Quả nhiên rất có thiên phú móc túi. Tuấn Hào đưa tay cầm lấy xấp tiền. Quay sang đáp cho tên to con kia vài cái nữa.

- Mẹ kiếp. Nghèo khó rách áo ôm. Toàn tiền lẻ mà cũng đòi thuê người tới đánh ông. Lần sau trước khi thuê người thì cầm theo nhiều nhiều tiền một tí. Nghe rõ chưa.

Bịch!

Vừa quát vừa đánh. Tiền này còn chệ là ít, chắc thằng này có vấn đề về thần kinh. Mọi người xung quanh thăm nghĩ. Quả thật, mỗi khi cần tiền thì Tuấn Hào chỉ cần ra cây rút cầm cái thẻ vào rồi bấm vài cái là ok liền. Toàn tờ màu hồng, xanh bóng loáng nhìn mà đã cả mắt. Một xấp tiền lẻ này đổi với Tuấn Hào mà nói thật ra không thêm để vào trong mắt chỉ đáng đem đi WC.

- Trong chúng mày, tụi nào là đàn em của thằng này? Bước ra đây Tuấn Hào nói xong, đưa tay chỉ vào đầu gấu đang nằm lê lét dưới sàn gạch hoa.

Im lặng, không ai lên tiếng.

- Nhanh, đừng để tao mất công tìm.

Một đám tầm 5-6 tên nhanh chóng bước ra. Bọn chúng cũng rất biết điều nếu không Tuấn Hào lại xông vào mà chột. Chột đến khi nào bọn chúng không còn nhận ra bản thân mình, mở miệng chịu thừa nhận thì thôi.

- Cầm lấy tiền, mang nó về đi bệnh viện chữa.

- Đại ca, chúng em không dám.

- Cmm, tao nói một là một, hai là hai, hay chúng mày chệ ít, cần thêm tiền?

Bọn chúng ríu rít đáp không, không cần. Đạo này, thời buổi kinh tế khó khăn, anh em trong hội đói kém, tiền phí bảo kê thu được thật sự quá ít ỏi. Chia năm xẻ bảy không đủ chia cho anh em. Hôm nay có người thuê nghe bảo là vụ làm ăn lớn. Đang đói, nghe vậy thì mắt sáng ngời. Đi đường thì vênh vảo, đến nơi chưa làm ăn được một tí tẹo gì thì Đầu Gấu cầm đầu đã bị đánh không còn hình dạng. Đã sớm bị dọa vãi đái ra quần rồi. Vụ này đi chẳng kiếm được cái cú* khô gì người bị đánh thiệt hại mất thêm tiền thuốc men. Nào ngờ, cuối cùng thì cũng được đưa tiền mà người đưa không phải tên to con kia mà là người đánh cho đại ca bọn chúng tan nát kia. Đưa tiền là hạnh phúc lắm rồi, làm gì dám chệ ít lại còn đòi thêm. Vài tên bước lên trước vác cái thân của Đầu Gấu lên nhanh chóng rút đi.

Trước khi đi Tuấn Hào còn đưa thêm cho bọn chúng một ít tiền nữa. Hẹn vài ngày nữa tới bãi phỏng, thăm viếng, làm bọn chúng sợ hãi không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 53: Trẻ trâu mạnh động

- Hừ! Lại có rắc rối. Tin tức lan nhanh thật.

Tuấn Hào cái tai khê nhích. Từ dưới đã nghe thấy tiếng còi xe cảnh sát cùng tiếng bước chân dồn dập. Chẳng bao lâu nữa mà đi tới nơi này.

Thật oan uổng, sao dạo này cứ động tí là dây dưa với cảnh sát vậy? Chỉ là dạy dỗ đám con ông cháu cha cùng với bọn làm phiền hấn một tí thôi mà, làm sao mà động giữ vậy? Tuấn Hào thầm nghĩ.

Ài!

Đến thì đến, không rành đón tiếp. Xong đi đến bàn gục xuống ngủ tiếp. Thuận tay ôm luôn cái vòng eo nhỏ nhắn kia kéo sát người.

Bụp!

Rầm!

Lại một pha phá cửa xông vào. Cũng may là cánh cửa vẫn còn lành không có hư tổn gì. Một cái đập không có khả năng hư tổn được. Trừ phi ai cũng có lực lượng cơ thể phá hoại như Tuấn Hào.

- Cảnh sát đây. Ai nói cho tôi biết ở đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Tên này, vẫn không thoát khỏi ảo tưởng bản Half Life. Nếu đây là trò chơi. Tên cảnh sát nào cũng phủ đầu như hấn cảnh sát, cảnh sát đây thì đã bị bắn giết không biết bao nhiêu mạng. Cho dù có mặc giáp máu thì kết quả cũng chỉ có một. Đầu như nhau First Blood.

- Tiểu Lý, quay về đội hình.

Một giọng nói kiêu mị vang lên quát nhắc nhở. Tên cảnh sát đập cửa xông vào lập tức ừ rừ quay về, tinh thần như chó nhà có tang, quay lại đằng sau trong mắt hiện lên vẻ oán độc.

Ôi ngày xưa đẹp lắm con ơi...

Ông bà nói đúng, ngày xưa quả thật rất đẹp, từ ngày hấn còn làm đội trưởng đã giương oai phủ đầu đập cửa mà đi vào không biết bao nhiêu lần. Nhưng cũng vì những hành động trẻ trâu mà nhiều lần khiến hấn suýt ngòm mạng, kế hoạch thất bại, vân vân, nhiều lắm. Tìm lại đây là những hành động của trẻ trâu mạnh độ. Bị cấp trên giáng chức xuống làm một thằng dân thường trong ngành cảnh sát. Lại bị một cô gái từ thủ đô về làm đội trưởng cấp trên của mình làm hấn bức tức không thôi. Nếu không phải còn có điều kiêng kị đối phương...hấn đã sớm abc, abc cô nàng này rồi. Một thiếu nữ trở thành dâm phụ dưới háng của hấn. Đáng tiếc hấn chỉ có một cái mạng, không dám lấy chứng tội đó.

Cái mà từ thiếu nữ biến thành dâm phụ này không phải là đội trưởng Tổ trẻ tuổi, xinh đẹp của chúng ta hay sao?

Chắc chắn.

Lúc này đội trưởng Tổ mới cau mày lại, dường như rất bất mãn vì hành động trẻ trâu của Tiểu Lý kia. Nhắc bao nhiêu lần cũng vậy, không chịu sửa đổi. Vẫn thói Ngựa quen đường cũ.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đắng lòng

Nhắc nhiều, vẫn không thay đổi, chẳng khác gì nước đổ lá khoai. Vậy thì đành không nhắc nữa, tốn nước bọt. Dù gì thì cũng không ảnh hưởng tới kinh tế nhà mình.

Cảnh sát kia!

Cảnh sát đó!

Ôi ngon vãi lờ!

Trẻ vãi!

Nhìn thấy nữ cảnh sát trẻ tuổi kia mỏng đực trong lớp thì thảo bàn tán rồi tưởng tượng ra những chuyện nhân sinh mỹ lệ động lòng người... Khi một con lợn cái đến tuổi "dậy thì" cần con đực, nó sẽ đi khắp nơi để tìm bạn giải quyết nỗi buồn riêng của bản thân nó. Vậy nếu con người mà cũng như vậy thì sao? Muốn biết thì phải hỏi cái bọn suy diễn ra chuyện này.

Hừ!

Nhìn cái gì? Nghĩ cái gì? Đứa nào còn dám tao móc mắt ra!

Cái giọng phì phò như cái ống bễ thổi lửa của tên cảnh sát đập cửa lại vang lên, ồm ồm khắp lớp học. Nghe thật ngứa tai.

- Tiểu Lý, nếu cậu không giữ được trật tự thì có thể ra về, ở đây tôi là đội trưởng chứ không phải cậu.

Câu thứ hai của nữ cảnh sát trẻ tuổi kia lại vang lên. Phải nói câu này rất có tác dụng.

Đắng lòng.

Quá đắng lòng.

Tên cảnh sát đập cửa xông vào kia thực sự cảm thấy quá đắng lòng. Ở trong dòng họ hần là thế hệ trẻ tuổi mới, mỗi tội hơi lấm mồm và ảo tưởng sức mạnh. Có trách thì nên trách bố mẹ hần di truyền chứ tại sao lại đổ xuống đầu hần vậy. Đã vậy lại còn bị một con đàn bà trẻ ít hơn mình vài tuổi dất mũi. Quá đắng lòng. ....

- Ở đây có chuyện gì xảy ra, nếu không mời từng người về sờ từ từ lấy lời khai.

Cả lớp đổ dồn ánh mắt về một phía. Không cần hỏi cũng biết là ở vị trí nào. Trung tâm dãy giữa của lớp học. Một đôi trai gái đang ngồi ở đấy. Nữ thì vẻ mặt lạnh như băng, tay cầm quyển sách đọc, mắt đeo kính, mặc một cái áo jeans bó sát người, thêm làn da trắng càng tôn thêm vẻ đẹp tinh khiết của nàng. Làm người ta muốn nhìn mãi không thôi. Còn người con trai bên cạnh thì bĩ ối, một tay thì ôm vào cái vòng eo nhỏ uốn éo như con rắn đó, một tay thì gác lên bàn kê đầu ngủ cả người thon dài mặc bộ đồ màu đen. Có thể nói cặp đôi này nổi trội nhất lớp.

Không hiểu sao vị nữ cảnh sát trẻ tuổi kia khi nhìn thấy cảnh này thì trong lòng cảm thấy chua chát và mất mát. Cô có cảm giác như muốn cái cánh tay thon dài kia phải đặt vào vòng eo của cô chứ không phải của cô gái kia.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Cuồng Quá Mức

Cảm giác thì vẫn là cảm giác. Còn lại cô không có bất cứ suy nghĩ gì về chuyện này. Ghen tỵ à? Không có. Khi còn nhỏ cô đã từng có một mộng đàn ông theo đuổi. Nhưng cô thì ngược lại vì không thích. Chỉ thích bắt cướp. Sở thích rất quái dị. Nhiều lần cha mẹ từng khuyên bảo nhưng cô vẫn không thay đổi giữ nguyên ý kiến của mình. Hằng ngày nghe cha mẹ lâu bầu nên cô chuyển dời sự xa hoa hiện đại của thành phố chui về cái góc xó xỉnh này làm cảnh sát vì gia đình có bối cảnh lớn nên thuộc vào trường hợp đặc biệt. Trở thành cảnh sát trẻ nhất của đất nước. Năm nay vừa 18 trăng tròn. Người trẻ nhưng mà đầu óc lại không trẻ.

Vứt tạm suy nghĩ qua một bên. Vào chủ đề chính. Cô trực tiếp giao lại nhiệm vụ cho cấp dưới của mình. Còn bản thân thì "ngồi chơi xơi nước" tên cảnh sát đập cửa lúc này bây giờ mới có được cơ hội "lắm mồm" trực tiếp hét to.

- Cảnh sát đây. Là ai đánh người mong mọi người hợp tác khai ra. Nếu không mời về đồn cảnh sát uống nước chè đặc.

Ấ đủ! Nhìn cái đồng phục là biết ngay rồi cần gì phải hét lên ta là cảnh sát đây. Trên trái đất này chỉ có mình hần là cảnh sát thôi sao. Về đồn uống nước chè đặc. Con *** nó làm đéo gì có đái ngô như thế vào đồn còn được uống chè đặc có mà đến nước tiểu cũng không được uống. Không cần thận lếu láo còn bị cho ăn vài trăn đòn, tẩm tãi người lại, bị nhốt giam vài ngày bốc cảshit lẫn đái mà ăn thì quả thực cha mẹ đã tích lũy mấy trăm đời ăn chay lạy phật "vận khí" đã được coi như là không tệ rồi.

- Không thích nước chè, trà đá hay cà phê sữa đi.

Một giọng nói bình tĩnh vang lên. Một người học sinh áo đen quần đen mặt mũi do hai tay lên đuổi đuổi, ngáp vài cái bộ dạng dường như rất mệt mỏi. Xong lại đưa tay về vị trí cũ. Nhìn quá bá đạo.

Tên cảnh sát kia nhìn thấy thì tức phòi cứ*. Trà đá, cà phê sữa? Đá sữa cái em gái người a. Nhìn cái bàn tay kia thì lại càng tức thêm. Sao lại như vậy em gái ngon thế kia lại bị thằng oắt kia sờ soạng như vậy mà lại không có chút phản ứng gì. Vẫn lạnh lùng đọc sách như vậy sao. Liên tưởng tới " người bạn gái " của mình, trong lòng lại càng hận Tuấn Hào. Không khỏi liếc sang cô đội trưởng trẻ tuổi vừa mới đến kia. Tán từ đầu năm sắp đến cuối năm ngay cả cái băng vệ sinh đi xong rồi thay ra cũng không được nhìn thậm chí là sờ vào đừng nói là ôm eo như thế.

Ý nghĩ quá dơ bẩn. Ai lại muốn nhìn hay sờ băng vệ sinh bao giờ.

Hắn cuồng quá mức.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiểu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Về đồn cảnh sát

Si tâm vòng vèo.

Hắn nghĩ mình là ai? Sáng Thế Đế Pro hơn bác Hồ chắc? Mà cho hắn nhìn thì hắn có dám nhìn không? Mà nhìn xong chắc gì đã nuốt nổi com? Quả thực đây là một ý nghĩ quá bá đạo của hắn, quá ghê tởm, dơ bẩn.

Không viết tiếp nữa.

Hắn hận bản thân cha mẹ của hắn, lúc trước cha mẹ hắn cưới nhau có mắt như mù à? Không thể đẻ ra hắn đẹp trai hơn một chút được sao?

Đẹp trai cái em gái người.

Ông bà ta thường nói cha mẹ sinh con trời sinh tính. Áp dụng vào hắn quả thật không sai chút nào. Cha mẹ đẻ ra không cảm ơn một câu thì thôi, lại còn chửi mắng. Hắn và tên ranh thuê người đánh Tuấn Hào đều như nhau cùng thuộc dạng bất hiếu.

Hai mắt hắn đỏ hừng hực nhìn Tuấn Hào, nếu ánh mắt có thể dùng để đồ sát thì cho dù Tuấn Hào có bao nhiêu cái sinh mạng cũng không đủ cho hắn giết. Hắn trừng mắt nhìn Tuấn Hào, cổ tỏ ra vẻ vô ý quơ ngón tay tay chỉ trỏ quát lớn.

- Thằng nhóc, là mày đánh người có phải không?

Không trả lời. Thằng nhóc mà hắn chỉ tay vẫn không có chút hành động nào, vẫn mân mê cái vòng eo nhỏ uốn éo kia. Điều này làm hắn càng sôi máu lên. Tức giận, hắn tiến gần lại vỗ bàn một cái quát tiếp.

- Thằng nhóc, vẫn không nghe gì à?

Tuấn Hào lại ngáp vài cái, vẻ mặt rất vô tội.

- Nè nè, không phải à nha anh anh cảnh sát. Em là học sinh, vô tội mà, là bọn họ thuê người tới em đó. Em đi " giao lưu văn nghệ " với bọn chúng tí thôi.

Tuấn Hào cố tình thay đổi giọng nói, nghe như giọng một cô gái vừa trải qua mây mưa xuân. Nếu là bình thường, mọi người nhất định sẽ cho Tuấn Hào là một tên BêĐê chính hiệu của nhà nước công nhận cấp bằng tiêu chuẩn cấp cao nhưng trong trường hợp này nó lại khác. Cả lớp, khuôn mặt biểu tình vặn vẹo, méo mó. Muốn cười nhưng mà không được cười, lâm vào trạng thái như bị tảo bón nặng. Tên cảnh sát thấy hiện tượng như vậy da mặt không còn đỏ nữa mà đã chuyển sang thành màu tím.

- Thằng nhóc, vậy có phải mày đã thừa nhận?

- O hay, cái anh sát này, đã bảo là em không đánh người rồi cơ mà. Em chỉ giao lưu văn nghệ một chút mà thôi.

Giọng điệu quá buồn nôn, trong lớp nghe thấy không khỏi khúc khích cười nhưng rất nhỏ. Cận thận không khéo đi uống trà đá, cà phê sữa Free a, ngay cả Mỹ Na bộ dạng lạnh như băng cũng không nhịn được cười hơn nữa lại còn cười rất lớn mất hết hình dạng thực nữ. Khi cảm nhận được mọi ánh mắt dồn về phía mình, Mỹ Na không khỏi đỏ mặt. Đã vậy thì sao, cười thì sao, to tiếng thì sao? Em xinh em đẹp em có quyền. Vẫn đề gì không? Chả liên quan.

Tên cảnh sát da mặt liên tục co giật. Đây là một sự dả kích quá lớn đối với hắn. Xảy ra như vậy mà miệng hắn cứng ngoắc không cần trả được một lời. Khả năng giao tiếp quá kém.

- Tốt, phạm nhân đã thừa nhận, trực tiếp đưa về thẩm vấn.

Nói xong trực tiếp cút thẳng, nếu còn tiếp tục ở lại không sớm cũng muộn hắn sẽ bị mất hết mặt mũi.

- Cũng tốt, được uống trà miễn phí sao lại không đi.

Tất cả mọi người ở đây mà nghe thấy lời này của Tuấn Hào chắc sẽ hỏi xem đầu tiên là có bị điên không. Về đồn không dính đòn đã là may lắm rồi còn tâm tình trà đá. Áo tưởng à?

Tuấn Hào trực tiếp bị hai người cảnh sát còng tay lại. Buộc đứng lên mà đi.

- Nè đeo cái này khó chịu, có thể tháo ra được không?

Hai người lắc đầu, công việc của họ chỉ có như vậy. Không thể làm trái, như vậy chẳng khác nào mất việc. Thời đại này mất việc là mất cơm ăn. Họ không muốn chết sớm. Tuấn Hào buồn bực.

- Có tháo được hay không?

Hai người nhìn nhau mà khó xử, nhìn sang vị nữ đội trưởng, không có phản ứng, đơn giản là đang ngồi trên ghế nhắm mắt dưỡng thần không có bất kì phản ứng gì.

Cách!

Tuấn Hào dùng sức kéo chiếc còng ta làm đôi. Cả lớp tròn mắt há hốc mồm, dù biết Tuấn Hào rất mạnh nhưng không ngờ lại mạnh biến thái tới mức này.

Có quá hay không?

Tuy nhiên chỉ là trò cũ diễn lại.

Lần trước gây sự ở nhà hàng hán đã phá một lần tất nhiên là có lần thứ hai.

Nữ đội trưởng mở mắt đứng dậy, nhìn Tuấn Hào bằng một ánh mắt rất phức tạp. Lạnh lùng bỏ lại một câu nói đằng sau.

- Tất cả, đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Bẫy sắc cầu vòng

Biết thừa là đi rồi, có cần phải nói vậy không. Không nói gì nhiều, Tuấn Hào phóng lên đi trước, để lại bọn họ đằng sau, dù sao thì bọn họ cũng không lo Tuấn Hào chạy trốn, có chạy thì cho lên cái bảng Wanted treo lệnh truy nã là được rồi. Thực ra không cần lo lắng Tuấn Hào cũng sẽ không chạy trốn, nếu có điều kiện thì ở đó tạm luôn lấy vài ngày ăn cơm miễn phí, cũng đỡ tốn tiền.

Chẳng mấy chốc, cảnh sát đã rút hết khỏi, có vài người tiếc nuối quay lại nhặt chiếc "còng số tám chất lượng bằng thép không gỉ màu sắc" này. Để làm gì vậy? Đương nhiên nhặt mang về gom góp bán đồng nát rồi. Ít nhưng không sao. Ông bà ta thường nói tích tiểu thành đại mà, mỗi ngày gom góp một chút cả đời là giàu ngay ý mà.

Nhìn theo bóng lưng Tuấn Hào đi xa khuất khỏi phía phòng học, Mỹ Na rất sốt ruột, trong lòng vạn phần lo lắng, thực tế từ khi tên Đầu Gấu đi vào lớp học, cô biết chuyện đã chẳng lành, nhưng không ngờ lại to lớn đến lúc này, bộ dạng lạnh như băng vẫn chăm chú đọc sách nhưng đầu óc không ngừng nghĩ về Tuấn Hào. Có lẽ nếu biết trước như vậy nên "ngăn cản" trước biết đâu có thể sẽ khác. Nhưng Mỹ Na đã sai lầm, Tuấn Hào là một người từ trên núi xuống tính tình hoang dã, còn có thêm một lão già "quái thai" làm sư phụ, khuynh hướng bạo lực đã sấm thấn và ăn mòn vào trong máu. Ta không trêu chọc người, người trêu chọc ta thì không thể nhịn được. Mái tóc là vàng là bạc của bản thân, há lại để cho người túm bậy bạ.

Một điều nhịn là chín điều nhục.

Vì vậy cho dù có khuyên bảo như thế nào hay ra sao đều không có tác dụng.

Lúc này Mỹ Na mới như bình tĩnh không suy nghĩ thêm gì nữa. Lấy điện thoại ra bấm bấm gọi vài lần, rồi thân hình trực tiếp phóng ra khỏi lớp học chạy về phía cuối hành lang. Đã sớm không còn thấy hình dáng đâu. ....

Trên dọc đường đi, Tuấn Hào không ngừng ba hoa cùng với vài nữ cảnh sát cũng được coi là có chút tư sắc. Điều này làm tất cả đực rựa trên xe đều coi hấn là "đại thù địch" còn tên cảnh sát hay đập cửa xông pha kia thì càng không cần phải nói. Khuôn mặt hấn có đủ năm loại sắc thái cầu vòng. Trạng thái thật là đặc sắc.

Về đến nơi, Tuấn Hào cũng chẳng bị áp giải, tâm thần thập phần thoải mái, mắt mở và dễ chịu. Chẳng lẽ đây chính là máy lạnh điều hòa trong "truyền

thuyết "?

Nếu tất cả mọi người đều biết suy nghĩ của hắn, liệu có trực tiếp lăn ra đất mà bất tỉnh không? Thời đại nào rồi mà còn " truyền thuyết " ? Trí não liên tưởng tưởng tượng thật là cường đại hết cỡ.

Trực tiếp Tuấn Hào được đưa vào phòng thẩm vấn. Cô nàng đội trưởng xinh đẹp kia thì không dám đối diện với Tuấn Hào. Khi đối diện, trong lòng của cô cảm giác lại pha tạp hỗn loạn chưa từng có. Trực tiếp giao lại cho cấp dưới là được.

Tên cảnh sát thẩm vấn Tuấn Hào không còn xa lạ không phải là cái tên có sắc mặt đặc thù bả sắc công vòng đó sao?

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58: Chơi tới bến

Đúng, chính xác là hắn.

Tên cảnh sát này đi vào thẩm vấn với khuôn mặt xám xịt như tro tàn. Cơ mà da mặt hắn cũng thật đa sắc bây giờ lại đổi màu.

- Họ tên.

Lặng im, Tuấn Hào vẫn không trả lời. Vẫn nhắm hai mắt dường như đang ngủ.

- Không nghe gì sao?

Tuấn Hào vẫn không trả lời, chợt như nghĩ ra điều gì đó vội vàng lên tiếng.

- Nè, đây là cách tiếp khách của cảnh sát sao? Trà đá, cà phê sữa đâu? Mau mau mang ra để còn uống, không thấy ta còn nhiều việc sao. Ta còn đi học, để làm chủ nhân tương lai của nước.

Cái con em gái người?

Tên cảnh sát giận tím mặt, định lên tiếng quát rồi fạy dỗ cho Tuấn Hào vài trận nhưng cảm thấy không tiện vì đây là phòng thẩm vấn, bốn góc còn có camera quan sát. Cái mồm của hắn cố gắng nặn ra nụ cười, nhìn ghê tởm, hăm L hết sức, trợn trừng mắt nói.

- Thằng nhóc, tao không cần biết mày là ai, một khi vào đây nên biết điều một chút, ngay cả con ông cháu cha cũng vậy, nếu không chỉ có đường..

Dường như muốn nói thêm gì đó nhưng lại thôi, hắn dùng hành động thực tế để chứng minh lời nói của mình. Dùng tay moi vào trong đũng quần lôi khẩu súng ra đặt trên bàn rồi xoay tròn một vòng sau đó giờ một ngón tay lên lạnh lùng nói.

Chết!

Này này, chỗ cất súng cũng quá bá đạo đi à nha. Súng to như vậy cũng nhét vừa đũng quần, phương diện yy kia hắn rất bé và yếu.

Con ông cháu cha cái em gái người!

Chết cái con mẹ người!

Ngay cả mặt mẹ, mặt cha hắn cũng chưa từng nhìn thấy, vậy thì mặt con ông cháu cha thì nhìn thấy sao? Chết ư? Đòi tính mạng của Tuấn Hào hắn còn chưa đủ tư cách. Nếu bản thân có đủ thực lực thì Tuấn Hào cũng sẽ không để những kẻ có đủ khả năng uy hiếp tới tính mạng của hắn. Đáng tiếc, bây giờ chưa phải lúc. Việc gì cũng phải từ từ.

Tên cảnh sát " đa sắc màu " này thấy Tuấn Hào đang trầm tư thì lại ảo tưởng theo tình huống ngược lại nghĩ rằng Tuấn Hào đang sợ, cố làm ra vẻ bình tĩnh. Thẩm nghĩ cách làm này cũng quá hiệu quả, lần sau phải tiếp tục tăng cường sử dụng, nên dứt súng vào đầu để có có hiệu quả tốt nhất.

Bá đạo tà ý!

- Họ tên.

Tuấn Hào hai mắt nhắm lại, sát ý trào ra mãnh liệt. Chính bản thân đã tôn trọng đối phương, mà đối phương còn tiếp tục lấn ép quá đáng, không cần để lại gì nữa, tôn trọng cũng không cần, tuôn lời.

- Tao là Cung Bọ Cạp.

- Cung Bọ Cạp?

Tên cảnh sát nói lại với khuôn mặt mờ mịt, vắt óc suy nghĩ một hồi, dường như nghĩ ra được điều gì đó, trán nổi gân xanh.

- Thằng nhóc tao khuyên mày nên thành thật một chút, nếu không ăn quả đắng đấy.

Tuấn Hào cũng không chịu yếu thế, máu nóng xông lên đầu. Đã thay đổi lớn vai vế xưng hô thành " tao " hiển nhiên đã không cần cho đối phương mặt mũi nữa.

Muốn chơi?

Ta chơi tới bến

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Đánh cảnh sát

Tên cảnh sát nhìn Tuấn Hào không khỏi giật thấu xương. Da mặt co giật, biến đổi theo từng phút từng giây, thật không còn lời nào mà miêu tả nữa.

Thật đa dạng và phong phú.

Nhìn cái khuôn mặt quá mức hoàn hảo kia, hắn so sánh với bản thân chính mình, tiền có, địa vị có, vóc dáng không quá đẹp trai như tên biến thái kia nhưng cũng coi là tạm được cũng không đến mức quá xấu, tại sao?

Cái tên của hắn Tiểu Lý. Quá xấu, từ nhỏ tới tận bây giờ khi đã lớn hắn vẫn kèm theo một chữ Tiểu. Như cc, để một người kém mình gần như cả chục tuổi gọi " Tiểu Lý " hắn cảm thấy đây như là một sự vũ nhục. Chữ Tiểu vừa có nghĩa là nhỏ, vừa là đi tiểu tiện. Trong lòng hắn đã sớm đảo bới, chửi tung cả dòng họ tổ tông đời trước hàng ngàn, hàng vạn lần rồi. Nếu là bây giờ, đưa cho hắn cùng một cái cốc và cái xéng hắn sẽ sớm không do dự trực tiếp đi đào mộ mà tổ tông lên mà hỏi cho ra nhẽ. Thực ra hắn chỉ ảo tưởng vậy thôi, chứ làm gì có.

Cái gọi là người sinh con trời sinh tính đích thực là như vậy đấy. (P/S: Lời TG. Các đạo hữu nếu đọc tr của ta đến chương này thì sau này lớn lên khi lấy vợ nhất định phải chú ý điều này. Nhờ đẻ ra thằng như này thì chết, ban đêm đang ngủ nó cầm dao kè cổ thì nát gáo).

Hai mắt hắn long sòng sọc nhìn Tuấn Hào. Trắng dã không một tí huyết sắc.

Xoẹt.

Tay hắn xé bung tờ giấy ghi chép, vò nát đến nát không thể hơn được nữa lại tiếp tục sự việc ghi chép của mình.

- Họ tên?

- Không phải này đã nói rồi sao.

- Họ tên?

- Cung Bọ Cạp.

- Ngày sinh?

- Ngày này, tháng này, năm này.

- Dân tộc?

- Dân tộc thiểu năng. À khoan ...Kinh, Chăm, Dao, Thái, Mông...không nhớ lắm.

- Nơi ở?

- Ở tận gốc mít, đi tít vào trong.

- Quê quán?

- Việt Nam.

- Số máy liên lạc?

- 1900 1 tông 1 dép, 1 tông vào mép, 1 dép vào mồm.

Hăntức đến học máu, nhưng không thể làm gì được, đành phải tiếp tục ghi chép.

Tuần Hào đưa tay ôm bụng, khuôn mặt tuần tú chột méo mó, vắn vẹo. Vì cố nhịn cười mà thành ra như vậy. Khóc không ra khóc, cười không ra cười.

Một điều nhịn là chín điều lành.

Tên cảnh sát cũng hiểu ra phần nào. Vì "tôn nghiêm" của một người cảnh sát Việt Nam, "tôn nghiêm" của một con người hấn quyết định dạy dỗ chủ nhân tương lai này của đất nước, phòng trừ hậu quả sau này. Con sâu làm rầu nồi canh.

- Đ... con mẹ mày.

Tên cảnh sát hăng máu lên, vụt về phía trước tay nắm chặt, hướng mặt Tuần Hào mà đánh. Nhưng nhầm to rồi, đánh tay đôi thì Tuần Hào không biết sợ, từ khi đôi thủ có vũ khí nóng và quá đông không thể cân hết được. Nên phải chạy.

A.....a...

Tên cảnh sát còn chưa lao tới gần, dưới chân Tuần Hào khẽ động, nhấc lên đạp một cước vào bụng hấn, một cước này quá mạnh. Không chết thì tên cảnh sát kia tìm gan phèo phổi cũng lộn vị trí như nộm ra sống vậy.

Bịch!

Một tiếng vang nặng nề rơi trên sàn gỗ lạnh băng. Tên cảnh sát nằm chằm chằm trên mặt đất, hai mắt trợn ngược nhìn Tuần Hào. Mức độ thù hận đã không còn có thể đo đếm được nữa.

Tuần Hào đứng dậy từ từ đi đến, trong phòng lặng im, chỉ còn nghe thấy tiếng bước chơi, hơi thở, rên rỉ bên trong, làm không khí càng thêm nặng nề u ám.

Bốp! Bốp!

Tuần Hào chẳng nói chẳng rằng tát cho hấn hai cái, hung hăng đạp cho hấn vài cú lúc này mới quát to.

- Đừng thấy tao hiền mà bắt nạt, để mặt mũi cho mày rồi còn không biết điều. Tao ghét nhất cái loại chỉ tay năm ngón trước mặt tao.

Đánh thêm cho tên cảnh sát vài lần, lúc này mới quay về ghế ngồi hưởng cái mát của điều hòa trong "truyền thuyết"..

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Bắt đầu hành động

Trụ sở cảnh sát.....

Trong một căn phòng làm việc nhỏ bé, xung quanh tràn ngập hương hoa thơm ngát. Không cần nói nhiều, đây chính xác là phòng của nữ nhân.

Trong đó, một nữ cảnh sát xinh đẹp như thiên thần đang ngồi làm việc ở đó. Hai mắt nhìn chăm chăm vào màn hình máy vi tính thông qua chiếc camera ở phòng thẩm vấn. Vừa nhìn không khỏi đưa tay lên che miệng cười duyên dáng vì sự hài hước của cậu thiếu niên kém mình hai ba tuổi này. Mọi thứ không vui, hỗn tạp trong đầu cô không biết đã bay đi hết từ lúc nào, cô cảm thấy tâm trạng của mình thật nhẹ nhõm và bình yên, thậm chí từ trước tới nay cô rất ít khi có cảm giác này. Cô cảm nhận được nó. Đối với cậu thiếu niên kia, cô có một loại tâm tình yêu mến phức tạp và khó hiểu.

Reng! Reng! Reng!

Một hồi chuông điện thoại reo lên làm cắt đứt dòng suy nghĩ của cô.

- Có phải đội trưởng tổ của đầu dây bên kia.

Tuy nhiên vừa nhắc điện thoại lên, cái giọng khùng bô làm cho cô giật bắn mình, suýt làm rơi điện thoại xuống đất.

- Cục trưởng? Là tôi, có việc?

- Tổ Tổ, có phải sáng nay cô có đến trường học bắt một học sinh tên Tuấn Hào không? Mau thả ra, ngay lập tức, nếu không rắc rối lớn, chuyện này tôi sẽ giải thích với cô sau, thả người nhanh nhất có thể. Nếu không hậu quả khó nghĩ.

Nói xong vội vàng tắt máy, Tổ Tổ cảm giác được giọng của cục trưởng qua điện thoại có vẻ khác thường ngày, dường như đang thờ rất gấp. Hình như lúc sáng cô có bắt một người học sinh, tên họ là gì cô cũng không biết, hóa ra là Tuấn Hào.

Đang muốn xem tiếp tục quá trình thẩm vấn thì phụt một cái mất điện, không còn cách khác đành phải trực tiếp đi xuống. ....

Văn phòng cục trưởng.

- Hà chủ tịch, tôi đã làm theo yêu cầu.....dạ.....dạ....vâng....vâng....tôi đã rõ.

Giọt mồ hôi trên trán ông ta ứa ra, không ngờ, một chủ tịch của tỉnh quyền cao chức trọng như vậy lại gọi điện thoại yêu cầu ông ta đến thả người. Chuyện có vẻ không được đơn giản.

Reng!

Lại một cú điện thoại gọi tới.

- Đâu má có để cho ông yên không, đám con ông cháu cha các người gây phiền thì cũng chỉ cần gọi một cuộc là xong. Còn chưa đủ sao.

Cầm điện thoại lên trên tay, ông ta sợ đến phọt cả c* *đú*. Mã vùng, số điện thoại này tượng trưng cho cái gì. Quyền lực, địa vị, tiền tài? Không đầy biểu hiện cho giới thủ đô, một đỉnh cao quyền lực, tuyệt đối. Mặc dù không hiểu cho lắm, nhưng lẫn lộn trong giới cả nửa đời, không ai là không biết.

Khi nghe xong, ông ta không còn dám chần chừ gì nữa, mặc kệ chạy một mạch thẳng tiến đến cục cảnh sát. Nếu cậu thiếu niên này có mệnh hệ gì thì ông ta không gank nổi, thậm chí cả gia đình ông ta, không một cái SaPa nhỏ nhỏ này làm họ tức giận, sẽ trực tiếp biến mất trên bản đồ hành chính Việt Nam ngay lập tức. ....

Trần gia, sau bao năm ẩn nhẫn chìm vào quá khứ đã bắt đầu hành động, chuẩn bị tái khởi rồi.

Bắt đầu trở đi, kể từ ngày hôm nay

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Chưa khóa séc quần

Tên cục trưởng nghe điện thoại xong không còn tâm trạng quay tay nữa mặc dù đã gần kết thúc nhưng vẫn không dám trễ công việc. Trực tiếp ngồi dậy, dùng hết tốc độ có thể nói nhanh nhất từ khi lúc mẹ sinh ra tới bây giờ, đập Lăng Ba Vi Bộ mà đi.

Trên đường, một bóng người đang chạy với tốc độ bàn thờ trên đó, cứ khoảng chục mét lại ngã một lần, lưu lại những dấu vết tàn ảnh mà bản thân đã lưu lại.

Có một số người ngạc nhiên khi nhìn thấy cảnh này nhưng nhìn kỹ thì thấy thân phận cục trưởng cục cảnh sát sờ sờ ra đó, một cái rắm cũng chẳng dám phóng hướng chỉ còn cười. Họ muốn ngày tận thế đến sớm quá. Có người thậm chí còn lấy làm vinh hạnh khi một cục trưởng cảnh sát cao quý ngã trước cửa, quán, nhà mình. Chụp ảnh UPLOAT FB làm kỉ niệm, đòi đòi tương nhớ.

Cục trưởng hẳn cũng mặc kệ sự xấu hổ này, trước hết giữ mạng đã, thằng nào cười sau này ông chọc cho thối mũi. ....

Nóng như thế này thì làm sao phải mặc.

- Tổ cha, nóng quá.

Tuấn Hào đang ngồi hưởng cái mát từ cái thứ đồ vật kia thì nghe cái tí. Mất cmm điện rồi, nóng thế này khó chịu quá, bố cha thằng nào chịu nổi. Điện lực làm ăn như shit.

Đánh cái.

Rầm!

Loảng xoảng! Bịch!

- Có chuyện gì?

Mở cửa đi vào là một nữ cảnh sát xinh đẹp, gương mặt vẫn thân quen như vài ngày trước.

Tuấn Hào không nói gì, chỉ liếc nhìn vị nữ đội trưởng cảnh sát này một cái làm cho cô ta khó chịu không thôi. Chẳng lẽ ta còn không đủ xinh đẹp? Hừ! Khinh người quá đáng. (Từ bây giờ đi, chính xác là từ bây giờ, ta sẽ gọi nữ cảnh sát xinh đẹp này là Tô Tô).

Tô Tô nhìn thấy chiếc máy điều hòa mà mỗi người trong cục cảnh sát đều góp một tháng lương vừa mua nằm lẫn lộn, mỗi nơi một bộ phận như vậy đang định nói gì đó, nhưng đã bị giọng nói đầy phẫn nộ của Tuấn Hào chặn miệng.

- Đù, giả bệnh với ta à! Sao không mát nữa đi? Sợ sao? Ta đã làm gì mày đâu.

Vừa nói vừa luôn chân luôn tay hạ xuống thân hình chiếc máy, chẳng mấy chốc đã làm cho chiếc máy không còn hình dáng xinh đẹp như ban đầu mà đã trở thành một đồng sắt vụn có giá trị tầm cỡ.

Tô Tô nhìn thấy như vậy, đành khóc không ra nước mắt, cả tháng tiền lương đối với gia đình cô, hay chính bản thân cô không có gì đáng để nhắc tới. Thậm chí nếu cô " vô công rồi nghề " số tiền mà cha mẹ cô kiếm được đủ để nuôi sống mấy đời cô, với điều kiện là đồng tiền không bị mất giá. Nhưng đối với các đồng nghiệp trong ngành này ở nơi đây mà nói, nó quá xa xỉ, có người ở nhà còn có vợ già mẹ nhỏ, một đồng tiền lương nuôi đồng miệng ăn. Chiếc máy này là một điều xa xỉ. Thậm chí là không cần dùng đến, ấy vậy mà chưa dùng được một tuần đã bị Tuấn Hào biến thành đồng sắt vụn.

Rầm!

Tiếng đập cửa.

- Tô Tô thả người chưa?

Một người đàn ông trung niên bước vào, giọng nói đầy gấp gáp.

- Cục trưởng tôi đang chuẩn bị, ông chạy tới đây làm gì?

- Mau mau, ra ngoài làm đơn bảo lãnh, ở đây cứ giao cho tôi là được rồi, công việc nặng nhọc này không cần cô để ý.

Tô Tô còn chưa kịp phản ứng thì đã bị đẩy ra ngoài, trước khi đi còn quay lại nói.

- Cục trưởng, ngài chưa khóa séc quần.

Nói xong đỏ mặt, chạy đi thật nhanh.

Cục trưởng nghe thấy vậy, hơi đỏ mặt, đưa tay xuống kéo roet một cái căn bản không biết xấu hổ, da mặt thật sự quá dày. Không biết lúc chạy trên đường bị ngã có thò " chim " ra bên ngoài không nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Có hứng thú

- Hề hề, chàng trai trẻ, con người cũng có lúc sai lầm và tôi cũng vậy. Tôi và cậu giống nhau. Nào ra ngoài, anh em ta đi uống nước.

Thật là mặt dày như mộng khí, không khóa là không khóa lại còn bày đặt sai lầm, tôi và cậu giống nhau? Anh em ta? Tuấn Hào thật sự khinh bỉ lão già da mặt cá sấu này. Từ lúc nào lại là anh em với mình. Vớ vẩn.

- Bình tĩnh, tôi nghĩ cái máy này có sự cố.

Tuấn Hào quay lại chỉ chỉ vào cái máy điều hòa về mặt bất đắc dĩ. Cục trưởng mặt mày lúc này đang cười toe toét còn dặn người pha nước chè thật ngon, nào ngờ quay mặt lại, khuôn mặt đó bỗng trở thành " không cảm xúc ".

- Cậu làm hỏng?

- Đúng.

- Vì sao?

- Nó không mát, khó chịu.

Không mát khó chịu cái em gái người a. Mắt điện thì làm sao mà mát được. Đồ trẻ trâu thiếu học, ngu xuẩn, đầu óc ngu si tứ chi phát triển. Tên cục trưởng trong đầu đang thăm mắng Tuấn Hào trăm ngàn lần, mắng đến nỗi nếu như ghi âm lại thì cô lẽ sẽ trở thành một " bản tình ca bất hủ " vang danh thiên hạ. Sưu tập đủ thể loại các câu chửi mà hẳn nhiều năm tích góp. Vang danh gia tộc.

Trên mặt miễn cưỡng nở một nụ cười đầy vẻ " đắng chát " dù không muốn cũng phải cười.

Một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ.

Chiếc máy này ông ta là kẻ " chủ mưu " vì vậy ông ta phải trích ba tháng lương ra để mua được. Trong lòng vạn lần chua xót. Ông ta không dám hé răng cười chỉ là nhếch mép. Ai bảo người ta có quyền lực, chộc giận chúng, chỉ sợ cuộc sống cuối đời khó mà khóc được. ....

- Tô Tổ, đã xong?

- Thừa cục trưởng, đã xong hết, đợi người nhà nộp tiền bảo lãnh.

- Không cần nộp, cấp trên hỏi cứ bảo tôi nói, tôi sẽ cấp cho họ một lời giả thích.

- Rồi.

Tô Tổ nói xong, một mồi đứng dậy rời đi. Đạo này, áp lực công việc của cô quá lớn, cần phải đi nghỉ. Trước khi đi còn kịp đưa cặp mắt dò xét Tuấn Hào một lần nhưng căn bản không có phát hiện được gì. Ngoại trừ cặp mắt đen to lấp lánh cùng với khuôn mặt tuần tú đến nữ nhân cũng phải ghen tị này ra không có điều gì quá đặc biệt. Chẳng lẽ là từ thủ đồ đến? Nhưng ở thu đồ đã được 18 năm dường như không có bất cứ một người nào tên Tuấn Hào cả.

Muốn dò xét hành động của một con người, chỉ cần họ không có bất cứ hoạt động gì vượt qua phạm vi của Vệ Tinh là được. Nhưng Vệ Tinh được phủ rộng khắp toàn cầu há có thể dễ dàng vượt qua phạm vi?

Tô Tổ vừa đi vừa suy nghĩ .....

- Chào Tiêu cục trưởng, đạo này ông vẫn khỏe chứ.

- Haha, Hà chủ tịch, nhờ phúc khí của ông, tôi lúc nào cũng khỏe.

Nói xong đưa tay ra bắt tay còn ôm vài cái thân thiết làm cho Tuấn Hào rất khinh bỉ. Cái tay vừa áy áy xong mùi hoocmôn còn nồng đậm, chẳng lẽ lão già kia cũng không biết, người mãi thành quen.

Tuấn Hào cũng dò mắt, nhìn ngó xung quanh, một bóng hình xinh đẹp đập vào mắt, một tay lau nước mắt, còn tay kia... ủa cmn có điều gì đó sai sai. Một cô nhóc xinh xắn tầm 9-10 tuổi đang đứng bên cạnh Mỹ Na. Trông thật khả ái. Tuấn Hào cũng không biết rằng, ngay từ khi bản thân mình đi xuống núi thì cô nhóc này là người đầu tiên có hứng thú với Tuấn Hào

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Anh rất tỉnh và đẹp trai

Tuấn Hào liếc nhìn Mỹ Na vài cái, ánh mắt như sói vồ mồi làm cho Mỹ Na rùng mình vài cái, cảm giác thật lạ, thật giống khi mỗi tối được Tuấn Hào ôm mỗi khi ngủ. Thật là vì diệu.

Nếu không phải do e ngại còn có đồng người ở đây, có lẽ Mỹ Na đã chạy đến ôm chầm lấy Tuấn Hào và nói em rất nhớ anh. Nhưng do còn nhiều điều còn e ngại với lại dường như tình cảm còn chưa " thấm thiết " tới mức đó.

Nhà cô chỉ là một cái nhà buôn bán nhỏ, làm gì có cách nào cứu được Tuấn Hào, không còn cách nào khác đành phải chạy tới cầu xin một cô bé, Mỹ Na biết gia đình cô bé này rất quyền lực. Còn quyền lực này lớn như thế nào thì cô cũng không biết.

Có đôi khi cầu xin chỉ là sự vô ích. ....

- Hôm nay, có con gió nào làm Hà chủ tịch của chúng ta ghé thăm nơi " khi ho cò gáy " này.

- Haha, thật chẳng có gì, thực ra chỉ muốn bảo lãnh cho một người.

Nói xong, quay sang nhìn Tuấn Hào như muốn nhận xét, nhìn thấu người thanh niên này. Không thấy được gì ngoại trừ khuôn mặt tuần tú, thân hình cân đối... và ăn mặc quần áo via hè ra. Ông ta không nhận ra được sự nồng sâu của người thanh niên trước mắt mình như thế nào. Cục trưởng thấy vậy

đường như hiểu ra điều ra đó, mặt cười hớn hơ.

- Đấy, tôi biết ngay mà. Không có gì, ngài cứ dẫn người đi, còn về hồ sơ cứ để tôi xử lý.

- À quên, còn tiền bảo lãnh?

- Này, tôi nói ông này chủ tịch, chúng ta đều làm người trên thương trường, số tiền ít ỏi ấy tôi không cần để vào trong mắt.

- Thật sự?

Hà chủ tịch nhìn thẳng vào mắt ông ta, làm cho cục trưởng hoảng hốt dùng ánh mắt cầu xin nhìn Tuấn Hào mong giúp đỡ, ngoài ra cần thêm chút ít lời ngon tiếng ngọt mong được thăng chức.

Dù sao trên đường đến đây ông ta đã đập Lăng Ba Vi Bộ không biết bao nhiêu lần sai kỹ thuật, với lại còn quên khóa cả séc quần rồi.

Tuấn Hào làm gì biết, chỉ hỏi hột nói.

- Này ông già, người ta nói không cần là không cần, còn khó dễ làm gì...Đi..... Mau mau rút về làm việc, tích chút tiền đến cuối đời dưỡng già, nuôi con cháu đi.

Cigt???

wTF???

Loạn hết rồi.

Cái gì vậy? Đường đường là chủ tịch của một huyện ra mặt nộp " bảo kê " cho một người đã là nể mặt lắm rồi. Ai ngờ còn bị người ta nói là ông già, đuổi rút về làm việc. Mọi người xung quanh cảm thấy thế giới này dường như đảo ngược hết rồi. Chẳng lẽ người này sau lưng có " tám bản " cứng. Những người không liên quan thì nhẹ nhàng thờ ra, còn lại những người đàn áp hấn thì nom nớp lo sợ như chó nhà có tang. Sợ bị về quê chôn vùi.

Mặt của Hà chủ tịch cứng lại, không ngờ lại bị nói như vậy, người bình thường dùng lời ngon tiếng ngọt nịnh nọt hấn mãi không được mà còn người thanh niên này còn đuổi hấn. Thật thú vị.

Vài người bảo vệ thì hung hăng tức giận định xông lên giáo huấn thẳng nhóc không biết trời cao đất dày này là gì. Như đã bị chặn lại. Chỉ dùng ánh mắt mà nhìn Tuấn Hào.

- Cục trưởng, cái đồ vật trong kia, tôi sẽ đền cho ông.

Cục trưởng nghe thấy vậy thì giật bản mình, còn đang trong trạng thái hoảng sợ khi nghe Tuấn Hào ăn nói như vậy thì lại được đền bù cái điều hòa trong kia. " Phần thưởng " này ông ta không giám nhận. Người khác không biết nhưng ông ta thì lại rất rõ ràng. Cái số điện thoại thần bí từ thủ đô gọi đến kia đã nói cho người thanh niên này. Chắc chắn là một công tử thế gia nào đó, mà quái lạ, công tử thế gia tại sao lại đến cái vùng đất nghèo nàn này? Chẳng lẽ để tán gái. Mà thủ đô thiếu gái trầm trọng vậy sao?

- Cục trưởng, chúng tôi có thể đi.

Ông ta còn đang suy nghĩ thì bị cắt đứt, cổ dạn ra nụ cười như trăm hoa đua nở nói.

- HaHa, có thể, có thể đưa người đi, nếu Hà chủ tịch không có gì phản phó thì tôi đi trước. ....

- Không được.

Một giọng nói khàn khàn phát ra từ phía cuối cánh cửa, một tên cảnh sát thò đầu ra, làm mọi người rất kinh ngạc. Đầu máu bê bết sưng vù nhìn như một cái thủ lợn. Chân tay run lẩy bẩy căn bản là không còn nhìn ra được hình người.

Anh rất tỉnh và đẹp trai.

P/S: Đến đây thôi. Hôm nay đi làm về bị chúng nó cho ăn một cái tuýp vào tay nên đau quá ra ch chậm. Xin thứ ớ lỗi cho sự chậm chễ này.)

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nhớ thấp hương, cúng bái đầy đủ

- Giọng ai mà khó nghe vậy?

Tuấn Hào lơ đãng hỏi, tỏ vẻ không thèm chú ý tới cảnh sát này.

- Mày.....mày.....ta muốn kiện mày ra tòa.....cho mày ăn.....com tù.....mọt gông.

Tên cảnh sát này tru lên, bộ dáng nhìn thật ghê tởm.

- Cậu là....?

- Cục trưởng.....cục trưởng....ngài phải làm chứng cho tôi.....là nó.....nó đánh ra nông nỗi này.

- Tiểu Lý không cần nói. Đi vào trong, việc của cậu để tí giải quyết.

- Câm miệng, không được gọi tao là Tiểu.....

Phụt.

Hắn chưa kịp nói hết lời, căn bản đã phun ra một ngụm máu tươi, hiển nhiên do quá tức giận mà hình thành.

- Cậu dám..

- Câm miệng.

Tên Cục trưởng cứng miệng, tên này lại giám bắt kính với mình như vậy, người khác còn nịnh bợ không được, chẳng lẽ có vấn đề về đầu óc?

- Giỏi, giỏi....người đầu...lời Tiểu Lý vào. Bắt viết ngay bằng kiểm điểm, xé chiều mang lên nộp lại cho tôi.

- Lão già....câm miệng thúi.....đã bảo không được gọi tao là Tiểu....

Cứ mỗi lần nhắc đến chữ Tiểu thì hắn lại cứng họng, không nói rõ thành lời. Trong lòng tức giận không thể tả.

- Tiểu Lý, tôi nghĩ đầu óc cậu đang say rượu nên về nhà nghỉ ngơi.

- Say rượu cái em gái người.... Con mẹ lão già thúi.... Đã bảo không được gọi..... Người mớ say rượu.... Anh còn rất tỉnh và đẹp trai.

Nói xong mặc kệ bản thân thoát lực, một môi thế nào, vẫn cố dùng sức đưa tay lên vuốt tóc. Nhìn cái mặt sưng vù như thủ lợn, kết hợp với mái tóc rối loạn, nhìn buồn nôn không thể tả. Nếu cho một người bị bệnh táo bón nhìn thấy, không biết có thể dễ dàng khỏi bệnh ngay được không. Thật đúng là không có phong độ thân sĩ.

- Haha, chị Mỹ Na, anh đẹp trai..... Nhìn hấn kìa.....thật sự rất đẹp trai.....ôi.....đau bụng quá.....cười chết mất.....ahihi...

Hừ!

Một tiếng hừ lạnh vang lên làm cho tiểu loli này bưng tỉnh, không dám đối mặt nhìn cha mình. Nín cười, khuôn mặt trở nên vắn vẹo nhìn thật đáng yêu. Đúng là trẻ con, tâm tính thật trong sáng, bất cứ điều gì cũng có thể nói được. Đương nhiên sẽ không làm người khác tức giận vì một câu nói của trẻ con.

- Cục trưởng nếu ngài không tin.... Có thể xem camera giám sát, tôi xin thề đây là sự thật....hắn còn phá đồ nữa.

- Camera cái em gái người, mắt điện thì làm ăn được cái con mẹ gì.

Ông cục trưởng rốt cuộc cũng không nhịn được mà cũng chửi tục hét toáng lên. Mọi người xung quanh không ngờ, cục trưởng rốt cục cũng có ngày như vậy.

Tuấn Hào lặng im này giờ, cũng không cam chịu yếu thế, bồi tiếp.

- Này này, ta phá cái gì, thằng cảnh sát....còn thúi lắm...rõ ràng ở nhà không thấp hương cúng bái tổ tiên đầy đủ..... Ăn ở thất đức nên mắt điện chửi bới om sòm lên.... Nó rơi xuống ai ngờ rơi vào đầu người nên vỡ tan. Sao lại đổ cho ta.

- Mày..... Mày..... Mày nói láo..... Không bao giờ có chuyện như vậy..... Phụt!

Dường như không chịu nổi sự tức giận nên đã lâm vào trạng thái hôn mê bất tỉnh. Trước khi đó còn phun ra một ngụm máu.

Hihi!

Rốt cuộc nhóc loly này cũng không nhịn được mà phá lên cười.

- Anh đẹp trai thật là hài hước.

Tuấn Hào cũng chẳng thêm đề ý. Sau bao nhiêu vạn giây chờ đợi trong bóng tối, rốt cuộc cũng đã nhìn thấy được mặt trời. Nhìn Mỹ Na khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào. Từ lúc đi đến không kịp nói lời nào có lẽ bởi vì lý do nào đó nên không nói được. Tuấn Hào nắm lấy cái ngọc thủ nhỏ bé kéo lại ôm vào người hôn một cái rồi dặt tay dời đi. Không thêm liếc nhìn những người kia một cái. Chuyện này để bọn họ tự xử lý.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Đi ăn KFC

- Người đâu? Lôi hấn vào.

Cục trưởng lúc này mới lên tiếng, chuyện xảy ra ngay lúc này nếu còn tái diễn thêm một đoạn nữa thì khó có khả năng mà vẫn hời. Nếu như không dùng được chắc có lẽ hẳn đã rút súng ra và bắn nát sọ thẳng cảnh sát cấp dưới ngu dần này. Vài tên cảnh sát lúc này mới dám động, mặc kệ cục trưởng đã kêu không biết bao nhiêu lần nhưng ai bảo tên Tiểu Lý kia quá "hồ báo".

- Cục trưởng, cũng đã không còn sớm, xin phép về sớm.

- Hà chủ tịch, không có gì, đi thông thả.

Hà chủ tịch nói xong, giơ tay ra hiệu quay về, lúc này một tên vệ sĩ loẻo khẻo mới ghé vào tai ông ta mách lẻo.

- Bẩm chủ tịch, tiểu thư lại chạy mất.

- Cái gì?

Hà chủ tịch tròn tròn mắt, trán nổi gân xanh. Lũ vệ sĩ xung quanh không dám lên tiếng. Lão cục trưởng thấy không ổn, lên lút chuồn thẳng, miệng lầm bầm đi sửa khóa quần. ....

- Chị Na Na, đây là bạn trai, người yêu hay là gì của chị?

- Chị Na Na.....anh ấy thật là đẹp trai.

- Chị Na Na, em còn chưa biết tên anh ta.

- Chị Na Na, chúng ta đi ăn gì nhé?

- Chị Na Na.....

Tuấn Hào rời đi muốn kéo Mỹ Na đi thẳng về ký túc để ngủ, dành riêng không gian yên tĩnh cho mình, nào ngờ sau lưng lại bám theo một cái bóng đèn, trên đường đi mở miệng chị Na Na, khép miệng chị Na Na, tào lao suốt cả buổi, làm cho Tuấn Hào khá bức mình, quên cả buồn ngủ.

Còn về Mỹ Na thì không nói được câu gì, im lặng như một người không biết nói, mặt đi cứ cúi xuống lòng đường. Đây toàn là những vấn đề riêng tư, có thể trả lời được sao? Mà đây là tự chính bản thân của Mỹ Na chủ động đi làm quen Tuấn Hào, há có thể nói được? Mà bị ôm khi đi ngủ có thể được coi là vợ chồng chưa. Đơn giản là không phải ngu bình thường, ít nhất còn phải sờ soạng linh tinh thêm vài cái nữa.

Xấu hổ quá.

Mỹ Na đưa hai tay ôm lấy mặt đỏ bừng, ngẩng lên thì không biết có thể nhìn ai.

- Em muốn đi ăn KFC.

Cô nhóc lại mở miệng, kéo kéo tay Tuấn Hào, bình thường bị Mỹ Na cầm, nhắc đến một cái thì khóe miệng chảy ra khe nước óng ánh, một bộ dáng rất thêm ăn. Không có cách nào, bị chị Mỹ Na cầm, quay sang vờ ông anh "rê".

Tuấn Hào đang bức mình, vớ cái tay kia của Mỹ Na là để cho bản thân nắm, chẳng biết cô nhóc này chui ra từ đâu nhảy vào giữa nắm mắt bây giờ lại bị vờ đi ăn KFC, làm gì có chuyện nào tốt thế.

- Muốn ăn, bỏ tiền ra mà ăn.

- Em không có.

- Không có thì đi ăn nợ.

- Không được.

- Vậy muốn cái gì.

Tuấn Hào trừng mắt. Cô nhóc thấy vậy làm bộ sợ hãi, hốc mắt dom dóm nước, bộ dáng nỉ non như một thiếu phụ mất chồng đi lính.

- Người ta muốn ăn một tí thôi mà, có cần quá vậy không....Đồ keo kiệt.....ô.....ô..

Tuấn Hào dờ khóc, dờ cười. Lắc lắc đầu thật hết cách. Nhìn cô bé ngây thơ hồn nhiên như vậy bản thân thật không nỡ, chẳng lẽ cần...xx...?

Không, ta không phải ầu dâm .....

- Được rồi đi thì đi.

- Oa, anh rẻ là tuyệt nhất, chị Mỹ Na đi cùng nhé.

Này này, ta lên chúc anh rẻ từ bao giờ vậy, cô nhóc khi nghe được câu này, mừng quýnh lên nhảy nhót rồi định hôn Tuấn Hào một cái nhưng mà hai cái chân quá ngắn, chỉ cao đến bằng bụng Tuấn Hào trong lòng hừ hừ khó chịu.

Ba người rất nhanh đi đến quán, không biết cô nhóc này nhìn KFC như thế nào đến cả đường đi lối về như thế nào cũng nhớ rất rõ. Còn này suy ta ra ý định trèo tường bao đi đường tắt nhưng bị Mỹ Na từ chối không cho phép.

- Oa thơm quá....

- Ông chủ cho ba đĩa nhé.

Ba đĩa?

Tuấn Hào giật mình, cũng quá trâu bò đi, cái bụng thì bé mà chơi tận ba đĩa liền phải chăng bị ba mẹ bỏ đói như thời năm 45 (1945). Đương nhiên không phải, có cha làm chủ tịch, tiêu tiền như uống nước, bỏ đói con thì bị người ta cười cho thối mũi sao. (Đến đây nhé, tối 1 ch nữa, hôm qua mất điện, nóng quá k viết đc.)

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tiền bảo kê

Nhìn cô nhóc ngon lành ăn miếng gà rán, Tuấn Hào bỗng có chút xúc động nhưng rất nhanh liền tiêu tán đi. Thịt, gà rán hay cơm? Những thứ đó đối với Tuấn Hào quá ư xa xỉ. Từ nhỏ đến lớn, chính bản thân mình toàn ăn cây cỏ xa lạ, đã vậy cứ hề sản được món thịt nào thì lại phải nuôi một thằng già chân tay đầy đủ không thiếu một tí chi. Có phải ăn rau nhiều quá nên đã ngấm vào trong máu, thậm chí cũng chẳng cần phải ăn.

- Anh rẻ.....anh rẻ.....chị Na Na nữa.....sao lại không ăn.....hay hai người chê không ngon....vậy thì em ăn hết đó...không được nằng đầu nha...

Cô nhóc này nói đến cái là chỉ có ăn, hai tay hai miếng đưa lên miệng gặm căng phồng dường như sợ có ai đó ăn hết phần của mình vậy. Mỹ Na thì im lặng, cúi gầm mặt xuống bàn chẳng biết sao nữa. Tuấn Hào thuận tay cầm lấy một miếng quơ quơ trước mặt.

- Này, có ăn không?

Tuấn Hào nói trống không. Mỹ Na ngẩng mặt lên định vươn tay ra cầm lấy nhưng ai ngờ Tuấn Hào co rút tay lại, đưa đến miệng gặm một cái, dường như đang trêu tức vậy.

A!

Tuấn Hào tru một tiếng. Mỹ Na trừng cái mắt. Hiển nhiên là bị véo một cái ngay bên hông. Không biết bản thân làm gì sai mà bị véo Tuấn Hào có cảm giác rằng mình rất vô tội. Mọi hôm sờ soạng linh tinh thì lại không bị véo mà sao hôm nay.....hay là vì cái gì? Tuấn Hào khó hiểu.

- Anh rẻ.....anh rẻ...anh muốn cùng chị Na Na liếc mắt đưa tình thì làm ơn chạy đến nhà nghỉ....em đang ăn không muốn bị quấy rầy.....à....

Cô nhóc đang muốn nói thêm gì đó thì lại bị Mỹ Na trừng mắt một cái vội vàng im thin thít có vẻ rất sợ hãi đối với người chị này. Mỹ Na đưa tay với lấy cái đĩa cầm một miếng gà rán đưa vào miệng nhai ken két, bộ dạng như giận dữ một thứ gì đó. Tuấn Hào làm sao mà hiểu được tâm tình của con gái, cũng chẳng để ý gì nhiều lắm, tay đang định nắm một miếng gà rán thì bị cô nhóc đánh vào bàn tay một cái. Ô anh vô tội mà.

- Anh rề....đã bảo không được ăn của em cơ mà...

Nói xong hai tay ôm khư khư lấy cái đĩa bộ dạng sẽ không chia cho bất cứ ai.

Dù sao cô nhóc vẫn chỉ là cô nhóc, bộ dáng hồn nhiên ngây thơ thật khó mà làm cho người ta khó mà giận dữ. Ngay mà những lời nói kinh điển cũng có thể nói ta một cách vô tư thật là làm cho người ta muốn xấu hổ. Có người không biết khéo còn tưởng cô nhóc này đã sống trên cả ngàn năm.

Nhưng đừng lo, da mặt anh rề rất dày. Anh thích. ....

Giăng co gần cả tiếng đồng hồ, cô nhóc mới buông tha cho món gà rán này. Ôm cái bụng phình phình đi ra ngoài thấy Tuấn Hào trả tiền thì hai mắt sáng ngời, chạy như bay đến ôm tay Tuấn Hào làm nũng, cái gì mà đòi vay tiền đến kì hạn cha em sẽ trả cả gốc lẫn lãi.

Nhiều lời và cuối cùng thì bị Mỹ Na bắt tổng lên taxi và đưa về nhà. Lên xe khóc lóc một hồi đến khi đi xa mới không nghe thấy nữa. ....

Tuấn Hào một mình về trường, bước nhanh tới nhà vệ sinh khi đi ra ngoài thì bị một đám học sinh tóc xanh đỏ rực rỡ cản đường hỏi thăm.

- Chào chú em, bây giờ ngoài đường có rất nhiều bọn côn đồ, xã hội đen. Chú không muốn ăn đòn? Vậy thì hãy đến với bọn ta, chỉ cần nộp tiền đầy đủ, bọn anh sẽ bảo kê hoàn toàn ngay cho chú.

Nực cười, cái đeo gì mà côn đồ, xã hội đen. Bọn mày không phải côn đồ, xã hội đen chắc?.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Tiền bảo kê (2)

Vài tên sớm tối lẫn lộn trong giang hồ, không có tí kinh nghiệm ỨC HIẾP TÍ NÀO CẢ, muốn moi tiền thì cũng phải lời ngon tiếng ngọt một chút ví như có người hỏi thì cần phải nói dóc chút ít như kiểu bọn ta là xã hội đen chân chính chuyên đi làm từ thiện cướp của người nghèo chia cho người nghèo hơn, cướp người giàu thì đem về đốt túi, anh em xài dần. Hết thì cướp, cướp rồi lại tiêu rồi lại cướp.

- Hehe, người anh em....chú biết tính người trong giang hồ rồi đấy.....moi tiền ra....bọn anh đảm bảo.

- Không có tiền.

Tuấn Hào hồ hững đáp.

- Ấy dà.....người anh em cứ nói đùa....nhìn cái mặt cũng không tệ.....miễn cưỡng coi là được.....không đi lái máy bay kiếm tiền sao....nhìn chú tương lai rất chắc có thể làm phi công.

Tên này nói xong, mặt cười hắc hắc có vẻ dâm tà. Tuấn Hào làm sao hiểu được ý nghĩa sâu xa trong câu nói của hắn, trong đầu liền tưởng đến những "anh hùng phi công" đội trời đi dép suốt ngày bay lượn trên bầu trời.

Lái máy bay? Làm phi công? Thật là ả dụ.

- Làm phi công kiếm được tiền.....suốt ngày ngồi đó chờ sét đánh sao....A.....tại sao không bảo ông người.....bố người....hay chú cậu gì đó của mày đi làm phi công đi. Tao sợ chết lắm.

Tên này nghe thấy vậy lại cũng hiểu lầm tưởng Tuấn Hào đang trêu tức hắn.

- Có nộp hay không....anh đảm bảo ra ngoài kia chú sẽ không toàn thây mà.....chỉ cần...

A....a...

Hắn chưa kịp nói hết lời thì đã bị Tuấn Hào đâm cho một cái hất văng ra ngoài cả mét. Nằm trên mặt đất, cả người co quắp rên rĩ không ngừng trông giống một thiếu nữ đang phát xuân chờ đợi công phá vậy. Lấy chút ít hơi tàn, miễn cưỡng nói.

- Năm trăm huynh đệ, hấp diêm nó.

Nói xong lăn tiếp ra đất, vào mộng đẹp.

- Anh em.....hấp nó....

- Lên...

Mặc kệ một trăm hay một ngàn, cứ vào đây, cân all. Thực ra là không đến hai mươi người tên kia nói vậy có chút khoa trương mà thôi, có năm trăm anh em đủ để "san phẳng" đất ở cái ngôi trường này rồi. Gần hai chục tên thấy Tuấn Hào chạy ngược vào trong nhà vệ sinh. Áo tưởng suy nghĩ Tuấn Hào sợ hãi, hi vọng lập công xông hết vào. Chẳng bao lâu...

Á...ấ...

- Đại ca, em xin hàng..

- Đại ca, nhẹ tay chút...

- Em đầu hàng, đầu hàng vô điều kiện.

- Xin anh.....đừng.....đừng..

Gần hai chục tên côn đồ nằm khắp góc ngách nhà vệ sinh, thậm chí trên cả ấy...cũng có. Tuấn Hào ngồi trên hai cái thân xác to lớn, miệng thở hổn hển, chưa bao giờ bản thân lại dùng quá sức như vậy, còn hơn bao nhiêu đợt chạy trốn chết từ trên người lão già kia. -Chúng...phù...phù.....phục....chưa...

- Phục rồi.....

Vài tên yếu ớt đáp....còn lại thì không.

- To lên....nếu không tao đánh tiếp.

- Phục rồi.

Tất cả đồng thanh, Tuấn Hào nhìn bọn chúng mà nằm la liệt không khỏi dung dương đắc ý.

Thật trâu bò a!

- Tất cả giải tán.

Rõ.....ồ.....ồ..ồ..ồ..

Lần này bọn chúng đồng thanh hô to hơn, dường như rất vui mừng vì bọn chúng được tha dễ dàng như vậy, vội vàng rời đi, như liễu lá vàng đùm lá rách, rách rách đùm lá tả tơi vậy.

Khoan...

Tuấn Hào bắt ngờ hô một tiếng.

- Đại ca, đánh còn chưa đủ?

- Thằng nào dòi đi, tao bẻ gãy chân thằng đó.

Bọn chúng bị đánh đã sớm sợ hãi, nghĩ Tuấn Hào dám nói dám làm được.

- Gọi thằng kia dậy.....hơn nữa....tao không phải đại ca của chúng mày.

Nói xong đưa tay chỉ về trên mặt đất, hướng chỗ tên bị đâm một cú mà văng ra cả ngàn milimet đó.

Tên kia nghe gọi tới mình thì có chút muốn khóc, đồng bọn lên bị đánh rên ư ư ư trong kia thì hẳn không thể làm gì được, chỉ đành nhắm mắt làm ngơ giả chết. Nhìn Tuấn Hào giọng cung kính, tâm lý một hồi run lẩy bẩy.

- Dạ...đại ca....à không...đại ca....chết...đại ca....má...anh có gì phân phó.

Nói xong mình mảy ướt mồ hôi, sợ nói sai điều gì không khéo lại ăn một quyền văng ra cả "ngàn mét".

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Nhân vật mới nổi

Tuấn Hào vận động đầu óc suy nghĩ. Chính bản thân muốn lập ra cho mình một thể lực, muốn tiêu diệt Hắc Bang cũng khá khó khăn, phải huấn luyện chúng từ từ. Giá như ai cũng biến thái thì tốt rồi.

- Tao...ngay tại đây....muốn hỏi chúng mày....đồng thanh nói rõ ràng cho tao.

- Rồi...ồ..ồ.

Không một ai dám phản bác, bọn chúng vừa mới nếm qua sức mạnh trâu bò của Tuấn Hào, từ từ chuyển sang sùng bái nên không có lí do nào để từ chối cả. Tuấn Hào chỉnh sửa lại quần áo, đứng lưng thẳng tắp, đồng dục nói, ừm rất có thiên phú làm đa cấp.

- Chúng mày muốn lên voi hay muốn làm những kẻ liếm dép cho xa hội?

- Lên.....voi.....oi.....oi.

- Chúng mày muốn theo tao?

- Muốn....uốn....uốn....n.

- Tốt, im lặng....để tao nói.

Tuấn Hào gọi một người lên, hỏi rõ tình hình chuyện "giang hồ" trong khu vực quanh trường này. Được biết Hắc Mã của Hà Huy có lực lượng lớn nhất, các môn phái, bè đảng khác hàng tháng tổng kết nộp lại cho Hắc Mã tuy rất không tình nguyện nhưng do là sợ hãi và bắt buộc nên cần rằng phải chịu đựng. Hắc Mã cũng nịnh nọt bọn chúng vài câu rồi làm gì thì làm cũng phải cấp cho bọn chúng mặt mũi cũng không thể quá phận được.

- Từ hôm nay, chúng mày bắt đầu thu tiền bảo kê của Hắc Mã người cho tao. Tao không cần biết chúng mày làm gì, thế nào tổng kết cuối tháng phải đủ 200k. Làm không được nghỉ, sống dưới đất xã hội mà liếm dầy cho bọn chúng.

Hả!!!

Gần hai mươi con mắt như muốn trợn ngược ra ngoài, đây không phải là giết người sao, nếu cứ như trước ba phần tư trong số đề nghị mà Tuấn Hào đưa ra thì Hắc Mã đã thu rồi, nay thêm một phần tư nữa không phải khó khăn hơn sao. Hắc mã quy mô rộng vì tên boss trong đó có cha nắm giữ cả thế giới ngầm của tỉnh nên lực lượng rất khủng bố. Khủng bố thì cũng chỉ ở cái xó ỏ chuột này thôi, bọn chúng cũng không hiểu gì kiểu như ếch ngồi đáy giếng so với một vài thành phố lớn trong cả nước và thủ đô, bọn chúng chẳng là cái thá gì .....

- Làm được.

Tuấn Hào lạnh lùng hỏi, bọn chúng đồng thanh đáp to, nhưng Tuấn Hào kết quả muốn thấy là hiệu suất công việc chứ không phải là lời nói. Quay lưng rồi đi nói.

- Tao là Tuấn Hào, đến cuối tháng làm đúng chỉ tiêu cho tao. Nếu không..

Tuấn Hào không nói thêm gì nữa. Khi đã đi xa bọn chúng mới tỉnh ngộ Tuấn Hào không phải là tên nhân vật mới nổi đạo gần đây sao? Đánh đầu gấu muốn chết, ra vào cục cảnh sát như ăn cơm bữa đó? Nghĩ tới đây bọn chúng không muốn kháng nghị nữa càng thêm phần khò, đi theo Tuấn Hào chờ một tương lai rạng sáng. ....

Hắc Mã và Hắc Bang.

Tuấn Hào vừa đi vừa lẩm bầm

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Sinh ý

Tuấn Hào vừa đi vừa suy nghĩ, bây giờ thời khắc quan trọng nhất là phải thành lập thể lực riêng cho bản thân. Muốn diệt Hắc Bang của cha con Hà Hạ, nên khởi đầu từ bây giờ dần dần huấn luyện, chờ đợi thời cơ thích hợp là tốt nhất.

Bản thân cảm thấy nhàm chán, không biết suy nghĩ phải đi đâu để giải sầu, đi học lại càng thấy nhàm chán hơn. Kiếm tiền sao? Tiền đầy người đây rồi kiếm làm gì nữa. Quanh đi quẩn lại vẫn là cái suy nghĩ về vấn đề thành lập thể lực. Bỗng nhiên trong óc lóe lên những tia sáng kì dị, đi thẳng đến dãy nhà học mục tiêu là một thể lực có tiếng. ....

Thời đại này, xã hội vốn phát triển, nhưng ở cái vùng đồi núi miền Bắc hẻo lánh này cách kiếm tiền duy nhất là dựa vào tài nguyên thiên nhiên để kiếm tiền. Công chức cao có quyền đè ép người gây khó dễ, còn người bên dưới chẳng lẽ nhặt sắt vụn mà kiếm sống, quả thật quá khó khăn. Bắt đầu từ

những bọn côn đồ cho đến học sinh, ai ai cũng dờ cái thói lưu manh của mình ra mà kiếm sống. Có bữa đực bữa cái. Có tiền đã khó, muốn một cái máy in tiền còn khó hơn. Cả nước có lẽ đếm được trên đầu ngón tay. ....

Rầm!

Tuấn Hào đập cửa xông vào một lớp học, đi suốt cả tiếng đồng hồ không biết đã nhầm lẫn bao nhiêu lần, lúc đi đến cầu thang tiện thể kéo một thằng ốm yếu khom trên lại hỏi chính xác được vị trí mà cái tên Đầu Gấu đang học. Trên đường đi đã chửi bới không biết bao nhiêu lần cái trường học rộng lớn này rồi.

Lúc này gã thầy giáo đang đứng trên bục xàm ngôn xàm ngữ say sưa thì bị cắt đứt, trong lòng khó chịu, mấy đạo này học sinh khá ngoan, tâm tình xàm ngôn bỗng khá lên chút ít thì bị người cắt đứt, giọng khó chịu quát lớn.

- Này em học sinh kia, từ đâu tới, đây là....

- Cút.

Bịch!

Tuấn Hào không nói gì nhiều, để cho ông ta một chữ cút rồi túm thẳng cổ áo ném bay ra ngoài hành lang.

A.....a.....a..

Ngoài tiếng a của lão giáo đó ra còn kèm theo vài tiếng a của một vài học sinh nữ khác nữa. Yêu kiều rên hô một tiếng. Tuấn Hào tiện tay kéo cái ghế ra ngồi giữa bục giảng, mắt đảo liên hồi như muốn tìm kiếm thứ gì đó.

Vài ả nữ sinh thì ngây dại, thật tiêu sái a! Dám túm cổ thầy giáo trong lớp ném ra ngoài thì rất có quyền lực không thuộc hạng bét thì ít nhất cũng phải hạng nhất nhì a. Nịnh nọt vài câu chẳng phải từ đây đời lên tiền sao. Không ngừng có nữ sinh ném ngang quãng dọc một vài cái mị nhãn nóng bỏng, tựa hồ rất có tự tin với thân thể thánh khiết đẹp đẽ của mình.

Tuấn Hào vờ như không thấy, đối với hàng tạp chất không có hứng thú, dù sao thì cũng không xinh đẹp cho lắm. Ở đây nếu được phép thì Tuấn Hào sẽ lựa chọn Mỹ Na, cô nhóc đáng yêu kia và mị cảnh sát Tổ Tổ yêu nghề nghiệp kia. Tuấn Hào bỗng nghe chửi tai, thì ra lão giáo già ngoài kia vẫn không ngừng chửi rửa mồm há to đến ngay trúng đả điều cũng có thể nhét vừa. Tay với cái giẻ lau bảng còn ướt sũng nước vo tròn lại giờ chiều xa thụ của mình ném một cái bay thẳng mồm ông ta không lệch một tí nào. Đi ra ngoài túm cổ áo ông ta lên rồi đá đít một cái đuôi cút tiếp. Trước khi đi vẫn còn mở miệng ú ớ ở vài câu tura như sẽ không hề bỏ qua cho việc lần này. Quay lại lớp học, lạnh lùng nói một câu.

- Tại đây.....thằng ml nào là Đầu Gấu bước ra đây.

Vẫn im lặng không ai trả lời chỉ có mị nhãn không ngừng liếc đến. Tuấn Hào hận không thể đem hết mắt lũ này ra rồi moi lần lượt từng cái một.

- Nhanh cái chân lên...nếu không tao đánh từng người một.

Bốp! Bốp! Bốp!

Bỗng dưới cuối lớp vang lên tiếng vỗ tay nồng nhiệt, một thân hình cao to đứng lên, mũi sừng vù, đầu trục lóc hiện lên một vài sợi tóc đang nhú. Chính xác là tên Đầu Gấu đã bị Tuấn Hào nhổ tóc, đâm cho sừng mũi rồi, Đầu Gấu mạnh dạn nói.

- Hoan nghênh người anh em.....rất có đảm lượng đó.....không biết lần này đến là có việc hay sinh ý?

- Cơ mật!

Tuấn Hào nhàn nhạt trả lời, bộ dạng vẫn lạnh lùng, Đầu gấu dường như cũng đã hiểu ra điều gì đó bước lên bục giảng.

- Mọi người không liên quan xin bước khỏi lớp, huynh đệ của ta mời ở lại.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Sự lựa chọn

Giọng của Đầu Gấu vang vang quanh lớp học. Phải nói là rất có trọng lượng, uy tín, danh vọng trong cái trường này cũng thuộc hạng nhất nhì. Nhưng từ khi thằng đầu sỏ bị Tuấn Hào biến thân cho thành sư, đánh vỡ mũi thì công việc cũng giảm dần. Một đồn mười, mười đồn trăm rồi cứ tiếp tục càng ngày càng hẻo lánh. Tuấn Hào càng nghĩ càng thấy lạ, tên xấu xí Hà Huy kia năm lần bảy lượt bị Tuấn Hào đánh cho bầm dập vẫn im lặng không gợn sóng, chẳng có ai đến tìm phiền phức ngoại trừ một đám bị Tuấn Hào phá hư chức năng đàn ông. Thật biết nhẫn nhịn a. ....

- Chào mừng đến với Thiên đường của Đầu Gấu.....người anh em.....lần này là sinh ý hay có mưu đồ gì đây?

Thiên đường cái em gái nguoi. Đầu Gấu cũng chẳng đến nổi đầu trâu mặt ngựa lắm, ít nhất cũng khôn hơn đám lừa trọc suốt ngày ăn chay niệm phật chút ít. Đường như đã được Tuấn Hào đến đây với mục đích gì.

- Sinh tồn hoặc chết. Vinh quang và nhục nhã. Lên voi hay xuống chó? Chọn đi.

Đầu Gấu lúc này chọn lựa sự im lặng. Đường như đang suy đoán ẩn dụ trong lời nói của Tuấn Hào. Thật khó khăn a.

Ở Thiên Đường, trong đất địa bàn của Đầu Gấu, Tuấn Hào được liệt vào danh sách những thẳng ngụy hiểm nhất hành tinh, thuộc nhân vật không dễ trêu trọc. Bọn đàn em của Đầu Gấu lần này dường như cũng khá biết điều, lựa chọn sự im lặng, với lại đã được chứng kiến sức mạnh tuyệt đối, nhân chứng vật chứng còn sờ sờ ra đấy, không dại gì động vào.

- Đã có.

Tuấn Hào cắt ngang suy nghĩ của Đầu Gấu bằng một giọng điệu lạnh lùng.

- Vẫn chưa thể.

Đầu Gấu không chút do dự đáp lựa chọn thật sự quá đột ngột. Với lại muốn như những gì Tuấn Hào nói điều kiện đầu tiên mà Tuấn Hào đem lại cho Thiên Đường của Đầu Gấu phải có lợi ích ngay trước mắt. Nguồn sống của gần trăm thẳng đàn em của hắn đều phụ thuộc vào quyết định này nên không thể lựa chọn mù quáng được. Nghĩ sao?

- Haha.....

Tuấn Hào cười một cách ngông cuồng, diễn biến này thật không ngoài những gì mà bản thân đã suy đoán. Nếu đổi lại là Tuấn Hào chắc chắn cũng sẽ làm như vậy. An toàn và cẩn thận là trên hết. Đừng dễ dàng giao mạng sống của mình vào tay người khác.

Không biết từ lúc nào trên tay Tuấn Hào đã xuất hiện một tờ giấy, cẩn thận đặt lên bàn, hai mắt đảo liên hồi, bước ra khỏi phòng học.

- Thời gian không chờ đợi, xem đi. Sáng mai tao đợi mày ở sân thể dục. Con đường phía trước đang đợi mày.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Thánh ăn vạ

Bóng lưng Tuấn Hào dần đi khuất, Đầu Gấu mới bắt đầu ngừng suy nghĩ lại về vấn đề này. Cảm lấy tờ giấy nhàu nát mà Tuấn Hào đưa, Đầu Gấu rút cuộc không chịu đựng được nữa mà đem ra đọc một hồi liên mạch, mắt nhắm nghiền.

Háha...hồ...hồ...

Một lúc sau, Đầu Gấu rút cuộc không chịu được nữa mà gá lên cười như sói tru, bọn đàn em đằng sau không hiểu Đầu Gấu tại sao lại kích động cười điên dại như vậy, nghe thật man rợ nhưng chỉ dám nuốt ực vào trong bụng không dám nói ra. Sau tiếng cười man rợ Đầu Gấu lại lâm vào trầm tư, nếu như Hà Huy là nhân vật không thể đụng đến thì Tuấn Hào tuyệt đối là nhân vật không thể trêu trọc, nhớ đến mình to con thân xác mà vẫn bị Tuấn Hào đánh cho bầm dập thì cả người bất giác không tự chủ được run rẩy một hồi. Trên đời, muốn tồn tại chỉ có kẻ mạnh nhất, kẻ thắng làm vua kẻ thua làm giặc, đi theo Tuấn Hào mặc dù nguy hiểm sẽ có lúc mất mạng nhưng muốn tồn tại, muốn có quyền lực thì đây chính xác là con đường tắt nhanh và gọn nhất. Thật quá có lỗi nếu như cứ bình chân như vại ở chỗ này, dưới trướng còn hơn chục anh em đang cần cơm no áo đủ, dù có chết cũng phải đánh liều một phen. Giao mạng sống vào tay người khác ngang như đánh cược với thần chết....nhưng sau này hắn mới biết được, sự lựa chọn này của bản thân ngày hôm nay thực sự là hoàn toàn chính xác.

- Người đầu, cho chúng mày hai tiếng, tìm đủ người dưới trướng buổi trưa tập hợp đông đủ ngoài sân bóng, một người cũng không được thiếu, nếu ai cãi bỏ trực tiếp trục xuất. Không nói nhiều bắt đầu ngay và nhanh. Giải tán. (Do không biết, nghiên cứu địa điểm gì nhiều nên chọn tạm một cái địa phương vậy. Xin lỗi về sự bất tiện này, có time nghiên cứu tiếp).

- Rõ...ồ....ồ.

Bọn đàn em không dám cãi gì nhiều trực tiếp thi hành nhiệm vụ, bọn chúng biết Đầu Gấu cầm đầu nếu như cãi lời thì chẳng có miếng cơm mà ăn. Đợi bọn chúng từ nay về sau cũng được coi như lên tiên. ....

Tuấn Hào trên đường đi về lòng cũng thầm rất đắc ý với kế hoạch đã định ra của mình, nếu như bọn chúng vẫn cứ tiếp tục ngang ngạnh thì Tuấn Hào cũng mặc kệ. Dù sao thì mục tiêu của Tuấn Hào cũng không phải ở đây, theo như lời lão già chết bầm muốn sinh tồn chỉ có ở thủ đô mới vững bước

đứng trên đỉnh cao chân chính. Riêng áp lực của Hắc Bang ở đây đã làm cho bản thân cảm thấy rất nhức nhối, muốn tiêu diệt cũng chẳng dễ dàng gì. Tuấn Hào cảm thấy chán nản, cái tên Hà Huy này cũng thật nhất gan ba lần bảy lượt bị đánh cho bầm dập cũng chẳng có động tĩnh gì, cũng chẳng thấy có ai tìm phiền phức hay là....?

Ôi! Sợ VCC. Đừng hù dọa nhau a! .....

Tuấn Hào vừa đi vừa nghĩ, chẳng để ý gì đến đường xá, mặt cứ đâm chiêu cúi hằm xuống đất.

Bịch!

A....a..a..

Đang đi thì va phải một đám người, đập trúng một tên nằm lăn ra đất ôm vai kêu gào thảm thiết. Này này thật biết ăn vạ a! Không đi đóng phim thì tiếc quá, không khéo được cả giải chiếc cúp vàng cũng nên. (Này bùng nhé?)

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Soái Ca và Xấu Ca

Tuấn Hào nhìn kĩ đám người này, bỗng thấy quen quen. Để xem nhìn lại, nhìn kĩ, rồi nhìn kĩ.... À, nhớ rồi, hóa ra là đám chềng làng chềng cha, đập làng phá xóm côn đồ Hà Huy đại ca. Vừa nhắc tới là tới ngay. Tự sướng về độ triệu hồi của mình, nghĩ đi nghĩ lại nên đi làm nghề Triệu Thủ Sư trong truyền thuyết thật là quá lãng phí. Tuấn Hào giờ phút này chưa muốn động chạm vào bọn chúng làm gì, đợi đến khi thể lực đủ mạnh giải quyết luôn một cách nhanh và gọn, nhất là sau lưng bọn chúng còn có một thể lực khổng lồ. Đến lúc đó tóm gọn rồi nộp cho cảnh sát rồi ôm trọn nữ đội trưởng Tổ Tổ xinh đẹp về nhà xxx. Hắc hắc.

Tuấn Hào suy nghĩ bậy bạ rồi hắc hắc cười dâm đãng, xoay lưng bỏ đi.

- Đứng lại.

Ấ đủ!

Một giọng nói the the cản trở bước đi của Tuấn Hào, quay mặt lại là tên xấu bặm xấu hổ, xấu độn thổ Hà Huy. Lâu ngày không bị ăn đòn nên da mặt dày lên không ít thì phải. Đứng, đây mới là tiêu chuẩn của xấu ca.

- Có việc gì?

Tuấn Hào bình tĩnh đáp.

- Mày đụng vào người ta, không muốn xin lỗi?

- Xin lỗi?

- Đúng.

Tuấn Hào nhìn lại, lại thấy quen quen, nhìn đi nhìn lại, nhìn tái nhìn hời. Hóa ra là cái kẻ không biết lớn nhỏ lần trước đi quán ăn dâm tán tỉnh Mỹ Na, không nghe lời rồi tát người đẹp một cái. Bị Tuấn Hào đánh cho lên bờ xuống ruộng rồi lại nằm trên cái bàn tọa lạc. Bây giờ khỏe lại mồm lưỡi lợi hại hơn không ít, côn đồ đúng là có tư chất của côn đồ, chết vẫn không sợ.

Sự náo loạn của Soái Ca mới nổi và Xấu Ca đã nổi rất nhanh được gây chú ý không bao lâu xung quanh đã quây thành vòng tròn khoảng trống ở giữa để giành cho các main chính của chúng ta.

Tuấn Hào khi mũi, chỉ chỉ tay.

- Thằng ml này đẩy há?

- Đúng, mau xin lỗi nó.

- Xin lỗi....xin lỗi đue...ê....ê....

Bọn đi sau nhao nhao theo tiếng Hà Huy. Xin lỗi ư? Ảo tưởng sức mạnh. Mắt thấy Tuấn Hào đi đến bọn chúng tưởng xin lỗi thật cảm thấy công việc bắt nạt người thật sung sướng, riêng Hà Huy thì cảm thấy lạ chẳng lẽ tên này thực sự biết đi vào khuôn khổ?

Chương 73: Căn bản là muốn ăn đòn

Tuấn Hào chẳng nói chẳng rằng gì, nhìn thần sắc bọn chúng khi chính bản thân đi đến bên cạnh cái kẻ đã từng bị ăn đòn này chuẩn bị "xin lỗi" thì lắc đầu không thôi. Xấn hai cái tay áo màu đen lên làm lộ ra màu thịt trắng nõn không khác gì đàn bà con gái là tí ra đòn.

Này thì xl!

Này thì nằm ăn vạ!

Bố lão mất dạy!

Tuấn Hào vừa nằng vừa đánh lăm cho tên kia rên la thật thảm thiết. Cho chừa cái thói tám đời tổ tông làm nghề nghiệp cái bang, khóc thuê chửi mướn ăn vạ. Lâu lâu đã không được động chân động tay, lần này đánh chưa đủ nghiền, hi vọng vào tương lai vậy, đứng dậy phỉ một một bãi nước bọt vào người hắn rồi nói.

- Căn bản là muốn ăn đòn.

Hà Huy tức sôi trào máu, mặt mũi đỏ bừng, bọn đi theo cấp đít đằng sau thì lại càng không dám nói, đã nghe về sự tích mà Tuấn Hào gây ra nhưng cứ khăng khăng tai nghe không bằng mắt thấy, giờ không dám phóng cả rắm. Hà Huy thở hồn hển.

- Người.....ng....ư.....ơ.....i...

- Người.....người.....cái gì? Thế nào.....làm sao.....thèm đòn à?

Tuấn Hào hùng hồn đáp căn bản không coi nhau vào mắt. Hà Huy tức đến không thể tức hơn được nữa, sau bao lần cay đắng ngọt bùi, cuối cùng tức nước cũng phải vỡ bờ, tâm lý một thằng đàn em không thể chịu đựng được nữa. Phạt nói một điều nhin là chín điều lành. Lành, lành cái em gái bỏ tát. Xâm ngôn.

Một điều nhin là chín điều nhục.

Tức nước thì vỡ bờ.

Mặt đa dạng sắc màu như loài tắc kè hoa tiến hóa. Hở báo gào the thé.

- Người đầu.....Ra.....Tao muốn nhanh và gọn.

Từ giữa đám đông đi ra hai thằng thanh niên tha thu cao lớn. Tuấn Hào bây giờ mới hiểu vì sao Hà Huy mặt dày như vậy thì ra là thằng cha nó cho thuê hai con chó đi kèm đằng sau nhưng cũng phải bội phục nó. Rất có phong cách của một thằng đàn. Tuấn Hào nhìn hai thằng thanh niên trước mặt, từ khi xuống núi đến bây giờ chưa được đánh một trận cho ra trò cho thoải mái tâm lý, bây giờ người ta đưa hàng đến cửa nữ cự tuyệt thì lại bất lịch sự quá.

Chiến ý ngút trời.

Máu sôi trào như đã từng là tình địch của nhau hàng ngàn, hàng vạn giây trước.

Vào hết đây.

Xin phép cân all.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Đánh (1)

Tuấn Hào tinh thần hưng phấn như sinh long hoạt hổ. Phấn chấn chờ đợi một trận chiến như mong ước.

- Sao, mạnh mẽ hơn nữa đi!

Hà Huy hớn ha hớn hờ ra mặt lớn tiếng nói. Kết quả chưa cần rõ ràng nhưng nhìn sắc mặt suy tư của Tuấn Hào y cũng rất đặc ý được phần nào. Thành ngữ tức nước vỡ bờ quả rất đúng.

Tuấn Hào chẳng nói chẳng rằng gì lời nói của Hà Huy căn bản như vào tai trái ra tai phải. Hai mắt híp lại lặng lẽ đánh giá đối thủ tầm cỡ. Hà Huy thấy lời nói của mình bị Tuấn Hào bỏ ngoài tai thì rất tức giận nhưng một ý nghĩ ngu xuẩn của hắn cho rằng Tuấn Hào đang sợ nên im lặng như vậy, đặc ý cười hô hố vang vọng cả một vòm trời.

Hai tên vệ sĩ theo Hà Huy tới thấy vậy thì lắc lắc đầu thô kệch. Làm người không được quá cao ngạo, nhiều lúc gây họa sát thân, thật chẳng biết ăn nhân như cha của hắn chỉ suốt ngày ăn chơi lêu lổng, nhìn cái mặt là đánh mất hết cả tương lai. Bọn chúng đi thẳng về phía Tuấn Hào, đến giờ phút này còn chưa biết làm thế nào nữa thì quả là đúng không có tư chất làm côn đồ, nên sẵn quần về nhà chăm sóc mẹ già, đòi đòi thả trâu cày ruộng ăn nhân như một thể ngoại cao nhân là thích hợp. ....

Xoẹt!

Oa.....ah....ah.....

Tuấn Hào xé tan cái áo vừa mới mua ở hàng vỉa hè làm lộ ra cơ bắp săn chắc, tinh tế như một bức tượng được trạm trổ tinh tế làm bầu không khí càng thêm nóng bỏng rộn ràng và đầy sức hấp dẫn, mấy cô gái đang hoài xuân thì mặt đỏ rựng như trái mận chín trông ngực đập rộn ràng ngại chín mặt nhưng vẫn không rời mắt khỏi thân hình nam tử đầy sức nóng bỏng kia, chờ đợi những hành động tiếp theo.

Dường như cảm nhận được hàng chục con mắt đang dán vào thân hình mình, lắc đầu cười khở. Ta có cỡi quần đùi mà phải nhìn cơ chứ.

A.....a....a...

Hai tên côn đồ không nói trước hét toáng xông lên thừa dịp Tuấn Hào không chú ý cho một kích chí mạng, khi đối mặt với tình địch không thể khinh thường hai tên này lại bỏ qua thế mà lúc này còn dám mắng Hà Huy. Đúng là không có tư chất chủ nào chó này không khác gì nhau. Miệng lời là lợi hại.

Tuấn Hào đang cảm thán thì bọn chúng đã xông lên hai kẻ hai hướng như muốn cho Tuấn Hào không có lực phản kháng, nhanh chân đạp một cước mạnh trên mặt đất làm mặt đất lún xuống một chúi ngang để giày, bắn giết lùi lại đằng sau năm sáu bước

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Đánh (2)

Thoát chết trong gang tấc Tuấn Hào may mắn nhẹ nhàng thở ra một hơi lại híp mắt đánh giá hai tên côn đồ, nhìn ngu ngu mà phối hợp cũng ô kê phết, trông mặt mà bắt hình dong thì quả là một ý nghĩ sai lầm không hề nhỏ.

Hai tên côn đồ tuy chỉ đánh phủ đầu tưởng chừng Tuấn Hào sẽ no đủ nhưng không ngờ oai dễ dàng tránh được như vậy. Nhìn vết chân mà Tuấn Hào in để lại trên mặt đất thì kinh ngạc nhìn nhau trong mắt hiện vẻ khó hiểu tột cùng, uhai dùng bao nhiêu sức mới làm được như vậy, đây là sân đồ bê tông mà lực dư chấn còn lớn như vậy, một cú đạp vào bụng mình cùng với lực lượng giữ nguyên không đổi thì sao? Có mười cái mạng không lẻo chỉ còn một cái mạng nằm giữa thời gian cuối đời còn lại.

- Khá lắm nhóc.

Hai tên côn đồ tán thưởng. Tuấn Hào cũng không để ý, trong đầu suy nghĩ trăm phương ngàn kế đối phó. Nếu bọn chúng tấn công cả hai bên thì đành phải phá hỏng một bên của bọn chúng trước.

Hai tên côn đồ hét một tiếng lại như cũ triển khai công kích. Xi....tái sử dụng Tuấn Hào một chân nhún mạnh lấy sức, bật về phía trước hai tên côn đồ thăm mừng vì đối phương trúng kế, đối phương hướng lao vào giữa. Tuấn Hào thấy vậy cũng mặc kệ, nhún chân lấy đà lao mạnh sang một bên chân còn lại giờ cao.

Bóp!

Rắc!

Tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên động người. Một tên trong đó bị Tuấn Hào mạnh mẽ đạp mạnh vào phổi tức thở nằm luôn tại chỗ cố gắng hít lấy hết để không khí nhưng càng hít càng không vào, trước lồng ngực từng đợt đau đớn truyền đến, xương gãy động vào phổi làm người hắn đau đớn chảy toát mồ hôi mà ngất đi không lời từ biệt. Do không còn lực mà tránh nên Tuấn Hào bị ngay một quyền nện thẳng vào má, rồi di chuyển đến lồng ngực, rất nhói nhưng so với lão gia hỏa ở trên núi kia thì những đòn này chẳng khác gì muối ớt inox. Là người chứ không phải mình đồng da sắt nên cũng ít nhiều bị nhói. Ngực và bên má đỏ hồng.

Bây giờ chỉ còn hai đối thủ, đứng xa xa đăm chiêu nhìn nhau, tên côn đồ nhìn đồng bọn gục ngã mà không nói lời gì hai mắt đỏ bừng, Tuấn Hào nhìn bọn chúng khá trẻ trâu giống nhau nên chắc chắn bọn chúng là anh em cùng mẹ khác cha. ....

Keng!

Lưỡi dao ra khỏi vỏ sáng chói mắt, có vài nữ sinh sợ hãi đứng núp sau lưng cánh đàn ông, bộ ngực co dãn không ngừng chà sát vào cánh tay và lưng làm cho bọn chúng rất thức thời hưởng thụ. Tuy vậy mắt vẫn không rời khỏi trận chiến đầy hấp dẫn kia, bất ngờ với sức mạnh của Tuấn Hào nhưng cũng sợ hãi khi tên côn đồ lôi dao quăm ra (dao nepal ý ai chơi cđ, truy kích chắc biết).

- Giết.....iét..ét....t..

Tên côn đồ còn lại hét toáng, xông thẳng lên dùng dao cận chiến. Hai mắt trắng dã như nhìn thấy zombie vậy. Làm người ta không rét mà run.

Tay chém loạn hết cả lên, nhưng Tuấn Hào uyển chuyển tránh né, duy nhất một nhát chém hụt vô tình trúng để lại trên mặt Tuấn Hào một vết sẹo dài , đỏ tươi còn mùi máu

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đánh (3)

Vút! Vút!

Trong khoảng trống chỉ còn tiếng dao chém xé gió không ngừng di chuyển, tựa như một thanh ma đao không tìm được máu thì sẽ không bao giờ thu lại.

Tách!

Từng giọt mồ hôi chảy qua vết chém trên khuôn mặt, Tuấn Hào cảm thấy vết chém mặt xót, lần đầu tiên từ khi xuống núi tới bây giờ mới có kẻ khiến bản thân bị thương như vậy, hơn nữa lại bị trên khuôn mặt. Mẹ kiếp, thế này lần sau bỏ người làm sao có thể đi cua gái được nữa. Tuấn Hào phẫn nộ. Lần này hành động khiến cho mọi người xung quanh ngây dại thêm một lần nữa, họ nhìn thấy Tuấn Hào đưa tay lên lau vết máu trên khuôn mặt rồi đưa xuống miệng như một con quỳ lên con thêm máu.

Thật sáng khoái!

Tuấn Hào ngửa mặt lên trời hét to một tiếng. Một chân nhún mạnh xuống mặt đất bật nhanh về phía tên côn đồ kia.

Tốc độ thật nhanh!

Bịch!

Tuấn Hào nện thẳng một đá vào ngực tên còn lại không bị đau thì cũng bị tức thở mà chết. Tên côn đồ cả người run rẩy con dao rơi xuống đất nhưng hắn vẫn đứng vững trên mặt đất, trên trán mồ hôi đọng lại chảy như mưa trên khuôn mặt đỏ ngầu của hắn.

Hắn biết mình sắp chết, thà đánh trả còn hơn chịu đòn. Hắn tru dài một tiếng, cơ thể đứng vững lại xông lên trả đòn. Người tấn công, người phòng tránh, song quyền giao nhau, tiếng xương cốt va chạm như muốn phá tan sự im lặng.

Dừng lại!

Không biết từ đâu, xuất hiện một gã bảo vệ tay cầm dùi cui chạy đến. Hai đối thủ vẫn không dừng lại, vẫn tiếp tục giao quyền. Tên bảo vệ lao vào như muốn ngăn cản hai người, cản thì không được nhưng lại bị hóa thành bia đỡ đòn cho cả hai đối thủ. Cuối cùng bị Tuấn Hào đạp cho một cái vào mông, rách cả quần trong lần ngoài bay về phía trước, nằm ngửa trên mặt đất bất động, lộ hết cả âm chến. Mọi người xung quanh cũng chẳng để ý đến gã, hai mắt chăm chăm nhìn vào trận đấu sôi trào kia. ....

Mỹ Na đưa cô nhóc kia về nhà, cả gia đình Hà chủ tịch nhiệt liệt chào mừng quá nên không câu nệ tiểu tiết quá rốt cuộc ở lại làm vài cốc nước chè (□□□□), nói chuyện tình cảm rồi ra về. Trên đường thuận tiện mua hai túi bánh to xách tay, biết hắn ăn rất khỏe nên cô chỉ sợ thiếu không sợ thừa. Về đến nơi, giữa sân trường đang ồn ào náo nhiệt nên không tránh khỏi tò mò ghé thăm náo nhiệt tí. Chen chúc mãi mới len vào được giữa đám đông.

A!

Con người cô như ngây dại, là anh ấy. Hai túi bánh không biết từ lúc nào rơi bịch xuống đất bị người chen ép giẫm nát mất. Hai hàng nước mắt lăn dài trên đôi má lúm đồng tiền xinh đẹp. Cô hét toáng lên.

- Dừng lại đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Đánh (kết)

Mỹ Na muốn lao vào để dừng hai người họ lại, đột nhiên vài bạn nữ kéo cô ngược trở lại rồi nói cho cô biết điều gì đó, đưa tay chỉ chỉ vào gã bảo vệ đang nằm mộng trên mặt đất. Đang khóc, Mỹ Na cũng không nhìn được mà đỏ mặt lên. Không còn cách, Mỹ Na chỉ dùng giọng nói của mình để ngăn cản họ lại.

- Dừng lại.

- Dừng lại đi.

- Tôi cầu xin hai người.

Mỹ Na gào thét trong nước mắt mà giọng khản đặc. Hiển nhiên là kết quả không như mong muốn. ....

Tuấn Hào và tên côn đồ vẫn không dừng lại. Tuấn Hào cảm nhận được dường như có ai đó đang kêu gọi hắn dừng lại. Không được, đánh mà muốn hạ gục đối thủ thì không được phân tâm. Càng đánh càng hăng máu. Tuấn Hào gia tăng thêm lực lượng vào hai nắm đấm của mình. Tên côn đồ âm thầm kinh hãi về sự trâu bò và dẻo dai của đối thủ, thời gian càng trôi, lực lượng cơ địa đối thủ vẫn giữ nguyên mà vẫn còn có xu hướng bộc phát.

Tuấn Hào mình mẩy đầy vết sưng bầm, cơ thể lúc này dần dần chuyển đến từng đợt nhức nhối, muốn kết thúc thật nhanh nhưng không có thời cơ. Mà cơ thể của đối thủ cũng khá tốt, một đá vào phổi mà vẫn còn rất nhanh chóng đã có thể hít thở lại, phải chăng vẫn hơi nhẹ?

Không tốt!

Dường như cảm nhận được trong cơ thể sức mạnh cùng với tinh thần bản thân đang dần dần tụt xuống như một chiếc điện thoại sắp hết pin vậy.

Tuấn Hào bất chấp đối phương không có sơ hở. Dồn hết sức mạnh vào hai nắm tay, đấm liên tiếp vào trước ngực đối phương, tiếng thỉnh thỉnh vang lên, vì muốn bảo vệ bộ phận trọng yếu của cơ thể tên côn đồ đưa hai tay ra chắn trước ngực, lần này thì đỡ hơn lần trước khôn hơn ra tí thì phải.

Bốp!

Bốp!

Hai tay Tuấn Hào nặng nề hạ xuống trước ngực đối phương, mặc kệ nó dùng gì che chắn, hai nắm đấm vẫn không ngừng thay nhau va chạm.

Hai tay của tên côn đồ dần dần buông lỏng tựa như miếng vải vậy. Uốn a uốn éo buông thõng xuống duy chỉ có hai chân vẫn đứng vững như không muốn gục ngã vậy.

A.....a.....a..

Tuấn Hào thét lớn một tiếng, dồn nốt hơi tàn vào quyền còn lại, tiếng răng rắc từ cơ thể tên côn đồ vang lên, cả cơ thể hắn văng lên không trung thật đẹp mắt.

Bịch!

Cả cơ thể to lớn rơi vãi trên mặt đất. Không ngừng co quắp hai mắt vẫn mở rồi nhìn Tuấn Hào bình yên nói.

- Khá lắm nhóc.

Nói xong gắng chút sức lực ít ỏi còn lại bò đến bên cơ thể đồng bọn nằm bất tỉnh.

Chiến hữu có nhau, sống chết chẳng màng.

Tuấn Hào thấy vậy trong lòng cũng bội phục hai tên côn đồ này. Cái gì gọi là anh em? Là đó chứ đâu.

- Còn ai nữa không?

Tuấn Hào mạnh mẽ, nói cho oai chứ bây giờ cơ thể đã mệt mỏi, một thằng nhóc ba tuổi cũng có thể đạp ngã được. Hà Huy và đồng bọn xám xịt cả

mặt chẳng nói câu nào mà xoay người rồi đi. ....

- Dừng.....Dừng lại đi.....Tôi xin...h...a...i...ngừ....ơ...i.

Tuấn Hào quay đầu lại, lúc này trong trận chiến đã cảm nhận được thì ra là cô gái xinh xắn này. Vòm họng cô khản đặc dường như đã dồn hết sức lực để gào thét, hai mắt to tròn lóng lánh lệ trâu ngòi gục trên đất nhìn chăm chăm vào hắn.

Tuấn Hào cô gắng mở miệng nặn ra một nụ cười miễn cưỡng. Đột nhiên Mỹ Na như có động lực tiếp sức từ nụ cười đấy, bật nhanh dậy nhào vào lòng hắn lớn tiếng khóc, nước mắt rơi như mưa.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Nghỉ ngơi sau trận đánh

- Mình về thôi.

Tuấn Hào nhẹ nhàng nói nhỏ vào vành tai của Mỹ Na, giọng nói đầy nhu tình như muốn nung chảy cả đất vụn. Mỹ Na gật đầu lia lịa, không đợi Tuấn Hào nói thêm lời nào, trực tiếp dang đôi môi đỏ chín lên miệng hắn. Hôn thật lâu a.

Bóp! Bóp!

Tiếng vỗ tay vang lên nồng nhiệt, vừa chúc mừng vừa cổ vũ, hoan hô rầm rộ cả một vùng trời. Mỹ Na mặt hồng hồng, lời tay Tuấn Hào chạy thoát khỏi đám đông.

- A.....thiên thần đi rồi.

- Tuấn Hào.....Em yêu anh. ....

Giải tán!

Khỏe!

Hết kịch hay, người xem kịch cũng dần tản ra đi mất, trả lại sự yên bình vốn có. ....

- Thấy sao?

- Đại ca..... Quá trâu bò.....đến cả chúng ta cũng không dám chắc.

- Sự lựa chọn của ta, bước đầu coi như là đúng.

- Đại ca anh minh.

Hơn trăm anh em trên dưới của Thiên Đường tụ tập đầy đủ nơi đây thêm một tiểu bang phái lật vật mà Tuấn Hào tiện tay đi vệ sinh thu thập được. Từ đầu đến cuối, một chi tiết của trận đánh cũng không bỏ sót. Tâm hồn mọi người rung động trước sự chiến đấu của người này. Đầu Gấu thừa cơ hội, lớn giọng nói.

- Ta và bọn người, đều làm việc cho người này, sự trâu bò của hắn, ta cũng không cần phải nhắc lại nữa. Công việc hắn phân phó, cứ theo yêu cầu mà làm, nếu không thanh lọc. Chúng ta chỉ cần kết quả và lợi ích. Không cần thứ khác. Rõ chưa?

- Rõ.

To lên. Lại lần nữa. Các người đói cơm sao?

- Rõ.....r.....o.....ồ...ồ...

Hơn trăm người đồng loạt hô lớn, vang vọng cả một vùng trời. Giải tán cực kì nhanh chóng. ....

- Ai....da.....đau.

Tuấn Hào rên rỉ khe khẽ, tiện thể chiếm chút ưu thế của người đẹp.

- Hừ.....cho đáng....ai bảo....người ta kêu dừng lại mà không nghe.....

Mỹ Na lớn tiếng hừ một cái, mang theo giọng điệu oán trách. Hai hàng nước mắt như muốn rơi. Cơ thể khẽ co lại nằm gọn vào trong cơ thể hắn.

Tuấn Hào bây giờ phải nói là cực kì thê thảm, cơ thể trầy xước bầm dập mọi chỗ ở phần trên cơ thể, còn cái gì mà nước muối sát trùng, làm cơ thể xót quặn cả người, muốn định lớn tiếng từ chối nhưng Mỹ Na lại như muốn khóc, bản thân không nổi lòng đành cắn răng mà chịu đựng. Vết băng bó trên khuôn mặt khó chịu, cả người đau đớn, cũng không còn hơi mà sờ soạng ôm ấp nữa, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Không chịu thiệt

- Ấy da.....

Tuấn Hào tỉnh dậy trong cơn đau nhức. Bây giờ là nửa đêm, mọi thứ thật tĩnh lặng, nhìn xung quanh ngực mình toàn những vết băng bó thật ngứa mắt, trong lòng âm thầm cảm động, chắc là từ lúc ngủ đi, cô nàng này lặng lẽ băng bó đầy mà. Nhìn Mỹ Na nằm cuộn mình trong trần ngủ ngon lành, Tuấn Hào thầm thương mến.

- Ư.....ư...

Mỹ Na từ trong cơn mơ rên rỉ thành tiếng, cảm nhận được trong cơ thể mình có một bàn tay đang tác quái, dần dần đặt trên bộ phận cao vút của mình, muốn gỡ ra nhưng nhìn thấy hai mắt Tuấn Hào sáng như đèn pha lê, khuôn mặt nhăn nhó, chợt như nghĩ đến điều gì đó, trong lòng đau đớn, nhẹ nhàng hỏi:

- Muốn rồi, anh không ngủ?

- Đau.

Tuấn Hào trả lời cộc lốc. Hai mắt nhắm lại. Mỹ Na thấy vậy cũng không hỏi thêm gì nữa, nằm rúc vào trong lòng hắn như một đứa trẻ, hai mắt ướt sũng, bất giác ngủ đi từ lúc nào không hay. ....

- Từ Cầu mày có nghĩ lần này chúng ta sẽ khác?

Tên được gọi là Từ Cầu hung hăng gõ đầu cho tên nhỏ hơn một cái làm hắn đau đớn nhảy cẫng lên rên la rồi nói.

- Tam Cầu.....mày hỏi câu này thật đúng là não nhỏ.....từ lúc tao lăn lộn cùng mày.....chúng ta có còn khổ như trước không.....Đại Ca đối với chúng ta không tệ.....mày không nên hoài nghi năng lực của Đại Ca.

- Nhưng mà.....tao sợ.....

Tam Cầu lại bị ăn thêm một cái gõ đầu.

- Sợ.....sợ.....sợ cái rắm.....mày thấy Đại Ca mới thế nào? Hai thằng côn đồ lớn hơn cả chục tuổi còn không sợ.....Thiên Đường của Đầu Gấu còn phải làm việc cho hắn.....haizzzz.....cái nghề nghiệp thất đức như hồi trước.....tao không muốn làm.....

Từ Cầu tiện thể đổi chủ đề ba hoa vài câu.

- Thất đức cái em gái mày.....không làm thì xúc cứt* mà ăn à?

Hai thằng vừa đi vừa nói nhỏ trên đường về, một tên dừng lại, nhìn khu nhà ở cảm thán nói.

- Tao không muốn sống ở khu ổ chuột này nữa. ....

- Không muốn ở nữa thì để bọn tao hoàn thành tâm nguyện cho hai đứa Cầu chúng mày.

Tam Cầu nhìn Từ Cầu, Từ Cầu lại nhìn Tam Cầu, cả hai khuôn mặt đều khó coi.

- Quạt, đây là mày định có ý gì?

Tên được gọi là Quạt cười lớn.

- Có ý gì.....nói hay nhì.....hai đứa mày dám thu thuế của người Hắc Mã bọn tao.....chán sống rồi?

- Quạt, mảy dùng quá đáng.....việc bọn mảy làm thì tại sao bọn tao không thể?

- Hay.....hồ hồ.....hôm nay tao đến để cho chúng mảy biết người của Hắc Mã (Con ngựa đen) bọn tao không phải dễ bắt nạt. Anh em.....lên cho tao.....phang chết hai tên Cầu chúng nó.

Tam Cầu và Tứ Cầu lại nhìn nhau,sắc mặt khó coi, đã đi đến bước này thì không thể dừng lại được nữa, đợi bọn chúng đến đánh thì chết mà chạy cũng chết, thà xông lên liều mạng chứ không phải chịu đòn.

Phải đánh trả.

Không chịu thiệt

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Ra mặt

Hồng.....!

Hai tên Cầu rống lên như ngựa rồi xông vào vào giữa đám đông, lấy sức mạnh từ bản năng sinh tồn ra liều mạng với địch.

Hai người đánh tằm, cục diện trận đấu thật không cân bằng cân sức.

A.....a....

Tên to con Tứ Cầu là người hét lên đầu tiên, bị đánh thành đầu heo đến nỗi ngay cả cha mẹ cũng không nhận ra ngược lại Tam Cầu nhận lợi ích vì cơ thể khá bé, chân dài chạy trốn khá năng nhưng vẫn không tránh khỏi đòn. Cả hai nhìn nhau không nói lời nào, mỉm cười đau đớn. Chuẩn bị xông lên liều mạng.

Bốp! Bốp!

- Haha, hay lắm.....hai người các ngươi miễn cưỡng có tư cách...haha....làm rất khá.

Cả hai đứa Cầu cả kinh, lại đến nữa. Xem ra khó thoát chết rồi, nhìn kĩ lại thì cảm tưởng mình hoa mắt cùng tát nhau vào hai bên má thật mạnh để tránh thoát giấc mộng này. Cả hai quả thực rất óc chó và ăn ý phối hợp. Người ta gọi là Cầu không có sai.

Điều này đã chứng minh!

Óc chó là có thật!

- Há há.....đạo này ăn ở có đức.....vận may luôn luôn đến đúng lúc.

Cả hai cùng nói cùng cười nếu được Tuấn Hào đặc biệt huấn luyện như hai tên côn đồ vừa đã bại bữa trước, không khéo nói điều phải mạnh và trâu bò gấp trăm lần.

Hai tên cầu này thật đúng là có vận may cúrt chó, Đầu Gấu cùng bọn đàn em này chỉ lượn lờ trên thị trấn tìm gái nện nào ngờ lại thấy Quạt một tên Lang Bẩm của Hắc Mã đang triệu tập thủ hạ tay cầm gậy gộc miệng lầm bầm đám thu tiền bảo kê của anh em nói đi trả thù. Đầu Gấu cũng bất ngờ, bang phái thu tiền bảo kê của Hắc Mã chán sống rồi sao, nghĩ đi nghĩ lại thì không gì là không thể, phải thuộc hạ đi điều tra thì mới biết đây là một tiểu bang phái trong lúc đi nhà xí Tuấn Hào tiện tay thu được.

Âm thầm theo dõi chúng. Nếu nhu nhược, nhát gan sợ chết thì Đầu Gấu sẽ thanh lọc không ngờ kết quả đi ngược lại, bọn chúng còn biểu hiện khá tốt, đánh phải vác đầu trục đi ra mặt một phen

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 81: Mông thành hai nữa

Hai tên Cầu nhìn thấy vị thần hộ mệnh đến cứu hộ thì vui mừng ra mặt.

- Đại ca, cứu em.....mông em sắp thành hai nửa rồi.....a.....đồ khốn Tứ Cầu.....dám đập vào chỗ đau của tao.....

- Thằng óc chó.....câm mồm đi.....cái mông thối của mày thành hai nửa cũng đáng.

Đầu Gấu mù mịt, mông không phải vốn dĩ là hai nửa sao, một thằng chửi một thằng óc chó, xem ra cả hai thằng cùng óc chó là chính xác.

- Đầu Gấu.....cút ra chỗ khác, đây là chuyện của quạt tao, không đến lượt mày chửi mồm vào.

- Buồn cười.....

Đầu Gấu khịt khịt cái mũi xỉ một cái tỏ vẻ khinh thường. Quạt tức đến run rẩy cả người, nhưng ai bảo chúng nó đông đanhxám xịt tgu quần rồi đi.

- Đứng lại.....ai cho mày cút...

Quạt tức học máu.

- Mày.....mày.....định làm gì.....

- Hắc Mã tui mày không dễ bắt nạt còn người bọn tao thì không dễ chơi.....anh em.....cho chúng nó lên thót.....còn mày tao cho mày biến dị thành Quạt Mo đi gặp Phú ông.

Đầu Gấu vừa dứt lời lao lên phía trước đầu tiên, bọn đàn em cũng không kém, bọn chúng lẫn lộn đầu đường xó chợ cùng đầu gấu từ bấm cấp hai, nếu Đầu Gấu nói lại lần thứ hai thì cũng bỏ nghề về quê mà chăn vịt.

Hú.....ă.....a.....

Tiếng hò hét xin tha vang lên như một bản nhạc sống động, người của Quạt mang theo tên nào cũng bị đánh cho bầm dập, hơn nữa còn dính lột, xé rách quần áo không còn chỗ nào nguyên vẹn, thằng Quạt thì càng thảm thiết bị Đầu Gấu đánh cho cả người sưng vù, hai tai bị kéo dãn ra như cái tai voi. Đầu Gấu vẫn ôm mối hận từ khi bị Tuấn Hào nhổ tóc, hôm nay được phát tiết định hảo hảo tra tấn một phen nào ngờ!

Đ** con bà nó đội tóc giả.

Đầu Gấu tức xanh mặt tiện tay ném luôn thằng Quạt trần truồng ra đường, dần dần xác đồng bọn của hắn cũng thi nhau bay ra như một cái lò sản xuất người vậy. Chông chát thành đồng.

Người đi lại trên thị trấn cũng không quan tâm. Việc này xảy ra như cơm bữa không phải cơn đồ thì bọn học sinh gây sự đá nhau, không phải học sinh thì cũng là phụ nữ, con gái đánh ghen. Có người lòng hảo tâm to lớn thì chụp ảnh post Facebook cầu like. Rất sống động và chân thật.

Phân phó người mang hai tên Cầu về Đầu Gấu tiếp tục cùng đàn em đi nện gái luyện cơ bụng.

Đây cũng là một loại tập luyện đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Xăng pha nhớt

Tuấn Hào tỉnh dậy với cái điện thoại cũng mới biết mình đã ngủ được gần hai ngày.

Ọc....ọc.....

Má nó cái bụng, cùng lắm là hai ngày đi chưa gì đã kêu ọc ọc lên phản đối rồi. Anh đây cả người đau còn chưa kêu hướng gì cái bụng mày.

Rắc....rắc....

Ái.

Tuấn Hào kêu đau một tiếng, lắc lắc cái cổ xương cốt kêu nghe thật giòn.....Xái cổ bỏ mẹ. Húng dấy múa vài quyền, cảm nhận được trong cơ thể xương cốt không ngừng vang lên như bị bẻ gãy. Mỗi lần đều như vậy, ngày xưa lão già kia đánh hắn sau vài đêm dưỡng thương lành bệnh, Tuấn Hào đều cảm nhận được trong cơ thể tràn đầy khí lực, nếu mỗi lần chết đi sống lại đều mạnh hơn lúc trước vậy Tuấn Hào cũng chẳng cần khổ sở tập luyện làm gì.

Vết thương trên ngực và mặt đã biến mất không dấu, thậm chí là một vết sẹo nhỏ. Hai tên kia chắc không sống nổi quá hai ngày, lực phủ ngũ tạng bị Tuấn Hào đánh nát nát, nhất là bộ sườn sườn, chẳng bao lâu đều thối nội tạng mà chết. Chỉ với hai tên còn đồ đều đã mạnh như thế, vậy những kẻ bên trên thì thế nào? Thật khó suy nghĩ, Hắc Mã cùng với thể lực của bản thân kinh nghiệm thì như một thằng thư sinh tay chân trời gò không chặt cầm dao đi bỏ dưa hấu, chỉ có Đầu Gấu miễn cưỡng coi là tạm được, còn lại Tuấn Hào chẳng quan tâm. ....

Đi lên lớp hay ngủ?

Thật khó lựa chọn.

Đi chơi cho nó lành. Làm cá cảnh là sướng nhất.

Liếc mắt đảo quanh vài vòng khắp trường, không thấy Mỹ Na đâu. Chắc lại ở trong đọc sách rồi. Hắc.....hắc.....ngàn năm có một trốn ra ngoài vậy.

Cổng trường thời goan đóng mở cũng khá quy củ, ngoại trừ hết thời gian học chiều đến tối ra các thời gian còn lại đều không mở cửa. Tuấn Hào tiện tay định nhỏ khóa nghĩ thế nào lại thôi.

- Em kia.....đứng lại.....làm cng?

Tuấn Hào ngoảnh lại thấy gã quen quen.....nhưng nhất thời không nhớ ra là ai. Gã bảo vệ mặt mũi da dẻ thâm sì như cái lò than, tên học sinh này dám mang hân ra đỡ vài cái đấm, hết công dụng thì đập mông mình một cái lặn ra đường ra đất bất tỉnh nhân sự..... Buổi tối thức dậy thì thấy phần dưới lạnh lạnh.....sờ soạn thì thấy của quý của mình cần quần mà ra, xấu hổ đứng lên định về thì đai lưng đứt làm ba, quần trong quần dưới dẫn chun thì nhau tụt xuống. Cũng may ban đêm không có ai đánh đề của quý tông ngồng phơi sương gió mà chạy.

Cmm người là nguyên nhân a.

Cả người đen, da mặt bây giờ càng ngày càng đen hơn nhìn như ban đêm vậy. Trên đời này tại sao lại có người đen như thế? Chẳng lẽ nó là xăng pha nhớt sản xuất ra một cái con lai?

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Black MaN

Tuấn Hào thấy phía trước là một mảng không gian đen kịt, cũng may là còn mặc quần áo hình người. Để nhìn kĩ xem

Nhìn giống giống gã bảo vệ hôm nọ, Hít.....

Mắt trắng dã môi thâm sì. Tuấn Hào thấy tình hình không ổn, phải nói là rất không ổn. Thằng kia nó là cương thi hóa thân hay là người trải qua thiên lôi độ kiếp vậy. Một chân nhún mạnh, bật phốc một cái bay qua cổng trường bật tốc biết chạy hết sức.

- Oa.....ta vừa nhìn thấy Súp Pơ Man.

- Tào lao.....thời nào rồi mà còn ảo tưởng.

- Không phải.....nhất định.....a.....thế nào lại hình dáng rất quen thuộc và bắt mắt đây này.....từ đầu đến chân toàn một màu đen a.

- A.....không khéo.....là Nam thần của ta.....bộ dáng thật soái.....nhìn tư thế bật nhảy qua cổng cũng thật soái.

- Bật à.....giống Tristana hay Leesin.....Yasuo(R).....hay.....

- Đây không phải là game mà là thật.....a không ổn.....nhìn kia là bảo vệ.....đúng là Nam Thần trong mộng của ta rồi.....a thật Soái.....thật bá đạo.

- Không muốn chết thì chạy mau.

Một nhóm cô gái vừa đi vừa nói chuyện, bàn luận sôi nổi khi nhìn thấy một Black Man đằng trước thì chạy mất dép. Ở đâu có Back Man giận dữ ở đó có Tuấn Hào..... Một đồn mười.....mười đồn trăm.....ai ai cũng biết bảo vệ bị ăn đập nằm lên trên đất thờ của quý đen sì như bọ hung..... Khắp nơi nghị luận bàn tán. Cũng chính điều này làm cho tên bảo vệ tức giận..... Của quý hùng dũng như này, bên dưới đen trên chót màu đỏ. Màu sắc đẹp để phối hợp cực đẹp như này của lão từ dám đem ra bàn tán. Thật không biết sống chết.

Tuy nhỏ thế này thôi.....nhưng cũng đủ chết con gái nhà người ta rồi.

A.....a.....a Black man phản nộ tru lên một tiếng vang dài.

Tuấn Hào giật mình, đã đi qua mấy cái nhà hàng mà vẫn nghe thấy tiếng tru điên cuồng kia. Thật man rợ, cũng may là chạy kịp bằng không cái đuôi cui kia không khéo phải lần mò cúc hoa mà cắm vào chỗ đó của ta mất.

Bất giác rùng mình run lên một cái, lỗ chân lông co rút lại.

Thật ghe tởm

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Bốn thanh niên nghịch ngu

Phù.....!

Tuấn Hào nhẹ nhàng thở ra một hơi, tiếp tục đi về phía trước.

- Lão Đại.....Lão đại.....đội bọn em.....

Tuấn Hào ngoảnh đầu lại thì ra là ba thằng lúc trước ở cùng phòng, Việt Hùng, Đức Phi và cuối cùng là Hồng Phi.

- Có chuyện gì?

Tuấn Hào thờ ơ nói, bộ ba bọn chúng không dám bắt măn, phải nói là sung sướng, bọn chúng dựa hơi bạn cùng phòng để lấy tiếng thơm lây. Thái độ cung kính, xưng hô không còn tục tĩu như trước nữa mà đổi thành Lão đại.

Đây chính là sự sùng bái của Cao thủ.

- À.....a.....không.....à.....Lão đại chuyện là thế này.....bọn em có 1 trò rất hay.....có muốn test thử.....

- Trò gì.....?

Tuấn Hào nhất thời nổi lên hứng thú, đang lúc buồn chán, ba thằng rảnh rỗi này rủ đi chơi, tại sao lại không đi.... Hắc.

- Lão đại cứ đi rồi biết.

- Mẹ kiếp.....

Tuấn Hào hết kiên nhẫn, mẹ nó trò hay cái em gái mày, chơi còn đéo biết trò gì còn test..... Test cái em gái người à.....tóm ngay cổ áo thằng Đức Phi làm nó kêu xin nói rồi rít.

- Ôi.....Lão đại tha mạng.....bỏ em xuống đã.....ngộp quá.

Bịch.....!

Ôi! Xương chậu muốn mẻ.

Thằng Đức Phi khóc không ra nước mắt.

-Lão.....đại.....tình hình là thế này.....hôm.....qua.....trên núi.....bọn em phát hiện.....một cái tổ ong Vò vè to chà bá.....ba thằng bọn em định đi phá nó.

- Trêu ong à?

Đứng nghe của anh rồi, Tuấn Hào không cho bọn chúng nói thêm một lời thừa, quát cho bọn chúng dẫn đường, ba thằng còn lâu bàu đòi mặc quần áo bảo hộ, Tuấn Hào tròn mắt giờ nắm đầm ra bọn chúng mới hốt hoảng sợ hãi tuân lệnh mà đi theo. ....

- Lão đại kia rồi.

Theo ngón tay của Song Phi (Hai thằng Phi) chỉ trỏ, Tuấn Hào nhìn thấy cái tổ ong khủng bố treo lơ lửng diện tích như một chiếc máy giặt. Xung quanh tổ, ong mebay xung quanh như đang muốn cảnh báo cái gì đó.

Hít.....

Cả bốn thằng đều hít vào một ngum hơi lạnh, con bà nó nhiều mẹ quá. Mấy khách du lịch xung quanh cả nam cả nữ xung quanh vây xem chắc bị bọn họ trêu nhiều quá nên thành ra ong hăng.

- Lão đại, sử nó.....mẹ kiếp chính nó hại tui tao đi truyền mất vài trai nước hoa quả.

Tuần Hào lại gần gốc cây rung nhẹ, một lúc sau ong mẹ bu ra xung quanh kín miệng tổ. Bọn người xung quanh nhìn thấy bốn thanh niên chuẩn bị nghịch ngợm thì hihi haha cười, tiếc nuôi cho một anh soái ca áo đen quần đen sắp biến thành đầu heo.

Lôi điện thoại ra. Livestream nào anh em.

Tuần Hào quay đầu lại trước ống kính nở nụ cười tươi, tay giơ lên ngón trỏ và ngón giữa tạo thành ký tự.

- Hi 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷 .

Khiến cho mấy cô gái ảo tưởng chết lặng.

- A.....Soái ca hi ta kìà.

- Chỉ mình người thôi chắc.

- Soái ca chúc anh thành công công.

- Soái cả nhà em ở XNXX....

- Soái Ca, tối nay hai ta đi.....

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiệu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Chạy là thượng sách

- Lão đại.....hay dừng lại đi.....để tôi rửa thêm anh em.....mang mỗi ra.....thieu rui nó.....nhắm rượu.

Tuấn Hào lắc đầu, tròng mắt, làm thế thì còn cái đéo gì là hay nữa. Ném đá là nguyên thủy và cũng là hay nhất.

Hít hà.....

Chuẩn bị.....

Máy quay sẵn sàng chưa.

Tuần Hào hít một hơi, nhiều thế này, nó đốt cho chết thì cũng không oan.

Mày không động tao.....Tao không động mày.....nhưng ai bảo mày làm tổ sai chỗ..

Ong ơi.....tao cũng là bắt đắ dĩ.....không thể trách tao được.....chỉ có thể trách sự nhầm chán.

Nhìn nhìn xung quanh Tuấn Hào nhắc lên hai hòn đá to hơn cái đầu người, mỗi tay một hòn, vùn vụt ném chết con mẹ nó.

- Lão đại.....to như vậy.....ném tới.....a.....khoan để bọn em.....né chỗ khác.....

Ba thằng hoảng hốt chạy chỗ bụi cây kín đáo mà nấp.

Tuấn Hào dồn sức vào hai tay, lực lượn hai bên cân bằng, ném mạnh một cái, mọi người xung quanh không kịp nhìn thấy gì chỉ nghe thấy vút vút tiếng hòn đá xé gió mà đi.

Póc.....

Ái chà! Ném chuân.

Cả ba thằng núp trong bụi cây tán thương, hòn đá xé gió bay thẳng qua giữa phía tổ ông chỉ nhìn thấy một cái lỗ thông từ bên này qua bên kia.

Lũ thông gió a!

Coi như tiện nghi cho lũ ông đi.

Vù.....vù.....

Con mụ nội nó.....đông quá.....kiến à.....không còn nhiều hơn nữa..... Mọi người dù biết tổ ong này nhiều mẹ nhưng không thể ngờ rằng còn nhiều hơn cả tưởng tượng.

Ghê.

Không xong!

Phốc!

Bịch!

Hắc hắc! Chuẩn con mụ nó rồi.

Tuấn Hào ném nốt hòn đá bụi còn lại trong tay. Cái tổ ong rơi bịch một cái nghe mà nặng nề xuống đất. Đàn ong từ trong vù vù bay ra đã có vài người dính trich, rên la làng nước, ba chân bốn cẳng chạy tán loạn.

Chạy là thượng sách.

Tuấn Hào nhún chân một cái đã hơn người ta chạy cả chục bước. Mẹ nó, chẳng lẽ soái ca thường là vận động viên điền kinh?

Tuấn Hào nhảy vài cái đã xuống đến chân núi, ba thằng Việt Hùng, Song Phi chạy như chó nhà có tang, mặt mũi sưng vù lên, ai oán liếc nhìn Tuấn Hào như nướng từ lâu ngày vắng trượng phu nơi phòng the.

Tuấn Hào không nhịn được cười hắc hắc cả buổi, ruột thịt như muốn nứt cả ra. Ba thằng mặc dù vậy vẫn rất cuồng nhiệt rủ Tuấn Hào đi chơi những trò nghịch ngu.

Trêu chó Bec lai nhà hàng xóm, thằng nào không nhanh chân thì chết, ném đá nóc nhà người ta, ném trứng ung vào bọn quyền thế.....và vân vân và vân vân. Ba thằng mang mặt mũi mình này đây sọc cáo biệt về nhà còn Tuấn Hào thì vạn cát bình an, tâm thần phấn chấn thoải mái tới cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Nữ cảnh sát thiếu tiền

Tuấn Hào trên đường đi về, trong đầu muôn vàn nghĩ cách trốn tránh gã bảo vệ da đen chết tiệt này. Nên đánh hay tránh? Khó chọn a!

WoW! Mỹ nhân.....Hình như có gì đó sai sai thì phải....?

Tuấn Hào rất nhạy cảm với con gái, nhất là những người con gái xinh đẹp. Nhìn thêm một lát, hình như hơi quen.....À.....nữ cảnh sát chân dài xinh đẹp.....em đến ngay đây. Hắc hắc.

Tuấn Hào cười dâm đãng, chạy gần đến, nhìn từ xa thì đẹp càng gần lại càng đẹp. Mẹ nó đẹp quá. Đẹp vài cả lờ lờ. Tuấn Hào say mê nhìn, không biết từ lúc nào khoe miệng bóng loáng nước nhỏ dãi.

Mỹ nữ là mầm mống của tai họa mà.

Chặc! Ở cái tỉnh khi họ cò gáy này sao lại lòi ra hai cái nữ nhân xinh đẹp vậy a!

Không đúng, có cldg sai sai!

Tuấn Hào đồng tai lên nghe, căng mắt lên nhìn, hóa ra vị mỹ nữ cảnh sát này đi mua quần áo và một chút phụ kiện vệ sinh, cầm thẻ đi thanh toán ai ngờ chưa có lương.....tháng trước không biết tiêu dùng gì nên giờ có thể nói là cạn túi, đang muốn giải thích với thằng bán hàng ml kia nhưng không được, còn bị nó gán cho tội danh quỵt tiền nhà hàng nghèo túng.

Xi!

Thật không biết thương hoa tiếc ngọc!

Xìt.....xìt.....

Cút ra để anh.

Tuấn Hào sửa sang lại quần áo, đầu tóc, lắc lắc cái đầu để tóc nghiêng sang một phía tẹo nữa thì xái khớp cổ.

- Chào chị Tổ xinh đẹp.....có cần.....em giúp.....

Tổ Tổ đang định giải thích với người bán hàng, định viết giấy nợ, lần sau sẽ trả đầy đủ. Thấy có người gọi, quay lại thấy gương mặt thân quen của đồn cảnh sát, lòng vui như mở hội, muốn nói điều gì đó nhưng lại thôi, toàn những vấn đề nhạy cảm của phụ nữ, không phải chồng mình, không thể nói. Mặt đỏ như đánh phấn.

Tuấn Hào đánh cái ực, cảnh mập mờ mà không thể làm gì được. Ưc chế a.

Thanh niên cứng bán hàng thấy có người đi tới, nói chuyện với vị nữ cảnh sát sinh đẹp này thì cho rằng đây là một đôi tình nhân, quần áo cũng khá sang trọng và nổi bật, một màu đen sì từ đầu tới chân như màu phân con tru. Biết rằng cơ hội kiếm chác đã đến, mặt cổ rặn ra một điều smile.

- Thưa bạn, đây là bạn gái của bạn.

Tên bán hàng đổi cách xưng hô thành bạn bè, thấp phần thân thiết dĩ nhiên đặt ngang hàng với mình. Tổ Tổ như muốn nói điều gì đó nhưng bị Tuấn Hào cướp lời.

- Ngụ ngốc.....không thấy tao cao hơn sao.....cao hơn dĩ nhiên là bạn gái rồi.....lời thừa.

Tổ Tổ giật bản mình, đây là trắng trợn phủ nhận a! Chẳng lẽ cứ cao hơn người ta thì là bạn gái. Tổ Tổ dưới chân còn đeo thêm một đôi bot cao nữa mới cao được như vậy, chẳng qua chân con gái nhỏ nhắn, thon đẹp nên mới cho người nhìn có cảm giác dài. Như muốn nói gì đó, nhưng không thể nói nổi, nuốt xuống cổ họng.

Chuyện là thế này, gã bán hàng khua môi múa mép kể, Tuấn Hào nghe ra cũng hiểu được chút nào, trực tiếp đi vào vấn đề chính.

- Bao nhiêu?

- Thưa bạn, cửa hàng chúng tôi quả thực từ trước tới nay.....luôn bán rẻ.....ở đâu bán rẻ.....chúng tôi bán rẻ nhiều hơn.....ở đâu khuyến mại,.....chúng tôi khuyến mại nhiều hơn.....

- Tao hỏi lần cuối bao nhiêu.

Tuấn Hào hết kiên nhẫn trợn mắt.

- Da.....dạ.....hết rồi.....à.....không.....tổng cộng 100 lẻ 899 đồng.

- Tao không có xài tiền đồng, cầm lấy, tao phải đi hẹn hò với bạn gái.

Nói xong kéo tay Tổ Tổ rồi đi, để lại 200k trên mặt bàn làm cho tên bán hàng mừng phát khóc, đã tặng thêm vài nghìn để kiếm chút lời bỏ túi..... Nào ngờ đây chắc chắn là một tên phá cửa nên như vậy. Thừa trăm ngàn sao không đút túi, chề mình nhiều tiền à?

Hắc hắc.

Tên bán hàng cười ngu xuẩn, không biết từ trong camera đã thu được mọi hành động của hắn.

P/s: Ta rất lười viết lời đối thoại. Các người hãy tự tưởng tượng a.

3,675 chữ cái. Ch này coi như dài nhất viết từ trc tới nay. Mời tay vl. Làm ơn bấm hình ♥♥♥♥♥♥♥♥ bên dưới nhé. Nó là động lực rất lớn của Writer.

Thank.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Hát (cảnh xuân 3 chương)

Hắc Hắc.....

- Chị cảnh sát.....để em giúp....

- Không.....không.....không cần....

Tổ Tổ sao có thể đồng ý, đây toàn những đồ dùng nhạy cảm của phụ nữ, ngại chết đi được, mặt mắc cỡ đỏ bừng.

Tuấn Hào cười ha hả, tùy tiện một tay xách lấy cái túi nặng nhất, tay còn lại ôm lấy mỹ nhân, tay còn lại sờ mó xuống phía dưới.

Hít.....

Thật đầy đặn mà, chưa được bao lâu thì bị Tổ Tổ hung hăng véo một cái.

- Cậu.....cậu.....dâm đảng.....tránh xa tôi ra.....

- Ôi.....chỉ diễn kịch một tí thôi mà.....có cần quá như vậy không.....

- Không cần diễn sâu như vậy.

Nói xong hung hăng tròn mắt một nữa, xoay người bỏ đi. Tuấn Hào cũng hết cách, lẻo đẻo bám đuôi chạy theo sau như đang cầu tình vậy.

Về đến nhà Tổ Tổ vứt đồ xuống chạy thẳng vào trong, Tuấn Hào đứng ngoài ngây dại, thái độ tiếp khách kiểu gì vậy, đến cả một cốc nước cũng không mời.

Đi thay băng vệ sinh chắc?

Đoán bừa cũng trúng, mục đích nó quá thiên tài đi à nha. Tổ Tổ đang đến tháng, lại bị Tuấn Hào sờ mó làm cho cả người như nhũn ra, phải nói chỗ đó của cô cực kì, cực kì con bà nó nhạy cảm, chỉ cần yác động mạnh một cái là nước nguồn tràn lan, đủ đầy một cái chén nhỏ. Điều này từng khiến cô rất xấu hổ, bản tính trời sinh ra đã như vậy, biết làm thế nào, nhiều khi chỉ cần đặt mạnh mông xuống ghế ngồi hay nằm ưỡn xuống giường thì lại tràn con mẹ nó lan, bên trên uống nước bên dưới nhà nước vì vậy cô mua một túi băng vệ sinh to thùng cũng không quá là tốn kém. Có thể thay mọi lúc mọi nơi, ngay nơi mình ở. Chỉ cần người khác không thấy.

Tuấn Hào nhìn căn nhà bé nhỏ kích cỡ như một tiểu di viện vậy, bên vườn có một khu vườn nhỏ, ở giữa còn có một chiếc ghế đu, lãng mạn vài cú*. Ở trong trang trí cũng không quá xa hoa, miễn cưỡng coi là đẹp mắt, lúc này trong phòng tắm truyền ra tiếng nước xả cùng với tiếng hát.

- Ước gì.....anh ở đây giờ này.....ước gì.....xxxx....

Đi hát còn tắm? Yêu đòi quá đi hay tiếng nước bồn cầu xả.....?

Tuấn Hào đợi mãi vẫn không thấy người đâu, nhìn sắc trời cũng không còn sớm nữa, giật mình chạy vù ra khỏi cửa lúc đi còn để lại chút tiền cùng với một lời nhắn viết vào tờ giấy.

Trời sinh con gái thích tắm, nhất là người con gái dâm đảng, nằm trong bồn tắm nước nóng tràn trề, Tổ Tổ tưởng tượng ra ở chỗ đó của mình thủy lợi tràn ra đủ để làm chết đuối người đàn ông mà mình yêu, cao giọng cất lời hát.....chợt nhớ ra cái gì đó nhanh chóng lặn xuống vùng nước mà lúc này mình ảo tưởng chìm chết người ta.

Mặc quần áo chạy ra ngoài, bóng dáng Tuấn Hào đã mất tung, nhìn tờ giấy cùng tiền mặt trên bàn, không khỏi cất tiếng thở dài thất lạc, trong lòng có chút mất mát .....

Tuấn Hào chạy nhanh trên đường, đến cổng trường trèo tường bao lao vào, đi đường tắt để tránh gặp con bộ hung đen xì kia. Cả người nóng rực, thêm tiếng ca như chờ như đợi xâm chiếm kia thì không còn chịu được kia chạy thẳng về ôm Mỹ Na mà ngủ.

- Anh ơi.....em nhớ.....anh ơi em rất nhớ....

Con mục đích nó? Lại hát.....sao không đi làm ca sĩ đi..... Anh mày hết chịu nổi rồi...

Mở toang cửa nhà tắm xông vào, chỉ nghe thấy cả tõm Tuấn Hào đã nhảy thẳng vào bồn tắm

Cái gì thế kia ? Sao đen đen giống mình thế nhỉ? Thật đồng dạng. Tuấn Hào không nghĩ gì nhiều lặn xuống một hơi, áp chế lửa nóng trong lòng, ngóc đầu dậy thì thấy Mỹ Na ngồi gọn trong một góc mặt đỏ bừng.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Khiêu khích

Tuấn Hào áp chế sắc tâm đang bùng lên trong cơ thể, ngoi đầu lên rồi lại lặn xuống, cơ bản dưới nước kia giữa hai cái chân có một vùng màu trái ngược với màu của nước.

Thật đẹp!

Thật huyền bí a!

Con mụ nó.... Đây thật sự là khiêu khích a!

Những sợi lông tơ lún phún thả lỏng theo sự dao động của nước.

Ôi chào! Ta thật thuần khiết mà.

Mười lăm năm mặc quần đến đây coi như hết.

Tạm biệt a!

Tuấn Hào tiến đến ôm sát người Mỹ Na, thật đầy đặn và diễm phúc, đây chính là ý nghĩ trong đầu lúc này của Tuấn Hào, không tự chủ được sờ loạn lên.

Vòng eo thật thon.

Ngực thật tròn.

Mông thật tốt cái tiếp xúc.

Và chỗ kia.....nơi cấm địa.....sờ cứ như râu ý.....xoắn xoắn cứng cứng a.

Toàn bộ tốt cái cảm xúc.

Mẹ nó! Em đã không còn trong trắng. Tóm lại dòng nước này, chính nó, thủ phạm đã chiếm ngưỡng hết toàn bộ cơ thể của vợ ta.

Thật không thể tha thứ.

Tuấn Hào mở lỗ thoát nước. Nhìn Mỹ Na ú ớ hỏi.

- Có bị ồm.....sao đỏ thể kia.....ây.....trán vẫn bình thường.....hoi nóng.....cả người cũng thể.....ủa.....sao mem cứng thể này.....quái nước gì đây.....sao ướt át thể này.....rút hết rồi cơ mà.....

Tuấn Hào đưa ra hàng loạt câu hỏi mẫn cảm khiến Mỹ Na cứng họng, mặt đỏ lên từ trước tới nay chưa từng có. Hai mắt lim dim, môi khẽ nhếch, nước xuân lai láng cả một vùng đùi.

Ừm! Phản ứng không bình thường.....bệnh rồi.....

Vớ cái khăn lau người, ôm Mỹ Na từ trong nhà tắm đi ra, đặt ở trên giường, quay lại thay quần tam giác.

Mỹ Na mặt hửng, trở về bình thường, nhìn Tuấn Hào đi ra, lạnh giọng hỏi trống.

- Đi đâu giờ này mới về? Sao không đi luôn đi.

Tuấn Hào đỡ người, ái dà, giám tra hỏi cơ à? Anh vừa đi mò rừng đen về, còn cầm trùng phạt đây.

Hây!

- Tránh ra.....không trả lời.....không cho động vào người.....nói mau.....đi đâu.

Tuấn Hào làm bộ ủy khuất đứng cạnh đầu giường ủ rũ nói.

- Chơi một xúu thôi mà....xúu....tầm này thôi....hôm nay không vui lắm.....mai tính đi tiếp.....đỡ nhàm chán.

Mỹ Na trong mắt hiện lên một tầng sương mỏng.

- Còn đi.....vết thương còn chưa khỏi.....suốt ngày chơi.....sao không đi tiếp đi.....về làm gì.....hại người ta.....lo lắng.....ô.....ô....

Nói xong nằm xấp xuống che mặt vào gối khóc lớn, hờ ra cái mông trắng như mây, Tuấn Hào khó hiểu vừa lúc trước xuân tình lai láng bây giờ lại nước mắt lai láng.

Nói đàn bà là động vật phức tạp chớ có sai các bác ạ.

- Lo.....lo gì.....khỏi hết rồi mà.....em xem.....vẫn đẹp trai.....vẫn đi tán gái bình thường được.....có gì phải lo cơ chứ.....

- Anh dám.....

Mỹ Na nín khóc, hung hăng trợn mắt Tuấn Hào. Tuấn Hào mặt dày hỏi.

- Lên giường được chưa?

- Chưa.....đi tiếp đi.....

Tuy nói một đằng nhưng suy nghĩ một nẻo, thấy Tuấn Hào chuẩn bị đi thật thì giận dữ ném bay cáo gối, khóc lớn. Lại khó hiểu, cho người ta đi, đi thì ném xong còn khóc, thế loại gì đây?

- Cái gì.....cũng đã cho anh rồi....xem cũng đã xem.....sờ cũng đã sờ.....anh.....chỉ giỏi bắt nạt người ta.....ô.....ô....

Cho? Cho đi cơ mà.....có nói cho sờ lúc nào. Tuấn Hào thấy vậy cũng chán, nảy thẳng lên giường, ôm Mỹ Na vào lòng, nắn nỉ khô đắng cả miệng chỉ nhận được toàn câu trách mắng.

- Đáng ghét.....đồ xấu xa....lưu manh.....sắc lang.....bí ối.....hạ lưu.....chỉ giỏi bắt nạt phụ nữ....um....a....

Ú ú.....ó ó....

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Adam Hào và Eva Na (Xuân Cuối)

- Nghề của anh giỏi nhất là bắt nạt.....chị em phụ nữ.....hehe.....

Ừm.....nằm yên nào.....

Ui da! Đừng véo.....còn đau.....hồng hết ầm chén bây giờ.

Mỹ Na cầu véo, nghe Tuấn Hào kêu đau không khỏi xi cười khanh khách. Thật đẹp a! Tuấn Hào ngây ngốc cả nửa ngày, cười sao mà đẹp quá, ăn uống đầy đủ thêm thì càng hoàn mỹ.

Trong đầu Tuấn Hào có rất nhiều ý nghĩ xấu xa.

Hôn một cái.

- Cái miệng này.....để làm gì.....

- Ăn...

Mỹ Na ngơ ngác, câu này cũng hỏi được.

- Sai.....để hôn..

- Ngực để làm gì?

- Để cho em bé.

- Sai.....ngực là để xoa bóp âu yếm.....

- Chỗ này để làm gì?

- Sinh em bé.

- Thế để làm gì?

- Chích.

Tuấn Hào trả lời cọc kốc, xã hội bây giờ toàn những định nghĩa vớ vẩn, hầu như đã tiêm nhiễm hết vào đầu Tuấn Hào, cứ thế một người hỏi, một người trả lời, tất cả những chỗ nhạy cảm, Mỹ Na cứng họng, một đờ bùng chui rúc nằm cuộn tròn, ép sát bên người Tuấn Hào, bởi vì vừa tắm xong Tuấn Hào không cho nên không có cơ hội mặc quần áo, nóng quá đi. Mỹ Na thở hổn hển, bị Tuấn Hào nấu cháo lười cho cả người phát nóng, hai mắt khép hờ, thỉnh thoảng phát ra những tiếng rên mê người.

Mẹ nó! Đây là khiêu khích sao.

A! Có nước.....mùi lạ quá.....đột mưa à.....quái lạ.....sao ướt mỗi chỗ này.....nóng quá.....

Mỹ Na bị sờ soạng bộ phận mẫn cảm, trong lòng đã sớm khó chịu, nghe Tuấn Hào nói vậy, hận không thể đào ngay một cái lỗ mà chui xuống ngay lập tức.

Có cái gì đó cứng cứng.....nóng rực chìa vào hạ thân.....A.....có rắn.....to quá....

Tuấn Hào giật bắn mình, con mụ nó rắn sao chui vào chân.

Đứng ngay đây.

- Rắn.....rắn.....đầu.....

- Kia kia.

- Đầu.....sao không thấy....?

- Trên người anh đây.....giữa hai chân ý.....

Whất?

Tuấn Hào nhìn xuống. Con mụ.....cái này mà gọi là rắn à.....đây là bộ phận đặc thù từ lúc sinh ra mới có đấy.

Tuấn Hào bỏ nhào xuống, đề lên người Mỹ Na, ra sức sờ mó.

- Khó chịu quá.

- Ở chỗ nào?

- Bên dưới.....chỗ đó.....ngựa ngựa.....e.....khó chịu quá.....um....

Một mảnh rừng mới nhú, một khe thịt đỏ rực ướt át, càng nhìn càng thấy thích.

Sau đây là sự nghiệp vĩ đại nhất của Adam Hào và Eva Na xin được phép bắt đầu.

A.....không.....

Này thì không.

Tuấn Hào đề xuống, nhét khúc thịt vào bên trong.....mềm quá.....mỗi tội hơi khít.....có gì đó ngăn cản thì phải.

Mỹ Na hơi thở, dồn dập, hình như không khí trên trái đất đang cạn dần.

A.....đau quá.....chết mất rồi.....a.....ô.....ô.....

Tuấn Hào không thương hoa tiếc ngọc tiến tới. Vào trong rồi, Mỹ Na nước mắt dàn dụa, trong đầu trăm thứ ngổn ngang, bây giờ đời sống rất còi mả, không thiếu học sinh học xa nhà đang sống cuộc sống vợ chồng.....thật hạnh phúc.....cảm giác này.....thích quá.....phê quá.....ư...

Tuấn Hào nhìn Mỹ Na nhăn mặt đau đớn, theo Nhục Bồ Đoàn ghi lại đây chính là dấu hiệu của xử nữ xxx first time.

Phía dưới Tuấn Hào trùng kích mãnh liệt, Mỹ Na lên tiếng ngày càng to, vang vọng khắp kí túc xá.

Làm ơn đừng nghe.....Làm ơn đừng nhìn.....Làm ơn đừng tưởng tượng.

Mưa xuân bắt đầu mặc dù ngoài kia đang là mùa thu.

Mẹ nó viết xong 3 ch xuân này. Ta thấy rất khó chịu, tối úp tiếp bây giờ đi tìm con ghê đã.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 90: Hết chịu nổi rồi

- Ê, Phi.....mày nghe thấy gì không?

Uhm....

- Con mẹ mày.....cút ra.....cho bố mày ngủ.....

Uhm...a....ừ.....

- Con mẹ nó.....quái thú rên nửa đêm à.....đừng bảo có con nữ sinh nào phát xuân nhé.....

U'.....ừừừ.....ừm.....nhẹ thôi.....

- Con bà nó.....nửa đêm nửa hôm....

- Đấy.....tao nói không.....tin.....

Tiếng gì vậy chúng mày, dậy xem

Xi xào.....xi xào...

Cả ba thẳng ra ngoài hành lang, bất ngờ là phòng nào cũng bật điện sáng trưng, duy nhất còn một phòng, bên ngoài cũng không chỉ có ba thẳng, rất đông và rất đông, phần lớn là nữ sinh đỏ mặt tía tai, bạn đực rửa cười hắc hắc xấu xa.

- Mẹ nó gần tiếng đồng hồ rồi.....đề tao đi xem.....có đề cho ai ngủ không.....Ấy.....đậu phộng.....kéo lại chút à.....có muốn ngủ không

- Tao nói này.....mày là thằng.....đầu có tóc mà không có óc.....nhìn xem số phòng bao nhiêu.....mày muốn hóa thân thành cánh cửa thần kì?

Cứng họng, nhìn kĩ đây là phòng của Lão đại cùng với mỹ nhân lạnh lùng, thật cao a không thể với tới.

- Hai tiếng rồi.....mẹ nó.....uống Xích Thố Vương sao.....trâu vậy....

Ba tiếng rồi!

A.....a.....

Vài tiếng a a cao ngút chín tầng mây.

Không hay, bị phát hiện. Anh em chạy.

Vài thằng tinh tường trong nghề thì biết đây là dấu hiệu của điểm kết thúc. Mẹ nó quái thú sao.....trâu vậy..?

Bịch.

- Giải tán.....chưa thấy chịch bao giờ sao...

a.....a....

Lũ con gái chạy toán loạn, còn vài đứa mạnh dạn đứng lại, trơ mắt ngơ ngác nhìn cự vật khủng bố kia.

- Lão đại.....của anh thật hoành tráng.....em xin địa chỉ đi tăng kích cỡ.....gel titan chất lượng kém quá.

Tuấn Hào ngăn người nhìn xuống dưới, da mặt dày đến đâu cũng không khỏi xấu hổ, gơ tay thành hình quả dấm.

- Cút hết.....không tao cho no đòn...

- Dạ.....dạ.....cút.....cút.....ngay đây.

- Kia nữa.....nhìn gì mà nhìn.....muốn nện hả.....vào hết đây.

A...a...

Cuối cùng cả nam lẫn nữ hoảng sợ và bỏ chạy, thứ này Tuấn Hào nhờ vả hết nó vì sự nghiệp sau này và cũng là thứ mà bản thân tự hào nhất.

Ôi, đã bị nhìn.....sự thuần khiết của anh đã bị vấy bẩn bởi những cặp mắt xấu xa và xinh đẹp kia. Xin trời đất chứng giám cho sự thuần khiết của con.

Thật là một cái đại con cặ*. Vừa là Lão đại vừa là đại con *** . .....

- Ừm.....a.....có máu.

Mỹ Na vừa mới tỉnh lại, phía dưới có chút đau đớn, nhìn thấy vết máu trên ga giường quên cả đau hết toáng lên.

Cách vài phòng bên cạnh, ba thằng mất ngủ, Lão đại xxx gái, nghe tiếng rên khó chịu, bỏ ngủ thức tận sáng tập trung luyện độ nhanh tay, mắt thâm quầng đáng về vô cùng khổ sở. Một thằng thốt lên.

- Mụ nó.....chịch hơn ba giờ đồng hồ.....lão đại ác thật.....làm chảy cả máu...đến bây giờ vẫn còn hết.....chưa thỏa mãn sao? .....

- Chẳng lẽ.....mình có kin*.....không phải.....vừa hết tháng từ vài hôm trước cơ mà.....chẳng lẽ.....a.....a.....Dậy.....dậy mau.....anh này.....của em.....cái đó.....ô.....ô.....

Ui da!

Mỹ Na vừa tức giận khóc, vừa vui sướng nhưng vui sướng cái gì, lý do đâu cũng không biết, xấu hổ đập một cái Tuấn Hào lăn xuống giường, ngoại trừ kêu một tiếng thì không còn gì nữa, lại lăn ra ngủ. Tức giận nhảy lên lưng Tuấn Hào cầu xé.

Những chiêu này là võ công độc nhất mà đàn bà thiên hạ, ai ai cũng đều biết và tự hành động theo bản năng, không cần khổ luyện. ....

- Không hay, lão đại có chuyện.

- Chi đầu điên cuồng quá. Cái phương diện kia cũng thật khỏe a. Phải đi trợ giúp lão đại...ui.....cốc đầu bổ mỳ ăn lò hử.

- Ốc chó, mỳ mắt con cặ* yêu quý của mỳ, tao cũng không cần nữa, mau đi nhanh nhanh, lão đại cũng sắp không chịu nổi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Đám ô hợp

Mỹ Na sống chết đòi bắt đền, càng bá đạo hơn là đòi đi vả lại cái thứ quý báu của con gái, Tuấn Hào miệng lưỡi khổ sở một phen, dễ dãi đành đành, lúc đó Mỹ Na mới thôi nằm xuống ngủ luôn, chắc sợ Tuấn Hào đề ra nện thêm vài lần nữa. ....

Tuấn Hào đi ra ngoài, nghênh ngang đi lại, không thèm để ý đến có bao nhiêu ánh mắt đặt lên người mình.

Hãy a.....

1...2....1...2...

- Khá tốt.

Tuấn Hào dạo một vòng qua, từ khi đưa tờ giấy rách vào tay Đầu Gấu rồi rút thẳng, Tuấn Hào cũng không thèm động đến bọn chúng nữa, xem ra Đầu Gấu có tham vọng quyền lực kha lớn.

Yêu cầu mà Tuấn Hào đưa ra cũng hơi quá khắt khe, đối với những thằng éo lá, yếu tim mà nói thì sự luyện tập này không khác gì từ hạ độc thân thể, bao nhiêu người đã bỏ cuộc, Tuấn Hào cũng không rõ, hơn nữa thể lực kia đa phần là còn đồ vớ vẩn, đang tập dùng dao chém đưa hầu Tuấn Hào miễn cưỡng cũng không e ngại, nhưng sức người cũng có hạn làm sao một lúc chém giết hơn nghìn tên được.

Vì vậy, đám ô hợp này là cần thiết. Không được chủ quan. ....

Ngày tháng cứ thế trôi. Chỉ cần tác giả viết một cái, thời gian có thể tùy chỉnh được.

Sống cuộc sống vợ chồng thật sướng khoái, quả là không uống phí đời người, những âm thanh kiều mị cứ thế vang lên, người xung quanh đã quen với cảnh này, thậm chí không có nó, mọi người không thể ngủ được. Lắng nghe và tay hành động để thỏa mãn dục vọng nguyên thủy này, Mỹ Na không biết, cứ cao hứng là A một tiếng cao vút lên. Muốn đi học thì phải dậy lúc tờ mờ sáng, dậy muộn thì không dám đi.

Thậm chí đã bị lây nhiễm tính cách lười biếng, bỏ học của Tuấn Hào.

Đời sống được có bao nhiêu, cứ tận hưởng hết những thứ trời cho, rồi đến chết cũng không còn gì để tiếc nuối. ....

Tuấn Hào đến một cái phòng học bỏ, nói chính xác thì đây không khác gì một cái nhà nghỉ, học sinh phá nhà trường xây lại, dần dần cũng đâm chán mặc kệ. Với lượng kinh tế hùng hậu mà Tuấn Hào bỏ ra tu sửa lại, nếu còn như cũ thì đây chính là phòng học tổng thống dành cho học sinh hạng VIP.

- Đến, thống kê.

Tuấn Hào gật gù nói.

- Dạ, đại ca, yêu cầu quá cao, tiền đây, không thể thu đúng yêu cầu được, thậm chí là bọn em phải thêm vào miễn cưỡng mới gần đủ.

Tên này nói xong, chân tay run lẩy bẩy, mồ hôi ướt khắp mặt.

- Tao không cần, cho mày thêm mạng chia đều cho anh em. Mày nghĩ tao có cần để số tiền này vào mắt không, thậm chí mang vào nhà cầu tao cũng không cần. Còn về công việc, gặp người của hân, đánh hay đâm tùy thích, sẽ có người đứng ra giúp bọn mày. Thiếu tiền sinh hoạt cứ gặp tao.

Tuấn Hào nói xong vì một cái, tên kia chỉ thấy một cơn gió mát lạnh thổi qua người mình, Tuấn Hào đã không còn thấy bóng dáng. Đồng bọn sau lưng hân mắt đỏ hoe đã muốn khóc chặc cảm động trước tấm lòng "từ bi" phổ độ chúng sinh của Tuấn Hào, hận không thể biến thành Mỹ Nữ siêu cấp xinh đẹp còn trong trắng để Tuấn Hào hung hăng trà đạp mình dưới hạ thân

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Nhận xét

Mọi thứ vẫn diễn ra bình thường, người làm vẫn làm, người nện vẫn nện, việc ai nấy làm. Đúng như như gì mà tương lai dự đoán trước đó.

Đêm qua Tuấn Hào danh trấn hùng phong chinh phục ái nữ nhân đại chiến gần nghìn hiệp, sáng dậy thất lưng vẫn còn đau buốt. Tuấn Hào âm thầm lắc đầu, Mỹ Na bị tưới bao nhiêu tinh hoa sinh mệnh như vậy mà cái bụng cũng không có động tĩnh gì, quá buồn chán.

Và cũng dạo gần đây, Tuấn Hào và rất nhiều học sinh lập kỉ lục bỏ học. Nghỉ làm gì không cần biết, chỉ biết cần đóng đủ tiền học là ok rồi, còn việc của các anh, bọn tôi không quan tâm, kiểu thế.

Tuấn Hào muốn nhanh chóng giải quyết công việc ở đây rồi đi tìm mẹ, mặt mẹ chính mình cũng chưa gặp bao giờ, chỉ biết mặt qua một tấm ảnh chụp vội vàng, nhàu nát cách đây 15 năm. Đó là thứ duy nhất mà Tuấn Hào có về họ, Tuấn Hào cần biết vì sao bà ta lại bỏ rơi mình trong 15 năm nay, còn hai người nữa trong bức ảnh, họ là ai, còn người đàn ông này, khá giống mình, chắc ông ta là bố mình.

Tạm thời quên đi việc này. Vào việc chính đây.

Tuấn Hào âm thầm liên hệ với người của Hắc Bang, mua đồ với số lượng lớn, toàn vũ khí cận chiến. Trong đó Tuấn Hào tự chọn cho mình một thanh katana khá tốt. Bọn đàn em lần đầu nhìn thấy còn có chút lo sợ rồi sau đó là hong phấn, việc luyện tập Tuấn Hào đề thêm được phát huy đến cực hạn, Tuấn Hào chỉ cần đầu tư vào kinh tế còn đầu mọi việc Đầu Gấu đều tự xử lí.

Nếu bọn Hắc Bang mà biết vũ khí bọn chúng bán đc để chuẩn bị đem giết ngược bọn chúng thì có nện học máu mà chết không.

Tuấn Hào từ khi xuống núi, việc đánh giết là không thích, nhưng cái cảm giác giết người này, cũng thật là mát lạnh, hai thằng sinh đôi bữa nọ không biết đã chết cụ nó chưa, nhưng Tuấn Hào biết nếu bọn chúng vẫn sống, nằm giường quay tay có khả năng là rất cao.

Hà Huy không biết được thằng cha nó mua cho ăn gan hùm, tìm beo ở đâu mà dạo này khá là hồ báo, tuy động chạm toàn bị Tuấn Hào đánh cho sập mặt nhưng vẫn không chừa.

Tuấn Hào khi đối mặt với Hà Huy thường cảm giác được ánh mắt, hơi thở cực kì âm trầm, nguy hiểm đang quan sát mình, tuy vậy vẫn không mảnh liệt tới mức rần, muồi, rết ở trên núi cũng phải sợ như của lão già kia. Lúc ngủ lão ngáy như tiếng sấm nini, Tuấn Hào cảm nhận được sự nguy hiểm này cũng từ tiếng ngáy ngủ mà ra. Đủ biết lợi hại. ....

- Cảm thấy thế nào?

Một người đàn ông lưng dựa ghế, quay mặt vào trong tường, tay cầm lọ Vape hút, nhả khói đầy căn phòng.

- Khá tốt, tuy không nguy hiểm quá nhưng giữ lâu, tắt thành hại, cần chú ý để mắt, những việc còn con con như thế này, lần sau đừng bao giờ nhờ vả tôi.

Nhớ kĩ, tôi chỉ làm lợi ích của chị gái.

Người đàn ông kia thờ dài, quay mặt lại không nói gì chỉ nghe vút một cái, bóng dáng người nọ đã không thấy đâu, đã sớm lẩn vào trong màn đêm u ám. Đứng dậy ra khỏi căn phòng đi về một hướng khác, lọ Vape ở trong tay đã sớm vút dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Sắc trời

Gần đây hai bè phái của Tuấn Hào và Hà Huy xung đột khá nhiều, đặc biệt còn có sự nhúng tay của lũ côn đồ bên ngoài. Tuấn Hào gia tăng thêm mức độ tập luyện cho bọn chúng, ngày đâm máu đã sắp đến gần. ....

Trong một căn nhà hết sức xa hoa nhưng cách khá xa thị trấn, thoát nhìn có vẻ u ám bà tĩnh lặng.

- Chào! Lý cảnh sát.

- Hà Huy! Không ở nhà mà đập phá, người đến đây làm gì? Không có việc, mời đi. Đây không phải chỗ của trẻ con chơi.

- Lý cảnh sát, việc gì cũng phải từ từ mới như được. Biết người này không?

Hà Huy nói xong đưa tay vào túi quần móc ra một tấm ảnh (□□□), mắt nhắm lại, ngồi dựa lưng vào thành ghế sofa. Tên cảnh sát nhìn vào tấm ảnh chợt phần nộ, phần lớn là ghen ghét. Ta chẳng lẽ phải kém một thằng nhóc mười lăm tuổi? Hắn quay đầu nhìn vào gương, gật gù trong đầu thầm nghĩ mình cũng khá đẹp trai lại lại giống chó.

Đừng!

Chợt nghĩ đến cái gì đó không kiềm chế nổi phần nộ, đưa tay vào hắt rút súng ra, bắn một cái, gương vỡ tan rơi loảng xoảng xuống đất.

- Lý cảnh sát, cứ bình tĩnh, việc gì cũng có cách giải quyết, hai ta đều có điểm giống nhau.

Hà Huy nói xong, đưa tay cầm lấy tấm ảnh xé đôi, tay ra hiệu. Tên cảnh sát gật gù như hiểu ea điều gì đó. Ý kiến về khoản này, hai người khá giống nhau. Và còn nữa đều có đặc điểm chung là thích đút đồ vào túi quần.

- Kế hoạch ra sao?

- Giết, đoạt mỹ nhân. Hai việc nhanh gọn, nhưng còn có chút vấn đề, với lại với chức vụ của ngài công việc sẽ dễ dàng thực hiện.....

Cả hai thằng cứ ngồi buồn nước bọt với nhau, càng nói càng thấy hợp, cuối cùng thống nhất ý kiến. Căn nhà lại trở về với sự yên tĩnh của nó. ....

Chị cảnh sát xinh đẹp gần đây của chúng ta bận khá nhiều việc từ hôm đưa Tuấn Hào về nhà mãi tắm rồi đi mất, hai người không còn gặp nhau nữa. Cô đang đau đầu, dạo này số lượng vũ khí trái phép đang trào vào đây ồ ạt với một số lượng khá lớn, đến một chút manh mối cô cũng không tìm được. Dự báo thời tiết cho cô biết trong tương lai sẽ có điều chẳng lành. ....

Thế lực của Tuấn Hào đang vù đầu vào việc công của mình chỉ chưa đầy ba tháng, tên nào cũng to con, đô hơn hẳn. Từ bọn chân yếu tay mềm phát triển đến như hiện tại quả không dễ dàng.

Tuấn Hào nhìn sắc trời.

Màu hồng cho biết sẽ có việc chẳng lành.

Màu đỏ tượng trưng cho mùi vị của máu.

Màu xanh là sự yên lành.

Màu trắng tượng trưng cho sự hi sinh, chết chóc. Cùng một ý nghĩa với hai màu, hồng và đỏ. ....

Mỹ Na dạo gần đây đến tháng, chẳng thể tò te được tí nào, cũng vùi đầu vào trong trận chiến. Phát huy cực hạn sức mạnh của thân thể. Muốn mạnh hơn, Tuấn Hào biết phải tìm được một đối thủ tầm cỡ hoặc mạnh hơn chính bản thân mình.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 94: Trung thu ra mắt nhà gái

Vút!

Phập.

Thanh katana xé gió mà đi, bay ra từng đạo kiếm khí sắc bén. Tuấn Hào cả người ướt nẩy mồ hôi.

Dạo này tâm hồn lẫn thể xác không được thỏa mãn lấy một lần. Mỹ Na vì phòng ngừa vạn nhất có em bé nên bật đèn đỏ cấm giường đuổi Tuấn Hào không cho nằm bên cạnh. Vì nhiều lần " hứa hẹn " rồi thất hứa tò te hí hoáy cả đêm nên dạo này rút kinh nghiệm, khôn hẳn hơn những lần trước. ....

Trung thu năm nay sắp đến, từ nhà cầu đến ngõ ngách đường phố đâu đâu cũng thấp đèn náo nhiệt người ra người vào đông như kiến, tuy Trung Thu còn cách khá lâu nhưng người tụ tập đông vui thì không thiếu. ....

Trung thu mà thấy như lol Cô đơn nhìn bọn mất lol nó khoe Ước gì mưa gió tái tê Để cho gái gú bót khoe cái lol -----

Trung thu nay vẫn như xưa Vẫn ngồi máy tính từ trưa tới chiều

-----

Trung thu chẳng có gì hay Ở nhà lặng lẽ quay tay một mình Nhớ lại những lúc Xếp Hình Cùng con gấu chó của mình ngày xưa Ngày xưa 2 đứa mây mưa Mà giờ lặng lẽ tay đưa một mình Một mình ngồi đánh liên minh Khi nào thấy chán next hình quay tay

-----

trung thu trắng sáng như gương bác hồ ăn kẹo éo cho nhi đồng ăn xong bác mới bảo rằng nhi đồng mất dạy! đừng hòng tao cho

-----

gương kia ngự ở trên tường trung thu ai sẽ ra đường cùng ta gương cười rồi đáp thật thà người yêu không có, ở nhà đi con

-----

Trung thu đã đến liền kè Đây là cơ hội thả dê với nàng Năm dài chờ đợi em sang Cùng múa sư tử từ phập phang tung bùng Đầu tiên là thế óp lưng Tiếp theo là vết đèn từng cái mu Xong rồi nàng ngậm con k....u Thối bờ-lâu-dóp phù phù thật phê Bắt đầu giây phút dê mê Tùng tùng cắc cắc đi về... Thiên thai Năm dài mơ tưởng tương lai FA vẫn phải miệt mài quay tay

-----

Ngày mai là tết Trung Thu.

Mà nay mình vẫn thu lu một mình.

Ngắm cho thế thái nhân tình.

Alone buồn chán chỉ mình với tay.

Quyết tâm qua hết vụ này.

Quặp ngay một bé mặt mày nõ nang.

Thế rồi thu đến thu vàng.

Năm sau hú hí cùng nàng "á..." "ơ..."

P/s: Chỉ vì nổi hứng si tình.

Xuất ra cho sướng với tình của thu.

Trung Thu thơ tránh vắn u Nhưng mà làm thế cu (thiếu) nhi nó buồn

-----

Em à giữa tháng tám âm Cỏ vàng trắng sáng như tâm trí mình Biết bao kẻ muốn lừa tình Anh là quân tử xếp hình - chia tay Thích người là bởi tối nay Em là thừa ruộng anh cây suốt đêm Rồi sau 9 tháng êm đềm Nếu ra thành quả, chuồn êm cho lành

-----

Đêm nghe tiếng trống đầu đình Lại thêm tiếng hát ngỡ mình mộng du Thì ra sắp đến trung thu Thiếu nhi ca hát khắp khu xóm làng

-----

Thích được cùng em vào hotel Em nằm ngay ngắn ko lèo nhèo Hú hí cả đêm không biết chán.

Làm thơ tặng em cũng không bèo.

(Thơ by Vozer). .....

Nay, Tuấn Hào phải nói là phải" chuẩn bị " đi ra mắt ông bà già bên nhà gái cho nên từ giữa chiều Mỹ Na mặc kệ hấn bỏ về com nước.

Đã là trung thu thì nhất định phải có quà, không biết phụ nữ thì thích dùng thứ gì? Không biết có giống Tổ Tổ không. Khó lựa chọn, Tuấn Hào nhờ bọn đàn em lựa cả buổi chiều, hai tay rách không hết.

Nhà của Mỹ Na cũng bán hàng, chắc thứ gì cũng không thiếu, nhưng bày tỏ lòng thành kính với các bậc lớn hơn là cần thiết.

Căn nhà không quá được sang trọng, không to lắm nhưng mang lại cho người ta một cảm giác ấm áp và gánh phúc của một gia đình. Nhìn đi nhìn lại thì Tuấn Hào quyết định bấm chuông.

- Chào, cậu muốn tìm ai.

Một người phụ nữ trung niên đi ra mở cửa nhìn Tuấn Hào bằng cặp mắt dò xét khiến Tuấn Hào lúng túng không biết phải trả lời thế nào. Chào hỏi trước sau đó mới thốt ra hai từ.

Mỹ Na.

Nói xong lại im hơi lặng tiếng. Người phụ nữ như chợt hiểu ra điều gì đó. Chiều nay con gái cưng về khá sớm, lui húi ép mình cả buổi dưới bếp còn xem sách dạy nấu ăn vừa làm vừa đọc. Xong vào nhà tắm đến bây giờ vẫn còn chưa ra.

Thì ra bạn trai đã sớm có, đến tận bây giờ mới đưa về nhà. Nhìn hình dáng cũng rất tốt, hơn nữa nhìn vào túi quà toàn loại mỹ phẩm hàn hiệu mà bà nằm mơ mới có được.

Rất tốt, biết quan tâm đến người khác, việc của con gái không cần lo nữa

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Nó là một đứa trẻ tốt

Tuấn Hào nếu biết ý nghĩ của ba ta thì không biết sẽ phản ứng như thế nào. Đây chẳng khác gì định đem con gái bán đi để đổi lại mỹ phẩm a. Đem mỹ phẩm đổi mỹ nhân, lãi lớn.

Đi vào trong nhà, Tuấn Hào không ngừng đưa mắt dò xét. Người phụ nữ mời Tuấn Hào ngồi xuống rồi lại chạy vào trong bếp hí hoáy. Ngồi đối diện, một người đàn ông tóc gần như bạc trắng, trên trán đầy nếp nhăn biểu hiện cho một cuộc đời đầy suy nghĩ, nhìn kĩ ông ta khá là tuần tú, Mỹ Na chắc được thừa hưởng vẻ đẹp của ông. Tuấn Hào khó hiểu, nhìn ông ta như vậy, sao lại phải cưới một người phụ nữ có tư sắc bình thường như vậy.

- Cậu là?

Ông ta tháo cặp kính dành riêng cho người già xuống, Tuấn Hào đã đến từ lúc nào, đến tận bây giờ mới nói được hai từ, không khéo sau này có người đến rồi bị giết lúc nào không hay. Chỉ dám nghĩ không dám nói.

Ông ta im lặng, Tuấn Hào cũng im lặng. Người phụ nữ từ trong đi ra nhú mày, giồng bắt mắt.

- Cái lão già này, con rể pên chơi mà còn như vậy, bình thường hí hửng lắm mà. Thích làm bộ làm dạng sao. Ông xem.....

- Muốn dùng quà mua con gái của ta, nằm mơ đi.

Lúc này ông ta mới nói được một câu hoàn chỉnh, người phụ nữ hung hăng dậm chân rồi lại đi vào trong bếp. Xem ra chuẩn bị dọn chỗ, tối ngủ đuổi xuống nằm với táo quân.

Ông ta nói vậy cũng là đúng, chẳng lẽ phải quỳ xuống đất, tôi chỉ có một đứa con gái cưng này, mong cậu chăm sóc tốt cho nó, nước mắt nước mũi hòa lẫn vào nhau?

Mỹ Na từ trong phòng lên nhìn ra ngoài, đôi mắt đẹp đã sớm ướt chỉ sợ Tuấn Hào nói sai cái gì đó, hai người sẽ chấm dứt ai lo đường nấy.

- Không sao đâu con gái của ta, lão già đó mà dám.....

Người phụ nữ nhỏ giọng an ủi. Chắc bà ta là người xuất thân từ bộ tộc sư tử ở Hà Đông. Và ông ta chính là một điển hình của thanh niên Việt Nam. Đó là sợ vợ. Trong đầu bà ta đã sớm chấm Tuấn Hào làm con rể, nhìn con gái nước mắt dài ngắn không khỏi căng thên kiên định.

- Đến giờ cơm rồi, hai chú cháu các người vào.

Tuấn Hào cùng ông ta từ lúc tới giờ toàn nhìn nhau, thẳng đến lúc mẹ Mỹ Na gọi vào ông ta cũng không rời Tuấn Hào một câu, cứ như sợ Tuấn Hào ăn hết phần ông ta vậy.

Vào đến, Tuấn Hào hoa cả mắt, toàn món ngon, mẹ Mỹ Na bưng ra ba đĩa thịt màu sắc quái dị, chắc có vẻ "ngon lắm". Phía sau Mỹ Na lại ôm thêm một bát loa thịt nữa. Birt Tuấn Hào ăn rất trâu bò nên không tiểu công phu chuẩn bị lấy vài món.

Mỹ Na hôm nay mặc một chiếc váy ngắn đến bắp chân, ngại ngừng đứng phia sau lưng mẹ.

- Ăn thôi.

Mở đầu là ông già, nói xong lao đầu vào ăn, Tuấn Hào cũng vậy. Lão ta từ tốn, Tuấn Hào hùng hổ ăn, mẹ Mỹ Na nhìn vậy rất vui nhưng lại nhíu mày, con gái nhìn vào thức ăn do bản thân làm với ánh mắt chờ mong.

Bà gấp một miếng.

Ừc.

- Mẹ có việc, mọi người cứ từ từ ăn.

Nói xong đi thẳng nhà vệ sinh, đóng cửa cả rầm.

Ba người khó hiểu, không sao vẫn tiếp tục việc đánh chén. Mỹ Na ăn không nổi, chỉ chờ mong.

Và tiếp theo là ông già, sau khi gấp một miếng thịt kiểu "xông khói", tiếp tục theo bước mẹ Mỹ Na, mặc dù vẫn chưa ăn no.

Tuấn Hào nhìn bàn ăn, miễn cưỡng cũng được lưng bụng, gấp một miếng thịt to dùng nuốt chửng.

Ừc.

Tuấn Hào muốn khóc, đây là thịt hay là than, vừa mặn vừa đắng, vừa nãy nuốt chửng là lựa chọn cực kì thông minh.

Mỹ Na nhìn Tuấn Hào khuôn mặt vắn vẹo cực độ, vừa nãy cô đề ý chỉ là không muốn nói thôi, hai mắt ướt át, run người hỏi.

- Anh sao vậy.

Tuấn Hào không trả lời, nhìn sắc thái người đẹp, muốn làm quân tử nhưng không thể.

- Rất ngon.

Tuấn Hào nước mắt, nước mũi nuốt ngược trở lại. Cố nói nhưng vẫn không thể ra khỏi tầm mắt Mỹ Na.

Nước mắt lẫn dài, Mỹ Na xúc động, muốn đem đi đổ. Nhưng hành động của Tuấn Hào khiến Mỹ Na và cha mẹ của cô vô cùng kinh ngạc. Tuấn Hào cúi cổ vùi đầu vào ăn, chẳng lẽ bây giờ mới là ngon chân chính?

Reeng!

Chuông điện thoại réo ầm cút dứt suy nghĩ của họ. Tuấn Hào nhắc máy.

- Có biến, mày đang ở đâu.

Xung hô với Tuấn Hào bằng mày chỉ có thể là Đầu Gấu. Tuấn Hào tiếp tục nghe Đầu Gấu kể, mặt mày biến sắc, đang khổ sở ăn cũng quên luôn, chỉ nói một câu.

- Chuẩn bị kiếm. Tao đến ngay lập tức.

- Mỹ Na, anh rất xin lỗi, bây giờ anh có việc phải đi gấp.

Nó xong đi ra đến cửa, chợt dừng lại, quay vào ngẫm đấng nuốt cay ăn hết rồi rời đi.

Cả ba người đều nghỉ ngơi, việc gấp gì mà cần chuẩn bị kiếm

- Nó là một đứa trẻ tốt.

Ông già bây giờ mới kên tiếng, thờ dài nói, mẹ Mỹ Na nghe vậy vui mừng ra mặt

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Đến bao nhiêu tao giết bấy nhiêu

Tuấn Hào chạy như bay trên đường, chẳng mấy chốc đã đến phía sau trường học.

Người xung quanh đông đúc, chen lấn đứng xem, ai cũng giữ khoảng cách, sự việc náo nhiệt này, không có một thì cũng có hàng trăm, không cần báo cảnh sát, ghi lại làm cho bộ sưu tập càng thêm phong phú.

- Đầu Gấu.

Tuấn Hào lớn tiếng gọi, Đầu Gấu tay chân đang đánh đấm túi bụi, thân hình to lớn như con hổ lạc vào giữa bầy chuột, thấy Tuấn Hào đến nhẹ nhàng thờ một hơi.

- Anh em, bình tĩnh lão đại đến. Kiếm đây.

Nói xong ném thanh katana về phía Tuấn Hào.

- Lão đại đến, anh em xông lên.

Giết con bà chúng nó.

Mọi người xung quanh hoảng sợ rồi, từ đánh đấm bình thường chuyển thành chém giết, đây không phải là thứ điện thoại có thể ghi lại được nhanh chóng ba chân bốn cẳng bỏ chạy. Lão đại kia là ai, hình như rất có uy tín thì phải.

Là Nam thân.

Không biết ai hô to một tiếng, mọi người nhìn lại. Một thân người đen từ đầu đến chân, tay cầm thanh katana sáng bóng, từ từ đi đến.

Soái ca = Hot boy = anh chàng đẹp trai.

Suất = soái = đẹp trai.

Tuấn Hào cực kì tức giận, chuyện to như này đến giờ hắn mới biết, cũng còn may là có Đầu Gấu kịp gọi một tiếng, nếu không tổn hại nặng nề. Ta còn chưa đón trung thu với bạn gái a.

Bọn r r khôn kiếp.(r= rê rách).

Tuấn Hào bật chân dùng lực lao vào.

Phốc!

A...,a...

Một cái tay bay lên, hoa huyết rơi đầy trời, liên tiếp tay, chân, thậm chí là cả đầu người cũng bay lên. Máu chảy đầy trên đường, như một dòng suối huyết từ từ chảy về phía chỗ thấp.

Coi như lấy chúng mày tế máu cho kiếm của tao.

Bọn đàn em thừa thắng xông lên, sau bao ngày rèn luyện, một với một thậm chí là hai cũng không e ngại.

Đây không phải là học sinh bình thường, mà là côn đồ đầu đường xó chợ chính hăng.

- Có quân viện trợ.

Một tên hét to, đó là câu nói cuối cùng mà hắn nói ra được. Thanh katana đã đâm xuyên vào mồm hắn, thừa ra tận đằng sau.

Hắn vẫn há mồm to đùng, khó hiểu, chỉ vì một câu nói mà phải chết? Nếu có kiếp sau, ta nhất định sẽ khác.

Oe.....ộc.....

Có người yếu tim, nhìn không được sắc mặt cắt không còn giọt máu, nôn thốc nôn tháo, người khỏe mạnh cũng không nhìn được mà buồn nôn, nhanh nhanh mà rời đi chỗ chết tiệt này.

Tuấn Hào hai mắt đỏ ngầu, mùi máu này, dường như có một sự khiêu khích rất lớn với bản thân. Mỗi lần chém giết như này cảm giác thật mát tay, khác biệt lớn so với dùng tay không.

Đến bao nhiêu tao giết bấy nhiêu.

Vút.

Tuấn Hào lao nhanh vào trong bóng tối, mỗi nơi qua không có một ai tứ chi toàn vẹn cả.

Keng.

Kiểm của Tuấn Hào bị chặn lại.

- Mày vẫn chưa chết?

- Mong tao chết lắm à?

Tuấn Hào không nói gì, hai tên cùng Tuấn Hào đánh lúc trước, hiện tại còn một tên. Cả người ẻo lả, cứng ngoắc, chắc không được bao lâu.

Phụt.

Dư nghiệt còn lại của cặp song sinh, hiện tại đã bị Tuấn Hào giết nốt. Tiếng kiếm cùng xương va chạm nghe thật rộn người.

Hắn bị Tuấn Hào một kiếm chém làm đôi, nửa trên thì nặng nề rơi xuống đất, nửa dưới thì lực lao lên vẫn còn máu phọt lên tung tóe, hai chân vẫn chạy về phía trước một đoạn rồi cũng ngã xuống.

Hít.

Ai nhìn thấy đều hít một hơi lạnh, chỉ lướt một cái, cả người đối thủ đã chém thành đôi.

Chẳng lẽ đây chính là max E của Yasuo trong truyền thuyết?

- Thừa thắng xông lên.

Đầu Gấu gào to, xem chán rồi thì phải đánh. Không muốn ở cái chỗ nghèo này mãi thì phải thay đổi.

Tiếng kiếm va chạm vang lên trong màn đêm tĩnh lặng. Người chết chất thành đống, máu chảy thành sông. Một đêm không yên bình và đầm máu.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Không thể bị chiếm tiện nghi

Một buổi sáng đầy quý dị, cổng sau trường học như một lò mổ người, tứ chi văng khắp nơi, thậm chí cả đầu cũng có. Tóm lại không một người toàn thân.

Tuấn Hào cả người ướt đầm máu, tay cầm thanh kiếm sáng bóng đang run rẩy như thèm khát máu vậy. Đầu Gấu đứng bên cạnh không nói gì.

Cả hai từ trên nhìn xuống, mùi tanh của máu, người nôn pha trộn lẫn lộn, hướng trên trời bốc mùi lên.

Cảnh sát cũng phát sợ, cảnh tượng ghê ghớm này đã ghi vào đầu họ, sợ hãi và hốt hoảng, không một ai tiến lên thu dọn đồng hồ này.

Tuấn Hào tay cầm một người đã bị chém thành hai nửa ném xuống, tiện thể cho bọn cảnh sát thu dọn đồng thời cũng cảnh báo với lũ người của Hắc Bang luôn.

Đám người éo lá của Hà Huy đã bị đánh cho tan tác, mỗi đứa một ngã. Sở dĩ Tuấn Hào muốn diệt cái thế lực này là bởi vì thằng con trai không biết điều của hắn, và nữa là một nguyện vọng của lão già kia. Ba năm nữa mới bắt đầu thực hiện, thời gian ranh này phải dồn vào việc tán gái và tăng cường sức mạnh.

A.....

Mọi người ngẩng đầu lên trên, cái xác hai nửa như vật từ trên trời rơi xuống, Tuấn Hào và Đẩu Gấu đã sớm mất không thấy. ....

- Mẹ kiếp, lũ ăn hại, một thằng chưa 18+ đánh cũng không lại. Đi ăn cú* hết đi. Tồn thất lần này ai gánh. Bán vũ khí cho chúng, chúng chém ngược tụi mày. Nhục không? Out hết. Cả mày nữa, nếu không vương tao cũng đem mày chém nốt.

Hà Hạ mồm oàm oạp liên tục chửi mắng, Hà Huy mặt mũi xám xịt rồi đi đầu thâm mắng ứng là người già mồm toàn cú* với đá*. Nếu tao to hơn tí nữa thì lão già mày chỉ có ngồi xó i* ra mà ăn lấy.

- Tiểu Lý, như kế hoạch, có chút thay đổi, số người chết vượt qua số liệu mà tôi đã đoán trước.

Màn kịch hay bắt đầu.

Bụp!

Lại một cái đập bàn. Tiểu Lý ta tuy đã tầm này nhưng mỏng manh dễ vỡ lắm.

Đừng bao giờ gọi ta là Tiểu.* Xem chú thích. ....

Tuấn Hào không về kí túc xá mà về lại căn phòng trọ đã thuê trước kia. Vì chỗ này đã mua lại nên chủ nhà cũng không thay đổi vật gì, thỉnh thoảng chỉ vào dọn dẹp.

Tắm rửa thay quần áo, rồi lên lút đi ra ngoài. Một người con gái xinh đẹp ngồi hai tay chống cằm trên ghế đá về mặt suy tư.

- Chị cảnh sát, có việc.

Tổ Tổ giật mình trầm ngâm một lúc sau mới gật đầu. Nhìn nụ cười xán lạn của Tuấn Hào mà lòng đầy suy tư. Vốn định gặp Tuấn Hào để cảm ơn vì chuyện đột trước nhưng Tuấn Hào thật sự quá khó tìm, như vậy kết thành chị em tâm sự với Mỹ Na.

- Chuyện sau trường học, chắc cậu cũng biết?

Tuấn Hào gật đầu.

- Chuyện lớn như vậy, sao lại không biết.

- Kê ra tay thật ghê tởm, tôi nhất định phải bắt được hắn.

Tuấn Hào im lặng, không nói gì. Đột nhiên Tô Tổ tựa gục vào vai hắn ngủ mệt đi.

Vậy cũng ngủ được? Không thể để bờ vai bị chiếm tiện nghi.

Tuấn Hào sờ cái bờ ngực, bờ hông, thật vi diệu cái cảm giác, hôn trầm vài cái rồi cũng tựa đầu lên ghế đá mà ngủ đi.

Tổ Tổ bờ mi thân thể khẽ run lên, cái bờ hông cảm giác thật khó tả. Muốn nói nhưng không thể nói đành chịu chút ít thiệt thòi. Lúc này do quá mệt nhắm mắt vào mượn bờ vai hắn tí ai ngờ diễn biến tiếp lại như vậy.

Nhìn Tuấn Hào hơi thở đều đều, hai mắt nhắm, cảm giác bình yên từ trước tới nay chưa từng có

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 98: Bắt đầu khiêu chiến

Anh thường hay vẫn nằm mơ về một ngôi nhà.

Và một nơi còn đôi ta.

Nơi đó có anh cùng em xây dựng câu chuyện.

Cùng sẻ chia về những ước mơ.

Trên trời cao muôn vì sao soi từng con đường.

Hòa vào mây cùng gió đến đây.

Em đã nói sẽ ở bên anh thật lâu và chẳng thể quên được những vấn vương.

Tuấn Hào tỉnh dậy là lúc trời đã xế chiều, ngâm nga hát, Tổ Tổ nhìn và lắng nghe với vẻ mặt say mê, mặt dày mày dạn yêu cầu Tuấn Hào đưa về nhà.

Tuấn Hào gật đầu không do dự, cả hai cùng hướng về căn nhà nhỏ bên ngoài thị trấn. Trên đường, cả hai thực sự quá nổi bật nên đã thu hút được đa số ánh mắt. Đẹp cho một đôi trai tài gái sắc. ....

Căn nhà này, không phải là lần đầu tiên đến đây nhưng Tuấn Hào vẫn không khỏi cảm thán trước vẻ đẹp bên ngoài và chủ nhân của nó, không nên đánh giá từ cái nhìn bên ngoài bởi vì bên trong khá là bừa bộn.

Lợi dụng lúc người đưa về, mượn luôn cái lưng để ngủ, cảnh sát kiểu mẹ gì thế này. Chắc đây là thể loại mới của năm 201x.

Tuấn Hào đưa Tổ Tổ vào phòng ngủ, không khỏi hít mùi thơm rực rỡ phát ra từ đây. Trên giường, đồ lót cá nhân thi nhau bày ra trước mặt Tuấn Hào. Toàn một màu trắng, chỉ thật sự thuần khiết a! Hình như ngủ say quá rồi, tay vẫn bám mãi ở cổ Tuấn Hào không buông, đầu dúi chặt trong lồng ngực. Tuấn Hào định dùng biện pháp bạo lực nhưng không nỡ nên sử dụng cách khác. Bị Tuấn Hào vỗ mông cộng bóp ngực liên hoàn, Tổ Tổ vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại, cả thân khẽ run lên cảm cập, một mảnh đồ hồng da thịt lan dần khắp thân, khẽ ưm vài tiếng rồi lại thôi.

Tuấn Hào muốn mơ mơ màng màng nhưng lại bị tiếng chuông điện thoại khiến tỉnh. Công việc vẫn còn chưa hết. Trước năm sau, Tuấn Hào muốn diệt toàn bộ lũ côn đồ nơi đây rồi chuyển đi nơi khác.

Từ đêm nay Tuấn Hào coi như bắt đầu khiêu chiến với Hắc Bang. Nếu như thông tin Đầu Gấu thu thập và tình báo chính xác, việc đêm nay coi như mới hoàn thành một phần nhỏ rong đó.

Dường như cảm nhận được Tuấn Hào muốn rời đi, Tổ Tổ không biết lấy sức lực từ đâu để Tuấn Hào xuống giường nằm xấp lên. Tư thế này của hai người bây giờ phải nói là cực kì mờ ám.

Trời ạ. Đây là giả bộ a.

Tuấn Hào nấu cháo lười, này thì giả ngủ này, hôn cho Tổ Tổ cả người mê ly, Tuấn Hào mới từ trên giường bật dậy chạy mất, trước khi đi không quên đóng cửa. ....

- Hấn đi thật rồi.

Tổ Tổ cảm nhận sự mát mẻ, liếc đây có chính là mình trước kia không thích có gặp qua người khác giới. Biết yêu? Hơn nữa còn kém tuổi mình và còn là chồng của em mình.

- Ta hận, tại sao ta không gặp hấn sớm hơn.

Cái khuôn mặt, bộ dáng, tính cách ăn mặc, cư xử của Tuấn Hào cứ hiện lên trong đầu Tổ Tổ. Phải khó bản thân không chịu được ô ô ưo mặt xuống gối khóc lớn

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Lò mổ người

- Kiếm.

Phốc.

Tuấn Hào cầm thanh katana trên tay, tụ tập đủ người, vì phòng ngừa có chuyện không may xảy ra nên Đầu Gấu đã đầu tư mua riêng vài trăm cái mặt nạ

màu trắng, duy chỉ có Tuấn Hào trên đó còn có vài đường nét đen trông như một chiếc mặt nạ Hacker vậy.

Hơn trăm người chính tề bước đi, tay cầm vũ khí sáng bóng trong màn đêm hướng về trung tâm thị trấn.

- Bọn nhóc, đi mô lộn à?

Một thằng thanh niên đầu trần chân đất mắt toét xăm trổ đầy người nhìn thấy, kì quái hỏi.

- Mô mày.

- Mô tao, haha, chuyện hài vi ci eo (vc) nhất năm đây, mày có.....

Phụt.

Máu tươi từ cái cổ mất đầu như núi lửa phun trào phọt lên. Tên xăm trổ chưa kịp nói hết lời thì bị Tuấn Hào đưa xuống địa ngục để giải bày nốt với diêm vương phần còn lại.

Cảm giác từ thanh kiếm truyền đến tay Tuấn Hào thật mát lạnh, đương nhiên Tuấn Hào sẽ không chạm lưỡi vào nó để tăng lên sự ham muốn giết chóc của mình. Dám chém người như thế này, chỉ có thể là Tuấn Hào.

Bọn đàn em đằng sau cũng ham muốn không kém, trận trước đã nhìn thấy quá nhiều rồi nên không còn sợ hãi nữa mà thay vào đó là sự kích thích của bản năng giết chóc.

- Ặc. Anh em, lên, giết hết lũ nhóc này.

Đồng bọn của tên xăm trổ hết sợ hãi hô lớn, gọi người xông lên. Tay vớ dao, kiếm, dùi tì, mọi thứ có thể làm vũ khí đánh người. Thời này, còn đồ đánh nhau phải cầm tông.

- Lên.

Tuấn Hào ăn miếng công đầu, hô to xông lên trước, lướt qua chỗ nào, máu chảy người toi ở chỗ đó.

Đây chính là Best Dasua VN phiên bản ngoài đời thật.

Bọn còn đồ kia vì vũ khí hạn chế nên thành phần bị ăn đòn đau với chém giết khá nhiều, người đến càng lúc càng nhiều, Tuấn Hào chém giết càng ngày càng thống khoái, không biết khắp người máu bắn tung tóe đã sớm ướt.

Khu chợ này, đêm nay chính là lò mổ người thứ hai.

Dù có thể nào, Tuấn Hào cũng không suy nghĩ gì cho bọn hần, ai bảo bắn hần đi nhầm đường.

Từ xa, Tuấn Hào cảm nhận được một mùi cực độ nguy hiểm, tuy không hiện thân nhưng cảm giác chèn ép này khiến cho Tuấn Hào cảm thấy khó chịu. Không ổn, cứ tiếp tục không phải là biện pháp hay.

- Tất cả rút, Đầu Gấu theo tao.

Đội bọn đàn em đi xa. Tuấn Hào ra sức chém giết rồi chạy trước Đầu Gấu, đến khi không còn cảm nhận được cái mùi lúc nãy nữa. Lúc này mới nhẹ nhàng thở một hơi Đầu Gấu nghi hoặc nhưng cũng không nói gì, chợt nhìn thấy tia sáng lóe ra từ mắt Tuấn Hào rồi biến mất đằng sau chiếc mặt nạ.

Cùng Đầu Gấu đi đến những địa điểm đã điều tra được, cả hai chém giết được thoải mái, Đầu Gấu đã thấm mệt, Tuấn Hào cũng cảm nhận được có chút tê dại.

Thắng đến gần 1h sáng, việc chém giết mới dừng lại, Tuấn Hào bày trò khiêu khích, những tên bị chém không toàn thân bị Tuấn Hào mang ra quảng trường xếp thành ba chữ lớn.

Diệt Hắc Bang.

Từ xa xa vọng tới tiếng còi xe cảnh sát.

- Lũ này, mũi thính thật.

Tuấn Hào thầm nhủ. Xong vẫn tiếp tục việc chém giết riêng của mình. Ngay lúc này Tuấn Hào hai mắt đỏ rực quý dị, mặc dù được chiếc mặt nạ che đi nhưng khi chạm tới người Đầu Gấu, hần liền sinh ra cảm giác sợ hãi.

Cảnh sát đến xuống khỏi xe, liền thấy kinh khủng, mặc dù tâm lý đã chuẩn bị nhưng vẫn không khỏi ngáy dại. Sợ vãi đái ra quần.

Trong bóng đêm dày đặc, một người thân mặc đồ đen đứng đó, khuôn mặt đeo chiếc mặt nạ trắng. Khi cảnh sát soi đèn đến, bóng người đó lại lẩn tránh ra chỗ khác. Thậm chí dùng súng uy hiếp thì cũng bắn trúng người khác.

Bắn cũng không xong, đêch hiểu bọn nó làm cảnh sát cái con mụ gì.

Tuấn Hào tuy cũng có súng nhưng chẳng biết vút đầu cmnr, muốn tìm nhưng lại hỏi, căn bản vì lười quá.

- Người kia, anh có dám đứng lại???

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Hắc là ác ma

- Người kia, anh có dám đứng lại???

Câu thứ hai vang lên, Tuấn Hào vẫn đứng yên chỗ cũ, làm như không nghe thấy, âm thầm giật mình, chẳng lẽ ham chiến quá mặt nạ rơi đi mất hay là nó quá mỏng?

Tổ Tổ từ khi nào đã bước ra, tay cầm súng chĩa về phía Tuấn Hào yêu cầu, hai tay run rẩy bầy, cô nhận ra người đeo mặt nạ trắng này là vị trên người của hắc có một mùi vị rất quen thuộc, mặc dù nó đã phai nhạt đi rất nhiều và lẫn lộn vào trong mùi máu tanh, cô yêu hắc, một người đàn ông kém mình ba tuổi này, vì vậy mọi thứ về bản thân hắc cô thuộc rõ như lòng bàn tay. Nhưng khi tra hồ sơ của hắc thì không có bất cứ một bối cảnh gì hoặc cha mẹ của hắc đã bị giết hai hay một loại thân phận đặc thù khác. Khi cô nhờ người tra giúp, kẻ có quyền lực cao như cha cô cũng không biết.

Hồ sơ là một thứ rất đặc thù, mỗi cá nhân đều phải có được giám sát qua vệ tinh tiên tiến nhất của nhân loại, sóng siêu khỏe thậm chí là mạnh hơn cả tia X quang. Mỗi hồ sơ sẽ ghi chép về bối cảnh của người đó và những việc nổi bật chứ không phải như kiểu đi WC hay đi nệm cũng ghi vào. Chức năng phân tích hình ảnh là cá biệt nhất. Đây chính là sự bá đạo của loại vệ tinh này. ....

Naaaaaa.....ní...?(tiếng Jav).

Bất ể là ai trong số cảnh sát ở nơi đây cũng đều giật mình, chẳng lẽ đây là người quen của Tổ cảnh quan? Vụ này to rồi. Nhưng nếu có nhúng tay sẽ im hơi bất tiếng nhanh hơn.

Chuyện nhà thì cứ để người nhà lo. Bọn ta không có hơi lo chuyện bao đồng.

Tuấn Hào trong lúc đang mơ hồ không để ý, Tổ Tổ liền đi đến, hai tay đưa lên muốn tháo chiếc mặt nạ xuống, phải nói ý định này phải là cực kì liều lĩnh, nếu một người mười lăm tuổi bị coi là kẻ sát nhân chém rơi đầu người không nháy mắt thì phía dư luận sẽ làm thế nào, cho dù là con nhà thủ tướng hay chủ tịch nước. Cùng lắm là thoát chết, ngồi tù chung thân ngày ăn ba bữa đòn.

Tuấn Hào nhanh chóng phản ứng, chạy ra một góc khác thoát khỏi đôi tay xinh đẹp đầy quyền rũ đó.

Quay lại nhìn đôi mắt đầy lệ, cả người run rẩy, Tuấn Hào cứng rắn quyết định đây không phải là lúc mềm lòng.

Đầu Gấu bên cạnh chắc bị "cảm động" quá mức nên nằm giả chết dưới đất.

- Anh em, giết nó.

Từ xa người của Hắc Bang đến hô giết âm ỉ, con mụ nội nhà nó, Tuấn Hào không biết bao nhiêu kẻ đã hô câu này với mình đến giờ đang đi bồi diêm vương xây nhà vệ sinh cấp bậc 5* loại vip rồi.

Tuấn Hào nhặt hòn đá bên lề đường khi tên đó lại gần thì hòn đá to cỡ nắm tay bay với tốc độ cực nhanh xuyên qua mắt hắc, để lại một cái lỗ vực lớn.

Mặc kệ bọn cảnh sát dùng súng đe dọa Tuấn Hào vẫn lao lên phía trước, thanh katana không ngừng đưa lên đưa xuống ngũ chi văng xuống chất thành đồng lớn, một tên đâm lên bị Tuấn Hào túm tóc được nhấc bổng lên.

- Dừng lại.

Lũ cảnh sát bức bối hô lớn, Tuấn Hào không quan tâm, tay không dùng kiếm nhỏ đầu hắc lên, mạch máu xương gắn vào cùng đầu lộ ra rỉ ròi xuống.

- Hắc không phải là người.....hắc.....hắc là ác ma.

Một nữ cảnh sát tư sắc cũng không tởm thét lên rồi ngã đất bất tỉnh nhân sự.

Nếu như ngày thường, khi nghe câu này Tuấn Hào sẽ gân cổ lên cãi tao là cung bọ cạp nhưng ít nhất bây giờ không phải.

Đừng...đừng...đừng...

Vài tên cảnh sát lo sợ quá mức nên giật súng. Tuấn Hào do không để ý nên đã bị trúng đạn, cả người tê dại hẳn đi, lao đảo nhấc Đầu Gấu lên chạy về phía màn đêm u ám.

Cảnh sát phóng ô tô đuổi theo nhưng không được, Tuấn Hào lợi dụng kích cỡ thân thể chui vào những góc ngách lẩn tránh.

Lại một đêm không yên bình

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Bị thương

Bụp.

Tuấn Hào xách theo Đầu Gấu một mối ngã xuống đất, trên người có vài cái lỗ như tổ ong, máu không ngừng tuôn ra. Đầu Gấu nặng nề lôi Tuấn Hào đến địa bàn, gọi anh em đưa Tuấn Hào vào viện, vì sau con khát máu, trên người có vài lỗ thủng, khát máu rồi lại mất máu. Hải thật, đây có phải luân hồi.

Hơn trăm người lúc một hai giờ sáng đứng đầy chật nick cửa viện, để tránh tin tức truyền ngoài, Tuấn Hào đã dùng một cục tiền xanh chói mắt phong tỏa tin tức. Bọn bác sĩ trực ca đêm cũng khá biết điều, lặng lẽ sơ cứu trong đêm.

Thế đeo nào toàn y tá, sờ soạn cả người Tuấn Hào chán chê mới cấp cứu, cũng may Tuấn Hào mang dòng máu võ giả nên may mắn nếu phải người bình thường thì đi cùi con bà nó rồi.

Đến rạng sáng vẫn bình yên, bọn cảnh sát óc chó kia không có đến, hơn trăm người đồng thanh nếu Tuấn Hào xảy ra mệnh hệ gì thì sẽ xan bằng đồn cảnh sát. Xây một cái nhà vệ sinh công + lớn nhất thị trấn. Không thu tiền, free phí vào cửa, bắt bọn cảnh sát hàng ngày chùi quét, lau dọn.

Cả bọn ngồi từ đầu đến cuối hành lang ngủ, vài cô y tá liếc mắt đưa tình mong hơn trăm anh em trà đạp lấy một đêm vui vẻ nhưng bị trừng mắt, hoảng sợ nên vào sờ mó Tuấn Hào từ đầu đến chân, động phải con cu thì âm thầm kêu khủng bố, đưa tay hoạt động nhưng vẫn không bá vương nghênh thương cung, chán nản kêu quần lên về phòng nghỉ.

Tuấn Hào không biết rằng bản thân phải chịu ủy khuất, tách một cái con cu được ghi hình trong điện thoại, lưu trữ ngày đêm thương nhớ.

Bọn Đầu Gấu vừa chop mắt thì bị tiếng giày cao gót gõ trên sàn thức tỉnh.

Cô ta đến đây làm gì?

Đầu Gấu ra hiệu bọn đàn em chặn lại. Cô ta giờ súng ra, cả người run rẩy nói.

Tránh ra, tôi muốn gặp hần, nếu không đừng trách tôi.

Vẫn không, vài tên vẫn đứng như trời trồng.

Đừng!

Một thanh niên nào phải bị bắn vào đùi ngã xuống. Đồ ngu, bảo tránh không tránh còn thích đùa dai, đừng tưởng phụ nữ yếu đuối mà ngon, dễ bắt nạt. Bị bắn oan, lại thêm một anh đẹp trai nhập viện.

Ốc chó là có thật.

Tổ Tổ bắn xong cả người ngồi dưới đất, khóc lớn không biết tam giác trắng dưới váy đã lộ ra nhưng không ai thèm để ý, vào nhà tắm nữ sinh thiếu đáo rì. Full màu luôn.

Đầu Gấu lắc đầu, đây là mối tình tay ba vĩ đại, biết Tuấn Hào cũng không có chuyện gì nên rút người ra về, lần trước bị đánh như từ vẫn còn sống nhăn răng.

Thấy người đi, Tổ Tổ vui mừng đi vào, không khỏi cười khi trên người Tuấn Hào đầy vết son môi, cả ngực đã được băng bó cũng thế. Mặt Tuấn Hào tái nhợt không còn chút hồng, băng thấm máu tươi tràn ra một vũng, hét lên rồi khóc lớn vong vọng cả bệnh viện nhỏ. Các y tá thường trực tưởng có người chết chạy tới cũng không khỏi lắc đầu. ....

Mỹ Na bao lần gọi điện nhưng toàn thuê bao, vợ tạm một người hỏi Tuấn Hào ở đâu, không ngờ vận may nghịch thiên, vợ trúng phải tên đàn em của Tuấn Hào đang đi 30shine cắt tóc của gái.

Hôm nay, còn ba ngày nữa là trung thu định hẹn Tuấn Hào đi chơi, nhưng khi biết Tuấn Hào đang trong viện, nước mắt giàn dụa chạy thẳng tới. ....

Tuấn Hào đang trong trạng thái hôn mê nhưng cơ thể lại không ngừng hoạt động, từng miếng vết thương tua ra những mạch nhánh liền lại có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nhưng băng bó che hết con mẹ nó rồi nhìn cái cọng lông à.

Huyết thống đặc biệt, cứ mỗi lần như vậy Tuấn Hào lại mạnh lên không ít, đang ngủ nhưng vẫn thoải mái rên rĩ một tiếng như thiếu nữ phát xuân

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Sức mạnh của tình yêu

- Lại thêm một người, hôm nay là đám ma ai vậy, khóc với chả lóc.

Một tên nam bác sĩ sáng sớm ra vừa mới đi làm, đến công gặp ngay một cô học sinh khóc lóc, đòi gặp bạn trai. Đã vậy còn không miêu tả kĩ, chỉ nói là rất đẹp trai và bá đạo, hôm qua vừa mới bị gái đá, sáng ra bị vậy đã làm hỏng hết hình tượng đẹp trai lại lại như chó của ta.

Bộ chả lẽ ta không đẹp trai sao? .....

Từ lúc Mỹ Na nghe tin, chỉ vội vàng về phòng thay quần áo, hôm nay định đi chơi, mặc cái quần đùi khá ngắn, sợ sẽ phản cảm khi đến đây, nên cả giày cũng không kịp đeo, chân trần trên đường chạy đến, bàn chân nhỏ bé xinh xắn máu chảy đầm đìa, khóc lóc đi tìm Tuấn Hào vớ ngay một em y tá điện nước khá đầy đủ, hỏi tìm ngay một anh khá đẹp trai. Chính cô y tá này tối qua vừa sờ chim Tuấn Hào nhưng không có phản ứng nếu không sẽ là một đêm tình thú đầy kích thích và bạo lực. Đồ mặt chỉ đường cho Mỹ Na rồi đi về phòng đóng vừa cách âm thật chặt, cùng mấy cô y tá đêm qua tự thỏa mãn (thâm du đấy).

Cửa phòng mở Mỹ Na bước vào, thấy Tổ Tổ mỗi một dựa lưng vào ghế mà xoa bóp cho Tuấn Hào, nhìn mặt, vải băng trên ngực đầy vết son, một con lừa ghen trước kia chưa từng có nhưng rất nhanh bình tĩnh lại.

Tổ Tổ cũng không có để ý, Mỹ Na liếc nhìn thêm, mắt chị Tổ Tổ đỏ, chắc khóc cũng nhiều hơn mình.

Mỹ Na đâu phải loại người ọc bá đạo. Cũng biết chị Tổ Tổ rất có tình cảm với Tuấn Hào giống như mình vậy, yêu từ cái nhìn đầu tiên nhưng không thể. Không thể chia sẻ Tuấn Hào với người khác, anh ấy là của riêng mình, với lại nhà nước cũng không cho phép.

Nếu không gặp trước Tuấn Hào, nếu không xảy ra cái quan hệ xã giao kia, mà điều đó đến với chị Tổ Tổ trước thì sẽ thế nào?

Đến đây, những giọt nước mắt hạnh phúc và chua xót lại rơi xuống. Hạnh phúc đã đến với chính bản thân trước..... ..

Đàn bà là một loại động vật khó lường trước.

Khi chưa biết mùi ân ái thì lo sợ.

Khi biết mùi thì ngày đêm mong chờ, khao khát.

Đây chính là điểm khác biệt. ....

Tuấn Hào cảm nhận được cơ thể xảy ra biến hóa khá lớn. Dạn bắn xuyên người vào những chỗ yếu hại nên trong cơ thể tới giờ đang trong mức vận động cực hạn. Miếng vết thương lành rồi lại nứt ra. Máu cũ đang được tái tạo. Cả người toàn thân ngứa ngáy như lửa nóng. Bộ hạ dựng đứng lên cũng như thèm muốn nhưng cũng may phía đó có cái bàn ăn che khuất.

Nếu không người nhìn thấy sẽ có cái cảm tưởng gì.

Dừng lại rồi.

Cơ thể Tuấn Hào dừng hoạt động, nhịp tim cũng vậy, máu báo kêu lên bíp bíp ầm ầm.

Bác sĩ.

Cấp cứu.

Tổ Tổ nhìn vào, hoảng sợ hét lên, Mỹ Na từ ngoài cửa cũng lao vào.

- Chị Tổ Tổ, có chuyện gì vậy.

- Máy.....máy báo.....nhịp tim.....dừng lại rồi.....a...

Cả hai hoảng sợ thét lên, không tự chủ lại nước mắt giàn dụa.

Bác sĩ cả nam lẫn nữ chạy tới nhắc Tuấn Hào vào phòng cấp cứu nhưng không thể. Cũng quá hoang đường đi. Người mà như cục sắt vậy.

Rắc! Rắc! Rắc!

Tiếng thật rợn người.

Xương Tuấn Hào hợp rồi lại vỡ vụn, cái tạo thể chất đàn hồi của thân thể. Có đau nhưng cũng có sáng khoái.

Bác sĩ không còn cách nào khác ngoài cấp cứu ngay tại đây, máy trợ tim hạ xuống chỉ thấy cả vùng ngực lõm sâu xuống tựa như cơ thể đã vỡ nát vậy.

Cầm máu.

Cả người Tuấn Hào đâu có lỗ thủng thì máu theo đó mà rơi ra, ướt cả một vùng nhà. Tuấn Hào sắc mặt trắng bệnh, cả người đã như không còn dấu hiệu sự sống.

5p.

10p.

15p.

30p. ....

Gần một tiếng trôi qua, vẫn không có động tĩnh gì, cả nhóm cấp cứu lắc đầu.

Tổ Tổ và Mỹ Na do quá thương tâm nên cơ hồ đã ngất đi. ....

Rắc! Rắc! Rắc.

Xương cốt Tuấn Hào vang lên lần nữa, trong cơ thể trống rỗng đã được dòng máu mát lạnh mới tái tạo chảy khơi thông, cảm giác như một con quái vật tỉnh giấc từ giấc ngủ ngàn năm.

Bíp! Bíp.

Có dấu hiệu của sự sống.

Cấp cứu, hồi sức.

Lời này như ma thuật chui vào tai gai người con gái, ngất đi rồi lại tỉnh dậy.

Con mụ nó đây chính là sức mạnh của tình yêu.

Đôi lời cuối chương: Tạm thời ta ít ra ch mới bộ này, tập trung tinh thần vào bộ HACĐ Truyện. Theo dự định tới là sắp đc Lão Mìn thưởng và ta sẽ lên Nguyên Anh. Đến đó là ta sẽ lập một cái Sắc Lang Hội. Và bộ HACĐ Truyện ta viết dự định là sẽ tặng cho lão Xoãn bên đó. Cảm ta đã dẫn dắt ta trong thời gian đầu tại YY APP này

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Chuẩn bị cho ngày mai

Đã tới lúc ta quay về.

ĐCTN chap103. ....

Tuấn Hào ngủ trọn vẹn gần một ngày. Tỉnh dậy có người đẹp nằm cạnh bên. Khóc lóc một hồi nói này nọ mới thôi rồi cùng Tuấn Hào về trường. Kênh tin tức cùng báo chí đưa tin về vụ chém giết trước tết trung thu, nói đây là vụ án kinh hoàng nhất từ xưa tới nay tại khu này. Để đảm bảo một tết trung thu trọn vẹn cho trẻ trâu yêu cầu các cơ quan công an phòng thủ nghiêm ngặt, bố trí lượng phong tỏa khắp nơi.

Tuấn Hào xì cười, kinh hoàng căng củ cọt. Cứ đợi đi chính đêm trung thu sẽ càng hay và hot hơn nữa. Nên yêu cầu chuẩn bị thêm nhà báo và máy quay phim mới phải.

2 ngày nữa đếm ngược. Tết trung thu bắt đầu.

Tuấn Hào để ý Mỹ Na, không có bất cứ một câu hỏi nào ngoài lề ngoại trừ vài lời quan tâm tới bản thân mình. Dường như Mỹ Na không biết gì cả. Hay là biết nhưng chỉ cố giữ im lặng.

Đội Mỹ Na ngủ hân, Tuấn Hào lặng lẽ bước xuống giường đi về phía cổng trường. Dạo này thời tiết thay đổi nên trời khá lạnh. Ngoài đường một bóng dáng cô em mất mẹ cũng chẳng có. Chắc là vì vụ mà Tuấn Hào gây nên hầu hết tất cả đóng cửa ở trong nhà chịch chịch. Mặc dù có cảnh sát nhưng chẳng thằng cha nào nào phăng đi ra ngoài ngoại trừ muốn tìm cảm giác mạnh. Công an nhiều khi cũng không nên quá tin tưởng. ....

Cục cảnh sát.

- Tổ Tổ em không sao chứ?

Tổ Tổ nhìn vói về mặt chán ghét, một tá hồ sơ như thế này không sao mới lạ hỏi ngu vcl.

Theo như kế hoạch mà Hà Huy đưa ra, Tiểu Lý đã bắt đầu hành động rồi, Tổ Tổ vẫn không trả lời hân, cứ c miệng đi rồi lát nữa anh đưa mày lên giường xem mày cảm được bao lâu.

Tổ Tổ dường như vẫn không để ý, lần này sai lầm của cô chính là ở chỗ này. Tiểu Lý từ khi nào đã vòng ra sau lưng cô rút súng từ đũng quần ra và bịch.

Tiểu Lý vác Tổ Tổ đi ra ngoài. Mọi người lại hiểu lầm tưởng họ đo về giao nên cũng không để ý nên việc ạ đấy làm. Tiểu Lý mừng như con chó đói lâu ngày vớ được cục ☐☐☐☐cút ném người lên xe rồi bấm còi inh om cút thẳng. ....

Reng reng!

Tuấn Hào ngạc nhiên vì gần nửa đêm có điện thoại tắt máy mấy lần nhưng vẫn bị gọi lại.

Alo?

Lô cái mụ nội mày, nửa đêm gọi cái đéo gì, nhầm số rồi.

Reng reng!

Alo?

Alo cái mụ mày mua điện thoại à.

Alo?

Mụ mày, mua tivi không. Hãy đến với điện máy xanh.

Haizzzz.

Tuấn Hào chỉ nghe được tiếng thờ dài ở đầu dây bên kia, sau đó tắt máy hân. .... Sáng ngày sau, Tuấn Hào lệnh cho Đầu Gấu đem người ra tập luyện, ngày hôm nay không thể buông lỏng được nữa, hình thức có vẻ đã man hơn thường ngày.

Tuấn Hào chỉ cho chúng tập đến trưa rồi dặn dò cho nghỉ. Thằng nào có dao về mài, có kiếm thì chuẩn bị, có gì mang nấy, vùng nòi vùng chảo mang đi cũng được còn củ vủ.

Tất cả thời gian ở đây chỉ để chuẩn bị cho đêm mai.

Tất cả là do chúng mày động vào tao trước nên không cần phải hối tiếc gì cả.

Chuẩn bị bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Người đẹp bị bắt cóc

Lâu lâu viết mịa nó lấy chap. Đạo này bận làm marketing Facebook với tháng 8 facebook quét acc Mạo danh của trẻ trâu nên thu nhập hơi khá. Vô truyện YY cũng thấy có VIP thu nhập nên quay lại.

Cầu like, cầu view, cầu Top a. .... Nửa đêm, Tuấn Hào khá bức mình vì 1 thằng spam điện thoại. *** má thằng bán thế nào nó lại cài nhạc chuông Điện Máy Xanh nên đã muốn đập điện thoại rồi.

Bạn muốn mua tivi.

Đến điện máy xanh.

Bạn muốn mua tù. .... Tuấn Hào bức mình nhắc máy, nếu còn vợ vẫn thì đòi đòi kiếp kiếp sẽ không dùng điện thoại nữa.

-Tối, phóng cái rắm a.

Tuấn Hào nói đầu bằng một câu thơ tục.

Đầu bên không nói gì, chỉ nghe thấy tiếng thở dốc ồ ồ của một người, dường như là con gái đi.

-Tuấn Hào, rắm cái gì. Nghe đi, bạn gái mày, đang trong tay tao, phần nộ sao, cứ bình tĩnh rồi sẽ có clip 16p full HD không che cho mày. E hèm, đáng người khá nóng bỏng đó, thử nghĩ xem một vụ vật trên giường thế này lên con kích dục sẽ thế nào nhi? Muốn cứu, không có khả năng. Đến đây, bên ngoài thị trấn tao chờ. À nhớ kĩ, muốn người còn nguyên vẹn thì tốt nhất đừng làm liều.

Tít tít.

Bạn gái?

Tuấn Hào phóng như bay về trường ngó Mỹ Na vẫn còn, bạn gái nào, thằng này đui mù sao. Ngoài thị trấn, một cái địa chỉ ngắn ngủi, bầu trời về đêm hơi u ám hơn thường ngày xa xa một mảnh trăng đỏ rực. Đêm nay vẫn phải tái diễn sao.

Điện cho Đầu Gấu chuẩn bị, triệu tập đủ. Tuấn Hào đi đến ngoài thị trấn. ....

Lão Lý cảnh vẫn theo kế hoạch của Hà Huy bien kịch mà diễn. Bắt cóc Tổ Tổ tưởng như không thành, ai ngờ lại dễ như vậy. Liều mới ăn nhiều, thành công trong tích tắc. Hấn cho Tổ Tổ uống một loại thuốc ☐ kích dục mới sản xuất bên Mĩ về dịch nghĩa ra là Dạ Hương, để cameranhằm lẫn với dung dịch vệ sinh phụ nữ nên nén nó thành dạng viên để dễ uống.

Chuẩn bị một cái camera ☐☐ làm clip 16p full hd đặt ở góc bàn, nhìn Tổ Tổ kích dục cả người ửng hồng lần qua lần lại lòng thêm muốn của hấn tăng lên không ít ☐☐.

Ta mà không biết chịch gái thì uống một đời làm trai a.

Như kiểu Mỹ nhân và dã thú.

Người hấn đã bố trí đầy đủ chỉ cần có biển, dao ☐ chém là bay đầu.

Hấn lúc này cời trần đi ra ngoài phòng khách ngồi hóng tin tức. .... Tuấn Hào tay cầm kiếm đi đến, bên ngoài trong rừng cây từng tiếng vang xột xoạt. Tuấn Hào cười lạnh, trò này cũng qua xưa đi.

Nhặt từng viên đá to lên ném vào chỉ nghe thấy tiếng kêu a á đau đớn. Tuấn Hào biết vị trí xông vào, thanh katana vung lên chớp nhoáng vài phút.

Hơn hai mươi thanh niên cứng bị mất đầu.

Khát máu quá a.

Đùng.

Một viên đạn bắn trượt Tuấn Hào, cũng nhờ né tránh nên thoát được nếu không thì có thể sẽ là đầu mà nhắm.

Tuấn Hào lại cầm đá phang túi bụi, xả đá như súng máy. Một viên đá ném trúng đầu xuyên ra phía sau. Tên kia ở đó có một cái lỗ hồng lớn to bằng cái ống xả. Đây mới chân chính là xạ thủ a.

Ở xa, đã nghe thấy tiếng dao kiếm vang lên. Đầu Gấu cũng đã hành động, hơn hai giờ sáng ☐ người ẩn nấp đã không còn một ai. Còn thì cũng chạy mất dép.

Chiến lợi phẩm thu được là vài đôi tông cổ. ....

Hà Huy test thử độ chịu đựng của thuốc mệ quá nên ngủ đi, mải không bắn vẫn cứ rần rần như vậy nên ngủ quên mệ mất. Nếu biết người mình bố trí đã chết không còn một ai không biết có tức quá mà chết không ☐.

Rầm.

Một cái đập cửa làm hấn tỉnh giấc, nhìn một cái đầu lẩn lờng lốc vào hấn sợ quá hét lên. Dự cảm không ổn, hấn chạy ra ngoài ngõ ngang vừa lúc bị Đầu Gấu hùng hổ đập một cái lại lẩn vào.

A....a... Đau đớn cùng sợ hãi, Tiểu Lý run cầm cầm, khuôn mặt mà hấn không muốn nhìn thấy nhất bước vào.

Tuấn Hào đi vào, đây tiên là đá cho hấn thêm vài cái rồi.

-Người đầu.

Hấn làm gì còn tâm tình mà lên mặt, ngoan ngoãn như một con chó quán chủ may ra còn có thể giữ cái mạng. Thằng súc sinh Hà Huy, đạo diễn như cục shit, ta có chết cũng phải lỗi cả nhà người xuống.

Đi vào trong, Tuấn Hào thấy Tổ Tổ hai tay bị trói, cả người đỏ ửng rên rĩ, lộ ra cảnh xuân trắng nõn cái quần lót.

-Thuốc giải.

Phốc.

Lại một cái đấm

-Không có. Đây là thuốc loại mới, không có giải.

Tiếp một đòn Tiểu Lý lẩn trên sàn.

Mặt bàn có hai vỉ thuốc thơm ngát. Chắc chắn là đây đi, một cái cho nam một xái cho nữ.

Tiểu Lý khó hiểu nhìn Tuấn Hào, bóc hết cả hai vỉ thuốc ra tay. Tiếp đó hấn hoảng sợ. Tuấn Hào đến bóp mồm hấn tống hết thuốc vào vì vậy hấn chỉ có thể rên.

K.....hồ.....ng..... Phốc.

Một cái đấm giúp hấn nuốt trọn vẹn xuống bụng. Hai tay hấn không tự chủ chọc vào cổ họng bới móc ra. Đường như vô ích. ....

Tuấn Hào thoát Tổ Tổ cuộn tròn trong trần. Dực lực của thuốc dường như quá mạnh nên Tuấn Hào khá khó khăn để ép thuốc ra ngoài.

Nhìn Tiểu Lý thẳm du bên dưới. Tuấn Hào ôm Tổ Tổ ra ngoài. Phán phó vài đũa rồi chạy thẳng. .... Nói đến Tiểu Lý, đang chìm trong dâm cảm giác bị người đến dùng tay giúp phiêu phiêu ảo ảo mộ dung tung trào rên rĩ lấy. Đầu Gấu tức điên. Mạnh tay xuống, dường như không còn là thăm du giúp nữa mà là tra tấn con cu.

Càng lúc Đầu Gấu xuống tay càng mạnh. Bao quy đầu phọt ra máu tươi. Thịt co thù bị kéo dòn xuống đến mức không co lên được nữa. Máu bắn tung tóe. Kiểu như thù dâm quá mức con cu không đàn hồi được. Vừa sướng vừa thống khổ dường như đã chết.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Già trước tuổi

Đinh Cáp Thiếu Niên chương 105. Tuấn Hào đưa Tổ Tổ về nhà. -Ta muốn a, cho ta đi. Đường tăng a Đường Tăng số người qua Tây Vương Nữ Quốc ta biết khó chịu như thế nào rồi. Tuấn Hào đem Tổ Tổ vào buồng tắm thả □□□□□□□□ vào trong đó. Dội nước lạnh toàn thân. Thấy Tổ Tổ vẫn không đỡ vô tình đánh cái đét vào mông. Hoàn toàn là một sự sai lầm a. Đau đớn từ phía dưới giúp Tổ Tổ thanh tỉnh phần nào. Bớt rên rĩ, mở mắt ra, nhìn Tuấn Hào. Một trận nóng từ phía dưới truyền lên óc, trỉn trong nề ảo a. Tuấn Hào, ta muốn a. Nam mô a di đà phật a. Thật là muốn lấy mạng người mà. Sai lầm lớn đó. Mỹ Na có thể hay không sẽ làm liều cái gì sai khi biết ta gian tình a. Lạy trời. I said stopped a. Tuấn Hào dùng sức ép Tổ Tổ xuống bồn tắm, dội từng âu nước đã được lấy pha từ trong tủ lạnh ra nhưng lại càng sai lầm khi đánh mông của Tổ Tổ. Lạy mẹ ta không có biết a. Tổ Tổ lúc này cả người một mảnh quần áo cũng không còn, lộ ra cái ngực no đủ, vùng tam giác đen huyền bí. Nằm trong bồn tắm mà rên rĩ do từng đợt kích thích mà thuốc mang lại. Hay là bỏ về. Tuấn Hào thầm nghĩ, lấy khăn tắm quấn Tổ Tổ lại, không cho cử động ôm vào trong phòng. Lúc quay ra không ngờ được Tổ Tổ cởi đồ mà chạy nhanh đến ôm Tuấn Hào dâng nộ hôn nồng cháy hai tay bắt đầu cởi đồ chỉ Tuấn Hào như một người có kinh nghiệm trong nghề. Trời ơi. Ta cảm thấy thật ụy khuất. Từ trước tới nay làm gì có chuyện ta phải bị động như này. Ủy khuất cái mụ nội nó ta muốn còn dell có nê. Thôi thì cũng lỡ rồi phải chịu thôi. Tuấn Hào đổi thành chủ động, Tổ Tổ vì bị thuốc kích thích nên hành động khá kết hợp. Từng giọt xử huyết rơi xuống tạo nên một bản nhạc thời cổ đại. Có tiếng đau đớn, có tiếng rên rĩ sung sướng. Đặc sắc. Đặc sắc a. Hai giờ sáng anh nện em nghe cái máy Có lẽ ta đang phê trong ảo giác □ từng hồi xx như bùng cháy lên. .... Bên ngoài có người đứng sau cánh cửa đang nhìn Tổ Tổ và Tuấn Hào xã giao, từng hồi đau đớn truyền đến phía lồng ngực, bao nhiêu cảm giác phức tạp đến, nước mắt rơi xuống. Không muốn nhìn thêm chạy đi không

bao lâu đã không còn bóng dáng. Nguyên lai Mỹ Na rạng sáng thức dậy không tìm thấy Tuấn Hào, sợ có chuyện chẳng lành nên muốn phiên toái tới tìm Tổ Tổ giúp đỡ, ai ngờ được lại như vậy. Thống khổ lê xác nặng nề bước đi dưới gió thu. .... Tuấn Hào đâu biết có chuyện như vậy. Đã chiến hết từ phòng ngủ, phòng tắm, nhà bếp rồi phòng khách thẳng đến gần chục lần, vùng eo đau nhức mới dừng lại ngủ. Tuấn Hào cảm thấy dường như hần già trước tuổi không biết bao nhiêu lần. [Lão Third cầu view, cầu top, cầu like a, tất cả like dồn hết về truyện của ta đi. Cầu donate có bao nhiêu không cần nhiều chỉ cần 1 tít là đc r. Bằng không ta xin 1 like cuối truyện. Sẽ không mất gì. Coi như là trả công ta viết đi.]□

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Lẻ loi, bị ba nữ lạnh nhạt

Sáng sớm, Tuấn Hào mở mắt không khỏi nhớ lại cảnh tượng nóng bỏng tối hôm qua, dư vị phê pha, cái eo còn đau nhức chứng tỏ là bản thân không phải nằm mơ đi.

Quay sang trên khuôn mặt xinh đẹp của Tổ Tổ vẫn đang hồ hấp đều đều. Tuấn Hào cảm thấy khó xử, chuyện này phải đi tiếp như thế nào, yêu thêm chắc không được. Bỏ một người? Vậy thù bỏ ai. Tuấn Hào chưa bao giờ cảm thấy mình bế tắc như lúc này. Rồi giường mặc lại quần áo, khẽ trở người quay đi.

Khi Tuấn Hào vừa đi Tổ Tổ chợt tỉnh, mở hai mắt, trong lòng cũng cảm thấy bối rối thay Tuấn Hào. Cô có cảm giác như mình trở thành một người thứ ba xen vào xen vào câu chuyện của người khác. Phía dưới hạ thân vẫn còn đau nhức, nếu không phải uống phải thuốc kích dục thì cũng sẽ không làm nhiều như vậy. ....

Tin tức Cafe sáng.

Một cảnh sát cuồng dâm quay tay đến mức tử vong, cơ quan sinh dục cũng đã biến dạng so với ban đầu. Trong người có hai loại thuốc tác dụng của cả nam lẫn nữ. Được lực không hề nhì. Quay tay đến mức tử vong chứng tỏ dấu hiệu không hề nhẹ. Hiện đang được chôn ngoài đồng cùi. ....

Tuấn Hào về đến phòng, dường như có thừa gì đó thay đổi, Mỹ Na không thấy đồ đạc dường như cũng đã chuyển đi chỗ khác. Bản thân Tuấn Hào có một dự cảm không lành.

Bước chân đến lớp, tiến đến chỗ ngồi của Mỹ Na như mọi khi Tuấn Hào cảm thấy ánh mắt của Mỹ Na có chút không thích hợp so với mọi ngày. Không còn vẻ nhu thuận, dễ nghe như lúc trước nữa mà cao cao tại thượng như một nữ hoàng, bên cạnh cái tiểu Loly ngày xưa hay luôn miệng mở ra là anh rể anh rể bây giờ cũng nhìn Tuấn Hào với ánh mắt bất hảo.

Có chăng là bọ phát hiện??

Tuấn Hào cảm thấy lý do tùy tiện này khá thích hợp đi. Nhưng vì sao thì lại không biết, nhanh chóng rời đi chỗ này. Ánh mắt của Mỹ Na và cô nhóc kia khiến Tuấn Hào có cảm giác không thoải mái.

Tuấn Hào cũng về phòng thu dọn, quay lại khu nhà lúc trước đã từng thuê, suy nghĩ về chuyện với chị cạnh sát xinh đẹp. Có nên hay không nên. Bỏ hay không bỏ. Thi dù sao đêm nay Tuấn Hào cũng sẽ làm vụ lớn rồi rời đi nơi này. Thời gian còn rất dài. Trong quãng đời còn lại chắc cũng sẽ cố quên được.

Cầm điện thoại trên tay. Bấm số gọi loạn lên. Tổ Tổ, Mỹ Na cũng không thèm trả lời hần, tùm vãi thẳng đệ kiểm tra vui cũng không được Tuấn Hào nhảm chán lại lần ra sàn. ....

Một băng đảng học sinh với một nhóm côn đồ máu mặt bên ngoài. Hi vọng cũng không quá cao. Đã chết khá nhiều người nên Tuấn Hào lần này muốn nhanh và gọn. Bắt người cầm đầu của chúng trước rồi khâu quần sau cùng sẽ dễ dàng hơn.

Người trong băng của Tuấn Hào. Cha mẹ của chúng khá bận, còn thuộc loại bất hảo nói lời cãi lời. Khi nhúng tay vào thế giới của Xã hội đen, cái chết có thể đến bất kì. Thậm chí là những người là xon cả trong một gia đình còn nuôi mấy miệng em. Tuấn Hào sai Đầu Gấu cùng bọn chúng trợ cấp đầy đủ coi như là đáp lễ.

Nếu xin lỗi có thể thay đổi tất cả.

Thì Lê Văn Luyện cũng đã không ngồi nhà đá ăn cơm tù

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Cảm giác đáng sợ

Phốc!

Một cái đầu rơi xuống khỏi đầu cho □□□□màn đêm.

Giết!

Xông lên!

Tuấn Hào bắn vọt về phía trước như một con dã thú, vọt đến đâu, máu chảy đến đó.

Nhờ có tin tức phía người của Đầu Gấu cung cấp nên từng đám một bị giải quyết khá nhanh và gọn gàng. ....

Ngoài kia, từng khu từng chỗ đang vui rước đèn ông sao, hát hò inh om, cảnh tượng thật náo nhiệt.

Tuấn Hào đứng từ trong bóng tối nhìn ra. Lòng cảm thấy mất mát.

-Ước gì có thể cùng hai người họ vui vẻ như vậy.

Xong quay lưng rời đi.

Từ ngày xảy ra xung đột, Tuấn Hào chưa từng gặp mặt ông chủ lớn phía sau của Hắc Bang bao giờ nhưng trong vòng đêm nay. Tất cả sẽ kết thúc, bao gồm những thứ ông ta đã làm ra và cả tính mạng của lão. ....

Bụp!

-Khốn kiếp! Điều thêm người, một lũ ranh con vắt mũi chưa sạch cũng không làm gì được. Tất cả giải quyết nhanh hết sức có thể. Còn mày, nhìn thấy chưa? Tao đã dặn bao nhiêu lần rồi, còn dám chủ quan, việc do mày gây ra thì tự đi mà giải quyết.

Hà Hạ tức giận đập phá. Giờ phút này, ông ta không thể nào mà nhìn thêm được nữa. Số người chết tăng lên đáng kể, như vậy đối với kế hoạch của các tinh lân cận khó có thể mà thực hiện một sớm một chiều. Ông ta hận không thể bóp chết thằng con bất hiếu này ngay lập tức. Suốt ngày phá phách. Lần này thù chóe phải đại phiền toái. Hà Hạ không biết ai là chủ mưu cái kế hoạch này. Quạt ngĩa ông ta thì sẽ được lợi ích to lớn gì, hay là nhằm vào thứ khác. Người mà ông ta hoài nghi bây giờ nhất chính là anh trai của mình. Từ xưa khi muốn thành lập thế lực chỉ riêng mình. Anh của ông ta là người phản đối kịch liệt nhất, phải chăng có thể đã liên kết với một thế lực bên ngoài. Lúc đầu Hà Hạ không để ý cho lắm chỉ rằng đối thủ của mình đang muốn cảnh cáo điều gì đó, nhưng càng về sau, người chết ngày càng nhiều và thậm chí thủ hạ còn không báo cá một câu. Để đến tận hôm nay, thằng mất dạy kia mới mở miệng thì số người chết đã là một số lượng lớn.

Nếu ông ta biết đây hết thảy là một kế hoạch mà ông ta coi là một thằng nhóc vắt mũi chưa sạch đang học lớp 10 sắp xếp thì có điên lên mà đột tử chết hay không.

- Từ Chí, việc còn lại giao cho cậu.

- Đã rõ.

Hà Hạ quay sang nói với thủ hạ tâm phúc nhất của mình và cũng chính là em vợ của ông ta. Từ Chí từng là bộ đội đã giải ngũ, sau khi ra tù vì tội hiếp dâm mẹ con nhà đồng nát, vì không có việc làm nên Hà Hạ đã thu vào dưới trướng. Sau khi gia nhập Hắc Bang một mình tự thân đã tiêu diệt hết người mà Hà Hạ đang lo ngại trở thành người có quyền lực nhất trong Hắc Bang chỉ dưới Hà Hạ. ....

Hà Huy bị lão già mắng hận không thể hung hãn đem lão đập chết cho vài cái rồi ngồi lên chiếc ghế của lão. Như vậy khác gì đẩy con trai mình vào chỗ chết. Cái gì mà họa tự gây ra thì phải chịu thật là chó má.

Dẫn người cầm chút củi nóng trên tay trong lòng thầm nhủ Tuấn Hào nếu có rơi vào tay thì cũng phải cho sống không bằng chết.

Ngoài bìa rừng bóng dáng Tuấn Hào đứng một người một chỗ trong đó, Hà Huy cười lạnh, lời vừa nói người tự xuất hiện, lần này để xem chạy được đi đâu.

Đùng.

Hà Huy nổ súng, Tuấn Hào cũng theo âm thanh mà né tránh, giật lùi lại phía sau chạy mất. Hà Huy tâm hiếu thắng hạ lệnh chỉ người xông lên. Tuấn Hào thâm lác đầu một chút thông minh cũng không có. Thật đúng là óc chó má.

Đùng!

Đùng!

Vài tiếng súng vang lên theo phương hướng mà Tuấn Hào di chuyển. Tuấn Hào dùng sức bật lên không trung né tránh.

- Mẹ kiếp! Người đâu rồi.

Hà Huy lệnh chi dừng lại. Tàn người ra xung quanh phụ cận tìm kiếm.

Sai lầm to a.

Tuấn Hào từ trên cao bật xuống.

Tạch.

Một tên bị giải quyết gọn gàng nằm ngay tại chỗ, không một tiếng động xảy ra. Vụt lên trên vị trí cũ.

- Có người chết.

- Tìm ra cho ta a. Hắn chỉ ở đâu đó xung quanh.

Hà Huy nhìn cơ thể mất đầu mà rùng mình một cái. Có dự cảm chẳng lành.

Ba người tụ lại khiến tên mất đầu đi.

Xoạt.

Đùng đùng.

Hú hú!

Hà Huy nổ súng về phía trên, vẫn không có âm thanh gì ngoài tiếng chim chóc đáp lại.

A.....a.....

Ba tên đứng bên cạnh gào lên đau đớn rồi ngã xuống ngay bên cạnh Hà Huy. Con mẹ a, quá quý dị rồi, người bên cạnh chết mà bản thân còn chưa kịp phản ứng nếu hắn muốn giết mình thì cũng không cần phải lâu la như vậy.

Hà Huy nội tâm từng cơn gió lạnh ập xuống. Gà lên gọi người tới vây xung quanh chính mình thành hình tròn bảo hộ ở giữa.

Còn quá chỉ 10 người, cũng cùng lúc đó Tuấn Hào đã giúp hắn xử lý vài cái xác sống. Hà Huy bây giờ mới biết. Tuấn Hào không thể đánh giá qua vẻ bề ngoài, đây chính là một nhân vật không thể trông mặt mà bắt hình coi được.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Tra tấn dã man

Giải quyết xong hết đám lâu la, Tuấn Hào mới lặng yên mà không biết quý không hay tiến sát tới Hà Huy. Kề kiếm gần cổ hắn.

Hà Huy cảm nhận trên cổ truyền đến cảm giác mát lạnh không dám lay động chỉ đảo mắt xung quanh. Gàn chục người nằm xuống đất không một tiếng động, thậm chí là từ khi nào hắn cũng không biết. Hắn cảm thấy mình thật hối hận. Sự hối hận này cực kỳ lớn lao, tất cả hối hận trước kia cũng chỉ như cái rơm.

Giờ phút này Hà Huy căn bản không nói được câu nào, chỉ cảm nhận được trong họng từng trận đắng ngắt.

Lạy chúa! Kiếp sau con sẽ làm lại.

Bịch một cái hắn chỉ thấy trước mắt tối sầm rồi lăn đùng ra đất.

Tuấn Hào khinh bỉ lay lay cái mũi rồi xịt một cái lên người Hà Huy. Thực ra cái thân này còn có tác dụng khác chỉ đơn giản là đập cho một cái mà ngất đi thôi.

Mang về cho vài thằng gay đàn em bạo hành lỗ cục hoa. ....

Từ □ phía Đầy Gấu thông báo qua, mọi chuyện diễn ra khá thuận lợi, với lại đa số thành viên trong Hắc Bang đều đi ra các tỉnh ngoài để thu hành nhiệm vụ trong đêm nay cũng không thể nào về kịp được nếu về kịp thì cũng không phải sợ.

Phân phó người mang Hà Huy đi, Tuấn Hào cũng vọt theo sau để tra hỏi. Lúc trước, ở chỗ nào đó Tuấn Hào đã cảm giác thấy một cỗ khí tức cực nguy hiểm, mặc dù nó đã ở xa và nhạt đi rất nhiều. Hiện tại muốn diệt Hắc Bang cũng phải nắm rõ tình huống cao thủ ẩn giấu bên trong.

Hiện tại vẫn chưa tới nửa đêm .....

Ư ư ư.....

Hà Huy trong đây đón tỉnh dậy mở miệng ra là hỏi ngat câu ta đang ở đâu thế này. Hệt như trong phim các diễn viên bị bắt cóc đã từng nói.

- Thả ta ra, có biết ta là ai không. Hay muốn tiền cần bao nhiêu cứ ib.

- Tiền tao không thiếu, và tao cũng không cần gì, thứ tao cần là thông tin trong đầu của mày.

Mở miệng là Đầy Gấu, xong nện chi Hà Huy vài quyền vào bụng làm hấn rên ư ư, tới ăn gì đều nôn bấy ra.

Vẫn cứng đầu, dù ăn đòn như thế nào Hà Huy cũng khoabg chịu nói ra một câu. Đòn đánh, tra tấn, dưới ừng như hấn muốn chịu đau đón để ngất đi và tưởng tượng ngư một giấc mơ.

Hà Huy, một tay ăn chơi, phang gái có tiếng lừng lẫy không ngờ cũng cs cảnh như hiện tại.

- Nhìn mày hiện tại như một con chó vậy....để t.....c.....

Dừng lại.

Đầu Gấu đang định nói tiếp thù Tuấn Hải cản lại.

Đúng rồi, là một con chó thì phải ăn thức ăn của loài chó, đầu của Tuấn Hào lóe sáng hơn cả cái bóng đèn 50w, để xem, cái kếp này mà hấn vẫn không mở mồm thì hấn sẽ biến thành cái dạng gì.

Tuấn Hào gọi vài tên đàn em lại, phân phó chúng, lúc đây còn sồn gai ốc từ chối nhưng bị Tuấn Hào trừng mắt cũng ngậm đắng nuốt cay mà thực hiện. Nhìn thấy Đầy Gấu chỉ khó hiểu đây từng mảng xanh nhưng Tuấn Hải đã nhúng tay thì ít khi không làm được. ....

Một lúc sau hai tên đàn em xách một cái xô đến, mồm đeo khẩu trang, đỏ mắt. Một tên tay cầm thìa, một tên tay cầm muối. Đầy Gấu nhìn vài cái xô, chất lỏng chất rắn tổng hợp.

Ọe một cái chạy ra ngoài nôn thốc nôn tháo. Tuấn Hào cũng buồn nôn đến cực điểm. Đây quả là một cách tra tấn cực tàn bạo.

Đầu Gấu bây giờ cũng hiểu ra điều gì, quay video lại, nhớ sau này đi trông tù cũng sẽ dùng cách này.

Ê...ê....tĩnh lại coi....nhìn nè vì mày vừa nôn nên tao chuẩn bị thức ăn cho mày đây. Tuấn Hải nói xong trói chặt Hà Huy lại đảm bảo hấn không thể cử động được nói thôi.

Hà Huy cảm giác như mình đang mơ. Say trong ảo giác tỉnh dậy nghe nói tới thức ăn, lại nhìn vào cái xô, ọe bước mắt nước mũi, tức ăn trong bụng thì nhau tuôn trào giả quỵện lẫn vào với nhau. Tạo nên món soup gay thấp cảm nhìn cũng không khác trái tim bên dưới một cái. Có lẽ k mắt j nên đừng keo và cảm xúc bên trang chính của truyện. Ai giàu thì donate a 1 tít cũng đc k mong j nhiều. Tất hành động đó coi như trả công cho ta đi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Được ăn no , Hà Huy chết

A.....a....a....

Ọe....phụt.....

Hà Huy tãi lên trong tuyệt vọng, thứ khủng khiếp này, đây là lần đầu hấn được ăn hơn nxa còn được hai người chuyên môn bón dứt đoàng hoàng. Hấn nôn ra bao nhiêu tữ hai người kia xúc lại bón cho hấn bấy nhiêu.

Cảm giác này thật đúng là không bằng chết. Trong không khí mùi cái thứ từ cái xô kia tản ra bay thoang thoang tạo cho người ta cảm giác buồn nôn khó mà nhịn được. Ngay lập tức trong này không còn ai ngoài Hà Huy cùng hai tên đeo khẩu trang đang tiến hành bón và dứt.

Hà Huy căn bản không nuốt không được, cả người bị Tuấn Hào trói chặt động đậy đã là chuyện khó. Hơn nữa hai tên kia cứ dứt đầy mồm hấn rồi bịt

chậm mồm hẳn lại nhằm không cho nhả ra.

Nếu thẳng coi tù mà dùng phương pháp này tra vấn nạn nhân thì tỉ lệ thành công là 100%. Nhưng chắc sẽ không được áp dụng.

15p sau, Tuấn Hào đi vào, bụng Hà Huy đã căng trướng no đầy đến tận cổ, không thể nuốt thêm được nữa.

- Thế nào, hạnh phúc!

Ú ú ớ ớ.

Phốc.

Tuấn Hào đấm cho một cái vào bụng. Chỉ nghe bụng hẳn ọc ọc rồi phọt ra hết miệng. Mùi đặc sắc a. Hà Huy lúc này hít lấy hít để tưởng chừng lúc này đã bội thực mà chết.

Tuấn Hào ngoắc ngoắc tay ra hiệu cho tên kia xông tới tiếp tục công việc của mình. Hà Huy sợ tới mức bắn ra cả quần.

- Dừng...dừng lại.....ta khai a.....mau dừng..

Ực.

Chưa nói xong lại một thìa cực nữa nuốt vào mồm hẳn. Hà Huy lần này không dám tuân theo, sợ phải ăn cái thứ ghê tởm này thay cơm suốt đời. Nhà có ba mẹ con, mưu đồ, ý định, tất tần tật khai hết.

- Ta có thể đi??

- Có thể.

- Thật sự???

- Thật.

Hà Huy được coi trời rồi chạy như bay về phía trước sợ chậm trễ Tuấn Hào lại thay đổi ý định. Tuấn Hào mắt lóe sáng nhìn Đầu Gấu, Đầu Gấu như hiểu ra điều gì đó, vớ khẩu Ak chiến lợi phẩm đuổi theo phía sau.

Chưa đầy năm phút, Đầu Gấu đã lôi Hà Huy quay trở lại, trên người lồm ch lổ thùng như cái dệp tổ ong. Kiệt tác a.

Xong xuôi Tuấn Hào lóe thân hình lên rồi biến mất. Việc xử lý những cái xác này cũng không cần, có cảnh sát làm việc free rồi. Còn về Hà Huy, Tuấn Hào khoabg có trực tiếp hủy đi cái xác mà vác theo người, nhẹ nhàng chạy đi trong đêm.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Cái túi đen

Bánh Trung Thu Dạ Hương.

Khởi đầu cho một nhãn hiệu mới, được sản xuất bằng bột đậu xanh đã lên men, nhân bánh bằng đồ tẩm hóa chất, đặc biệt bánh nhân trứng được chọn lọc từ trứng gà ung, thối ử lâu ngày, đảm bảo sẽ đem lại cảm giác tuyệt vời khó tả. Mua hai tặng một trả tiền ba, còn đợi gì nữa mà không nhanh tay đặt hàng. ....

Đã đến khuya mà vẫn vang lên rõ ràng tiếng nói của một tên vịt đực giới thiệu bánh.

Ư.....Ư.Ư.....Ư.....

Hà Hạ lúc này đang trên giường chịch vợ ông ta, con vịt xấu xí Từ Lệ với tần suất cao. Từng tiếng va chạm nghe bạch bạch thanh thúy cả đời người.

hú.....ú...ú.ú..

Lão tru lên một tiếng dài, cả hai cùng như phiêu phiêu say heroin đồng dạng cảm giác. Xong chuyện lão nhìn lại Từ Lệ, âm thầm cắn răng chịu đựng, bà ta quá xấu, xấu đến nỗi không ai có thể xấu hơn. nếu Từ Lệ mà biết cũng sẽ phản bác lại. Hà Hạ cái ml của ông cũng không tệ lắm đâu.

Lão xuống nhà bán bi thuốc lão, xì gà, vape, lão hút cũng phát chán, mở cái tivi chăm chú ngồi xem, cảnh nóng của xxx trong bộ phim xvideo.....

Một lúc sau vợ lão cũng phi xuống, hai người lại tiếp tục dùng tay xoa những chỗ mẫn cảm của của nhau.

Đm đéo thể hiểu nổi. Già rồi sao máu thế. Không sao cổ nhân có câu già rồi vẫn phải chịch. ....

Tuấn Hào theo như lời Hà Huy, mở thẳng cửa đi vào nhưng chợt nghĩ ra cái gì đó, lén lén lút lút mà tới.

Hừ!!

Cùng lúc đó, ở đằng xa, chính xác có một người đang quan sát nhất cử nhất động của Tuấn Hào.

Một cái tiếp đất nhẹ nhàng, Tuấn Hào đã ở giữa sân căn biệt thự này. Nhìn vào trong muốn trợn mắt, tivi có nện, ghế ngồi cũng có cánh. Định mình họa phim sao. Thằng con chết, còn chưa đi lo đám tang vẫn còn ngồi nện được.

Tuấn Hào chợt nổi lên chơi ác. Ném cái xác trong tay đi. Không phải hướng nào khác mà chính là chỗ vợ chồng Hà Hạ chuẩn bị đã chiến.

Bịch.

Phi.....Phò....

Hà Hạ đang phê trong ảo giác, chợt nghe động mạnh, tưởng thằng bất hiểu đã về, định sửa cho một câu nhưng khi nhìn lại thì chợt thấy một cái túi đen, bên trong chứa vật gì đó *** má đang viết truyện tự nhiên có việc, xin lỗi chương này ngắn vậy thôi, thông cảm a

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Cảm giác sụp đổ

Đình Cáp Thiếu Niên.

Come Back... .

Hà Hạ phục hồi lại được tinh thần từ trên người vợ khủng bố của hần. Chìm trong khoái cảm nhục dục tâm hồn của hần vẫn đang lâng lâng.

Bất quá khi nhìn thấy chiếc túi đen hình thù kì dị, hần còn tưởng rằng giờ phút này có ai qua nhà hần ném túi rác vào nhà để troll hần trong lòng găm gù một tiếng, hùng hổ đi ra ngoài trong hình dạng trần trụi, nhắc chân lên sút một cái.

Phốc!

Tê.

Hà Hạ tưởng như chân của hần nện phải một tấm sắt nhưng nhìn kĩ lại trên chân của hần còn lưu lại một vết máu bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy, nghi hoặc điều gì đó Hà Hạ mở chiếc túi vải màu đen ra.

Đồ vật bên trong làm hần chết đứng người. .... Vũ.

Một tiếng xé gió vang lên thừa dịp Hà Hạ còn đang ngây ngốc ở bên cái đầu con trai của hần, Tuấn Hào dùng tốc độ nhanh nhất của mình bật vào trong nhà.

Những thứ cần tìm, hay bằng chứng phạm tội của Hà Hạ, Tuấn Hào đã có ở trong tay. Trước khi đi tại sao không làm một chuyện gì gì đó thú vị?

Ngoài phòng khách, nhìn cảnh tượng khiến cho bản thân buồn nôn.

-Hừ, thật không đến động tới người, nhưng cứ 5 lần bảy lượt đồng đến ta. Tội sống khó thoát, tội chết khó tha.

Tuấn Hào nhìn à đàn bà với ánh mắt không còn gì tội tệ hơn để hình dung bộ dạng của bà ta lúc này, dơ tay lên một cái, bà ta đã chìm vào giấc mộng vĩnh hằng. ....

Những việc vừa xảy ra tưởng như rất nhanh nhưng trên thực tế thì chỉ có vài phút đồng hồ.

Hà Hạ từ trong mộng tỉnh táo lại, lúc này mới rú lên một tiếng hét dài như một con thú hoang, đi vào trong nhà đánh mộ cú điện thoại. ....

Từ trụ sở chính của Hắc Bang, Từ Chí với vẻ mặt tro tàn và hồ báo tiến về căn biệt thự.

Hắn không ngờ bản thân bố chí kết cục như vậy trong nháy mắt đã thất bại, hơn nữa người còn chết hết không một ai còn sống trở về báo tin. Nếu như hắn biết đây tất cả là học sinh cao trung làm, thậm chí còn tốt hơn tất cả thù hạ mà hắn ra sức bồi dưỡng không biết có bị tức mà chết không.

Đến nơi Hà Hạ cùng hắn với một sắc mặt tro tàn, bầu không khí có vẻ quái dị, nặng nề khi không một ai lên tiếng. Lần này tổn thất quá nặng nề thậm chí là không thể hình dung được mức độ lần này. Cả hai đều không nói lời nào trực tiếp nhìn mắt nhau mà hiểu ý đối phương.

Một tên học sinh mới bước vào cao trung, trong mắt người khác chỉ là một tên ăn hại nhưng đối với bọn chúng là một sự đe dọa quá lớn. Lần này Hắc Bang đã tổn thất rất nhiều thành viên nòng cốt, có thể coi như là mất hết.

Thật vất vả hơn chục năm Hà Hạ hắn ở đây xây dựng thế lực mà chỉ trong chớp mắt cảm giác sụp đổ đang hiện lên trước mắt hắn.

Cảnh tượng huy hoàng ngày xưa đang dần đi vào lịch sử.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Gieo nhân nào gặt quả nấy

Đinh Cáp Thiếu Niên.

Come Back. ....

Tuấn Hào chơi một trò này có thể nói là quá âm độc. Thậm chí còn khó có thể hình dung được một kẻ chỉ mới bước vào đầu năm cao trung có thể làm ra những chuyện như này. Tất cả đều là do quy tắc sinh tồn mà chính bản thân hắn học được từ trước.

Mua chính vũ khí của chúng để đáp lại chúng, cái này coi như là ác giả ác báo đi. ....

Tuấn Hào im lặng nhìn tên vừa mới lái xe tới đang ngồi trước mặt Hà Hạ, hao tổn tâm tư đánh giá một phen rồi ảo não lắc đầu, quá mạnh, căn bản không giống như những kẻ mà bản thân đã từng giao tranh qua, cơ bản không phải là đối thủ. Tốt suy nghĩ một cái khác biện pháp.

Lần đầu tiên Tuấn Hào cảm thấy khó khăn trong việc này lướt qua nhìn Đầu Gấu một chút, cuối cùng vẫn là đánh liều, nhưng để tránh sự việc ngoài ý muốn xảy ra Tuấn Hào ra lệnh cho Đầu Gấu cất thêm một khẩu súng để làm tốt. ...

Kẹt...!

Tuấn Hào máu liều dồn lên não, một bộ dáng thần nhiên như chưa có chuyện gì mở cửa chính ngôi biệt thự rồi đi vào.

Hừ!

Theo một tiếng hừ lạnh Hà Hạ hai mắt đỏ ngầu như muốn ăn thịt người gằm gừ nói.

-Hay cho một tên tiểu tử nguoi, đã muốn đi quá xa? Không có chuyện nhe vậy, hôm nay chính là nguoi đi tìm chết, để ta thành toàn cho nguoi báo thù cho con trai ta. Từ Chí xử lý nhanh gọn.

Vù.

Phanh.

-Nguoi..... Một bóng người từ ghế xô pha đứng phắt dậy rút từ bên hông khẩu súng, bắn một nhát chí mạng vào đầu Hà Hạ làm hắn chỉ kịp kêu lên một chữ rồi đi chầu Diêm Vương. Đến lúc này hắn cũng không thể ngờ người mà mình tin nhiệm nhất lại là kẻ chĩa súng vào đầu mình bắn một nhát. Thật quá đáng chết.

Hà Hạ chết không nhắm mắt.

-Haha, anh rẻ, nguoi yên tâm ra đi, việc ở đây ta sẽ xử lý rồi thay thế cho nguoi.

Từ Chí không mặn không nhạt mà nói, hiển nhiên người hắn giết không phải là anh rẻ mình mà là một tên cặn bã, thế quyền lực này bản thân đã mong ước từ lâu đến hôm nay rốt cuộc đã được thỏa mãn rồi đưa chân đá một cái cái đầu của Hà Hạ rồi khỏi cổ bay vài vòng trên không rồi hạ xuống ngay trước mặt Tuấn Hào.

Nhìn từ đầu tới cuối, mặt Tuấn Hào không một chút thay đổi nhưng bên trong lại thầm vui sướng. Chết một người coi như gánh nặng cũng đã được giảm đi rất nhiều.

Có thể nói đây là gieo nhân nào gặp quả nấy, dù hần có chết một nghìn lần Tuấn Hào cũng sẽ không chảy một giọt nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiểu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Chữ quot; Chết quot; viết như thế nào

Tuấn Hào tính toán tự để cho chúng tàn sát lẫn nhau là tốt nhất, đỡ tốn một phen công sức nhưng không thể ngờ hiệu quả lại tốt như ý muốn vậy.

Dù sao chính bản thân còn ràng buộc sau khi xong hết mọi việc ở cái chỗ tồi tệ này thì sẽ triệt để mà rời đi không một chút lưu luyến.

Bầu không khí có chút im lặng đến quỷ dị, thậm chí có thể nghe được từ đằng xa tiếng huyền não của ngày trung thu. ....

-Haha, tốt một cái người trẻ tuổi. Không ngờ ta thiên tư vạn kế tính toán một thời gian lại bị một cái nhóc con vất mũi chưa sạch từ đầu đến cho phá hỏng. Khá tốt, cho người hai lựa chọn, thứ nhất thuận phục theo ta lẫn lộn, thứ hai trực tiếp chết. .

Từ Chí một phen đánh giá Tuấn Hào từ trên xuống dưới. Nhất thời gạt gù cái đầu cho tăng bản thân thật sự là Gia Cát Khổng Minh, Tuấn Hào thâm mắng.

-Tự cho là thông minh cái mụ nội người, gì mà thiên tư vạn kế tính toán cái thứ chó má, đến cả bản thân còn chưa động óc mà phá kế của người thì tự sướng cái nổi dell gì. Muốn ta thuận phục. Phi, trừ khi người đem ta ngón chân đều cho liếm, da mặt người đủ dày a. Thật sự một cái trí não ngu si phé nhân còn không bằng.

Tuấn Hào dùng ngôn ngữ ác liệt đem ra mắng Từ Chí, chỉ thấy sắc mặt hần xanh xao như quả ổi, gân xanh trên trán nổi lên. Hiển nhiên bị tức giận không nhỏ.

Sĩ nhục a. Người có thể sỉ nhục ta thân thể nhưng không thể trí óc ta.

-Hay cho một tên nhãi ranh không biết sống chết, cho người một đường sống mà không biết tận dụng. Hảo chi người biết một chút chữ chết viết như thế nào.

Aaa...a... Từ Chí hét lên một tiếng rồi xông tới Tuấn Hào trong cơn mắt trần ngập sự điên cuồng.

Tuấn Hào nhú mày, Từ Chí rất mạnh, đúng không sai nhưng dường như có điều gì đó rất khác lạ.

Vút.

Tuấn Hào nghiêng người tránh một đòn công kích của Từ Chí.

Đòn thứ hai.

Thứ ba.

Thứ tư.

-Xú tiểu tử có giỏi thì đứng lại chiến như một nam nhân, tránh tránh né né còn đủ mặt mũi.

Đến lúc này, Tuấn Hào dường như đã nhận ra Từ Chí đánh đấm hầu như là toàn dùng sức mạnh thân thể không có một chút cái gì gọi là lực mà người trong Võ Đạo hay dùng để xuất ra lực lượng đầu. Đường đường là quân nhân xuất ngũ vì cái gì trong đó lại không được học cái gì võ thuật. Nhưng lúc trước rõ ràng chính bản thân cảm nhận được một tia khí tức nguy hiểm đầu, chẳng lẽ là người khác. Đề phòng bất trắc, Tuấn Hào dĩ nhiên vẫn tiếp tục né tránh mà không đối đầu trực tiếp. .... Bất quá, Từ Chí là quân nhân xuất ngũ không sai, nhưng chỉ là cái mẫu thí nghiệm thất bại, duy nhất không chỉ có hần mà còn rất nhiều người hầu như không biết điều này. Một xá thí nghiệm tiềm thuốc để kích phát toàn bộ tiềm năng trong cơ thể con người, đến hiện tại vẫn chưa có một cái thành công. Nhưng tại thân vẫn là có chút ít vốn liếng, nếu biết tận dụng có thể an nhàn sống đến cuối đời

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiểu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Chiến Từ Chí (1)

Tuần Hào cơ bản liên tục né tránh làm cho Từ Chí dần dần phần nộ, khí huyết sôi trào.

Rống.

Từ Chí rống dài một tiếng lao như con thiêu thân về phía trước.

-Hừ, hỗn đản có giỏi đứng lại cùng ta đứng lại chiến một trận, tổ tông nhà ngươi dạy ngươi những thứ này sao?

Rầm!

Một quyền của hắn tìm sâu vào bức tường hiện ra từng đạo vết nứt rồi sụp đổ.

Đám người bên ngoài chứng kiến thời khắc này không khỏi sợ hãi một tiếng, không dám tưởng tượng một quyền này nếu đánh trước ngực mình hoặc ghim thẳng vào đầu mình sẽ thành cái hình dạng gì? Trực tiếp nổ sọ đánh bay khỏi óc?

Rất có thể .....

Tuần Hào con người hai mắt lóe hung quang. Không có nhà chính là điểm bất hạnh của bản thân chính mình mà Từ Chí dám khơi mào điểm này. Chán đời rồi.

Tuần Hào lay động thân hình trực tiếp dồn lực về hai chân phóng nhanh một lượt, lợi dụng thân hình nhỏ hơn đối phương và tốc độ tấn công chỗ đối thủ khó lòng phòng bị. Trốn tránh mãi cũng không phải là kế sách.

Từ Chí thấy Tuần Hào đổi sang thế chủ động thì cười lên lên dữ tợn một tiếng rồi cũng trực tiếp lao lên.

Trong sân, hai bóng người không ngừng di chuyển, hai quyền va chạm nhau kịch liệt nhìn qua có vẻ như đóng kịch nhưng ở trong trận thì có lẽ mới biết.

Tuần Hào cứng đối cứng với Từ Chí, hai nắm đấm không ngừng va chạm vào nhau, tốc độ cũng không ngừng tăng lên. Giờ phút này Tuần Hào không ngừng gia tăng lực lượng, càng đánh càng mạnh, trải qua mấy lần bị thương lần trước cơ thể cũng không ngừng phát sinh biến hóa làm cho Tuần Hào không ngừng nhận được lợi ích to lớn. Tuần Hào cũng không hiểu biết quá rõ về thân thể của mình nhưng đây rõ ràng là lợi ích to lớn.

Cánh tay truyền dần đến cảm giác tê nhức, Tuần Hào dừng lại nhìn Từ Chí trong mắt càng thêm cuồng nhiệt -Haha, hỗn đản không ngờ cũng có vài phần bản sự. Đến, đến để ta cho ngươi chết thống khoái. Đây coi nhe là vinh hạnh của ngươi.

Phi!

Tuần Hào phi một bãi nước từ miệng, cái gì chó má chết thống khoái, vinh hạnh em gái ngươi.

-Phi, nói ra lại bảo ta khi dễ tên tạp mao lớn tuổi ngươi, chết dưới tay ngươi? Phi, trừ khi ngươi quỳ xuống liếm từng đầu ngón chân của bọn gia.

Tuần Hào khiêu khích trắng trợn, Từ Chí tức giận mặt đen như cục shit, quá sỉ nhục, bị một tên nhóc trắng trợn phi một bãi nước miếng ngay trước mặt, phỏng chừng mặt mũi cũng chẳng còn. Lão tạp mao? Cuồng ngôn. Liếm ngón chân? Bọn gia?

-Hỗn đản, miệng lưỡi trơn tru, hôm nay ngươi không chết thì ta cũng chết. Đứng ở đó mà mồm mép lợi hại. Đến... Bất quá hắn chưa nói hết thì Tuần Hào đã vù vù lao đến, hắn cũng chẳng thể ở đó mà chờ người tới giết mình cũng trực tiếp lao lên.

Hai người giao phong quyền cước cũng không còn như trước nhẹ nhàng nữa, mà rất hổ báo quyền cước chạm nhau khiến xung quanh ừng ực khí lưu nhỏ xảy ra chấn động mắt thường có thể nhìn thấy được.

Tuần Hào hầu như cũng không còn kiêng nể gì bao nhiêu cân lượng cũng dồn hết ra đem tới.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Giao Phong

Làm cho Từ Chí tức giận và sau, Tuần Hào sáng khoái cười lớn.

-Haha, đến đến đến. Cho gia gia ngươi xem vài phần bản sự, đến a lão Tạp Mao.

Gia Gia???

Từ Chí liên tục đánh tới, lần đầu chính bản thân liền bị một tên tiểu tử chọc cho giận dữ, hỗn đản a. Cũng dám xưng người gia gia ta tạp mao? Trong cơ thể lực lượng không ngừng liên tiếp như nước phun một dạng điên cuồng đánh tới, Tuấn Hào con người không thay đổi. Tới a, mạnh hơn a dường như đây cũng chính là kết quả mà bản thân mong muốn.

Tuấn Hào cơ thể không ngừng bị oanh kích đến, trực tiếp gia tăng tốc độ né tránh, bằng với thân thể cứng rắn và cái thể chất nghịch thiên, các vết thương liên tục phục hồi lại, đặc biệt hơn nữa vẫn có thể dẫn dắt dồn nén lực lượng về một phần cơ thể a, lực lượng phía trước không ngừng gia tăng tới làm Tuấn Hào căn bản vô biện pháp tránh né.

Né chiêu, kéo dài thời gian cho cơ thể nhanh chóng phục hồi lại được chút nào mà mỗi lần như vậy, mỗi một lần bị thương rồi phục hồi, Tuấn Hào cảm giác được cơ thể có những đề thăng khác biệt đâu? Trực tiếp mạnh hơn vài phần. (Mẹ nó, cảm giác như người Saiyan đâu).

-Lão Tạp Mao, hứng người trọn vẹn đỡ gia gia một quyền.

Đề tri hoãn thời gian Tuấn Hào cảm giác được bản thân có chút vô lực, liên tục điều hòa lực lượng để duy trì cân bằng thân thể vẫn quá sức chịu đựng a.

Oanh! Oanh!

Đáng sợ lực lượng giữa hai nắm đấm va chạm, trong không khí từng đợt khí lưu kịch liệt va chạm vào nhau, chung quanh phá ra tiếng bô tí tách, không khí chung quanh kịch liệt va động bằng mắt thường có thể nhìn thấy.

Phía ngoài, Đâu Gấu đứng xem chiến đấu, trong con mắt hiện lên từng vẻ hoảng sợ. Mẹ nó làm sao như được chứng kiến phim chương Hồng Hồng, Tàu khựa một dạng đây, may mắn lúc trước không làm điều gì sai lầm quá a, nghĩ đến đây không rung mình một cái, đồ mồ hôi, hai chân thậm chí có chút không đứng vững a. Mọi người chung quanh có ý nghĩ không khác. ....

-Hào tiểu tử, một đòn này công kích có thể ngăn cản, đáng tiếc những thứ không thuộc về mình, nên loại bỏ.

Từ Chí trong thâm tâm nuối tiếc a, một người như vậy căn bản là không thu được, nên loại bỏ từ thừa còn trong trứng nước a, nếu để phát triển đến sau này, vô pháp tưởng tượng. .

Phá tính quyền! Diệt chỉ ta.

Chỉ thấy trước mắt gào lên một tiếng, cơ thể Từ Chí như được bổ sung một chất kích thích, phía trước đáng sợ lực lượng đang tụ tập một dạng lớn lực lượng điên cuồng phía hướng Tuấn Hào công kích.

Mất thấy Từ Chí muốn ra một đòn quyết định, Tuấn Hào lười nhác cười nộ tiếng. Sau một sát na, Tuấn Hào khuôn mặt biến đổi. Dĩ nhiên một cái Phá Tính Quyền kia mang lại một cái đáng sợ sát cơ. .

Khí Quyền. Một đấm tát sát.

Tuấn Hào gào lớn. Khí quyền, một quyền này dựa vài khí lực cùng lực lượng cơ thể, dồn toàn lực trực tiếp vào cánh tay, một đấm tát sát dĩ nhiên một quyền này một khi đánh trúng cơ thể đối thủ lực lượng trực tiếp dồn vào phá tan lục phủ ngũ tạng. Dĩ nhiên cũng có mặt hạn chế, yêu cầu không chế lực phải vừa đủ nếu không lực lượng còn thừa sẽ phản phệ đem chính mình tổn thương. Nặng thì trực tiếp ngóm, nhẹ thì tàn phế, một người bình thường cũng không bằng.

Đáng sợ như vậy, từ trước tới nay Tuấn Hào không dám làm liều.

Chân thành cảm ơn đạo hữu (xin đc phép giấu tên) đã ủng hộ truyện của ta 100tít. Mặc dù truyện không thu phí nhưng cũng rất cảm ơn đạo hữu đã ủng hộ ta để ta có đồng lực cũng như tinh thần viết tiếp truyện.

Đa tạ.

Third9x9

.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Thiểu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 116: Từ Chí chết. Lòng tham trỗi dậy

Cảm nhận được sức mạnh đang cuộn cuộn dồn về một bên tay của mình Tuấn Hào vừa cảm thấy kinh ngạc vừa lo lắng. Kinh ngạc là vì nguồn sức mạnh

toàn thân của mình. Lo lắng là vì nếu như lực lượng mà không tiêu thoát hết rất có thể cùng Từ Chí đồng quy vô tận.

Cánh tay Tuấn Hào bắt đầu điên cuồng bành trướng méo mó. Hơi nóng kinh khủng bốc lên làm không khí xung quanh như ngừng lưu thông. Thấy Từ Chí điên cuồng lao đến Tuấn Hào không do dự đưa tay lên tiếp đón chỉ mong một quyền này của hắn đủ mạnh.

Tự Khí Quyền. Một quyền trấn thiên địa.

A.....a.....a...

Chỉ nghe thâu một tiếng nổ cực lớn phát ra kéo theo một tiếng gào thét điên dại, xung quanh lúc này còn là một biệt thự xa hoa lộng lẫy bây giờ giống như một khu mua bán đồng nát.□□

Bọn người của Thiên Đường do Đầu Gấu dẫn đi né tránh vừa rồi đã quay lại để tìm hình dáng Tuấn Hào.

Khụ...khụ..!

Nhảy lên từ đồng đồ nát, Tuấn Hào cảm thấy cánh tay mình vô cùng đau đớn, xương cốt vỡ vụn, gân xanh cùng mạch máu đứt nát bên trong tạo thành một đồng hồ hỗn loạn, loại đau đớn này thật không thể tiếp nhận được, ngồi xuống đất ôm chặt lấy cánh tay.

Tuấn Hào nhìn người của Thiên Đường một lúc lâu sau mới cất tiếng nói.

- Rất có thể ta sẽ phải dời đi nơi này một thời gian, mọi chuyện còn lại nhờ người xử lý, chuyện của Mỹ Na cùng Tổ Tổ nhờ người chăm sóc kĩ hai nàng giúp ta.

Nói xong đứng bật dậy dời đi, cả đám người Thiên Đường lặng im không

nói lời gì. Tiếng còi cảnh sát vang lên ầm ĩ. Đầu Gấu lúc này mới lắc đầu dời đi.

....

Tuấn Hào dời đi mà trong lòng vẫn nặng nề như cũ, mọi tai họa bản thân đã giải quyết xong, việc còn lại là giải quyết tình cảm giữa hai người Mỹ Na và Tổ Tổ. Chọn một trong hai khiến cho bản thân cảm thấy cực kì khó xử, nhất là chọn một người sẽ khiến người còn lại khó chịu, hẳn mê luyện cơ thể của hai người nhất định sẽ không chọn biện pháp như vậy. Đây chính là sự tham lam và ích kỷ. Đặc biệt khi đã biết mùi thì không thể nào mà dứt ra được.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Rời đi. Người con gái và chiếc vòng tay kì lạ

Trời mùa đông, gió thổi lạnh đến buốt óc đông cứng cả người, sau khi nghĩ đi nghĩ lại Tuấn Hào quyết định rời đi để khỏi gặp lại tình huống khó xử cho cả ba người, chọn một trong hai khiến Tuấn Hào nhận ra trong người có cả trăm loại cảm xúc bồi hồi. Nếu chọn người này thì sẽ cảm thấy có lỗi với người kia. Cách tốt nhất là bỏ đi dứt khoát để quên đi chuyện này.

Tính toán kĩ càng, lo liệu tài chính cho người của Thiên Đường, làm thủ tục chuyển học thì cuối cùng Tuấn Hào cũng đã rời đi trong sự im lặng. Không hề báo cho một ai biết. Trước khi đi để lại trong kí túc xá, nơi mà Tuấn Hào cùng Mỹ Na chung sống một bức thư tạm biệt. Nếu cả ba người có duyên thì còn gặp lại.

.....

Cái tiết lạnh của mùa đông khiến cho người ta cảm thấy tê dại như ốc, Tuấn Hào lười biếng nằm trên nóc xe tải đã nhảy lên trên đó vài ngày. Mặc dù đã quyết định bỏ đi nhưng vẫn chưa biết mục tiêu của thân mình đi đến đâu, sẽ làm gì, Tuấn Hào chỉ biết ngủ mặc cho số phận định đoạt.

Chuyến đi cuối cùng cũng đã kết thúc khi Tuấn Hào bị đánh thức bởi tiếng xe cộ inh ỏi. Liếc mắt nhìn xung quanh thì nơi đây khá là náo nhiệt. Mua vài cái bánh rồi đi lang thang khắp đường phố để tìm chỗ dừng chân thích hợp cho mình.

Đi ngang qua một con hẻm Tuấn Hào lại lúng nhúng nhìn thấy một cảnh tượng khá không hợp lí. Một người bò lê thê khắp các thùng rác như tìm kiếm thứ gì đó rồi cho vào mồm. Tuấn Hào chạy lại định kéo người đó ra, khi chạm vào bỗng rùng mình thụt tay lại vì một cảm giác vuốt đến tận óc.

Tuấn Hào nhìn kĩ lại thì chợt nhận ra đây là một cô gái, cả người đen nháy bản thủ, tóc tai bù xù điểm khác biệt nhất là trên người cô ta là con mắt. Đứng vậy đôi mắt to tròn ngấn nước đỏ bừng. Vội móc trong người ra túi bánh vừa mua đưa cho cô ta nhưng cô ta lại không nhận, nhìn Tuấn Hào với ánh mắt đầy nghi ngờ khiến Tuấn Hào vội vàng giải thích. Không phải do bản thân đồng cảm hay thương hại cô ta khiến Tuấn Hào hành động như thế, nhớ đến lúc còn ở trên núi hình ảnh của cô ta có hơi giống mình ngày xưa mới khiến Tuấn Hào có hành động như vậy.

Quay người rồi đi thì cô ta gào lên như cầu xin điều gì đó. Tuấn Hào quay lại nhìn cô ta với ánh mắt khó hiểu rồi vẫn rời đi thật nhanh.

.....

Ngày thứ hai, Tuấn Hào vẫn ghé qua con hẻm này. Cảnh vẫn vậy, vẫn người con gái đó, trong tay vẫn ôm bịch bánh mà Tuấn Hào cho. Đường như cô ta vẫn chưa ăn cái nào cả.

Ngày thứ ba.....

Ngày thứ tư.....

Đến ngày thứ năm, đêm hôm đó có một cơn bão rất lớn, Tuấn Hào rời giường nhìn ra xa chợt cảm nhận được một ánh mắt rất lạnh đang nhìn mình từ đâu đó.

Ngày thứ sáu, trời lạnh hơn, Tuấn Hào lại băng qua con hẻm nhỏ, bản thân Tuấn Hào chợt run lên bần bật, cơn lạnh này phát tán ra cơn lạnh đến mức đông cứng cả người, Tuấn Hào đảo mắt xung quanh, người con gái đó nằm co ro trong đống rác phủ kín người, ánh mắt nhìn chăm chú tại cổ tay cô gái. Một chiếc vòng màu trắng đang phát ra những làn sương mù màu trắng nhạt. Chợt nghĩ đến cơn bão đêm hôm qua rất có thể do khí tức của chiếc vòng này phát ra. Tuấn Hào xích lại gần thì khí tức của chiếc vòng dần ảm đạm rồi trở về với màu trắng trong suốt của nó.

Tuấn Hào quyết định đưa cô ta về căn nhà mới mua của mình vì cảm giác tò mò

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Thiếu Niên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.